

**T.C.
HİTİT ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
İSLAM TARİHİ VE SANATLARI ANABİLİM DALI
TARİHİ İNEBOLU EVLERİ**

Yüksek Lisans Tezi

Fatih KIRIK

Çorum 2019

TARİHİ İNEBOLU EVLERİ

Fatih KIRIK

**Sosyal Bilimleri Enstitüsü
İslam Tarihi ve Sanatları Anabilim Dalı**

Yüksek Lisans Tezi

**TEZ DANIŞMANI
Prof. Dr. Candan NEMLİOĞLU**

ÇORUM-2019

KABUL VE ONAY

Fatih KIRIK tarafından hazırlanan Tarihi İnebolu Evleri başlıklı bu çalışma, 06/09/2019 tarihinde yapılan savunma sınavı sonucunda oybirliği ile başarılı bulunarak yüksek lisans tezi olarak kabul edilmiştir.

İmza

(Unvan, Adı ve Soyadı) (Başkan)

Prof. Dr. Abululkadir DÜNDAR

İmza

(Unvan, Adı ve Soyadı) (Danışman)

Prof. Dr. Canan NEMLİOĞLU

İmza

(Unvan, Adı ve Soyadı)

Dr. Öğr. Ü. Esra KESKİN

Yukarıdaki imzaların adı geçen öğretim üyelerine ait olduğunu onaylıyorum.

İmza

Prof. Dr. Mehmet EVKURAN

Enstitü Müdürü

T.C
HİTİT ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ MÜDÜRLÜĞÜNE

Tez içindeki bütün bilgilerin etik davranış ve akademik kurallar çerçevesinde elde edilerek sunulduğunu, ayrıca tez yazım kurallarına uygun olarak hazırlanan bu çalışmada bana ait olmayan her türlü ifade ve bilginin kaynağına eksiksiz atıf yaptığımı beyan ederim. (09/09/2019)

Fatih KIRIK

ÖZET

KIRIK, Fatih. *Tarihi İnebolu Evleri*, (Yüksek Lisans), Çorum, 2019.

İnsanoğlu yeryüzünde korunma içgüdüsünden hareketle doğumundan ölümüne kadar ihtiyaçlarını karşılayacağı, yaşamını sürdürebileceği evler inşa etmiştir. Yerleşik hayata geçen Türk toplulukları yaşam tarzlarına uygun mekânlar oluşturmuştur. Bu mekânlar geçmişten günümüze insanların değer yargıları, mahremiyet bilinçleri, aileye verilen önem ve değer, birlik beraberlik, bir arada yaşayabilme becerisi vb. gibi konular hakkında bizlere ipuçları vermekte ve yaşadığımız dönemde örnek olarak karşımıza çıkmaktadır. Anadolu'da Türklerin yaşadığı coğrafyalarda görülen bu yapılar Türk evi olarak adlandırılmış, zamanla buldukları coğrafi konum, yapı malzemesi, yaşayanların adet, gelenek ve görenekleri doğrultusunda gelişim ve değişim göstermiştir. Çalışmamızda Kastamonu İli İnebolu ilçesinde bulunan doğa ile iç içe bütünleşmiş, Türkiye'de tek örneği mevcut olan, yöreye ait karakteristik kimlik kazanan, kırmızı renkli (FeO-demiroksit) aşı boyalı, tarihi Türk evleri incelenmiştir. Öncelikle çalışmamızın amacı, kapsamı, kaynak araştırması, literatür taraması hakkında bilgi verildi. Birinci bölümde; İnebolu ilçesinin coğrafi, sosyal kültürel tarihi yapısı; İkinci bölümde; Türk evi özellikleri, Türk evinin tarihsel gelişimi, tanımı, plan tipi, cephe ve malzeme özellikleri; Üçüncü bölümde; Tarihi İnebolu Evleri katalog şeklinde sunuldu. Dördüncü bölümde ise; İnebolu ev mimarisi hakkında değerlendirme yapılarak sonuca yer verildi.

Anahtar Kavramlar: Kastamonu, İnebolu, Aşı Boyalı Türk Evi

ABSTRACT

KIRIK, Fatih. *Historical Houses in İnebolu*, (Master Thesis), Çorum, 2019.

People have built houses that meet their needs from birth till death because of the protection instinct. Turkish communities that become sedentary created spaces in accordance with their life styles. These spaces give us clues about their value judgements, privacy awaraness, the value of family, unity and solidarity, the ability of living together etc. The buildings in Anatolian that is seen in the geography of Turks named as Turkish houses and in the process of time, they progressed and changed in the direction of geographical location, building materials, traditions of the people. In our study, Historical Turkish Houses in İnebolu, Kastamonu which are unique in Turkey, in touch with nature, with red achre (FeO) and indigeneous is examined.

In the first part; geographical location, historical and sociocultural structure of İnebolu

In the second part; the characteristics and historical development of Turkish houses, definition, house plan, frontispiece and material specification.

In the third part ; historical houses in İnebolu are presented in the form of catalog.

In the fourth part ; the conclusion is included by evaluating about the architectural of İnebolu Houses.

Keys: Kastamonu, İnebolu, Turkish houses with red arche

İÇİNDEKİLER

Sayfa

ÖZET	i
ABSTRACT	ii
İÇİNDEKİLER	iii
TABLolar DİZİNİ.....	vi
ŞEKİLLER DİZİNİ.....	vii
RESİMLER DİZİNİ	xii
HARİTALAR DİZİNİ.....	xviii
KATALOG LİSTESİ	xix
KISALTMALAR	xx
ÖN SÖZ.....	xxi
GİRİŞ	1

BİRİNCİ BÖLÜM

İNEBOLU'NUN COĞRAFI, SOSYAL VE TARİHİ YAPISI

1.1. COĞRAFI KONUM.....	4
1.2. İKLİM.....	4
1.3. BİTKİ ÖRTÜSÜ	5
1.4. TARİHÇE.....	6
1.4.1. İnebolu İsmi	6
1.4.2. İlk Dönem Kuruluşu	7
1.4.3. Selçuklular ve Beylikler Döneminde İnebolu	10
1.4.4. Osmanlılar Döneminde İnebolu	13
1.4.5. Cumhuriyet ve Milli Mücadele Döneminde İnebolu	14
1.5. İNEBOLU ŞEHİR DOKUSU	19
1.6. 1995 YILI KORUMA AMAÇLI İMAR PLANI KARARLARI	21

İKİNCİ BÖLÜM

TÜRK EVİ

Sayfa

2.1. GELENEKSEL TÜRK EVİNE BAKIŞ	22
2.1.1. “Ev” Kelimesinin Etimolojisi ve Sözlük Anlamları	24
2.1.2. Türk Evi Tanımı	24
2.1.3. Evin Tarihçesi	25
2.1.4. Türk Evinin Yapısı	30
2.2. TÜRK EVİNİN PLAN ÖZELLİKLERİ	30
2.2.1. Odalar	30
2.2.2. Sofa	32
2.2.3. Merdivenler	32
2.3. PLAN TİPLERİ	33
2.3.1. Sofasız Plan Tipi	34
2.3.2. Dış sofalı Plan Tipi	34
2.3.3. İç Sofalı Plan Tipi	35
2.3.4. Orta Sofalı Plan Tipi	36
2.4. CEPHE ÖZELLİKLERİ	37
2.5. MALZEME TEKNİK	39

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

TARİHİ İNEBOLU EVLERİ KATALOG	41
--	-----------

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

KARŞILAŞTIRMA VE DEĞERLENDİRME

4.3. İNEBOLU EVLERİNİN MİMARİ ÖZELLİKLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ	181
4.3.1. İnebolu Evlerinin Plan Özellikleri	181
4.3.2. İnebolu Evlerinin Cephe Özellikleri	183

	Sayfa
4.3.3. İnebolu Evlerinin Malzeme ve Teknik Özellikleri	185
4.3.4. İnebolu Evlerinin Süsleme Özellikleri.....	188
4.4. İNEBLU EVLERİNİN KULLANIM VE KORUMA	
DURUMU	190
4.5. İNEBOLU EVLERİNİN TÜRK EVİ İÇERİSİNDEKİ YERİ VE	
ÖNEMİ	192
SONUÇ VE ÖNERİLER.....	194
KAYNAKÇA	198
EKLER.....	202
EK-1.....	202
EK-2.....	204
EK-3.....	209

TABLolar DİZİNİ

Tablo	<u>Sayfa</u>
Tablo 1.1.2.1. İnebolu meteoroloji istasyonunun yıllık ortalama sıcaklık, ortalama verileri.....	5
Tablo 1.1.2.2. İnebolu meteoroloji istasyonunun aylık ve yıllık yağış miktarları verileri.....	5
Tablo 1.1.2.3. İnebolu meteoroloji istasyonunun aylara göre ortalama sisli gün sayıları.....	5
Tablo 4.3.1.1. Evlerin bulunduğu mahalleler.....	181
Tablo 4.3.1.2. İnebolu evlerindeki kat adedi.....	181
Tablo 4.3.1.3 İnebolu evlerinin plan tipleri.....	182
Tablo 4.3.1.4 İnebolu evlerinde oda elemanları.....	182
Tablo 4.3.1.5. İnebolu evlerinin bahçe durumu ve konumları.....	183
Tablo 4.3.2.1. İnebolu evleri avlu durumları.....	183
Tablo 4.3.2.2. İnebolu evleri giriş kapısı sayıları.....	184
Tablo 4.3.2.3. Çıkma biçimleri, cihannüma ve alınlık.....	184
Tablo 4.3.2.4. İnebolu evleri pencere biçimleri.....	185
Tablo 4.3.3.1. Bodrum ve zemin katlarda kullanılan malzeme ve teknik.....	187
Tablo 4.3.3.2. İnebolu evlerinin çatı yapım tekniği.....	187
Tablo 4.3.3.3. Çatılarda kullanılan malzeme.....	188
Tablo 4.4.4.1. İnebolu evlerinin kullanım durumları.....	190
Tablo 4.4.4.2. İnebolu evleri karşılaştırma.....	191

ŞEKİLLER DİZİNİ

Şekil	<u>Sayfa</u>
Şekil 2.1.3.1 Geleneksel Türk çadırı.....	26
Şekil 2.3.1.1. Gaziantep, mürit arif efendi evi, şehir üstü mahallesinde bulunan ev.....	35
Şekil 2.3.2.1. Sıra odalı dış sofalı plan tipi.....	35
Şekil 2.3.2.2. Köşe sofalı plan tipi.....	35
Şekil 2.3.2.3. Üç tarafı odalı dış sofalı plan tipi.....	35
Şekil 2.3.3.1. İkiyüzlü iç sofalı plan tipi.....	36
Şekil 2.3.3.2. İki yüzlü iç sofalı plan tipi.....	36
Şekil 2.3.3.3. Bir yüzlü iç sofalı plan tipi.....	36
Şekil 2.3.4.1. Dört köşe orta sofalı ev plan tipi.....	37
Şekil 2.3.4.2. Pahlı orta sofalı plan tipi.....	37
Şekil 2.3.4.3. Oval sofalı ev plan tipi.....	37
Şekil 2.4.1. Ahşap payanda.....	38
Şekil 2.4.1. Ahşap payanda.....	38
Şekil 3.1.1. Aysel Okcu evi zemin kat planı.....	46
Şekil 3.1.2. Aysel Okcu evi birinci kat planı.....	46
Şekil 3.1.3. Aysel Okcu evi pencere çizimi.....	47
Şekil 3.1.4. Aysel Okcu evi tavan çizimi.....	47
Şekil 3.2.1. Gabak gavur konağı cadde görünümü çizimi.....	54
Şekil 3.2.2. Gabak gavur konağı zemin kat planı.....	55
Şekil 3.2.3. Gabak gavur konağı birinci kat planı.....	55
Şekil 3.2.4. Gabak gavur konağı ikinci kat planı.....	56
Şekil 3.2.5. Gabak gavur konağı çatı kat planı.....	56
Şekil 3.2.6. Gabak gavur konağı birinci kat tavan planı.....	57
Şekil 3.2.7. Gabak gavur konağı ikinci kat tavan planı.....	57
Şekil 3.2.8. Gabak gavur konağı zemin kat pencere çizimi.....	58
Şekil 3.2.9. Gabak gavur konağı birinci kat pencere çizimi.....	58
Şekil 3.2.10. Gabak gavur konağı kapı çizimi.....	58
Şekil 3.2.11. Gabak gavur konağı iç kapı çizimi.....	58

<u>Şekil</u>	<u>Sayfa</u>
Şekil 3.3.1. Kayıkçı Mustafa Konağı batı kapı çizimi.....	62
Şekil 3.3.2. Kayıkçı Mustafa Konağı kuzey kapı çizimi.....	63
Şekil 3.3.3. Kayıkçı Mustafa Konağı pencere çizimi.....	64
Şekil 3.3.4. Kayıkçı Mustafa Konağı çatı kat pencere çizimi.....	65
Şekil 3.4.1. Huriye Aras evi kapı çizimi.....	66
Şekil 3.4.2. Huriye Aras pencere çizimi.....	66
Şekil 3.5.1. Şerife Demirkaya pencere çizimi.....	70
Şekil 3.5.2. Şerife Demirkaya çatı kat pencere çizimi.....	70
Şekil 3.5.3. Şerife Demirkaya zemin kat kapı çizimi.....	71
Şekil 3.6.1 Fikriye Cebeci evi kapı çizimi.....	75
Şekil 3.6.2. Fikriye Cebeci birinci kat pencere çizimi.....	76
Şekil 3.6.3. Fikriye Cebeci zemin kat pencere çizimi.....	76
Şekil 3.6.4. Fikriye Cebeci birinci kat pencere çizimi.....	76
Şekil 3.7.1. Ergün Cebecioğlu giriş kapısı çizimi.....	80
Şekil 3.7.2. Ergün Cebecioğlu giriş kat pencere çizimi.....	81
Şekil 3.7.3. Ergün Cebecioğlu birinci kat pencere çizimi.....	81
Şekil 3.8.1. Azize Kırçalı evi pencere çizimi.....	85
Şekil 3.9.1. Mehmet Genç evi zemin kat planı.....	90
Şekil 3.9.2. Mehmet Genç evi birinci kat planı.....	90
Şekil 3.9.3. Mehmet Genç evi merdiven trabzanları çizimi.....	92
Şekil 3.9.4. Mehmet Genç evi giriş kat pencere çizimi.....	92
Şekil 3.9.5. Mehmet Genç evi birinci kat pencere çizimi.....	92
Şekil 3.9.6. Mehmet Genç evi çatı kat pencere çizimi.....	92
Şekil 3.9.7. Mehmet Genç evi tavan çizimi.....	92
Şekil 3.10.1. Müyesser Güneş evi bodrum kat planı.....	98
Şekil 3.10.2. Müyesser Güneş evi birinci kat planı.....	99
Şekil 3.10.3. Müyesser Güneş evi ikinci kat planı.....	99
Şekil 3.10.4. Müyesser Güneş evi pencere çizimi.....	100
Şekil 3.10.5. Müyesser Güneş evi kuzeybatı odası tavan çizimi.....	100
Şekil 3.11.1. Mehmet Çulkun üst katlar evi pencere çizimi.....	105
Şekil 3.11.2. Mehmet Çulkun evi kapı tokmağı.....	105

<u>Şekil</u>	<u>Sayfa</u>
Şekil 3.11.3. Mehmet Çulkun evi zemin kat kapı çizimi.....	106
Şekil 3.11.4. Mehmet Çulkun evi birinci kat pencere çizimi.....	106
Şekil 3.11.5. Mehmet Çulkun evi çatı kat pencere çizimi.....	106
Şekil 3.12.1. Makbule Uğuriş evi sokak görünümü.....	111
Şekil 3.12.2. Makbule Uğuriş evi ön cephe çizimi.....	111
Şekil 3.12.3. Makbule Uğuriş evi kuzey ve güney yan cephe çizimi.....	112
Şekil 3.12.4. Makbule Uğuriş evi ön cephe kesiti.....	112
Şekil 3.12.5. Makbule Uğuriş evi bodrum kat planı.....	113
Şekil 3.12.6. Makbule Uğuriş evi birinci kat planı.....	113
Şekil 3.12.7. Makbule Uğuriş evi ikinci kat planı.....	114
Şekil 3.12.8. Makbule Uğuriş çatı kat planı.....	114
Şekil 3.12.9. Makbule Uğuriş evi ahşap dolap ve ocak çizimi.....	115
Şekil 3.12.10. Makbule Uğuriş evi pencere çizimi.....	115
Şekil 3.12.11. Makbule Uğuriş evi pencere çizimi.....	115
Şekil 3.12.12. Makbule Uğuriş evi pencere çizimi.....	116
Şekil 3.12.13. Makbule Uğuriş evi pencere çizimi.....	116
Şekil 3.12.14. Makbule Uğuriş evi iç kapı çizimi.....	116
Şekil 3.12.15. Makbule Uğuriş evi giriş kapısı çizimi.....	116
Şekil 3.12.16. Makbule Uğuriş evi payanda çizimi.....	116
Şekil 3.13.1. Erhan Şivetoğlu evi zemin kat planı.....	122
Şekil 3.13.2 Erhan Şivetoğlu evi birinci kat planı.....	122
Şekil 3.13.3. Erhan Şivetoğlu evi pencere çizimi.....	123
Şekil 3.13.4. Erhan Şivetoğlu evi birinci kat cumbası pencere çizimi.....	123
Şekil 3.13.5. Erhan Şivetoğlu evi kapı çizimi.....	123
Şekil 3.14.1. Ferruh Hücümenoğlu evi ön cephe çizimi.....	128
Şekil 3.14.2. Ferruh Hücümenoğlu evi arka cephe çizimi.....	128
Şekil 3.14.3. Ferruh Hücümenoğlu evi kuzey cephe kesiti.....	129
Şekil 3.14.4. Ferruh Hücümenoğlu evi ön cephe kesiti.....	129
Şekil 3.14.5. Ferruh Hücümenoğlu evi kuzey güney çizimi.....	129
Şekil 3.14.6. Ferruh Hücümenoğlu evi bodrum kat planı.....	130
Şekil 3.14.7. Ferruh Hücümenoğlu evi zemin kat planı.....	130

<u>Şekil</u>	<u>Sayfa</u>
Şekil 3.14.8. Ferruh Hücümenoğlu evi üst kat planı.....	131
Şekil 3.14.9. Ferruh Hücümenoğlu evi çatı kat planı.....	131
Şekil 3.15.1. Faik Yurtseven evi sokak çizimi.....	138
Şekil 3.15.2. Faik Yurtseven evi kuzey cephe çizimi.....	138
Şekil 3.15.3. Faik Yurtseven evi batı cephe çizimi.....	139
Şekil 3.15.4. Faik Yurtseven evi güney cephe çizimi.....	140
Şekil 3.15.5. Faik Yurtseven evi doğu cephe çizimi.....	140
Şekil 3.15.6. Faik Yurtseven evi ön cephe kesiti.....	141
Şekil 3.15.7. Faik Yurtseven evi arka cephe kesiti.....	141
Şekil 3.15.8. Faik Yurtseven evi zemin kat planı.....	142
Şekil 3.15.9. Faik Yurtseven evi birinci kat planı.....	142
Şekil 3.15.10. Faik Yurtseven evi zemin kat tavan çizimi.....	143
Şekil 3.15.11. Faik Yurtseven evi birinci kat tavan çizimi.	143
Şekil 3.15.12. Faik Yurtseven evi kapı çizimi.....	144
Şekil 3.15.13. Faik Yurtseven evi mutfakta bulunan çeşme çizimi.....	144
Şekil 3.16.1. Mellahat Helvacı evi ön cephe çizimi.....	149
Şekil 3.16.2. Mellahat Helvacı evi arka cephe çizimi.	150
Şekil 3.16.3. Mellahat Helvacı evi batı cephe çizimi.	151
Şekil 3.16.4. Mellahat Helvacı evi doğu cephe çizimi.	152
Şekil 3.16.5. Mellahat Helvacı evi doğucephey kesiti.....	153
Şekil 3.16.6. Mellahat Helvacı evi batı cephe kesiti.....	153
Şekil 3.16.7. Mellahat Helvacı evi bodrum kat planı.	153
Şekil 3.16.8. Mellahat Helvacı evi giriş kat planı.....	154
Şekil 3.16.9. Mellahat Helvacı evi üst kat planı.....	155
Şekil 3.16.10. Mellahat Helvacı evi çatı kat planı.	156
Şekil 3.16.11. Mellahat Helvacı evi bodrum kat tavan planı.....	156
Şekil 3.16.12. Mellahat Helvacı evi giriş kat tavan planı.....	157
Şekil 3.16.13. Mellahat Helvacı evi üst kat tavan planı.....	157
Şekil 3.16.14. Mellahat Helvacı evi kapı çizimi.....	158
Şekil 3.16.15. Mellahat Helvacı evi pencere çizimi.	158
Şekil 3.16.16. Mellahat Helvacı evi çatı kat pencere çizimi.	158

<u>Şekil</u>	<u>Sayfa</u>
Şekil 3.17.1. Veli Tok evi pencere çizimi.	162
Şekil 3.18.1. Yaşar Usta evi kapı çizimi.....	167
Şekil 3.18.2. Yaşar Usta evi pencere çizimi.....	167
Şekil 3.19.1. Zeynep Güleç evi pencere çizimi.	173
Şekil 3.19.2. Zeynep Güleç evi kapı çizimi.....	173
Şekil 3.19.3. Zeynep Güleç evi pencere çizimi.	173
Şekil 3.19.4. Zeynep Güleç evi cumba alınlığı kafes işi çizimi.	173
Şekil 3.20.1. Ziya Bektaş evi kapı çizimi.	177
Şekil 3.20.2. Ziya Bektaş evi pencere çizimi.....	177
Şekil 3.20.3. Ziya Bektaş evi sahanlık tavan çizimi.....	178

RESİMLER DİZİNİ

Resim	Sayfa
Resim 1.4.2.1. Asklepios ve Hygeia betimli Abonouteikhos sikkesi.....	8
Resim 1.4.2.2. Glykon tasvirli Abonoteikhos sikkeleri.....	9
Resim 1.4.4.1. 19. yy. başlarında Abaş Tepe'den İnebolu görünüşü.....	13
Resim 1.4.4.2. Mimar Baronovski'ye çizdirilen 1885 tarihli İnebolu şehir planı.....	14
Resim 1.4.5.1. 19. yy. başı İnebolu.....	15
Resim 1.4.5.2. İstiklal madalyası vesikası (Osmanlıca).....	18
Resim 1.4.5.3. İstiklal madalyası vesikası.....	18
Resim 1.1.5.1.İnebolu şehir dokusu.....	19
Resim 1.1.5.2. İnebolu genel görünüm.....	19
Resim 1.1.5.3. Taş merdivenler.....	20
Resim 1.1.5.4. Yığma moloz taş avlu duvarı.....	20
Resim 2.2.1.1. Türk evinde oda.....	32
Resim 2.2.3.1. Merdiven çizimi.....	33
Resim 2.2.3.2. Avludan 1. kata merdiven.....	33
Resim 3.1.1. Aysel Okçu evi doğu cephesi.....	44
Resim 3.1.2. Aysel Okçu evi güney cephesi.....	44
Resim 3.1.3. Aysel Okçu evi batı cephesi.....	44
Resim 3.1.4. Aysel Okçu evi kuzey cephesi.....	44
Resim 3.1.5. Aysel Okçu evi merdivenleri.....	44
Resim 3.1.6. Aysel Okçu evi güneybatı odası.....	44
Resim 3.1.7. Aysel Okçu evi kuzeydoğu odası.....	45
Resim 3.1.8. Aysel Okçu evi kuzeydoğu odanın nişli bölümü.....	45
Resim 3.1.9. Aysel Okçu evi kuzeydoğu odanın tavanı.	45
Resim 3.2.1. Gabak Gavur Konağı batı cephesi.	52
Resim 3.2.1. Gabak Gavur Konağı kuzey cephesi.....	52
Resim 3.2.1. Gabak Gavur Konağı doğu cephesi.....	52

Resim	Sayfa
Resim 3.2.1. Gabak Gavur Konağı eşkenar dörtgen ortasında gülbezek ve kalemişı süsleme.....	52
Resim 3.2.2. Gabak Gavur Konağı batı cephesi.....	52
Resim 3.2.3. Gabak Gavur Konağı doğu cephesi.....	52
Resim 3.2.4. Gabak Gavur Konağı merdivenleri.....	53
Resim 3.2.5. Gabak Gavur Konağı doğu odası.....	53
Resim 3.2.6. Gabak Gavur Konağı batı odası.....	53
Resim 3.2.7. Gabak Gavur Konağı oda tavanı.....	53
Resim 3.2.8. Gabak Gavur Konağı giriş kapısı.....	53
Resim 3.2.9. Gabak Gavur Konağı cumba altı eşkenar dörtgen ortasında gülbezek ve kalemişı süsleme.....	54
Resim 3.3.1. Kayıkçı Mustafa Konağı kuzey cephesi.....	62
Resim 3.3.2. Kayıkçı Mustafa Konağı batı cephesi.....	62
Resim 3.3.3. Kayıkçı Mustafa Konağı doğu cephesi.....	62
Resim 3.3.4. Kayıkçı Mustafa Konağı batı kapısı.....	62
Resim 3.3.5. Kayıkçı Mustafa Konağı kuzey kapısı.....	62
Resim 3.4.1. Huriye Aras evi batı cephesi.....	66
Resim 3.4.2. Huriye Aras evi kuzey cephesi.....	66
Resim 3.5.1. Şerife Demirkaya evi doğu cephesi.....	70
Resim 3.5.2. Şerife Demirkaya evi batı cephesi.....	70
Resim 3.5.3. Şerife Demirkaya evi kuzey cephesi.....	70
Resim 3.5.4. Şerife Demirkaya evi güney cephesi.....	70
Resim 3.6.1. Fikriye Cebeci doğu cephesi.	75
Resim 3.6.2. Fikriye Cebeci batı cephesi.....	75
Resim 3.6.3. Fikriye Cebeci kuzey cephesi.....	75
Resim 3.6.4. Fikriye Cebeci güney cephesi.....	75
Resim 3.6.5. Fikriye Cebeci evi kapısı.	75
Resim 3.7.1. Ergün Cebecioğlu evi doğu cephesi.	80
Resim 3.7.2. Ergün Cebecioğlu evi batı cephesi.....	80
Resim 3.7.3.. Ergün Cebecioğlu evi kuzey cephesi.	80
Resim 3.7.4.. Ergün Cebecioğlu evi güney cephesi.....	80

Resim	Sayfa
Resim 3.7.5. Ergün Cebecioğlu evi giriş kapısı.	80
Resim 3.8.1. Azize Kırçalı evi doğu cephesi.	84
Resim 3.8.2. Azize Kırçalı evi kuzey cephesi.	84
Resim 3.8.3. Azize Kırçalı evi batı cephesi.	84
Resim 3.8.4. Azize Kırçalı evi güney cephesi.	84
Resim 3.9.1. Mehmet Genç evi doğu cephesi.	89
Resim 3.9.2. Mehmet Genç evi batı cephesi.....	89
Resim 3.9.3. Mehmet Genç evi güney cephesi.	89
Resim 3.9.4. Mehmet Genç evi kuzeybatı odası.	89
Resim 3.9.5. Mehmet Genç evi merdivenleri.	89
Resim 3.9.6. Mehmet Genç evi oda kapısı.	89
Resim 3.9.7. Mehmet Genç evi oda tavanı.	90
Resim 3.9.8. Mehmet Genç evi merdiven trabzanları.	90
Resim 3.10.1. Müyesser Güneş evi batı cephesi.....	96
Resim 3.10.2. Müyesser Güneş evi doğu cephesi.....	96
Resim 3.10.3. Müyesser Güneş evi kuzey cephesi.....	96
Resim 3.10.4. Müyesser Güneş evi güney cephesi.....	96
Resim 3.10.5. Müyesser Güneş evi kuzeybatı odası.....	96
Resim 3.10.6. Müyesser Güneş evi iç sofası.....	96
Resim 3.10.7. Müyesser Güneş evi kuzeydoğu odası.....	97
Resim 3.10.8. Müyesser Güneş evi sofası.....	97
Resim 3.10.9. Müyesser Güneş evi merdivenleri.....	97
Resim 3.10.10. Müyesser Güneş evi güneybatı odası.....	97
Resim 3.11.1. Mehmet Çulkun evi doğu cephesi.....	104
Resim 3.11.2. Mehmet Çulkun evi batı cephesi.....	104
Resim 3.11.3. Mehmet Çulkun evi kuzey cephesi.....	104
Resim 3.11.4. Mehmet Çulkun evi güney cephesi.....	104
Resim 3.11.5. Mehmet Çulkun evi birinci kat kapısı.	104
Resim 3.11.6. Mehmet Çulkun evi zemin kat kapısı.	104
Resim 3.11.7. Mehmet Çulkun evi giriş kat penceresi.	105

Resim	<u>Sayfa</u>
Resim 3.11.8. Mehmet ulkun evi bodrum kat kapısı.	105
Resim 3.12.1. Makbule Uğuriş evi batı cephesi.....	105
Resim 3.12.2. Makbule Uğuriş evi güney cephesi.	105
Resim 3.12.3. Makbule Uğuriş evi kuzey cephesi.	105
Resim 3.12.4. Makbule Uğuriş evi doğu cephesi.	105
Resim 3.13.1. Erhan Şivetoğlu evi doğu cephesi.	120
Resim 3.13.2. Erhan Şivetoğlu evi batı cephesi.	120
Resim 3.13.3. Erhan Şivetoğlu evi kuzey cephesi.	120
Resim 3.13.4. Erhan Şivetoğlu evi güney cephesi.	120
Resim 3.13.5. Erhan Şivetoğlu evi giriş kapısı.	120
Resim 3.13.6. Erhan Şivetoğlu bodrum kat merdivenleri.	120
Resim 3.14.1. Ferruh Hücümenoğlu batıcepheşi.	127
Resim 3.14.2. Ferruh Hücümenoğlu güney cephesi.	127
Resim 3.14.3. Ferruh Hücümenoğlu kuzey cephesi..	127
Resim 3.14.4. Ferruh Hücümenoğlu doğu cephesi.	127
Resim 3.14.5. Ferruh Hücümenoğlu payandası.	128
Resim 3.15.1. Faik Yurtseven evi kuzey cephesi.	136
Resim 3.15.2. Faik Yurtseven evi batı cephesi.....	136
Resim 3.15.3. Faik Yurtseven evi doğu cephesi.	136
Resim 3.15.4. Faik Yurtseven evi güney cephesi.	136
Resim 3.15.5.Faik Yurtseven evi güney cephesi.	136
Resim 3.15.6. Faik Yurtseven evi kapısı.	136
Resim 3.15.7. Faik Yurtseven evi sofası.	137
Resim 3.15.8. Faik Yurtseven evi kuzeybatı odası.....	137
Resim 3.15.9. Faik Yurtseven evi kuzeydoğu odası..	137
Resim 3.15.10. Faik Yurtseven evi merdivenleri.	137
Resim 3.16.1. Melehat Helvacı evi kuzey cephesi.	148
Resim 3.16.2. Melehat Helvacı evi güney cephesi.....	148
Resim 3.16.3. Melehat Helvacı evi doğu cephesi.....	148
Resim 3.16.4. Melehat Helvacı evi batı cephesi.	148
Resim 3.16.5. Melehat Helvacı evi kapısı.	148

Resim	Sayfa
Resim 3.17.1. Veli Tok evi batı cephesi.....	162
Resim 3.17.2. Veli Tok evi güney cephesi.....	162
Resim 3.17.3. Veli Tok evi doğu cephesi.....	162
Resim 3.17.4. Veli Tok evi kuzey cephesi.....	162
Resim 3.18.1. Yaşar Usta evi batı cephesi.....	166
Resim 3.18.2. Yaşar Usta evi doğu cephesi.....	166
Resim 3.18.3. Yaşar Usta evi kuzey cephesi.....	166
Resim 3.18.4. Yaşar Usta evi güney cephesi.....	166
Resim 3.18.5. Yaşar Usta evi kapısı.....	166
Resim 3.19.1. Zeynep Güleç evi batı cephesi.....	171
Resim 3.19.2. Zeynep Güleç evi doğu cephesi.	171
Resim 3.19.3. Zeynep Güleç evi kuzey cephesi.	171
Resim 3.19.4. Zeynep Güleç evi güney cephesi.....	171
Resim 3.19.5. Zeynep Güleç evi cumba altı.....	171
Resim 3.19.6. Zeynep Güleç evi kafes işi süslemeleri.....	171
Resim 3.19.7. Zeynep Güleç evi kapısı.....	172
Resim 3.19.8. Zeynep Güleç evi merdivenleri.....	172
Resim 3.19.9. Zeynep Güleç evi kapı tokmağı.....	172
Resim 3.20.1. Ziya Bektaş evi doğu cephesi.	176
Resim 3.20.2. Ziya Bektaş evi batı cephesi.	176
Resim 3.20.3. Ziya Bektaş evi güney cephesi.....	176
Resim 3.20.4. Ziya Bektaş evi kuzey cephesi.....	176
Resim 3.20.5. Ziya Bektaş evi kapısı.	176
Resim 3.20.6. Ziya Bektaş evi sahanlık tavanı.....	176
Resim 3.20.7. Ziya Bektaş evi bahçesinde bulunan çeşme.....	177
Resim 4.1. Çalışma alanı.....	179
Resim 4.3.3.1. Taş ocağı.....	186
Resim 4.3.4.1. Geleneksel İnebolu evi.....	188
Resim E2.1. Rize evi.....	206
Resim E2.2. Safranbolu evi.....	206
Resim E2.3. Erzurum Hasanağası evi.....	207

Resim	<u>Sayfa</u>
Resim E2.4 Manisa Kula evi.....	207
Resim E2.5. Burdur evi.....	208
Resim E2.6. Antalya evi.....	208

HARİTALAR DİZİNİ

Harita	Sayfa
Harita 1.1.1.1. Kastamonu haritası.....	4
Harita 1.4.2.1. Paflagonya haritası.....	7
Harita 1.4.3.1. Osmanlı dönemi Kastamonu haritası.....	12

KATALOG LİSTESİ

	<u>Sayfa</u>
Katalog 1 Aysel Okçu Evi	41
Katalog 2. Gabak Gavur Konağı.....	48
Katalog 3. Kayıkçı Mustafa Reis Konağı	59
Katalog 4. Huriye Aras Evi.....	64
Katalog 5. Şerife Demirkaya Evi	67
Katalog 6. Fikriye Cebeci Evi.....	72
Katalog 7. Ergün Cebecioğlu Evi	77
Katalog 8. Azize Kırçalı Evi.....	82
Katalog 9. Mehmet Genç Evi	86
Katalog 10. Müyesser Güneş Evi	93
Katalog 11. Mehmet Çulkun Evi	101
Katalog 12. Makbule Uğuriş Evi	107
Katalog 13. Erhan Şivetoğlu Evi	118
Katalog 14. Ferruh Hücümenoğlu Evi.....	124
Katalog 15. Faik Yurtseven Evi.....	132
Katalog 16. Melahat Helvacı Evi.....	145
Katalog 17. Veli Tok Evi.....	159
Katalog 18. Yaşar Usta Evi.....	163
Katalog 19. Zeynep Güleç Evi.....	168
Katalog 20. Ziya Bektaş Evi	174

KISALTMALAR

Kısaltmalar

bkz.	:Bakınız
cm	:Santimetre
DİA	:Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi
İB.	:İnebolu Belediyesi
KGM	:Karayolları Genel Müdürlüğü
KİKTM	:Kastamonu İl Kültür Turizm Müdürlüğü
KTVKK	:Kültür ve Tabiat Varlıkları Koruma Kurulu
KAİP	:Koruma Amaçlı İmar Planı
m.	:Metre
mm.	:Milimetre
m.ö.	:Milattan Önce
m.s.	:Milattan Sonra
s.a.s	:Sallallahü Aleyhi ve-Sellem
TDV.	:Türkiye Diyanet Vakfı
vb.	:Ve benzeri
yy.	:Yüzyıl

ÖN SÖZ

Kurtuluş savaşında kayıkla kağının mucizeler yarattığı bir belde olarak anılan İnebolu sırtını Küre dağlarına yüzünü Karadeniz'e çevirmiş Batıkaradeniz bölgesinde küçük bir Anadolu kasabasıdır. İnebolu ilçesi sosyal ve kültürel yapının yanısıra tarihi evleriyle de ön plana çıkmaktadır. İnebolu özellikle kırmızı aşı boyalı evleriyle, tarihi kültürel mirasımıza ışık tutmaktadır. Gerek kurtuluş savaşında gösterdiği kahramanlığıyla, gerek tarihi evleriyle Osmanlı mimarisini günümüze yansıtan küçük bir sahil kentidir. Tanıtım ve yatırım yoksunu olan ilçe Kurtuluş savaşında Anadolu'nun cepheye en yakın liman kentiydi. Anadolu'ya geçecek olan silah ve cephane İstanbul'dan İnebolu limanına taşınıyor. Buradan da omuzlarda ve kağın arabalarında Ankara'ya taşınıyordu. Kurtuluş Savaşı kazanıldıktan sonra T.B.M.M İnebolu halkının kahramanlığını beyaz şeritli istiklal madalyasıyla ödüllendirmiştir. Türkiye'de İstiklal madalyasına sahip tek ilçe İnebolu'dur. Atatürk kurtuluş savaşı sonrası İnebolu'yu ziyaret eder. Ziyaretlerinde 25-27 Ağustos 1925 tarihinde "Bu serpuşun adına şapka denir." Nutku ile şapka devrimini İnebolu'da gerçekleştirmiştir. Ayrıca İnebolu'da 1881 yılında hizmete başlayan İnebolu Ticaret ve Sanayi Odası Türkiye'de ilk kurulan üç ticaret odası arasında gösterilmesi İnebolu'nun ticari önemini de kanıtlamaktadır. Bu denli önemli kentin evlerinin mimari özellikleri de, taşınmış olduğu tarihi dokusu ve mimarisi ile dikkati çekmektedir.

Bu gün İnebolu'da Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından taşınmaz kültür mirası olarak tescillenen 346 adet yapıdan 284 tanesini sivil mimari örneği oluşturmaktadır. Bu sivil mimari örnekleri tarihi kültürel mirasımızdır. İnebolu için kültürel mirasın korunması ve gelecek nesillere aktarılması adına katkı sağlamak düşüncesindeyim. Bu çalışmamda İnebolu ev mimarisini tanıtmak ve bu evler hakkında gelecek nesilleri bilgilendirmek amacıyla Yüksek Lisans Tezi olarak Tarihi İnebolu Evleri'nin mimarisini çalışmaya karar verdim. Çalışmamız genel olarak giriş, katalog ve sonuç bölümlerinden oluşmaktadır. Giriş bölümünde İnebolu ilçesi coğrafyası ve tarihçesi konumuzun alt yapısını oluşturmak için ise geleneksel Türk ev mimarisine ve özelliklerine değinmeyi gerekli gördük. Katalog bölümünde ise İnebolu'da 284 tescilli ev bulunmakla birlikte, yüksek lisans tezi çerçevesinde tüm evreni temsil etme adına 20 tane ev seçilerek evlerin

ayrıntılı bir şekilde incelenmesi yapılmıştır. Değerlendirme ve sonuç bölümünde ise incelemiş olduğumuz 20 adet tescilli yapıdan hareketle İnebolu evlerinin plan, cephe ve malzeme özelliklerini belirlemeye çalıştık. Sonuç bölümünde ise araştırmamız neticesinde ulaştığımız verileri genel çerçeve içerisinde sunarak önerilerde bulduk.

Çalışmam sırasında hiçbir emeğini esirgemeyen değerli hocam ve danışmanım Prof. Dr. Candan NEMLİOĞLU'na, İnebolu Belediyesi Fen işleri Müdürlüğü'ne, sabırla çalışmama yardımcı olan eşim Sümeyra KIRIK'a teşekkürü bir borç bilirim.

Fatih KIRIK

Çorum 2019

GİRİŞ

İnebolu sahip olduğu doğası ve mimarisi ile kültürel mirasımızda önemli yeri olan bir şehirdir. Günümüze kadar gelen uygarlıkların bıraktığı anıtsal yapılar, sivil mimari örnekleri bizlere geçmiş uygarlıkların kültürünü ve mimarisi hakkında ipuçları vermektedir. İneboluda 1995 yılında Ankara Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu tarafından tescilli cami, ev, okul, otel, çeşme, cezaevi, mezarlık, türbe, sur duvarı, antik köprü ayağı olmak üzere 346 adet tescilli taşınmaz kültür varlığı mevcuttur. Bu tescilli kültür varlıklarından günümüze kadar ayakta kalmış mimari özelliklerini korumuş bazılarında ailelerin yaşamını sürdürdüğü, bir kısmının mevsimlik kullanıldığı, birçoğunun ise kaderine terk edildiği 284 adet tescilli sivil mimari örneği bulunmaktadır.

Söz konusu evler Osmanlı dönemi mimari özelliklerini yansıtmakta, genellikle zemin katları taş üst katları tamamen ahşap malzeme kullanılarak yapılmış 2 ve 3 katlı, cepheleri demir oksit boya olan kırmızı aşı boyası ile boyanmış evler olarak inşa edilmiştir. Bu özellikleri ile evler İnebolu'nun kendine özgü karakteristik mimarisini oluşturmaktadır.

Çalışma kapsamında İnebolu evlerinin mimari özelliklerinin tanıtılarak, belirlenmesi ve korunması hedeflenmiştir. Böylelikle seçilen evler üzerinden İnebolu ev mimarisi hakkında bilgi edinilecek, ayrıca yöreye özgü evlerin Anadolu evleri içindeki yeri mimari özellikler bağlamında konuya açıklık getirilecektir.

Çalışmanın Amacı

Tezimizin yazım amacı 19 ve 20. yy'dan günümüze kadar ulaşmış olan Tarihi İnebolu Evlerini tanıtmaktır. Kültürel mirasımızı oluşturan İnebolu evlerinin gelecek kuşaklara aktarımını sağlamak, mimari özellikleri tanıtılarak örnek teşkil eden bu evlerin korunmasına katkıda bulunmak amaçlanmıştır. Nitekim Tarihi İnebolu evleri dış cephesi yöreye özgü aşı boyası ile kaplanmış ahşap evler olup ülkemizdeki tek örnektir.

Çalışmamızda İnebolu ilçesinin sahip olduğu bu kültürel mirasların günümüz şartlarındaki konumu göz önüne alınarak, ilçenin genel bir tanıtımı yapılmış, coğrafi özellikleri belirtilmiş, daha sonra seçilen evlerin örnekleri sunularak ilçenin mimari

dokusunu yansıtan yapılara Türk evi bağlamında dikkat çekilerek, kentin yeni yapılanma sürecinde ev mimarisinin değişim ve bozulmalara karşı korunması,

Çalışmanın Kapsamı

İnebolu ilçesinde 346 adet (Çeşme, Ev, hamam, sur vb.) tescilli yapı bulunmaktadır. Bunlardan 284 tanesi ev olup, çalışmamız Mustafa Kemalpaşa ve Dr. Atilla Gürsoy caddelerinin üzerindeki özgünlüğünü koruyabilmiş, İnebolu evlerinin karakteristik özelliklerini barındıran 20 adet kırmızı renkli aşı boyalı eserleri kapsamaktadır.

Kaynak Araştırması

Kaynak araştırması yapılırken ilk olarak İnebolu halk kütüphanesinde tarama yapılmıştır. Sonrasında Üniversite ve vakıf kütüphanelerinden yararlanılarak, bilimsel kitap, tez, dergi, ansiklopedi maddeleri vb. yayınlar kaynak taramasından geçirilmiştir. Bunun yanı sıra İl Kültür Turizm Müdürlüğü, Ankara Anıtlar Doğa Koruma kurulu, belediyelerden alınan bilgilerden yararlanılmıştır.

Çalışmanın Yöntemi

Konuyla ilgili veriler toplanarak arşivleme yapılmış, konuya benzerliği bulunan tezler incelenmiştir. Araştırma ve gözlem yöntemi kullanılmıştır.

Saha Çalışmaları;

- ✓ Alanla ilgili gözlem ve keşif gezilerinin yapılması
- ✓ Katologlar listesini oluşturularak evlerin belirlenmesi
- ✓ Şehirde yaşayan araştırmacı- gazetecilerle mülakat yapılması
- ✓ Belgeleme ve doküman çalışmalarının yapılması

Fotoğraflama çalışması

Ölçü ve ölçeklendirme

Çizim çalışmaları

Kurum arşivlerinden alınan belge ve dokümanlar

Bilgi ve belgelerin hazırlanması;

- ✓ Toplanan bilgi, belge ve dokümanların tasnif edilmesi, değerlendirilmesi

Analiz;

- ✓ Fotoğrafların değerlendirilmesi
- ✓ Fotoğraf ve şekillerin düzenlenmesi
- ✓ Fotoğrafların boyutlandırılması

Çalışmanın Sınırlılıkları

Tescilli yapıların sayıca fazla olması ve mülk sahiplerinin çalışma sırasındaki tedirginliği nedeniyle özgünlüğünü koruyabilmiş Mustafa Kemal Paşa Caddesi ve Dr. Atilla Gürsoy Caddeleri'nde bulunan, 20 adet ahşap malzeme ile yapılmış, kırmızı aşı boyalı evlerden örneklem seçilerek çalışma sınırlandırılmıştır.

BİRİNCİ BÖLÜM

1. İNEBOLU'NUN COĞRAFİ, SOSYAL VE TARİHİ YAPISI

1.1. COĞRAFİ KONUM

Harita 1.1.1.1. Kastamonu haritası

Kaynak: (KGM, 2018)

Kastamonu iline bağlı İnebolu ilçesi, Karadeniz Bölgesi'nin Batı Karadeniz bölümünde yer alır. Anadolu Yarımadası'nın kuzeyinden geçen 42 derece kuzey paraleli ile 34 derece doğu meridyenin kesiştiği noktanın yaklaşık 25 km batısındadır. İl merkezine olan uzaklığı 90 km'dir. Kuzeyden Karadeniz'le çevrili olan İnebolu Doğuda Abana ve Bozkurt, Batıda Cide, Güneyde ise Devrekâni, Küre ve Azdavay ilçeleriyle komşudur. İnebolu Batı Karadeniz bölümünün hemen kıyı kesiminden itibaren yükselen, kıyıya paralel uzanan İsfendiyar (Küre), dağlarının kuzey eteklerinde, doğu ve batı bölümlerinde yer alan tepelerden, Güneydoğuda yer alan Geriş Tepesi 495 m Güneybatıda yer alan İslam Tepesi 589 m ve Batıda yer alan Apaş Tepe arasındaki, İkiçay düzensiz rejimli akarsuyunun, ortadan ikiye böldüğü vadi eteğinde kuruludur. (Kastamonu İl Kültür Turizm Müdürlüğü, 2018).

1.2. İKLİM

Bölge genel olarak tipik Karadeniz iklimine sahiptir. Fakat özellikle bahar aylarında meydana gelen sisle Karadeniz Bölgesi tipik ikliminden biraz farklılıklar

göstermektedir. Kışları; ılık ve yağışlı, yaz ayları; sıcak fakat kurak değildir. Nispi nem seviyesi her mevsim yüksek olan ılıman bir iklime sahiptir (İnebolu Belediyesi, 2018).

Meteoroloji Genel Müdürlüğünün verilerini incelediğimizde İnebolu da 1960-2012 yılları arasında yapılan ölçümlerde, sıcaklığın en yüksek olduğu ayın 21.9 °C ile Temmuz, sıcaklığın en düşük olduğu ayın 5.6 °C ile Şubat ayının olduğu, yıllık sıcaklık ortalamasının ise 13,2 °C, olduğu görülmektedir.

Tablo 1.1.2.1. İnebolu meteoroloji istasyonunun yıllık ortalama sıcaklık, ortalama verileri.

İstasyon	Yıllık Ort. Sic. (°C)	Ort. Sic. En Yüksek Olduğu Ay ve Sıcaklık (°C)	Ort. Sic. En Düşük Olduğu Ay ve Sıcaklık (°C)	Deniz Seviyesine İndirgenmiş Sıcaklık (°C)
İnebolu (1960-2012)	13,2	Temmuz/ 21,9	Şubat/ 5,6	13,5

Yıllık yağış miktarının en fazla olduğu aylar Ekim, Aralık, Ocak ve Şubat aylarıdır. Yıllık ortalama yağış miktarı ise 1022 mm'dir.

Tablo 1.1.2.2. İnebolu meteoroloji istasyonunun aylık ve yıllık yağış miktarları verileri.

İstasyon	Aylar												Yıllık (mm)
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
İnebolu (1960-2012)	111	87,2	77,1	49,1	52,3	48,2	45,9	60,1	89,1	133	126	143	1022

İnebolu'yu tipik Karadeniz iklim tipinden ayıran farklılık ise sisli gün sayısının fazla olmasıdır. İnebolu'da Mart, Nisan, Mayıs ayları sisli gün sayısının en fazla olduğu aylardır. Yıllık ise ortalama sisli gün sayısı 22,82dir.

Tablo 1.1.2.3. İnebolu meteoroloji istasyonunun aylara göre ortalama sisli gün sayıları verileri.

İstasyon	Aylar												Yıllık (Gün)
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
İnebolu (1960-2012)	0,7	2,2	4,2	6,5	5,9	1,2	0,6	0,3	0,2	0,3	0,4	0,3	22,8

1.3. BİTKİ ÖRTÜSÜ

Dağların kıyıya paralel uzandığı İnebolu sahil şeridinin bol yağışlı olması ve deniz etkisi, kuzey kesimde gür bir bitki örtüsü oluşturmuştur. Kıyıda 200-300 m. yükseltiye kadar genellikle maki bitki örtüsü, kışın yapraklarını döken ağaç topluluğu (psödomaki) bulunur. Kıyı bölgesini kaplayan psödomaki, biraz yükseklerle çıkıldıkça yerini kestane ve meşe ormanlarına bırakır (Tunoğlu, 2002, s. 175).

Bu ağaçlar b6lgenin y6ksek Kuzey yamaçlarında ise çoğunlukla kayın ağacından oluşur. Kayın ormanları içinde yer yer meşe, kestane, kızılağaç, g6rgen, ihlamur gibi yayvan yapraklı ağaçlara da rastlanır. Kayın daha y6kseklerde yerini sarıçam, karaçam ve k6knar gibi iğne yapraklı ormanlara bırakır. Bu ormanlarda orman altı g6r ve sıktır. Orman altı bitki 6rt6s6nde ise orman g6l6, kuş 6z6m6, taflan yaygındır. Kıyıya paralel dağların G6ney y6zlerinde ve i kısımlarındaki dağlar 6zerinde g6r6len kuru ormanlar meşe ağaçlarından oluşur. G6ney yamaçlarının y6ksek kesimlerinde ise iğne yapraklı ağaçlar karaçam, sarıçam, k6knar yaygındır (D6nmez, 1984, s. 719).

1.4. TARİHÇE

1.4.1. İnebolu İsmi

İnebolu kasabasının bildiğimiz en eski adı Strabon' un, Coğrafya adlı eviri kitabında geçen Abonouteikhos' tur (Strabon, 2000, s. 22)
Hellen dilinde “Abon'un Hisarı” demektir. Fakat o dilde “Abon” s6zc6đ6n6n anlamı yoktur. Abonouteikhos ismi daha sonraları “İonopolis” adına d6n6şerek geç Bizans d6neminde ise “İ Nea Poli” (Rumca Yeni Kent) oldu ve bu ad, Osmanlının b6lgeyi ele geçirmesinden sonra halk tarafından İnebolu olarak kullanılmaya başlandı (Umar, 1993, s. 12-342).

1.4.2. İlk Dönem Kuruluşu

Harita 1.4.2.1. Paflagonya haritası

Kaynak: (Öztürk, 2018)

İnebolu'nun kesin olarak hangi tarihte kurulduğu bilinmemekle birlikte milattan 2400 yıl önce Miletlilerin kıyı İonya kolonisi olarak bu günkü Boyranaltı mevkiinde kurulduğu bilinmektedir (Kütüklü & Tunoğlu, 2012, s. 333).

Antik kaynaklarda Abonouteikhos (İnebolu) Paflagonyanın küçük bir kıyı kasabası olarak geçer. Paflagonya, M.Ö. 301 yılında müstakil bir devlet halini alana kadar birçok istilaya maruz kalmıştır. Paflagonya sırasıyla M.Ö. 1555 yılında Firikya, 564 yılında Lidya, 330 yılında İran ve İskender'in istilalarına maruz kalmıştır. Büyük İskenderin M.Ö. 323 yılında ölmesiyle kumandanları Antigon ve Selefgüs arasında çıkan savaşta Antigon'u mağlup ederek öldürttü. Paflagonya bu olaydan sonra devlet olarak tarih sahnesinde yerini aldı (Yaman, 1935, s. 23).

M.S. 2. yüzyılın başlarında Abonouteikhos kentinde doğan Aleksandros küçük yaşlardan itibaren bir önceki yüzyılda peygamberliğini ilan eden Apollonios'un hekim arkadaşlarından birinin yanında hekimlik eğitimi almıştır. Hekim olan hocasının ölümünden sonra bir koro şefi ile ortaklık kurarak 20 yıl boyunca şehir şehir gezmiştir. Ortağı Kokonasla bir gezilerinde bir kehanet merkezi kurmaya karar verirler. Kehanet merkezinin yeri olarak Abonouteikhos olarak karar kılmışlardır. Kalkhedon kentindeki en eski tapınak olan Apollon Pythaios Tapınağı çevresine üzerinde "Asklepios, babası Apollon ile birlikte yakın zamanda Pontosa gidip Abonouteikhos'a yerleşeceklerine dair

yazılı tunç tableti gömerler. Gmlen tablet kısa sürede insanlar tarafından bulunarak üzerinde yazılı mesajlar Abonouteikhosa ulaşmıştır. Abonoteikhos halkı Tanrı Asklepios'un memleketlerine yerleşeceğini öğrendiklerinde tapınak inşa etmeye ve Asklepios ve kızı Hygieia adına sikke basmaya başlamışlardır. (Yılmaz, 2015, s. 157)

Resim 1.4.2.1. Asklepios ve Hygieia betimli Abonouteikhos sikkesi

Kaynak: (Yılmaz, 2015)

Bu sırada Aleksandros memleketi Abonouteikhos'a geri dönmüştür. Abonouteikhos'luların anne ve babasını tanımasına rağmen kendinin anne tarafından Perseus'un, baba tarafından ise Asklepios'un öz torunu olduğunu söyleyerek, kendisine yeni bir makam atfederek bu söylemleriyle halkı inandırmıştır.

Aleksandros kendi tanrısını oluşturmak için, bir yılan yavrusunu alıp kaz yumurtasının içine yerleştirerek insanları Asklepios için yapımı devam eden tapınağa çağırır ve sahte peygamber Aleksandros İbranice dualar eşliğinde, daha önceden tapınağın temelini koyduğu kaz yumurtasını alarak, yeni Asklepios'un dünyaya geldiğini söyleyerek yumurtayı kırmış ve yavru yılanı gören Abonoteikhos'lular heyecanlanmışlardır. Yeni Asklepios kendine glykon denilmesini istemiş Abonoteikhoslu'larda bu emri yerine getirmişlerdir. Böylece sahte peygamber Abonouteikhos glykon kültünü/ khinlik merkezini oluşturmuştur (Yılmaz, 2015, s. 165).

Resim 1.4.2.2. Glykon tasvirli Abonoteikhos sikkeleri.

Kaynak: (Yılmaz, 2015)

Kâhinlik merkezinin ünü çevre bölgedeki insanlara kadar ulaşmış, hatta Roma İmparatorluğundaki yüksek mevkilerdeki yöneticiler Aleksandros'a danışmak için sraya girmişlerdir. Kent M.S. 162 yılında Aleksandros'un isteğiyle, İmparator Antoninus Pius'un son dönemlerinde ya da İmparator Marcus Aurelius'un tahta henüz yeni geçtikleri bir dönemde İonia'luların efsanevi kahramanı ve aynı zamanda Asklepios'un kardeşi İon'a atfen "İon'un kenti" ya da İonia'luların kenti" anlamına gelen İonopolis (Ιωνόπολις) adını almıştır (Yılmaz, 2015, s. 168-170).

Bu tarihten sonra kent Osmanlı dönemine kadar İonopolis adıyla anılmıştır. İonopolis isminden de anlaşılacağı üzere İonyalılar'ın Karadeniz'deki ticaret kolonilerinden olan şehrin Miletliiler tarafından kurulduğu bilinmektedir (Tunoğlu, 2002, s. 18).

Lidyalıların İonya kolonilerini eline geçirerek batı Karadeniz bölgesindeki İonopolis'i önemli bir ticaret merkezi haline getirmiştir. Lidya kralı Giges'in ülkesini ekonomik olarak geliştirmesinin ardından Kimmerler ve Traklar, Paflagonya ve sahil şehirlerinin işgal edilmesine yol açtı. Kimmerlerin Kralı Toktamış ve Lidya kralı Giges arasında yapılan mücadeleyi Kimmerler kazanmış bölgenin bütün şehirleri ve zenginliği Kimmerler'in eline geçmiştir. Bu galibiyetle güçlenen Kimmerler Asurlular üzerine yürürken ani baskınla karşılaşarak yenilgiye uğradı. Bölge tekrardan Lidya kralı Krüzes'in hâkimiyetine girerek Karadeniz bölgesinin önemli bir ticaret merkezi haline geldi (Kütüklü & Tunoğlu, 2012, s. 335).

İran hükümdarı Kyr'os (Kurüs)'ün Lidya üzerine yürümesi üzerine Lidya Kralı M.Ö. 547-546'da Krezüsle yapılan savaşta Lidya ordusu bozguna uğrayarak Lidya merkezi ve Paflagonya bölgeleri İran hakimiyetine geçti (Karakterir, 2018, s. 18).

Paflagonya bölgesi İran istilası sonrasında M.Ö. 330 yılında Büyük İskender'in himayesine girdi. Büyük İskender'in M.Ö. 323 yılında ölümünün ardından Avrupa Anadolu ve Kuzey Afrika'daki toprakları kumandanları arasında taksim edildi bu taksimde Paflagonya ve şehirleri kumandan Omen'e düştü. Kumandan Omen'in ölümünden sonra bir çok karışıklığa maruz kalan Paflagonya'yı M.Ö. Romalılar yağma ederek halkın büyük kısmını esir aldılar. Bu süreçten sonra Paflagonya hükümeti fiilen ortadan kaldırılarak Roma imparatorluğuna bağılı bir eyalet haline geldi (Tunoğlu, 2002, s. 20).

1.4.3. Selçuklular ve Beylikler Döneminde İnebolu

1048 yılında Büyük Selçuklu Devletinin Anadolu'ya girişleriyle birlikte hızla ilerlemeleri Bizans İmparatorluğunu rahatsız etmekteydi. Bunun üzerine dönemin imparatoru Romen Diogenes Doğu seferine çıkarak Anadolu'daki Türkleri Orta Asya'ya geldikleri topraklara göndermeyi amaçlayıp Türk akınlarına son vermek istedi. İki ordu Malazgirt ovasında karşı karşıya geldi, Romen Diogenes, Sultan Alparslan'ın barış ve dostluk teklifini, onları zayıf bir zamanda yakaladığını düşünerek teklifleri reddetti ve elçileri geri çevirdi. Sultan Alparslan 24 Ağustos 1071 Çarşamba günü ret cevabını alınca ordusunu savaş için hazırlamaya başladı. 26 Ağustos Cuma gününe kadar tekbirler, kös ve boru sesleriyle düşmanı kışkırtarak üzerlerine gelmesini sağladı. Savaş başladığında Bizans ordusu içerisinde bulunan Peçenek ve Uzlar daha önceden kararlaşmaları üzere Büyük Selçuklu ordusu safına geçtiler. Cuma günü öğleden sonra başlayan muharebe Cumartesi sabah Bizans İmparatorunun ve askerlerinin esir edilmesiyle sona erdi (Turan, 2011, s. 58-60).

Savaş sonrası Bizans ordusu bozguna uğradı. Bu zaferden sonra Alparslan komutasındaki askerler bütün Anadolu'yu Skudarium (Üsküdar) önlerine kadar zapt ettiler. Sultan Alparslan Kızılırmak'a kadar olan memleketleri maiyetindeki Türk emirlerine taksim etti (Yaman, 1935, s. 72).

Selçuklu kumandanlarından Danişmend Ahmet Gazi ve oğullarının zaman zaman Kastamonu, İnebolu, Sinop'a akınlar düzenlese de Bizans'ın hâkimiyetini kırmaya yetmemiştir. Danişmend Ahmet Gazi'nin ölümünden sonra oğlu Gümüştegin Melih Ahmet Gazi'nin 1105 yılında Kastamonu'yu ele geçirdiği bilinmektedir. Danişmendliler ve Bizans mücadelesi 1174 yılında Danişmendlilerin yıkılışına kadar sürmüştür. 1174

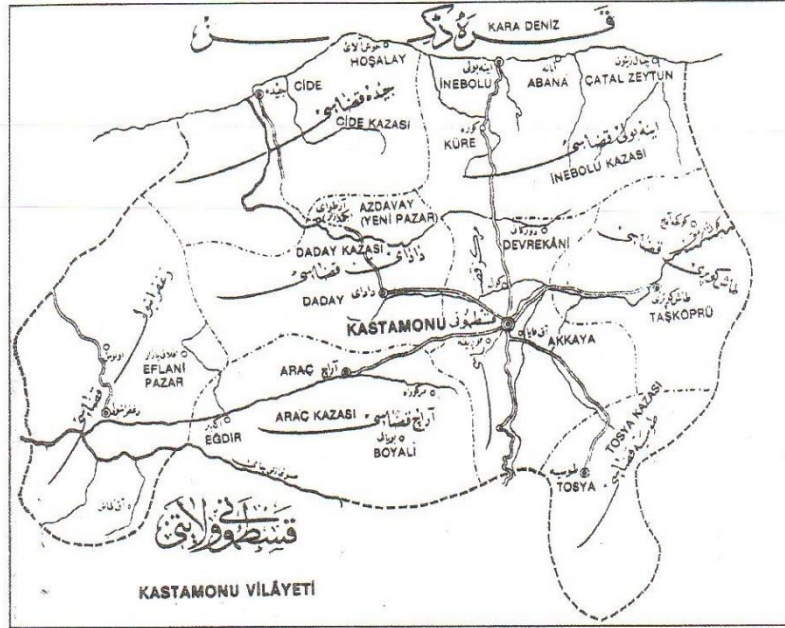
yılında Kastamonu ve çevresi II. Kılıçarslan tarafından tamamen Selçuklu topraklarına ilhak edilmiştir. Anadolu Selçuklu hükümdarı II. Kılıçarslan ülkesini Türk töresine göre 11 oğlu arasında paylaşmıştır. Kastamonu bölgesi ise oğullarından Sultan Melik Muiddin Mesud'a düşer. Kardeşler arasındaki kavga ve anlaşmazlıktan yararlanmak isteyen Bizans anlaşma gereği tahta geçen Sultan I. Gıyasettin Keyhüsrev'in üzerine yürür, yapılan savaşta Selçuklu yenilir. Sultan I: Gıyasettin Keyhüsrev şehit düşer. Sultan Keyhüsrev'in şehit düşmesi üzerine oğlu Sultan İzzeddin Keykavus intikam ateşiyle Bizans'ın elinde bulunan Sinop'u ve Kastamonu'yu ele geçirir. Emirliği Hüsamettin Çoban Bey'e verip Kastamonu'nun üzerine yürüyüp şehri himayesi altına almıştır. Sultan İzzeddin Keykavus'un ölümü üzerine yerine geçen Sultan Alâaddin Keykubat, Emir Hüsamettin Çoban'a Kastamonu'yu ikta olarak vermiştir (Tunoğlu, 2002, s. 28).

Paflagonya'nın kendilerine ikta olarak verilmesiyle Kastamonu, Türkmenlerin idarecisi "Çoban" ailesinin hâkimiyeti altına girmiştir. Bu dönem Bizans'ın en önemli kalelerinden olan Sinop'un fethedildiği Sinop- Amasra arasında kalan yerleşim yerlerinin dolayısıyla İnebolu'da Türkmen iskânının arttığı, İslam'ın hızla yayıldığı yaklaşık yüz yıl sürecek olan hâkimiyetin sağlandığı yıllar olmuştur (Kütüklü & Tunoğlu, 2012, s. 337).

Çobanoğulları emirleri hüküm sürdükleri dönemlerde âlim ve sanatkârları destekleyerek sanatkârların Kastamonu'ya gelmelerini sağladı. Bu konuda adına en çok eser yazılmasıyla Emir Muzaffereddin Yavlak Arslan ön plana çıkmaktadır (Güzey, 2018, s. 47).

1291 yılında İlhanlı Hükümdarı Argun Han'ın ölümünden sonra Moğollar arasındaki taht mücadelesi yüzünden Çobanoğulları Beyliği de karışıklıklar içine düştü. Emir Muzafferüddin Yavlak Arslan bu iç karışıklıklar sırasında öldü. Yerine geçen oğlu Emir Mahmud Çobanoğulları Beyliği'nin son emiridir. Beylik dönemi uzun sürmemekle birlikte Emir Mahmud, Candaroğlu Süleyman tarafından mağlup edilerek 1309 yılından

sonra Çobanoğulları Beyliği sona erdi ve yerini Candaroğulları Beyliği aldı (Yücel, 1993, s. 354).

Harita 1.4.3.1. Osmanlı dönemi Kastamonu haritası

Kaynak: (Define, 2010)

Kastamonu da Çobanoğulları Beyliği'nin yerini alan Candaroğulları Beyliği'nin kaynak yetersizliği yüzünden ne zaman kurulduğu bilinmemektedir. Kaynaklarda Emir Şemseddin Yaman Candar'ın İlhanlı Hükümdarı Geyhatu tarafından Kastamonu valiliğine tayin edildiği, kendisinin de valilik merkezi olarak Eflâni'yi seçtiği bilinmektedir (Yaman, 1935, s. 96).

Candarlık sıfatını Selçuklu sarayına intisabından dolayı alan Emir Şemseddin Yaman Beyliği süresince İlhanlılar'ın hakimiyetini tanımış, Eflani sınırlarını aşmadan muhtemelen 1308 yılında ölmüş ve yerine oğlu Süleyman Paşa geçmiştir (Yücel, 1993, s. 147-149).

Şücaeddin Süleyman babasının ölümünden sonra topladığı taraftar ve askerlerle bir gece Kastamonu'ya hucüm ederek Çobanoğulları Beyi Muzafereddin Mahmud Bey'in sarayını zaptetti. Mahmud Bey yakalanarak öldürüldü. Şücaeddin Süleyman Paşa valilik merkezini Eflani den Kastamonu'ya geçirdi (Yaman, 1935, s. 98).

Candaroğulları Beyliği döneminde İnebolu da Türk ve Müslüman nüfusun arttığı ve tamamen İnebolu'nun Müslüman yerleşim yerine büründüğü görülmektedir (Kütüklü & Tunoğlu, 2012, s. 338).

1.4.4. Osmanlılar Döneminde İnebolu

Fatih Sultan Mehmet Han'ın 1461 yılında Candaroğullarını Osmanlı topraklarına ilhak etmesiyle İnebolu da Osmanlı topraklarına katılmıştır. Candaroğullarının Osmanlı topraklarına katılması kan dökülmeden İsmail Beyin Kızıl Ahmet Bey'i ikna etmesiyle gerçekleşmiştir (Yücel, 1993, s. 149).

Tarihi vesikalara göre Kastamonu XV. yy. süresince Osmanlı sancağı olmasının yanı sıra Medreselerde yetişen seçkin ilim adamlarıyla tanınan bir şehir halini almıştır (Güzey, 2018, s. 55).

1641 yılı avarız defterlerine göre Kastamonu Sancağı'na bağlı 32 kaza bulunmaktadır. Bunlardan bir tanesi de Küre-i Ma'mure dir. İnebolu ise o dönemde Küre-i Ma'mure'ye bağlı bir nahiyedir (Öztürk, 2011, s. 275).

Resim 1.4.4.1. 19. Yy. başlarında Abaş Tepeden İnebolu görünümü

İlk nüfus teşkilatının 1856 yılında kurulan kazada, 1870 yılında kurulan İnebolu Belediyesi ilk olarak Küre kazasına bağlı bir nahiyeye, 3 yıl sonra ise 1873 yılında Küre'den ayrılarak müstakil kaza olmuştur (Kütüklü & Tunoğlu, 2012, s. 347).

Hicri 1299 (1882) Vilayet Salnamesi'ne göre ise İnebolu kazasına bağlı iki nahiyeye bulunmaktadır. Bunlardan biri Küre Nahiyesi diğeri ise Abana nahiyesidir. İnebolu kazası nahiyeleriyle birlikte 11 mahalle ve 75 köyden oluşmaktadır. Kazada 9100 İslam ve 250 Rum hanesinde toplam 27250 İslam ve 905 Rum nüfusu yaşamaktadır. Nahiyeleriyle

birlikte İnebolu kazasında 1 Hükümet Konağı, 2 rüştiye mektebi, 150 cami, 1 kütüphane, 4 medrese 150 İslam sıbyan mektebi, 5 Kilise, 3 Hristiyan mektebi, 25 han, 9 hamam 890 dükkan, 283 değirmen bulunmaktaydı (Karcı, 2012, s. 130).

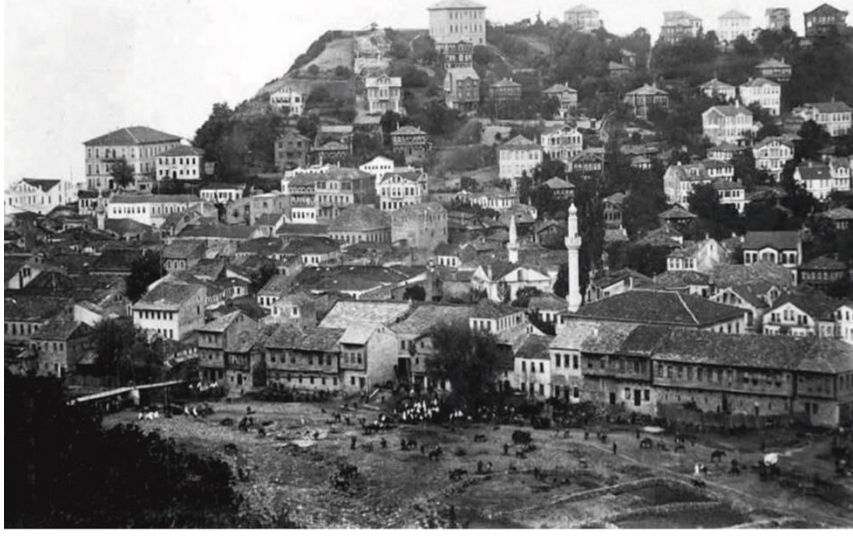
İnebolu 1880 ve 1885 yıllarında iki yangın geçiren İnebolu birinci yangını hafif şekilde atlatmış ikinci yangında ise çarşısı tamamen kül olmuştur. Dönemin Kastamonu valisi Abdurrahman Paşa İnebolu'ya gelerek İnebolu belediye başkanı, Hacı Mehmet Ağa ve Meclis üyeleriyle görüşerek ahşap bina yapılmamasını binaların taştan yapılmasını önererek emretmiş vilayet başmühendislerinden bir İtalyan mimara İnebolu için bir layiha çizdirmiş ve layihanın eksiksiz uygulanmasını sağlayarak bu günkü İnebolu şehir planı ortaya çıkmıştır. İtalyan Mimar Baronoveski'ye çizdirdiği planın 1885 tarihini taşıdığı görülmektedir. İnebolu'nun sokakları yangından önce at arabası veya iki hamal yan yana geçemeyecek kadar dardı. Yeni çizdirilen planda sokaklarının genişliği 6-7,5 metre arasına çıkarılmıştır (Tunoğlu, 2002, s. 409).

Resim 1.4.4.2. Mimar Baronoveski'ye çizdirilen 1885 tarihli İnebolu şehir planı. **Kaynak:** Fakazlı Arşivi.

1.4.5. Cumhuriyet ve Milli Mücadele Döneminde İnebolu

30 Ekim 1918 tarihinde Mondros Ateşkes Antlaşması ile Almanya, Avusturya - Macaristan İmparatorluğu ve İtalya'nın oluşan itilaf devletleri antlaşmasınının 7. maddesi gereğince, Türk topraklarının taksimine girilerek gerekli gördükleri şehirleri 1 Kasım 1918 den itibaren işgal etmeye başlamışlardı. İşgal planı dışında bırakılan Kastamonu'nun önemi artmıştır (Karasalihoğlu & Özbek, 2009, s. 229).

Resim 1.4.5.1. 19. Yy. başı İnebolu

Kaynak: Fakazlı Arşivi.

İşgaller karşısında milli mücadele için, İnebolu gençler mahfelinin kurulmasında gençleri teşvik eden ve cesaretlendiren Topçu Yüzbaşı Osman Nuri Bey'in öncülüğünde 25 Kasım 1919 tarihinde İnebolu Müdafa-i Hukuk Cemiyeti kuruldu (Kütüklü & Tunoğlu, 2012, s. 414).

1920-1921 yılları arasında Postuşçu çeteler tarafından Samsun-Ankara yolu basıldığı için İnebolu-Ankara karayolunun güvenli olması bu yolun önemini artırdı. Milli mücadele döneminde İstanbul'dan Anadolu'ya geçmek için kullanılan en hızlı yol İnebolu Limanı olduğundan, Ankara'nın giriş kapısı haline gelmiş, İnebolu'ya kafileler halinde subaylar sevk edildi (Öztürk, 2011, s. 281).

25 Mart 1921 Cuma günü İnebolu Limanı'na gelmekte olan yardımları kontrol altına almak ve engellemek amacıyla Yunan düşman gemisi İnebolu'ya beş altı top atışıyla gözdağı vermiş ve İstanbul'a dönmüştür. Milli mücadele için hazırlıklar başlamış silah yüklü gemiler, İnebolulu kahraman kayıkçılar tarafından sahile indiriliyor, İnebolu halkı ise inen cephaneleri dükkânlara, depolara, Musa Köyü ve İkiçay'a taşıyorlardı. İnebolu'ya gelenlerin sayısı her geçen gün arttı. Gemilerden inen siviller kıyafetlerini değiştirdiğinde hepsi Milli mücadele için gelen subaylar ve aydınlardı. 1 Haziran 1921 günü bahricedit ve ümit vapuru 52 ton malzeme bıraktığını Yunanlılar öğrenmişti. Yunan torpidoları gelmeden iç bölgelere taşınması gerekiyordu. Bunun üzerine sahilde ne kadar kayık varsa gemilerin etrafını sararak gemilere tırmanıp inanılmaz bir çaba ile cephane kayıklara indirilip karaya taşındı. Herhangi bir kaza ve sabotaja uğramamak için havali

kumandanı Muhittin Paşa'nın kesin emirle indirilen cephanenin Hatipbağı ve İkiçay mevkiine taşıdı (Kütüklü & Tunoğlu, 2012, s. 416).

İnebolu'ya gelen giden vapurlar, küçük motorlar çoğalmış gelen askeri malzemeleri halk geceli gündüzlü taşıyor bir yandan da Ramazan bayramına hazırlık yapılıyordu. 9 Haziran 1921 bayramın 1. gününe denk gelmiş sabahın erken saatlerinde kuzeyden biri büyük biri küçük iki savaş gemisi hızlıca İnebolu'ya doğru yönelerek Yarbaşı mevki açıklarında manevra yaptıktan sonra dört filika indirerek beyaz flama ve Yunan bayrağı çekerek Molaz'a gelirler. Gelenleri liman reisi Neyyir Bey, Askerlik Şube Reisi Binbaşı Hasan Fehmi Bey, İhraç kumandanı Mehmet Bey karşıladı. Gelen deniz yüzbaşısı kaymakamlığa yazılı bir ultiatom tebliğ etti (Peker, 1955, s. 336).

Ültimatomu alan heyet ise;

“Biz yetkili değiliz hükümete ve ahaliye duyururuz. Ankara'ya bildiririz. Gerekirse de vatanımızı müdafaa ederiz”.

cevabını verdi.

Yunan Yüzbaşı ise;

“O halde biz de kayıkarı ve depoları yakacağız. Silahlı bir şehir olduğu için bombardıman edeceğiz”.

cevabını verir.

Şehri savunmak için gerekli tedbirler alınmış, halk şehri boşaltmış, cephanesini şehir merkezinden ikiçay mevkiine taşınmıştı. Yunanlıların verdiği süre dolduğunda Vali Reşit Paşa'nın Yunan Amirale yazdığı mektubu ulaştırmak üzere çıkan heyet piyade kayığına Türk bayrağı ve beyaz flama ile yola çıktı. Heyet kılık gemisine yaklaşmış Yunan Yüzbaşı heyet başkanı Neyyir beyi kılık gemisine götürerek bir saat görüşen Neyyir bey geri döndüğünde;

“Ne söyledimse ikna edemedim. İnanmıyorlar bütün kayıklarınızı denize çıkarın, yakacağız, dediler. Ben de onlar hükümetin değil, halkındır. Tüccar malıdır, gönderemez dedim ve 1 saat müsaade ettiler. Ancak bu uzun konuşmaları biraz da zaman kazanmak için yaptım” dedi (Peker, 1955, s. 341).

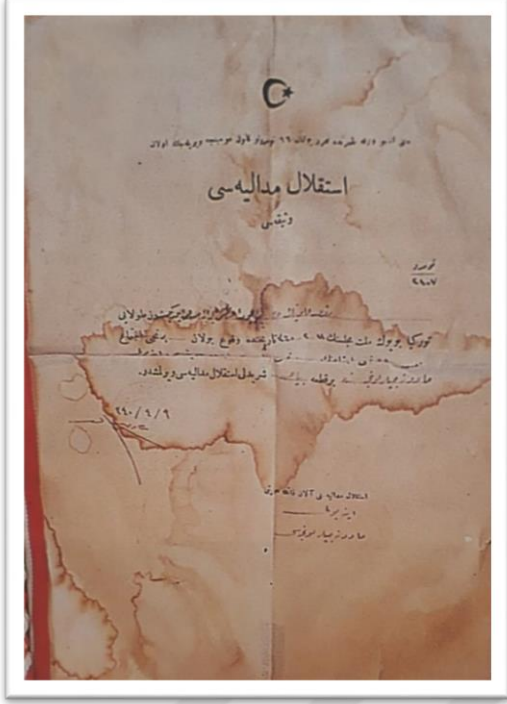
Ültimatomda verilen süre biter bitmez Yunan bombardımanı başlamıştı. Panter kıyıya yakın Kılık ise uzakta sahildeki gemileri bombalıyordu. Nidai bey topçulara ateş açma emri vermiştir. Bizim topçularımızda kel Seymen tepesindeki Rus ateşli sahra topunu ateşleyerek Kılık zırhlısının kuyruk kısmından vuruyor ve hızlıca oradan uzaklaşmıştı. Yapılan top atışlarından biri de Panter zırhlısının bacasından geçerek

vurulmuş hemen atılan ateş menziline uzaklaşarak Kerempe açıklarına doğru gitmişlerdi (Peker, 1955, s. 341).

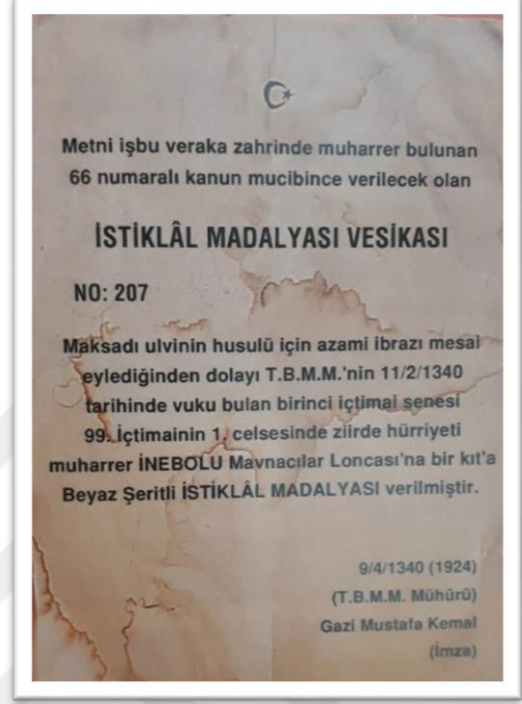
Bombardımandan sonra İnebolu için tehlike arz eden savaş malzemeleri, cephaneler biran önce cepheye taşınması gerekiyordu. İnebolu halkı genç, ihtiyar, kadın, çocuk demeden imece usulü dört elden cephaneleri Çankırı üzerinden Ankara'ya taşıyordu. Bu süreçten sonra Ulusal bağımsızlık için verilecek olan milli mücadele İnebolu, Çankırı, Ankara ekseninde kayıklarla kağnılar destan yazacaktı. 1. Dünya Savaşı'nda eli silah tutan erkeklerin hepsinin cephelere sevk edilmiş olması nedeniyle cephe gerisi hizmetleri yaşlı erkek, kadın ve çocuklar yürütmek zorunda kalmıştı. Hiç şüphesiz cephe gerisi hizmetlerin asıl yükünü ise ihtiyar erkeklerin çalışma gücü sınırlı olduğundan genç köylü kadınlar doldurmaktaydı.

Zafer inancıyla başlayan seferberlik nihayetinde mücadelenin cephe gerisi halkası Müftü Ahmet Efendi, Kadı Salih Reis, Şerife Bacı, Halime Çavuş ve diğer isimsiz kahramanlarıdır. Mustafa Kemal Paşa ise “Gözüm Sakarya’da Dumlupınar’da, Kulağım İnebolu’da” diyerek İnebolu’nun önemine dikkat çekmişti. Milli mücadelede gösterdiği

gayretten dolayı İnebolu'lu kayıkçılar 1924 yılında 2107 numaralı beyaz şeritli İstiklal Madalyası'yla ödüllendirildi (Karasalihoğlu & Özbek, 2009, s. 228).

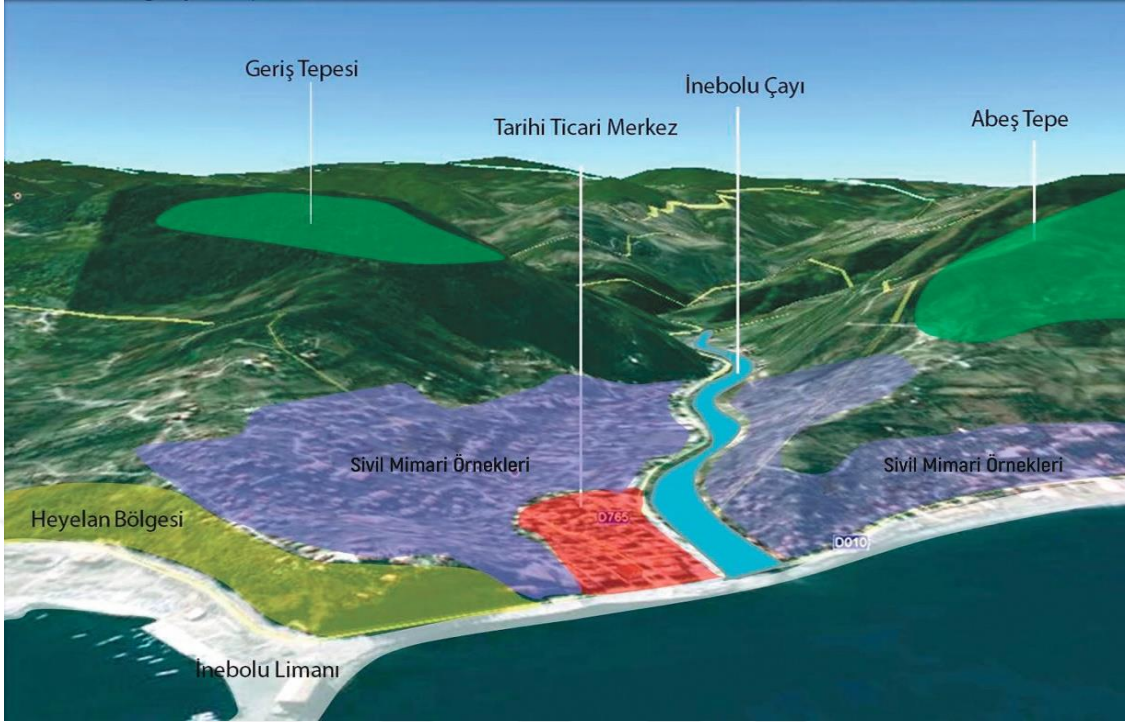

Resim 1.4.5.2. İstiklal madalyası vesikası(Osmanlıca)
Kaynak: (Tunoğlu,2012)

Resim 1.4.5.3. İstiklal madalyası vesikası
Kaynak: (Tunoğlu,2012)

1.5. İNEBOLU ŞEHİR DOKUSU

Resim 1.1.5.1. İnebolu şehir dokusu

Kaynak: Güliz Özdeniz yüksek lisans tezi

Resim 1.1.5.2. İnebolu genel görünüm (2019)

İnebolu şehir yerleşimini etkileyen temel unsurların başında İnebolu'nun yerleşim alanının topoğrafyası gelmektedir. İnebolu doğuda Geriş ve batıda Abeş Tepeleri arasındaki vadi tabanından geçen İnebolu Çayı'nın iki tarafında kalan düzlük alanda ve eğimli vadi yamaçlarında yerleşme özelliği göstermiştir. Düzlük alanlarda tarihi ticari yapılar daha ön plana çıkmakta iken, şehir merkezinden yamaçlara doğru ilerledikçe sivil mimari yapılar yer almıştır. Tarihi bir geçmişe dayanan İnebolu'da birçok döneme ait taşınmaz kültür varlığı bulunmaktadır. Tarihi kaynaklara göre Abeş tepe etrafındaki sur duvarı kalıntılarında göre ilk döneme ait eserlerin varlığı bilinmekle birlikte bu eserlerin sayısı oldukça azdır. İnebolu'nun tarihi karakteristik kimliğini oluşturan önemli yapılar şehir merkezindeki Arnavut kaldırımli dar sokaklar arasındaki ticari merkez ve merkez dışında kalan tarihi İnebolu evleridir. İnebolu şehir dokusu birçok mimari elemanın bir araya gelmesiyle oluşmuştur. Bu elemanlar şehir merkezinde tarihi taş yapılar, şehir merkezinde uzaklaştıkça tarihi taş merdivenlerin olduğu sokaklarda yer alırlar.Çeşitli yükseklikteki avlu duvarları ile alt katları yığma moloz taş, üst katları ahşap karkas tekniğiyle yapılan, yeşille iç içe uyum sağlayan tarihi evler İnebolu şehir dokusunu oluşturan önemli mimari unsurlardır.

Resim 1.1.5.3. Taş merdivenler

Resim 1.1.5.4. Yığma moloz taş avlu duvarı

1.6. 1995 YILI KORUMA AMAÇLI İMAR PLANI KARARLARI

1995 yılı KAİP'na göre 2015 yılı nüfus projeksiyonu 15.000 olarak planlanmış, bu doğrultuda kentin gelişim alanı olarak Yukarıhatipbağı Mahallesiindeki eski hastahanenin kuzeyi ve doğusu önerilmiştir. İnebolu'nun gelişme alanının sınırlılığından dolayı şehir merkezinde bulunan küçük oto tamirhaneleri ve ticari alanların batı yönünde Boyran ve Cünürye mahalleleri tarafında deniz kıyısı boyunca genişlemesi gerektiği vurgulanmıştır. Kamu kurumlarının da batı yönünde deniz kısmında gelişim göstermesine karar verilmiştir Liman bölgesi ile Karadeniz Mahalleleri arasının heyelan bölgesi olması nedeniyle kentsel yerleşime elverişsiz olduğu, 150-200 m. civarından başlayan orman alanına yerleşmenin imkansız olduğu, %25'ten az eğimli arazilerde evlerin inşa edilmesine devam edilmesi, bu orandan fazla arazilerin ise tarım arazisi olarak kullanılması uygun görülmüştür. Yeni yapılan yapıların kat sayıları hemen her cepheden baidığında 3 katı geçemez, böylelikle yapıların eğimden kat kazanmasının önüne geçilmiştir. Yapıların düzeni ilçe merkezi dışında ayrık nizamlı olmasına karar verilmiştir. KAİP'e göre korunması gerekli kültür varlığı olarak (cami, çeşme, avlu duvarı ve evler) olmak üzere 346 eserin korunmasına karar verilmiş ve bu eserlere müdahale şekli de belirlenmiştir. Belirlenen 346 kültürel varlığın 284 tanesini geleneksel aşı boyalı evler oluşturmaktadır (Ankara Kültür ve Tabiat Varlıkları Koruma Kurulu, 1993).

İKİNCİ BÖLÜM

2. TÜRK EVİ

2.1. GELENEKSEL TÜRK EVİNE BAKIŞ

İnsanlık tarihinin en başından beri yerleşmiş bir aile kültürü mevcuttur. Türk toplumunda bu kültür daha baskın bir şekilde hissedilmektedir. Aile birliğin, beraberliğin, dayanışmanın, paylaşmanın simgesidir ve bizim için kutsaldır. Onu koruma altına alma, bir arada tutma, paylaşımı arttırma istek ve dürtüsü yaşam alanlarını etkilemiş, ev bizim için ailenin sembolü haline gelmiştir.

Yaşayan her canlı hayatını idame ettirebilmek için bir yuvaya ihtiyaç duyar. Adı ne olursa olsun yuvalarımız Kur'ân-ı Kerîm'de, “*Allah, size evlerinizi huzur ve dinlenme yeri yaptı.*” buyrulduğu gibi, huzur bulduğumuz, dinlendiğimiz yerlerdir (Nahl 16/80).

Muhakkak ki bir var olma ve huzur mekânı olarak ev, insanoğlu için en önemli yaşam alanıdır. Sığılacak bir çatıdan ziyade içinde barınanların kişiliğine sirayet eden, hayat tarzını şekillendiren, düşüncelerini ve varoluşunun anlamını yansıtan bir mekândır. Bireylere birlik ve ait olma hissi uyandıran, güvenlerini perçinleyen bir yuvadır. Bu yuvada yaşanan deneyimler kişinin hayat boyunca kendisine etki edecek ve yol gösterecektir. Kişiliğin oluşması ve oturmasında yaşanan bu deneyimlerin önemi büyüktür. Ortam olarak bireysel olduğu kadar toplumsal kimliğin oluşmasına da etkisi vardır. Aile içerisinde uygulanan karakteristik özellikler toplumun düzenine katkı sağlayarak toplumsal dayanışmanın benimsenip devam etmesinde önemli rol oynar. Ev, bacası sevgi ile tüten bir ocaktır. Kişi bu sevgi oduyla pişmekte ve olgunlaşmaktadır (Efe, 2017, s. 400).

Türk İslam kültüründe ev, yaşanan yuvadır, sırtını yasladığın baba ocağıdır. Yine kültürümüzde çocuklarımızın en çok oynadıkları oyunlar arasında evcilik gelir. Bizde ev, sıradan bir unsur olmaktan ziyade aileyi aile yapan bir araya toplayan bir yuva, mahalle sıcaklığına, yardımlaşmaya, paylaşmaya açılan bir kapıdır (Hadislerle İslam, 2013, s. 398).

İnsanın barınma zaruretinin ürünü olan ev, şehrin önemli yapı taşlarındandır. Toplumsal ilişkilerin ilk basamağını temsil eder. Nitekim insanoğlu dünyaya gözünü evinde açar, doğar, büyür, çeşitli faaliyetlerde bulunur. Bu aşamalarda ev ortamında öğrenmiş olduğu yaşam becerilerini topluma yansıtır (Gögebakan, 2015, s. 43).

Aynı çatı altında geçen ömürler şeklinde hayatımızda yer bulan ev kavramı, aile kavramının yapıya, mimariye yansımış şeklidir. Bu durum evlerin, ailenin tüm bireylerinin ihtiyaçlarını azami ölçüde karşılayabilecek, rahatını sağlayabilecek şekilde planlanmasına olanak sağlamıştır. Toplumlar evler yaparken coğrafi şartları, yaşam kalitesine uygun tarzları ve mali olanaklarını baz alırlar. Şehrin bir parçası olmak zorunda olan her yapı bu şartlara göre bazen baraka olarak, bazen mağara, bazen kayaların yontulması ile kimi zaman ahşap ve kerpiç, günümüzde ise bu yapılar daha çok çelik ve betonarme olarak karşımıza çıkar (Hadislerle İslam, 2013, s. 398).

Buna göre ev mimarisi çeşitli sebeplerden etkilenmiştir. Örneğin; İslam mimarisi Peygamber Efendimiz (s.a.s) sözlerinden etkilenerek ev modelinde belirleyici unsur olmuştur. Nitekim peygamber efendimiz bir hadis-i şerifinde: "Meskenin kötülüğü darlığıdır (yani istifade edilen bölümlerinin azlığıdır) buyurmuştur. İslami usule göre inşa edilecek olan evin planında edeben tuvaletlerin kibleye yönüne yerleştirilmemesine, banyo, yatak odası ve mutfakların göz önünde bulunmayan korunaklı kısımlara yapılmasına, evin pencereleri yerleştirilirken komşu mahremiyetinin dikkate alınmasına, evden yayıldığında insanları rahatsız edebilecek ya da ilgisini çekebilecek kokuların önlenmesine önem verilmiştir (Şafak, 1989, s. 14).

Diğer özellikler açısından incelediğimizde genellikle evler, avlu içinde, dışa kapanıktır. Hayatının büyük kısmını evde geçiren kadınlara dönük tedbirler alınmış, kadınların evlere rahat girip çıkmaları, bahçede ve evde rahat oturabilmeleri için komşuların mahremiyete saygılı davranıp ona göre evlerini inşa etmelerini sağlanmış ve ev içindeki yaşam alanı genişletilmiştir.

Buna binaen bir hadis-i şerifinde Peygamber efendimiz dar mekânların insanlara sıkıntı verdiğini evlerin mümkün olduğunca geniş olması gerektiğini vurgulamış

“Üç şey insanoğlunun mutluluğundan, üç şey de insanoğlunun bedbahtlığındandır. İnsanoğlunun mutluluğundan olan şeyler; iyi bir eş, oturmaya müsait bir ev ve uygun bir binektir. İnsanoğlunun bedbahtlığından olan şeyler ise; kötü bir eş, kötü bir ev ve kötü bir binektir” (Hadislerle İslam, 2013, s. 396).

Buyurarak fiziki şartların insan sağlığına etkilerine dikkat çekmiştir. Yine Peygamberimizin “*Allah'ım! Günahlarımı bağışla, evimi geniş ve ferah, rızkımı bereketli kıl.*” şeklindeki duası da insanın yaşam ortamı olarak ferah ve geniş bir eve ihtiyaç hissettiğini göstermektedir (Hadislerle İslam, 2013, s. 396).

Türk ev mimarisinde aile ihtiyaçlarının ön planda tutuluyor oluşu, ısıdan korumaya her şeyin ince ayrıntılarla hesaplanarak kullanılabilirliğe büyük ölçüde önem verilmesi odaların dizilmesinde uygulanan yöntemlerle tasarrufun sağlanması diğer dikkat çeken özelliklerden sadece birkaçıdır.

2.1.1. “Ev” Kelimesinin Etimolojisi ve Sözlük Anlamları

Ev: (Arp.) mesken, beyt, dâr ve menzil, (Tür.) ev, yuva, ocak ve konak gibi birçok isimle ifade edilmektedir. Türk dilinin en eski kelimelerinden biri olan ev etimolojik olarak OğuzTürkçesinden itibaren tarihî lehçelerimizde eb > ew > ev şeklinde (b>w>v~y) bir değişime uğramıştır (Efe, 2017, s. 406).

Türkçe sözlükte terim olarak ise ‘ev’ kelimesi birçok anlamda kullanılmıştır. Bunları sıralayacak olursak “Yalnız bir ailenin oturabileceği biçimde yapılmış yapı, bir kimsenin veya ailenin içinde yaşadığı yer, hane, evin iç düzeni, eşyası vb. içinde bir iş görülen veya bazen belirli bir amaçla kullanılan yer, herhangi bir yerde toplumsal, kültürel, ekonomik yönlerden tanıtma görevini üstlenen veya belli alanlarda olan kişilerin toplanıp toplumsal ilişkilerini sürdürmelerini sağlayan kuruluş, aile, soy, nesil” şeklinde ifade edilmiştir (Türkçe Sözlük, 2011).

2.1.2. Türk Evi Tanımı

Kaynaklarda geçen tanımlar incelendiğinde; Sedat Hakkı Eldem’e göre Türk evi; eski Osmanlı Devleti’nin işgal ettiği sınırlar içinde, eski tabirleriyle Rumeli ve Anadolu mıntıklarında yerleşmiş, inkişaf etmiş ve 500 sene kadar tutunmuş, kendi tebarüz etmiş bir ev tipidir (Eldem, 1954, s. 11).

Doğan Kuban’a göre Türk Evi; “Geleneksel Türk Ailesinin yaşam kültürü ve törelerine uygun şekil ve plan özelliklerini gösteren, asırlarca Türk insanının gereksinimlerine cevap vermiş bir konut tipi olarak bilinmekte ve tanımlanmaktadır” (Kuban, 1976, s. 192).

Haşim Karpuz'a göre Türk evi, Türklerin yaşadığı değişik coğrafyaların mimari özelliklerinin yaşama kültürünün yüzyıllar içinde yoğrularak kendine özgü özellikler oluşturarak mekâna yansımalarıdır. Kendine özgü malzeme, tasarım, süsleme öğeleriyle belirli bir kültür ve yaşama biçiminin ürünüdür (Karpuz, 2011, s. 55).

Doğan Hasol'a göre; Yalnızca bir ailenin oturabileceği şekilde ve büyüklükte yapılmış konut (Hasol, 1979, s. 178).

Reha Günay'a göre ise; Türk evi tarih boyunca Türklerin içinde oturdukları ev tipleri olarak tanımlanabilir (Günay, 1998, s. 16).

Bütün bu tanımlara bakarak Türk Ev'ini; yaşadıkları coğrafyanın etkisiyle, kendine özgü malzemeler kullanarak, sosyal yaşam ilişkilerini ön planda tutarak sadece maddi değil manevi anlamlar da yüklenerek oluşturulan yapılar olarak tanımlayabiliriz.

2.1.3. Evin Tarihçesi

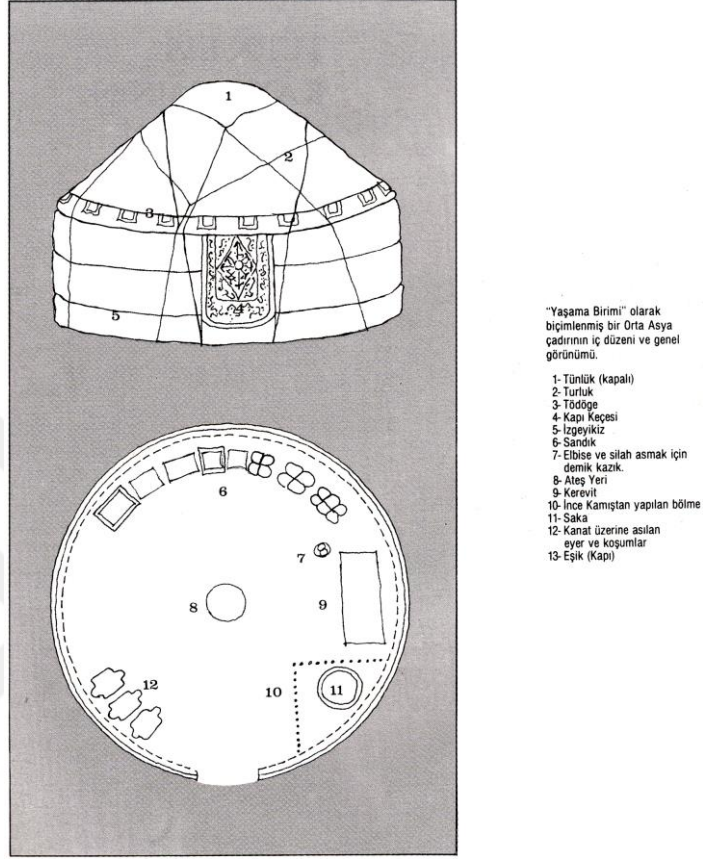
Göçer hayat yaşayarak avcılık ve toplayıcılıkla geçinen insanoğlu ilk zamanlar mağara, ağaç kovuğu gibi mekânlarda yaşarken, maddî ihtiyaçlarını karşılayabilecek bir duruma kavuşmuş, çevreyi keşfederek tarımla uğraşmaya başlamış, bunun sonucu olarak yerleşik hayata geçme zorunluluğu artmış ve evler inşa edilmeye başlanmıştır. İnşa edilen bu evlere ilk olarak neolitik dönemde (Cilâlı Taş Devri) rastlanmaktadır (Bozkurt N. , 1993, s. 507).

Bu dönemde Konya Çatalhöyük'te birbirine dikdörtgen planlı bitişik küçük evler bir kent oluşturacak kadar çoktu. Bu evler kapısız giriş ve çıkışlar ise damlardan yapıyordu. Bu şekildeki evler, dönemin güvenlik sorunlarından insanoğlunu korumakta ve sığınma ihtiyacını karşılamaktaydı (Bozkurt Azezli, 2009, s. 39).

Şehir ve mimarlık ürünleri yerleşik hayatla ortaya konulabileceği kaçınılmaz bir esastır. Türklerde şehir hayatına ilişkin ilk örnekler Doğu Hunları ve Göktürklerden itibaren görülmeye başlanmıştır. Göktürkler'in hükümdarları ve askerler "balık" adı verilen surların içerisinde, halk ise surlar dışında çadırlarda yaşıyor savaş zamanlarında ise surlar içine sığınıyorlardı (Esin, 1978, s. 115).

Türklerde şehir kültürü ve mimarlık alanında ilk dikkate değer ürünlerin ve etkilerin Soğdıklardan geldiğini söylemek gerekir. Selçuklu ve Karahanlı devirleri mimari özelliklerin temelinde Çu Vadisi, Işık göl ve Talas bölgesinden Maverâünnehir'e

varan bölgenin mimari ve süslemelerinin izlerine rastlanması bu etkiye işaret eder. Tüm bu göstergeler Türk mimarlığının temelini iç Asya'ya dayandığını göstermektedir (Cezar, 1977, s. 17).

Şekil 2.1.3.1. Geleneksel Türk çadırı.

Kaynak : (Küçükerman, 1996)

Türk çadırı ve ilk Türk evlerini etraflıca incelediğimizde iki ev türü arasında düzen bakımından benzerlikler olduğu görülmektedir. Çadır hayatından yerleşik düzene geçen insanlar çadırdaki düzen kurgusunu ev mimarisine de yansıtmışlardır. Örneğin Sofasız evler sadece tek odadan oluşmakta ve oda doğrudan avluya açılmaktaydı. Avlu çevresinde başka ev ve mekanlar bulunabilmekteydi. Aynı şekilde Türk çadırı da tek hücreden oluşmakta ve avlu diyeceğimiz çadırın etrafında diğer çadırlar mevcuttu (Köse, 2005, s. 175).

Uygurlar'ın nadiren tarımla uğraştığı bilinmekle birlikte "ordu balık" adını verdikleri şehirlerde yaşam sürmekteydiler. Uygurlar evlerini tuğla veya kerpiç malzemeden yaparlardı. Zemin halıyla kaplı ve içeriye ayakkabıyla girilmezdi.

Yaylalarda hayvancılıkla geçinen Türklerin kullandığı çadırların da iç düzeni ile Türk odasının iç düzeni arasında benzerlikler vardır. Çadırlar Türk evindeki “Sofa” geleneğinin kaynağı kabul edilmektedir. Türklerin Orta Asya’da yaşanan kuraklıktan önce yerleşik hayata geçtiği varsayılmıştır. Türkler yaz aylarında yaylalarda, kış aylarında ise “yurt” adındaki çadırlarda yaşarlardı. Hükümdar ve yakınlarının kaldığı çadıra ise “otağ” denilmekteydi. Orta Asya’nın Kuzey bölgelerinin bozkır olması nedeniyle göçebelik, sulak yerlerde ise insanların yerleşik yaşam sürdükleri bilinmektedir (Göker, 2009, s. 163).

Göçer toplumlarda görülen aile yapısı ile yerleşik toplumlarda görülen aile yapıları değişiklikler göstermektedir. Göçer yaşamda çadırlar ailecek yaşanan, yan yana dizili bölümlerdir. Yerleşik yaşamda ise bu çadırlar yerini yapı içerisinde birbirinden bağımsız, sofaya ve avluya açılan odalara bırakmıştır. Sanat tarihçileri evin ilk şeklinin çadır olduğunu söyleseler de bu tam olarak kabul edilemez. Çadır bir oda görevini görebilir ama evin planı çadırdan tamamen ayrılmaktadır (Küçükerman, 1996, s. 49).

Roma evleri, sütunlu bir avlunun etrafında bulunan odalardan oluşmaktadır. Bu avluya atrium denilmektedir. Atriumun üstü açık ve ortasında bir havuz, yanlarında ise yemek ve yatak odaları bulunurdu. Evlerin zemin kaplaması mozaik, duvarları ise fresko kaplıdır. Anadolu’daki Roma evlerinin izlerine İzmir Efes’te ve Gaziantep Zeugma’da rastlanmaktadır. Anadolu dışında ise İtalya’da kalan Pompei’de yapılan kazılar sonucu çıkarılmıştır (İbrahimgil, 2003, s. 70).

Bizans evlerine yönelik bilgilere gerek yapılan kazı çalışmaları gerekse yazılı kaynaklardan çok azına ulaşılabilmektedir. Anadolu’nun Türkler tarafından ele geçirilmesiyle birlikte Bizans dönemine ait olan evler Türkler tarafından kullanılmış böylece eski Bizans evlerinin izleri Türkler tarafından yavaş yavaş Türk evlerine dönüştürülmüştür. Bizans döneminin Suriye’deki örneklerini incelediğimizde evlerin iki veya üç katlı olduğu ve pencerelerin sokağa açıldığı görülmektedir. Bu evlerde giriş katta mutfak ve ocak bulunur ayrıca ekmek pişirmek için fırında bulunmaktaydı. Büyük evlerin bahçelerinde su kuyusu, sarnıç, avlu, hamam, bulunmaktaydı. Zengin kişilerin evlerinde ise şapel bulunmakla birlikte iconostâsis bulunurdu (Kuban, 1995, s. 29-30).

Ancak Tamara Talbot Rice’nin Bizans’ın günlük yaşamından bahsettiği kitabında Bizans evleri konusunda kısıtlı da olsa bazı bilgiler vermektedir. Bizans’ta 5. Yüzyıldan itibaren çok katlı evler görülmeye başlandı. Caddeye bakan alt katlar düz, pencereler üst

katlarda dikdörtgen veya üstü kemerli idi. Pencerelelerin için sekizgen veya üçgen camlar yer almaktaydı. Pencereleler demir parmaklıklı, üst katlarda balkon görölmekteydi. Balkonlar gündend güne önem kazanıyordu. Bunun üzerine İmparator Zeno (474-491) bir kanun çıkararak bahçelerin 4 m. genişliğinde olması cumbaların ise yerden 5 metre yüksek olması evlerin arasının en az 3 m. uzaklıkta olmasını emretmiştir. Hiçbir ev bir diğereinin ışığını veya manzarasını engelleyemezdi. Her evin su boruları ve kanalizasyonu olmalıydı. Evlerde yapı malzemesi olarak tuğla kullanılmaktaydı. Zenginlerin evleri ise taştan yapılmış ve cepheleleri stucco ile süslenmiştir. Bu evlerin çatıları düz ve teras olarak kullanılırdı. Yapı malzemesi olarak ahşap ya da taş kullanılırdı. Merdivenleleri genelde ahşap, taş zengin evlerinde ise mermerden yapılırdı. Duvarlar badanalı genelde haç gibi dini şekillerle süslüydü. Üst katlarda hizmetçi odaları bulunurdu. Evin ısıtması manastırlarda olduğu gibi bu evlerde de bir oda ısıtılırdı. Zengin evlerinde ise merkezi bir ısıtma sistemi mevcuttu. Mutfaklarda ocaklar için bacalar vardı. evleri basit bir şekilde çatıları çalı çırpı kaplanarak yapılır zemin ise toprak olarak kalırdı (Tunay, 1997, s. 100-101).

Selçuklu Dönemi evleri hakkındaki bilgileri ancak Selçuklu köşkleri ve saraylarını inceleyerek edinebiliriz. Taş malzemeyle yapılan Kayseri’de Haydar Bey Köşkü, Konya’da Alaeddin Köşkü’nün bir kısmı günümüze ulaşmıştır. Alaeddin Köşkü Sultan II. Kılıçarslan tarafından yapılmakla birlikte Sultan Alaeddin Keykubad onardığı için kendi adını taşımaktadır. Bu köşk tuğla destekleler üzerine oturtulmuş kare planlı bir yapıdır. Yine Konya Beyşehir’de Sultan Alaeddin Keykubad tarafından Kubadabad Sarayı yaptırılmıştır. Kubadabad Sarayı’nda eyvanların yapının ağırlık merkezini oluşturması Selçuklu devri evleri hakkında bilgi vermektedir (Sözen, 2001, s. 31-35).

1450 yılında Sultan II. Murat’ın saltanatının son yıllarında inşa edilmeye başlayan Fatih Sultan Mehmed Han döneminde bir çok eklenti yapılan Edirne Sarayındaki Cihannüma kasrı ve Adalet kasrında bulunan cihannümalar Türk evinde de sürdürölen bir mimari eleman olarak yerini almıştır (Çetin, 2008, s. 47).

Beylikten imparatorluğa geçen Osmanlı’da yönetim anlayışı değiştiiği gibi, sanat ve mimarlık alanında da değişim ve gelişmeler gerçekleşmiştir. Osmanlı evleri konusunda örnekleri saraylarda görüyoruz. İlk örneklerine Bursa Yenişehir’de Osman

Gazi Dönemi eseri olan bu sarayın büyük bir ev düzenine sahip olduğu bilinmektedir (Sözen, 2001, s. 41).

Anadolu'da yeni fetihlerle birlikte Osmanlı toprakları genişlemiş ve fethedilen yerlerdeki ev yapım ustaları Osmanlıya tabi olmuş, bölgelerindeki geleneksel ev inşa yöntemlerini devam ettirmişlerdir. Ancak Fatih Sultan Mehmed Han'ın İstanbul'u fethiyle (1453) birlikte, Osmanlılar ilk olarak Bizans evlerinde oturmuş sonrasında ise ev planlarında Osmanlı yaşam tarzına uygun değişiklikler yapmıştır. Bu değişikliklerin başında kadın ve erkek mahremiyetine yönelik tedbirler alınarak yeni evler inşa edilmiştir. Osmanlı evlerinde aynı çatı altında olanlar olduğu gibi aynı avluya bakan bitişik nizamlı erkeklerin oturduğu yere "selamlık" kadınların oturduğu yere ise "harem" denilmekteydi. Saray ve büyük evlerde ise bu iki bölüm arasında "mabeyin" denilen bölüm yer alırdı. Bu plan tipleri küçük evlerde dahi yer almıştır. Osmanlı döneminde evler genellikle ahşap, taş ya da kerpiçe yapılmıştır (Arseven, 1984, s. 105-106).

Türkler Anadolu fetihleriyle karşılaştıkları evleri Türk evlerinin oluşumunda önemli bir yere sahiptir. Öncesinde ise yerleşik düzene geçen Türklerin inşa ettikleri "kule ev" şeklindeki yüksek duvarlar üzerinde kurulu çevresi açık köşk tipleri, Osmanlı evlerinde asıl kullanım katının üst kat olması şeklinde yansımış ve Osmanlı'da çok katlı ev ve köşk yapı tipinin oluşmasını sağlamıştır.

Türklerin sivil mimariye etkisi ise Osmanlı evlerinde plan şemasının ana elemanlarından olan orta mekân, hayat veya sofanın, Türk çadırı arasında kalan boşluktan esinlenerek yapılması şeklinde açıklanabilir (Günay, 1998, s. 32).

Kısacası yaşamımızı sürdürdüğümüz mekânlar olan evlerimiz, günümüze gelene kadar çeşitli aşamalardan geçerek günümüz ev mimarisinin oluşmasına katkı sağlamıştır. Kültürel yaşamlarının izlerini, buldukları coğrafi koşulları ve İslam'ın düşünce yapısını harmanlayarak yeni bir yaşam alanı oluşturmuşlardır. Dini inanışın, coğrafi şartların, bölgede bulunan yerel malzeme dikkate alınarak gelişen Türk evleri Balkanlardan, Suriye'ye, Mısır'dan İspanya'da ki evlere öncülük etmiştir (Özakbaş, 2015, s. 286).

17. ve 18. Yüzyıllarda Osmanlı'nın hüküm sürdüğü topraklarda hızlı yayılan ve gelişme gösteren Türk evleri günümüzde şehirleşme ve çarpık kentleşmenin kurbanı olduğu gibi, günümüz insanının maddiyata tamahkârlığı, imar planlarının şahsi istek ve

arzular doğrultusunda denetimsiz yapılaşmanın başlamasına sebep olmuş, Türk evi örnekleri kaybolmaya yüz tutmuştur.

2.1.4. Türk Evinin Yapısı

İnsanoğlu barınma ve korunma içgüdüsünden hareketle doğada kendi yaşam alanlarını oluşturmuş ve geliştirmiştir. Yerleşik yaşama geçen insanlar, bir arada yaşama tecrübesi yaşamışlar ve bir arada yaşamanın gerekli kıldığı yaşam alanlarını oluşturmuşlardır. Bu yaşam alanları dini inanışa, coğrafyaya, malzemeye ve yaşamı kolaylaştırmaya yönelik sürekli değişimler göstermiştir. Bu değişimler yeri geldiğinde evin kullanım alanında değişiklikler yapılmasını gerekli kılmıştır. Bireyin ve toplumun ihtiyaçları gözetilerek evlerin planlarında, cephelerinde ve malzemelerinde iç mekân kurgusunda ve dış mekânlarda farklılıklar meydana gelmiştir. Bu bölümde Türk evlerinin plan, cephe ve malzeme özelliklerine değineceğiz.

2.2. TÜRK EVİNİN PLAN ÖZELLİKLERİ

Türk evinin ana unsurlarından bir tanesi plandır. Türk evinin planı yapı sahibinin sosyal ekonomik durumu hakkında bilgi verir. Planın şekillenmesinde en önemli etki eden unsur evin yerleştiği arsanın alanıdır. Kullanılan çeşitli plan tarzları zamanla Türk evi plan tiplerini oluşturmuştur.

Türk evi planını oluşturan temel öğeler;

Oda

Sofa

Merdivenlerdir.

Türk evinde bulunan diğer öğelerin planı etkileme oranı düşüktür. Diğer öğeler temel öğelerin yerleşimine göre planda yer alırlar.

2.2.1. Odalar

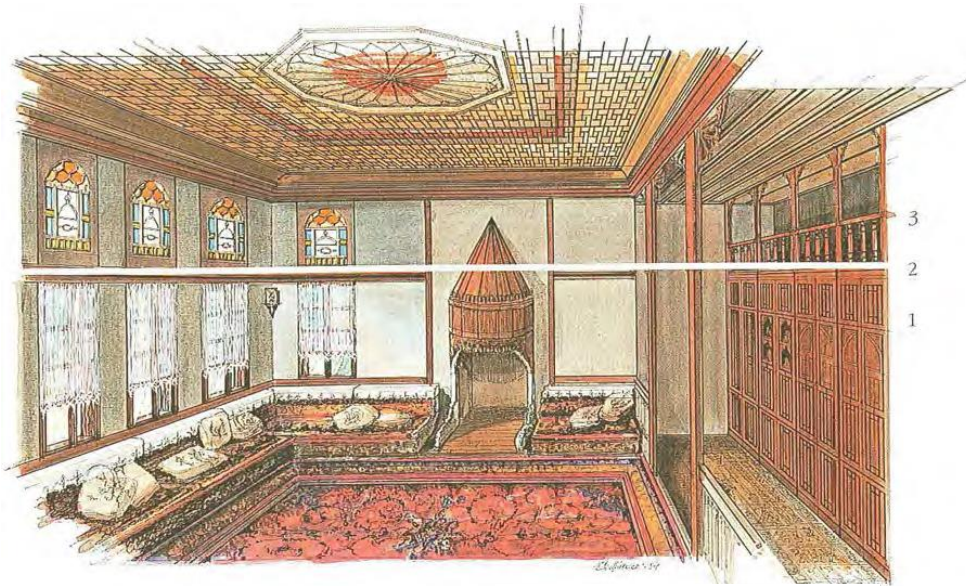
Türk evlerinin tasarımının başlıca nedenleri arasında kullanışlılık ve gereksinim ihtiyacı gelmektedir. Evlerde bu gereksinimi karşılayan unsur ise odadır. Odalar insanların ihtiyaçlarını karşılayan yaşam alanı olarak karşımıza çıkmaktadır. Odaların uygulamada şekli dikdörtgene yakın olabilmektedir. Arsanın durumuna göre bu şekil birinci katta yakalanamazsa ikinci katta çıkmalarla yakalanmaktadır. Odalarda kare

planın istenmesinin nedeni ise odanın mefruşatının düzgün ve kolay olmasıyla alakalıdır (Bozkurt, 2013, s.43).

Evlerdeki odalar sayı ve şekilleri bakımından plan tipi üzerinde etkisi olan en önemli yaşam alanıdır. Plan tipleri odalara göre oluşmaktadır. Örneğin merkezi plana sahip orta sofalı plan tipinde oda sayısı en az dört iken köşe sofalı bir planda oda sayısı en fazla iki veya üç olabilir. Planlar üzerinde odanın yönü, kapının yönü ve pencereler etkili olmaktadır. Odaların yönü aynı tarafa bakması isteniyorsa dış sofalı bir plan tipi tercih edilmektedir. Dış sofalı plan tipinde odalar tek yönlü olabilirken iç sofalı plan tipinde odalar çift sıralıdır. Odalar arasında işlevsellik olarak fark bulunmamakla birlikte sıralı odalar sırasına göre çeşitli isimlerle anılır. Sıranın en kenarında bulunan odaya yan oda veya köşe oda denir. Yan odaların ortalarında olan odaya ise orta veya ara oda denilmektedir. Bu odalardan en gözde olanları sofanın sakın yerine açılan ve bol ışık alan köşe odalarıdır. Orta odalar geniş veyahut bir çıkma ile sokağa bakmaktadır (Eldem, 1954, s. 14-15).

Odalar, yapı içerisinde görevlerine göre;

Birtakım fiilleri işleri karşılayan birimler, düzenli bir iç düzene sahip olmaları, toplumsal ilkelere bağlı olarak şekillenmeleri, ortak kullanıma göre düzenlenmesi şeklinde sınıflandırılmıştır. Yani odaların kuruluşu, oda kavramından, oda öğelerinden ve yapı sisteminden hareketle biçimlenmiştir (Küçükerman, 1996, s. 69).

Resim 2.2.1.1 Türk evinde oda.

Kaynak: (Küçükerman, 1996)

Odalar genellikle iki kısımdan oluşur. Kapının ilk açıldığındaki kısım “seki altı”dır. Seki altı oda girişinden biraz aşağıdadır. Seki altının bir tarafı oda olmakla birlikte diğer yanlarında gömme dolaplar vardır. Seki altının yanındaki duvar birçok işlevselliği ile ön plana çıkmaktadır. Dolapların duvara yakın kısmında yunmalık denilen ocakla, yan yana sıcak su ihtiyacının giderildiği bölüm vardır. Yunmalığın yanında ise yüklük denilen yatakların gece alınıp serildiği, gündüz ise katlanıp konulduğu dolaplar vardır. Odanın bir duvarında ocak vardır. Soğuk kış günlerinde evin ısınma ihtiyacını ve evin pişirme yemek ihtiyacını karşılamaktadır. Ocak geleneğimizde zamanla yuva ev manası da kazanmıştır. “Ocağı tütüyor” tabiri evin içinde yaşanılıyor, “Ocağı söndü” ise artık ev kullanılmıyor şeklinde ifade edilmiştir (Bektaş, 2007, s. 153).

2.2.2. Sofa

Ailenin yaşamının büyük bir kısmını geçirdiği, toplandığı ve ortak etkinliklerin törenlerin yapıldığı ana mekândır. Sofalar odalar arası irtibatın sağlandığı kullanım alanıdır. Odalar birbiriyle değil sofa ile bağlantılıdır. Sofa plan içindeki kapladığı alan ve evdeki öneminden dolayı planın oluşmasını sağlayan en temel öge olarak görebiliriz. Sofanın biçimi ev tipini belirleyen unsurdur. Sofa 3 değişik biçimde oluşur. İç, dış ve merkezi sofa. Odaların sofaların etrafında toplanmasıyla değişik ev tipleri meydana gelmiştir. 19. yy. evlerinin büyük bir kısmında birinci katında üç oda bulunan hayatlı evlerdir. Hayatlar daha sonra sofa ya dönüşmüştür. Sofanın bir diğer özelliği katlar arası irtibatı sağlamasıdır (Bozkurt S. G., 2013, s. 50).

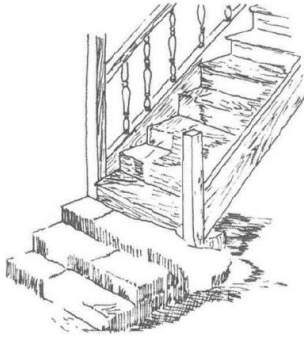
Evlerimiz nasıl ki sokağa açılıyorsa evin odaları da sofaya açılır. Sofa Anadolu’daki çeşitli bölgelerde “sayvan, çardak, hayat ve divanhane” olarak adlandırılmaktadır. Sofalar ahşap nakış süsleme gibi tezyinatlarla önemsenmiş mekândır. Sofa odanın önünde U,T ve L şeklinde olduğunda dış sofa olarak adlandırılır. Sofanın odaların arasına yerleştirilip dört tarafından odalarla çevrili olmasına Orta (merkezi) sofa denilmektedir (Karpuz, 2011, s. 59).

2.2.3. Merdivenler

Türk evi incelendiğinde merdivenlerin mimari olarak çok fazla öneme sahip olmadığı görülmektedir. Eve dışarıdan girişin sağlandığı ve katlar arası geçişin

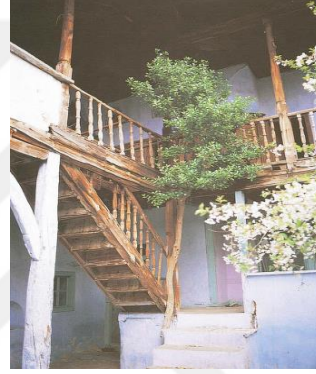
yapılmasında bir ara yapı elemanıdır. Merdivenler oturma alanından azaltmamak için dar ve yapının köşesine yapılmıştır. Güvenliği sağlamak amacıyla merdivenlerin girişleri kapı ile kapatılmıştır (Arseven, 1984, s. 108).

Merdivenler sofa içinde olduğundan plana etkisi azdır. Ne zaman ki merdivenler sofa dışında yer alırsa o zaman plana etki etmektedir. Merdiveni sofa yanına, araya alarak plana etki etmesi azaltılmıştır. Dış sofalı evlerde merdiven odalar sırasında sofaya yerleşmemiştir. Ancak iç sofalı planlarda merdivenler için daha fazla yer ayrıldığı görülmektedir. 19. yy. sonlarında merdiveni içine alan ayrı bir merdiven sofası önem kazanmıştır. Bunun örneğini Halim paşa ve Hüseyin Avni Paşa yalılarında görebiliriz (Eldem, 1954, s. 21).

Resim 2.2.3.1. Merdiven çizimi.

Kaynak: (Kuban,1995)

Resim 2.2.3.2. Avludan 1. kata merdiven.

Kaynak: (Kuban,1995)

2.3. PLAN TİPLERİ

Sedat Hakkı Eldem Plan tiplerini sofaya göre ayırma tabi tutarak kapsamlı bir plan tipolojisi oluşturmuştur. Bir takım plan tipleri Anadolu'nun her yerinde görülürken bazıları ise belirli bölgelerde, bazıları ise çeşitli değişikliğe maruz kalmış, bazı tipler ise hiçbir değişikliğe uğramamıştır. Örneğin, dış sofalı plan tipi Anadolu'nun Güney illerinde, Rumeli'de ve batıda, sofasız plan tipi ise genellikle Anadolu'nun güneyinde Suriye ve Irak sınırına yakın bölgelerde da inkişaf etmiştir. Bu iki plan tipinin özelliklerini içinde bulunduran iç ve dış sofanın bir arada bulunduğu kompozit planlarda bulunmaktadır. Çeşitli tahrifata uğraması ve arazi yapısına uydurma mecburiyeti her zaman ideal plan tipinin karşımıza çıkarmaz.

Sedat Hakkı Eldem, Anadolu’da yaklaşık 1500 civarı ev rölövesini inceleyerek Türk evi plan tiplerinin oluşturmuştur. Bu plan tipleri başlangıç plan tipinden ikinci ve üçüncü aşamadaki oluşan plan tiplerine göre;

Sofasız Plan tipi

Dış Sofalı Plan Tipi

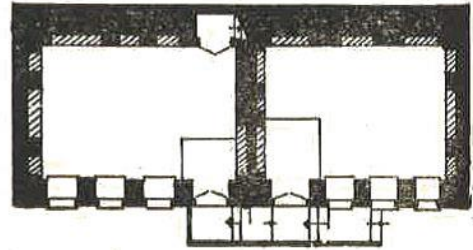
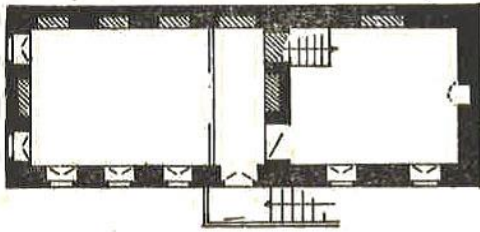
İç sofalı plan tipi

Orta sofalı Plan tipi’dir.

Yapılan bu sınıflandırmaya uymayan ev tipleri mevcut olmakla birlikte sayıca az ve geçici bir mahiyeti olduğundan yeni bir tip kabul edilmemektedir. Plan tipleri sınıflandırılırken planın şekli esas alınarak en basit plan tipinden karmaşığa doğru gidilmiştir (Eldem, 1954, s. 24).

2.3.1. Sofasız Plan Tipi

Sofasız plan tipi, Türk evinin ilk başlangıç şekli olan basit tek hücreli odaların yan yana sıralanmasıyla meydana gelmiştir. Dışarıdan odalara direk girilir, odalar açık avluya açılmaktadır. Birinci katlarda odalar avluya merdivenlerle irtibatlı hale gelmiştir. Bu plan tipine Irak ve Suriye sınırına yakın güney illerinde bulunur.

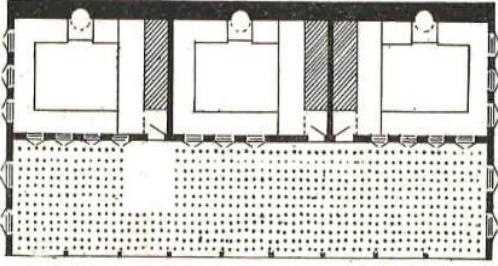
Şekil 2.3.1.1. Gaziantep, Mürit Arif Efendi evi, şehir üstü mahallesinde bulunan ev.

Kaynak: (Eldem,1954)

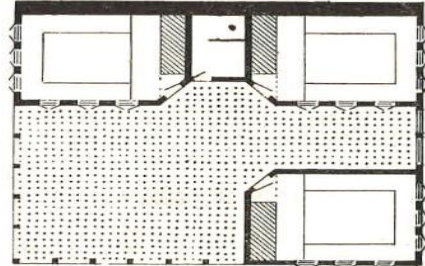
2.3.2. Dış sofalı Plan Tipi

Dış sofalı Plan Tipi Türk evi plan düzeninin birinci evresidir. Odalar arasındaki irtibatın sofalarla sağlandığı plan tipidir. Odalar sofa ile birbirine bağlanmıştır. Bu tipin ilk şekli odaların yan yana dizilmesiyle oluşan sıra odalı plan tipi olmuştur. Daha sonra sofanın ucuna köşk ilave edilmesiyle köşe sofalı, bu ilavenin sofanın bir veya iki ucunda olması ile üç taraflı U, T, L ve şeklinde plan tipi oluşmuştur. Dış sofalı plan tipinde

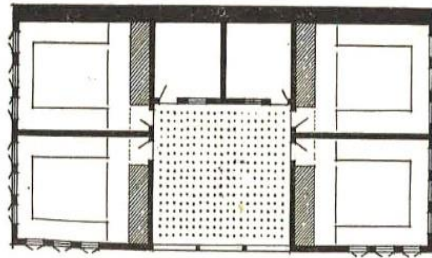
simetriye fazla önem verilmemektedir. Bu plan tipi 19.yy kadar Anadolu'nun kuzeyden güneye doğudan batıya birçok vilayetinde uygulanmıştır (Eldem, 1954, s. 25).

Şekil 2.3.2.1. Sıra odalı dış sofalı plan tipi.
Kaynak: (Eldem,1954)

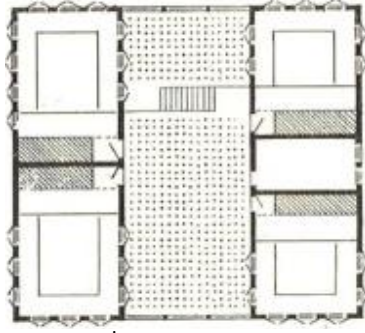
Şekil 2.3.2.2. Köşe sofalı plan tipi.
Kaynak: (Eldem,1954)

Şekil 2.3.2.3. Üç tarafı odalı dış sofalı plan tipi.
Kaynak: (Eldem,1954)

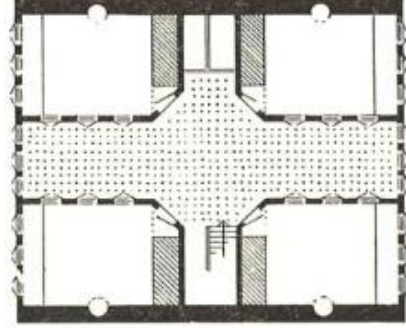
2.3.3. İç Sofalı Plan Tipi

Anadolu'da şehirlerde en çok görülen ev tiplerinden biridir. İç sofalı plan tipi Türk evi plan düzeninin ikinci evresidir. Sofanın iki yanının odalarla sıralanmasıyla oluşmuştur. Bu plan tipinde iki oda sırasının sofayı arasına almasına nispetle halk arasında "karnıyarık" plan tipi denilmiştir. İç sofalı plan tipinde sofa ihtiyaca binaen yan sofa, eyvan veya merdiven sofası eklenerek sofa genişletilmiştir. Planlara eyvan ilave edilmesi sofaya genişleme imkânı tanımıştır. Eyvanların aynı yön üzerinde yer almaları sofanın haç şeklini almasına sebep olarak orta sofa tipi ile benzemesine neden olmuştur. İç sofalı evler dış sofalı evlere göre daha muhafazalı olması ve iç sofalı planın daha az yer kaplaması bu planın tercih sebebi olmuştur. İç sofalı evlerde sofanın bir veya iki ucunda köşk veya sekilik yer alabilmektedir. Sekilik veya köşk sofanın içinde veya dışarısında çıkıntı şeklinde olabilen mekânlardır (Bozkurt S. G., 2013, s. 42-42).

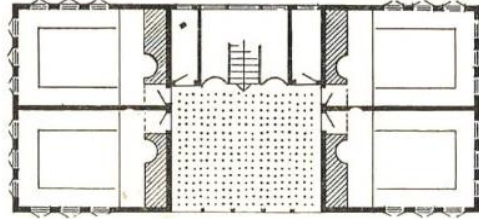
Şekil 2.3.3.1 İki yüzlü iç sofalı plan tipi.

Kaynak: (Eldem,1954)

Şekil 2.3.3.2. İki yüzlü iç sofalı plan tipi.

Kaynak: (Eldem,1954)

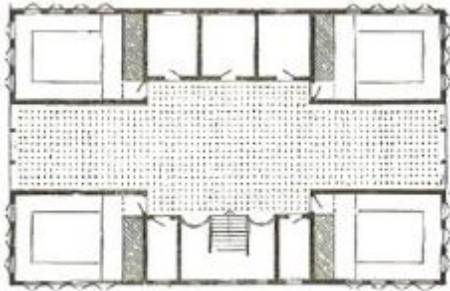

Şekil 2.3.3.3. Bir yüzlü iç sofalı plan tipi.

Kaynak: (Eldem,1954)

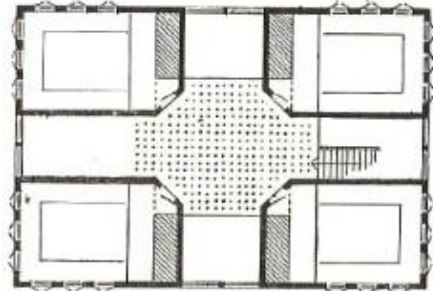
2.3.4. Orta Sofalı Plan Tipi

Orta sofalı plan tipinde sofa evin tam ortasında ve etrafı odalarla kaplanmıştır. Ancak sofanın gün ışığını alabilmesi için bir, iki veya üç tarafına eyvan yapılarak hava, ışık alması ve manzaraya hâkimiyet sağlanmıştır. Sofaya açılan eyvan sayısının dörde kadar olabilmesi bu plan tipinin zenginliğini bizlere göstermektedir. Böylelikle orta sofalı plan tipi daha çok büyük konaklarda ve zengin evlerde, köşklere ve saraylarda tercih edilen bir plan tipi olmuştur. Orta sofa, merkezi sofa veya beyzi sofa denilen bu tipe çoğunlukla İstanbul'da yer verilmiştir.

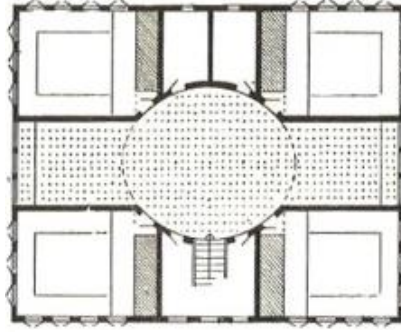
Şekil 2.3.4.1. Dört köşe orta sofalı ev plan tipi.

Kaynak: (Eldem,1954)

Şekil 2.3.4.2. Pahlı orta sofalı plan tipi.

Kaynak: (Eldem,1954)

Şekil 2.3.4.3. Oval sofalı ev plan tipi.

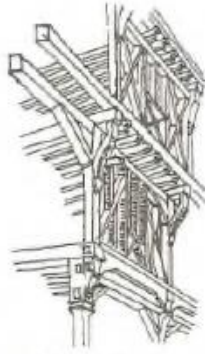
Kaynak: (Eldem,1954)

2.4. CEPHE ÖZELLİKLERİ

Türk evlerinde cepheler bölgesel olarak yörenin iklim, bitki örtüsü, malzeme çeşitliliği, kültür, yaşam biçimi, aile yapısı ve toplumun teknolojik durumuna bağlı olarak gelişmiş ve zenginleşmiştir.

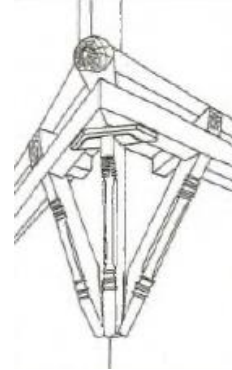
Türk evlerini incelediğimizde evler zemin kat ve esas katlardan oluşmaktadır. Esas katlar daha fazla güneş ve manzaraya sahip olması için evlerin daima üst katlarında bulunmaktadır. Evlerin zemin katları oturmak için kullanılmamakta, esas katı rutubetten korumak için direklerle toprak zeminin etkisini azaltmak için yapılmıştır. Ancak zamanla direkler arası duvar örülerek ev halkının ihtiyaçlarını karşılayan zemin katta ahır, samanlık, depo gibi alanlar oluşturulmuştur. Zemin katların duvarları genellikle penceresiz ve taştan yapılmıştır. Evlerin cephe özelliğini zenginleştiren en önemli unsur çıkmalardır. Çıkmalara sağlamlığı sağlamak amacıyla alt katlardan payandalarla üst katın sokağa açılmasını sağlamıştır (Bozkurt Azezli, 2009, s. 25).

18.yy'dan bu yana çıkmalara daha süslü bezemeler eklenmiştir. Çıkmaları destekleyen payandalar küçük çıtalarla kapatılarak payanda çevresine görsellik katılmıştır (Kuban, 1995, s. 245).

Şekil 2.2.4.1. Ahşap payanda.

Kaynak: (Kuban,1995)

Şekil 2.2.4.2. Ahşap payanda.

Kaynak: (Kuban,1995)

18.yy'da pencerelerin yaşam alanlarında var olmasıyla birlikte güneş ışığı ve manzaradan yararlanmak için çıkmalarda önem kazanmıştır. Türk evlerindeki testere dişli çıkmaların var olmasının nedeni ise arsanın kullanım durumuna göre çıkmaların şekillenmesinden kaynaklanmaktadır. 18. yy'a kadar cephelerde fazla çıkmalar görülmezken 18. yy. sonrasında mimaride barok ve rokoko mimarisinin etkisi ve evin güneş ihtiyacını karşılamak için cepheler zenginleşmiş, çıkmalar ise sayı bazlı artmıştır (Bozkurt Azezli, 2009, s. 27).

Ayrıca evlerdeki cephe özelliklerinde görülen çıkmalar şehirlere ve sokaklara mimaride zenginlik kazandırır. Bu çıkmalar cumba, şahnişin, cihannüma, olarak isimlendirilmektedir (Karpuz, 2011, s. 61).

Türk evlerinde cephe yönlerinin, bahçeye, avluya bakan tarafları hareketli ve işlevsellik açısından düzenlenmiştir. Cephelerde görülen bu düzenleme giriş ve diğer katların kullanım amaçlarını da yansıtmaktadır. Evlerin asıl cephe vurgusu zemin kattan yukarıda bulunan üst katlarda ortaya çıkmaktadır. Eyvanların ve odaların ev planı içerisindeki konumu, evlerin cephe tasarımını etkilemiştir. Çevresi duvarlarla kaplı arkaya çekilmiş evlerde giriş katlarının sokağı görememesi veya düzensiz giriş katı, insanları düzenli birinci kat planı oluşturma eğilimine yönlendirerek çıkmaların oluşumu yaygınlaştırmıştır. Odalar ve başodaların zemin kat üzerinden sokak veya avluyu görmeleri için çıkmalar önemli bir paya sahiptir. Evlerin cephe özelliklerinde pencereler önemli bir paya sahiptir. Ahşap evlerde uzun kafesli pencereler, alt bölümlerinde ise parmaklıklar bulunmaktaydı. Pencereler uzun yıllar boyunca 1/2 oranda dikey yapılmaktaydı. Evlerde

görülen kemerli pencere Türk ev mimarisinin hiçbir zaman bir ögesi olmamış, İstanbul'da yapılan Avrupa tarzı saray ve evler vasıtasıyla oluşmuştur. Türk kültüründe mahremiyetin ön planda tutulması sokağa açılan pencerelerde kafes zorunluluğunu gerektirmekteydi. Bu amaçla çıtalarla pencerelerin yarısına kadar yapılmış pencere kafesleri yaygınlaşmıştır (Kuban, 2013, s. 162-165).

2.5. MALZEME TEKNİK

Türk evinin yapımında coğrafi şartlara ve yöreye göre taş, ahşap ve kerpiç malzeme kullanılmaktaydı. Yıllardır yapı malzemesi olarak kullanılan kerpiç Mezopotamya ve Nil vadilerine kadar birçok bölgede yapı malzemesi olarak kullanılmıştır. Evlerde kerpiç kullanımının en temel nedeni hammaddesinin kolay temin edilmesi, sağlıklı bir malzeme olması ısı ve ses geçirgenliğinin olumlu yönde az olmasından kaynaklanmaktadır. Geleneksel evlere baktığımızda zemin katlar taş malzeme ile yapılmıştır. Taş malzeme birçok etkene maruz bırakılsa bile olumsuz yönde etkilenmemekle birlikte işlenmesi zor bir malzemedir. Evlerdeki zemin kat taban kaplaması sıkıştırılmış toprak, üst katların zeminlerinde ise ahşap kullanılmıştır. Çatılarda pişmiş kiremit kullanılmakta saçak olukları bulunmamaktadır (Bozkurt Azezli, 2009, s. 28).

Ahşap evlerde kullanılan ağaç türleri arasında sedir, çam, meşe, kestane, gürgen, kavak yer almaktaydı. Sedir ve kestane genellikle zengin evlerde kullanılan ağaç türleri arasında olmuştur. Orta ve güney Anadolu'da çatılarda ise kavak ağacı kullanılmıştır. Ağaç türlerinin kullanımı yerel özelliklerde göstermiştir. Örneğin Safranbolu'da yerlerde karaçam, sarıçam, kaplama, dolap ve merdivenlerde ise ceviz ağacı kullanılırdı. Kuzeydoğu Karadeniz'de ise köknardan kaplama malzemesi olarak yararlanılmaktaydı (Kuban, 2013, s. 222).

Ahşap malzeme ile yapılan evler Taşıyıcı ve örtü sisteminin durumuna göre Tülay Çobanoğlu tarafından sınıflandırmaya tabi tutulmuştur.. Buna göre;

Ahşap Yığma Sistem: Ağacın ham halde ormandan kesildiği gibi üst üste konularak oluşturulan yapılardır.

Ahşap Karkas Sistem: Temel veya yığma taş ahşap karkas sistem üzerine ahşapların çakılarak taşıyıcı sistem oluşturulmasıdır. Bu sistem duvar yüzeyi oluşturulurken kullanılan tekniğe göre guruplara ayrılmıştır.

Ahşap karkas sistemin arasına kerpiç, tuğla, taş veya ağaç ile doldurularak oluşturulması,
Ahşap karkas sistemin arası sistemli oluşturularak tahta veya taş ile doldurulması,
Ahşap karkas sistemin iç yüzeyinin arasının boş bırakılıp dışcephesinin tahta çakılması
ve iç taraftan bağdadi sıvayla sıvanması,

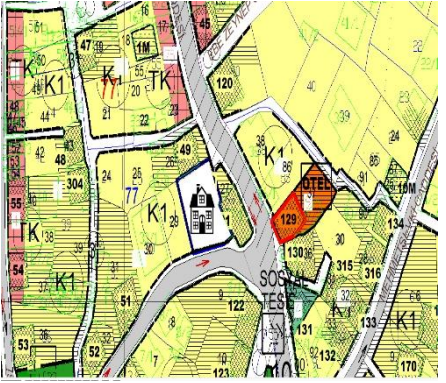

Karma sistem; birçok yapı tekniğinin birlikte kullanılmasıdır (Çobanoğlu, 2003, s. 30-32).

Taş ve ahşap, kerpiç yüzyıllar boyunca yapılarda taşıyıcı sistem, kaplama, çatı ve cephe malzemesi olarak kullanılmış, günümüzde hala yapılarda kullanılan en önemli yapı malzemeleridir. Taşın sağlam bir malzeme olması, Ahşab'ın çabuk şekillendirilebilen sağlıklı bir yapı malzemesi olması, kullanımları ve üretimleri esnasında insana, doğaya zarar vermemesi vb. nedenlerle Türk evlerinde kullanılan en önemli iki temel yapı malzemesi olmuştur. Taş malzeme temel ve zemin kat duvarlarında kullanılmış, Ahşap malzeme ise kapı, pencere, taban döşemesi, tavan döşemesi olarak yaygın bir şekilde günümüzde varlığını sürdüren malzemelerdir (Aydın & Alemdağ , 2014, s. 396).

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

3. TARİHİ İNEBOLU EVLERİ KATALOG

Katalog 1. Aysel Okçu Evi

RESİM: 3.1.1.-3.1.9.	ŞEKİL NO: 3.1.1.-3.1.4.			01.05.2018	
YAPININ ADI: AYSEL OKCU EVİ	ADRES: AŞAĞIHATİPBAĞI MAH. M. KEMAL PAŞA CAD. NO:28			SON SAHİBİ: AYSEL OKCU	
YAPIM TARİHİ:19 yy	KİTABE: YOK			USTASI: BİLİNMIYOR	
TAPU: AHŞAP İKİ KATLI EV, ODUNLUK VE BAHÇESİ	PAFTA: 30MIAB	ADA:77	PARSEL:28	TESCİL FİŞ NO: 61	
KORUMA DURUMU					
	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	İÇ YAPI	SÜSLEME:
İYİ	√	√	√	√	
ORTA					
KÖTÜ					√
TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	BOYUT	
	VAR	VAR	YOK	8 X 8 M.	
ORJİNAL KULLANIMI: EV		BUGÜNKÜ KULLANIMI: EV		ÖNERİLEN KULLANIMI: EV	
TESCİL DURUMU: TESCİLLİ					
MALZEME			TEKNİK	SÜSLEME	
TAŞIYICI : AHŞAP	DOLGU: AHŞAP	KAPLAMA: MARSİLYA KİREMİT	KIRMA ÇATILI AHŞAP KARKAS	MALZEME: AHŞAP	TEKNİK OYMA
					
Kaynak: İnebolu Belediyesi					

Tanım

Aşağıhatipbağı Mahallesi, Mustafa Kemal Paşa Caddesi'ne cephesi olup taş temel üzerine zemin kat ve bir kat olarak inşa edilmiştir. Ev İnebolu ilçe merkezinde bulunmaktadır. 1993 yılında tescillenmiş yapının tarihi hakkında belge ve bilgi bulunmamaktadır. Ev 77 ada 28 parselin ortasına yapılmış, geniş avlulu kare planlı bir yapıdır.

Evin ön kuzey cephesinde 1/3, güney cephesinde ise tam çıkma bulunmaktadır. Evin girişi doğu yönünden Mustafa Kemal Paşa Caddesi'ne bakan yönden sağlanmaktadır. Zemin katın doğu yönünden dikdörtgen çift kanatlı bir kapı ile giriş sağlanmaktadır. Giriş kapısının yan tarafında dikdörtgen çift kanatlı, süslü pervazlı pencere bulunmaktadır. Zemin katın kuzey cephesinde 2 adet çift kanatlı, süslü pervazlı pencere ve mutfağa girişi sağlayan bir dikdörtgen kapı vardır.

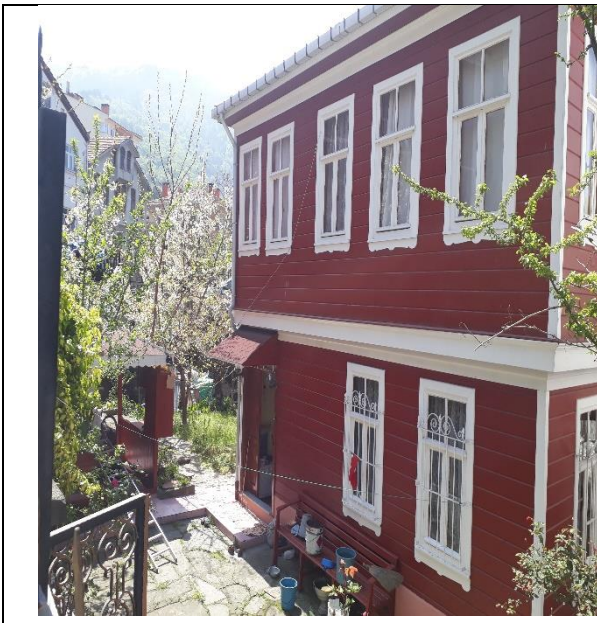
1.katta caddeye bakan doğu cephesinde 5 adet (80 x 125 cm) kanatlı pencere bulunmaktadır. Zemin kat güney cephesinin sağında bir küçük pencere ve depoya girişi sağlayan dikdörtgen kapı yer almaktadır. Zemin kat batı cephesinin sağında 2 adet çift kanatlı, süslü pervazlı pencere bulunmaktadır. Üst kat güney cephede 3/1 lik çıkmanın sağında iki adet kanatlı pencere yer alır. Üst kat batı cephesinin sağ tarafında aynı şekilde çift kanatlı, süslü pervazlı pencere, sol tarafında ise 2 küçük (40 x25 cm) pencere yerleştirilmiştir. Kırmızı aşı boyalı ev kırma çatılı olup marsilya kiremit kaplıdır.

Giriş kapısının hemen karşısından üst kata düz merdivenle çıkılmaktadır. Üst katta (5.50 x 4.00 cm) ve (3 x 3.35 cm) iki oda ile (2.20 x3 cm) küçük bir oda bulunmaktadır. Kuzeydoğu odasında bir kubbe ve kubbenin iki tarafında niş ve dolap bulunmaktadır (Bkz. Resim 15.7). Oda tavanları çitakari süslemelidir (Bkz. Resim 15.8).

Onarım ve Değişiklik

Aysel Okcu evinde yapılan onarımda birçok değişiklik yapılmıştır. Giriş kapısı değiştirilerek, tarihi vasfını yitirmiştir. Evin zemin katının tabanı ise kalebodur kaplanmıştır. İç kapıları da ahşap olarak değiştirilerek yenilenmiştir. İkinci katta bulunan tuvalet ve banyo fayans kaplanarak değişikliğe uğramıştır. Evin temeli aslı yığma taş iken üzeri sıva ile kaplanarak özelliğini kaybetmiştir.

Resim 3.1.1. Aysel Okçu evi doğu cephesi.

Resim 3.1.2. Aysel Okçu evi güney cephesi.

Resim 3.1.3. Aysel Okçu evi batı cephesi.

Resim 3.1.4. Aysel Okçu evi kuzey cephesi.

Resim 3.1.5. Aysel Okçu evi merdivenleri.

Resim 3.1.6. Aysel Okçu evi güneybatı odası.

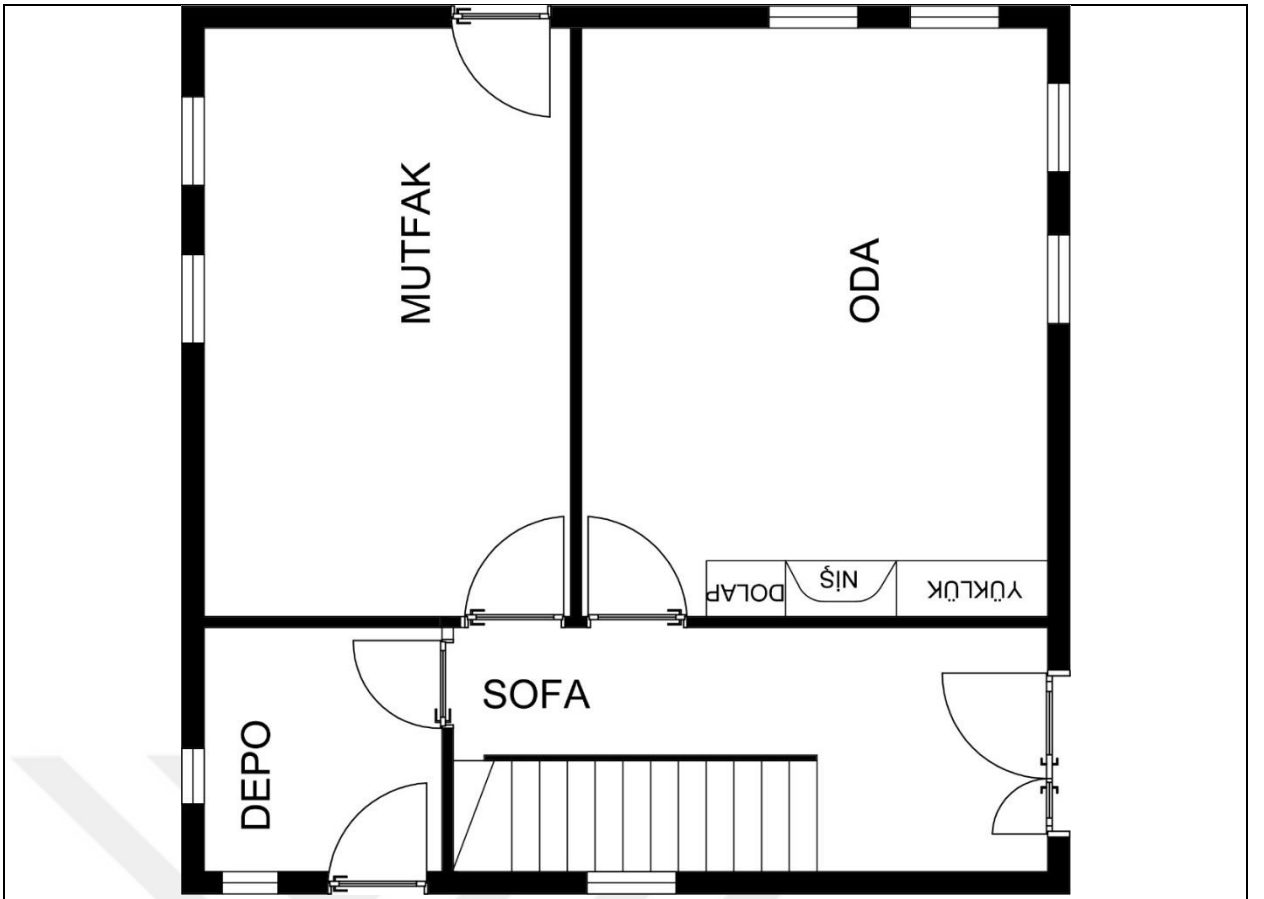
Resim 3.1.7. Aysel Okçu evi kuzeydoğu odası.

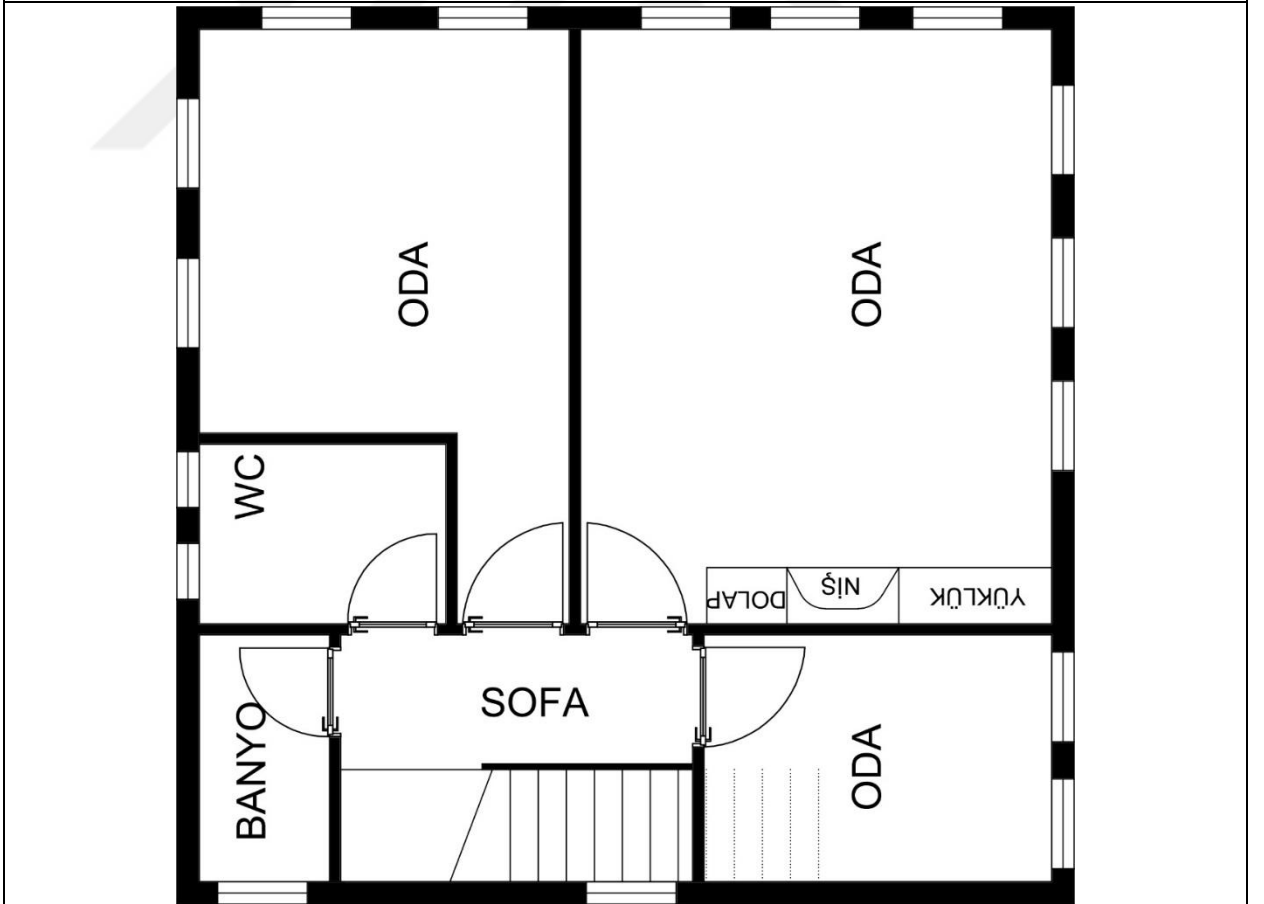
Resim 3.1.8. Aysel Okçu evi kuzeydoğu odanın nişli bölümü.

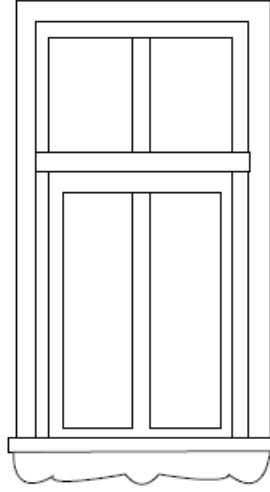
Resim 13.1.9. Aysel Okçu evi kuzeydoğu odanın tavanı.

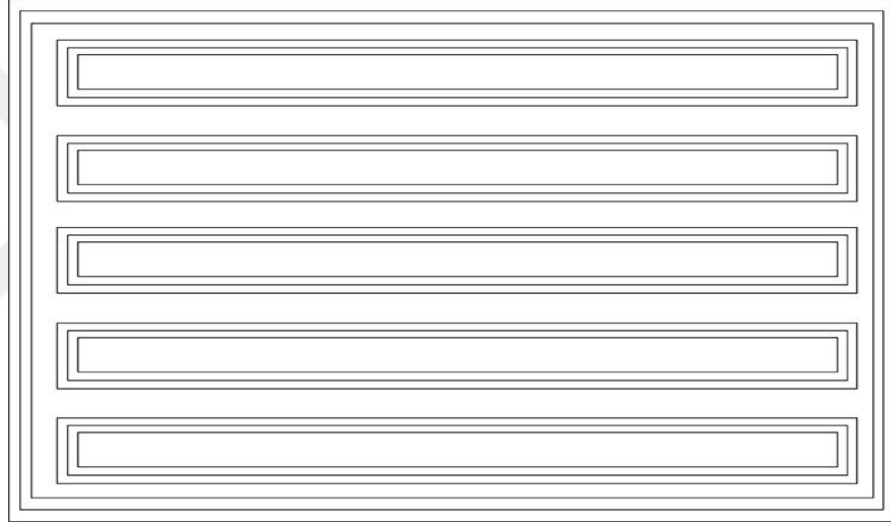
Şekil 3.1.1. Aysel Okcu evi zemin kat planı

Şekil 3.1.2. Aysel Okcu evi 1.kat planı

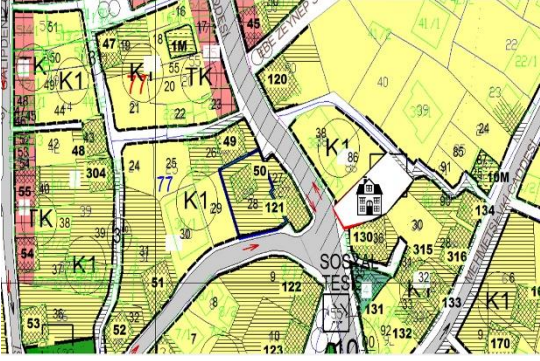

Şekil 3.1.3. Aysel Okcu evi pencere çizimi.

Şekil 3.1.4. Aysel Okcu evi tavan çizimi.

Katalog 2. Gabak Gavur Konağı

RESİM NO: 3.2.1.-3.2.9		ŞEKİL NO: 3.2.1.-3.2.11		01.05.2018	
YAPININ ADI: GABAK GAVUR KONAĞI		ADRES: CAMİKEBİR MAHALLESİ, M. KEMAL PAŞA CADDESİ NO:25		SON SAHİBİ: İSMAİL AZİZ KARAHAN	
YAPIM TARİHİ: 19 yy		KİTABE: YOK		USTASI: BİLİNMIYOR	
TAPU: 3 KATLI AHŞAP EV VE BAHÇESİ	PAFTA: 30M1BA	ADA: 12	PARSEL:37	TESCİL FİŞ NO: 146	
KORUMA DURUMU					
	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	İÇ YAPI	SÜSLEME:
İYİ	√	√	√	√	√
ORTA					
KÖTÜ					
TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	BOYUT	
	MEVCUT	MEVCUT	MEVCUT	7,50 XV12,25 M.	
ORJİNAL KULLANIMI: EV		BUGÜNKÜ KULLANIMI: OTEL		ÖNERİLEN KULLANIMI: EV	
TESCİL DURUMU: TESCİLLİ					
MALZEME			TEKNİK		SÜSLEME
TAŞIYICI: ZEMİN TAŞ ÜST KATLAR AHŞAP	DOLGU: AHŞAP	KAPLAMA: TAŞ+ AHŞAP	BEŞİK ÇATI AHŞAP KARKAS		MALZEME: TAŞ+AHŞAP TEKNİK: GÜLBEZEK
					
Kaynak: İneblu Belediyesi					
Tanım					
Gabak Gavur Konağı, Camikebir Mahallesi'nde, Mustafa Kemal Paşa Caddesi'ne cephesi olup zemin kat üzerine iki katlı olarak inşa edilmiştir. Zemin kat					

kesme taş, üst katlar ahşap kaplamalıdır. Ev güney cephesinden betonarme yapıya bitişik nizamlıdır. Kuzey cephesi ise çıkmaz sokağa cephe vermektedir.

Evin batı cephesinin zemin katı kesme taştandır. Zemin kat batı cephesinin sağında çift kanatlı, bant pencereli ahşap giriş kapısı bulunmaktadır. Ahşap kapı taş söve ile çevrildir. Sağındaki ve solundaki kesme taş söve süslü değildir. Üst kısmında ise söve iki adet eşkenar dörtgenin kesiştiği noktada gülbezek desenli bezeme ile süslenmiştir. Kapının her iki kanadının üst ve alt kısımları kare içerisinde dairevi ahşap süslemelidir. Kapı kanatlarının ortası ise eşkenar dikdörtgen içerisi gülbezek süslemelidir (Bkz. Resim 16.10). Kapının hemen yanında 1/2'lik demir parmaklıklı, düşey sürgülü iki adet pencere yer almaktadır. 1. katın batı cephesinde 1/2'lik demir parmaklıklı dört adet düşey sürgülü pencere konularak ferahlık katılmıştır.

Evin 2. katının ortasında cumbası vardır. Cumba alttan ahşap payandalarla desteklendirilmiş olup, yan yüzlerinde 1/3'lük iki, ön yüzünde ise 1/2'lik iki adet düşey sürgülü pencere vardır. Cumba alt yüzeyi iki adet eşkenar dörtgen içerisinde kalem işi gülbezek ile süslenmiştir (Bkz. Resim 16.11). Cumba tavana kadar uzanmakta, çatıda üçgen alınlıkla sona ermektedir. Cumbanın çatıdaki üçgen alınlığı ise ahşap yıldız deseni ile süslüdür.

Evin zemin kat kuzey cephesindeki moloz taş duvar üzerinde iki adet 1/2'lik pencere yer almaktadır. Evin kuzey cephesinin 1. katın ortasında bir adet düşey sürgülü, 2. katın ortasında ise iki adet 1/2'lik, hemen yanlarında birer adet 1/3'lük pencere vardır.

Evin doğu cephesi zemin katından arka bahçeye iki adet tek kanatlı ahşap kapı açılmaktadır. Zemin kat doğu cephesinde arka bahçeye açılan kapıların yanlarında ikişer adet 1/2 oranında madeni parmaklıklı, 1. katında dört adet 1/2 oranında yarı madeni parmaklıklı, 2. katında parmaklıksız dört adet düşey sürgülü pencereye yer verilmiştir. Pencereler beyaz boyalı ve süslü pervazlıdır. Katların aralarında cepheye hareketlilik katan ahşap silmeler, kenar köşelerde ise başlıklı kaideli ahşap dikmeler mevcuttur.

Eve batı cephesindeki kapıdan girildiğinde kısa bir aralıktan geçtikten sonra günümüzde resepsiyon olarak kullanılan sofaya varırız. Evin zemin katında batı yönünde bir oda, doğu yönünde mutfak, hamam ve arka bahçeye geçişi sağlayan aralık mevcuttur. 1. kata trabzanlı ahşap döner merdivenle çıkılmaktadır. 1. katın doğu yönünde iki oda, batı yönünde bir oda, aynı şekilde 2.katta doğu yönünde iki batı yönünde bir odası mevcuttur. Evin güney yan cephesi bitişik nizamda olduğundan görülmemiştir. Kuzey, güney yönünde beşik çatılı olan yapı bölgede marla taşı olarak bilinen doğal taş ile örtülü olup tescilli yapılar arasındadır.

Gabak Gavur Konağının İlk Sahibinin Dilinden Hikayesi

Ben İnebolu'da ki lakabımla Gabak Gavur asıl adıml Stavro Fryda. 19. Yüzyılın ikinci çeyreğinde Sinop'ta doğdum. Babam manifaturacı idi. 1890 yılında eşim ve iki çocuğumla İnebolu'ya geldim. Oğlum Aristatoli 7 kızım Destina 4 yaşındaydı. O yıllarda İnebolu önemli bir liman ve ticaret merkezi konumundaydı. Yurtdışından Osmanlı'ya Avrupa menşeli malların çoğu bu limandan geliyordu. Mümessillerin büyük çoğunluğu bizim gibi gayri müslimdi. Babam İnebolu'lu müslüman bir arkadaşı ile ortak olarak Avrupa'dan kumaş ithal edip Anadolu'ya pazarlamayı planlıyordu. Bu işin başına da aynı zamanda İnebolu'daki Rum okullarının torunlarının eğitimi için iyi olacağını düşündüğünden beni uygun görmüştü. O zamanlar Avara Tepesi yeni yerleşim oluyordu evler inşa edilirken temellerinden eski taşlar çıkıyor bunlar ya put diye kırılıyor ya da inşaatların temelinde kullanılıyordu. Ben tarihe oldukça meraklıydım bunların bazılarını alıp Almanya'daki dostlarıma gönderdim. Ceneviz Dönemi'ne ait olabileceklerini ve değerli olduklarını söylediler. Osmanlı Devleti'nde tarihi eser kaçakçılığı gibi bir yasak yoktu bende bu taşları satın alıp yurt dışındaki bazı alıcılara gönderdim. Bu işten 90.000 altın kazandım. O yıllarda gemicilik ve kerestecilik yapan seçkin müslüman aileleri Düz tarlada otururdu hali vakti yerinde olan gayrimüslimler en gözde yeri ise şu anda Mustafa Kemal Paşa Caddesi olan bent yanıydı. Buradan bir arsa alıp şu anda içinde olduğunuz bu evi inşa ettim. Dönemin en meşhur ustalarını tuttum ev inşa ederken, ev çok güzel bir konumdaydı. Çatı katından deniz baş odadan hem İslam Tepesi hem de Pontus cemaatinin önemli merkezlerinden olan

Geriş Tepesi'ndeki Kimisi Tis Thotoku Manastırı görülebilirdi. Oğlum Aristatoli Pontus cemaatinin ileri gelenlerinden biri olmuş Pontus Devleti kurulduğunda en batı eyaleti olacağı düşünülen İnebolu'nun valisi olacağı vaadiyle kandırılmıştı. Kızım Destina tüm komşularla iyi anlaşan zaman zaman onların eve davet edip minik piyano konserleri veren sosyal biriydi. 1921 yılının Haziran ayında Kılıkış Zırhlısı'nın İnebolu'yu bombalandırmaya başladığı gün olan oldu. Aristatoli'nin de içinde bulunduğu bir grup genç uyarılarımıza rağmen müslüman komşulara sataşmaya başladılar. Silah sesleri duyulmaya başlandı. Bombardımanda limandaki bazı tekneler battı. Başta hükümet konağı olmak üzere birçok bina hasar gördü. Hemen arkamızdaki komşumuz İsmail Efendi'nin mutfağına da bir gülle düştü. Ben tedbiren oğlumun tabanca fişeklerini mermilerle beraber çatıya sakladım 100 sene boyunca kimse bulamamış. Kılıkış zırhlısı 30 Temmuz'da geri çekildiğinde biz ailece önce İstanbul'a daha sonra Atina yakınlarında bir köye göçtük. Bir daha hiç görmedik ne İnebolu'yu, ne evimizi, ne de komşularımızı Kadıoğlu ailesi almış evi ben babalarımı tanırdım iyi bakmışlar eve İstanbul'a taşınana kadar oturmuşlar bu evden daha sonra İşeriler üç oğlu ve gelinleri yaşamış bu evde kalabalık olunca bazı ufak tadilatlar yapmışlar. Evin son oturanı İşeri ailesinin büyüğü Hacı Hatice Hanımefendi onun 1983 senesinde ölümünden sonra bir daha oturulmamış evde.

Onarım ve Değişiklik

Evde 2017 yılında aslına uygun olarak köklü bir onarım yapılmıştır. 2017 yılı öncesinde yıkılmak üzere olan, sarmaşıkların sardığı ev onarım yapılarak butik otel olarak hizmet vermeye başlamıştır. Evdeki değişim yöreye özgü kırmızı rengin yerine su yeşili renginin tercih edilmesidir.

Resim 3.2.1. Gabak Gavur Konağı batı cephesi.

Resim 3.2.2. Gabak Gavur Konağı kuzey cephesi.

Resim 3.2.3. Gabak Gavur Konağı doğu cephesi

Resim 3.2.4. Gabak Gavur Konağı eşkenar dörtgen ortasında gülbezek ve kalemışi süsleme.

Resim 3.2.5. Gabak Gavur Konağı batı cephesi.

Resim 3.2.6. Gabak Gavur Konağı doğu cephesi.

Resim3.2.7. Gabak Gavur Konağı merdivenleri.

Resim 3.2.8. Gabak Gavur Konağı doğu odası.

Resim 3.2.9. Gabak Gavur Konağı batı odası.

Resim 3.2.10. Gabak Gavur Konağı oda tavanı.

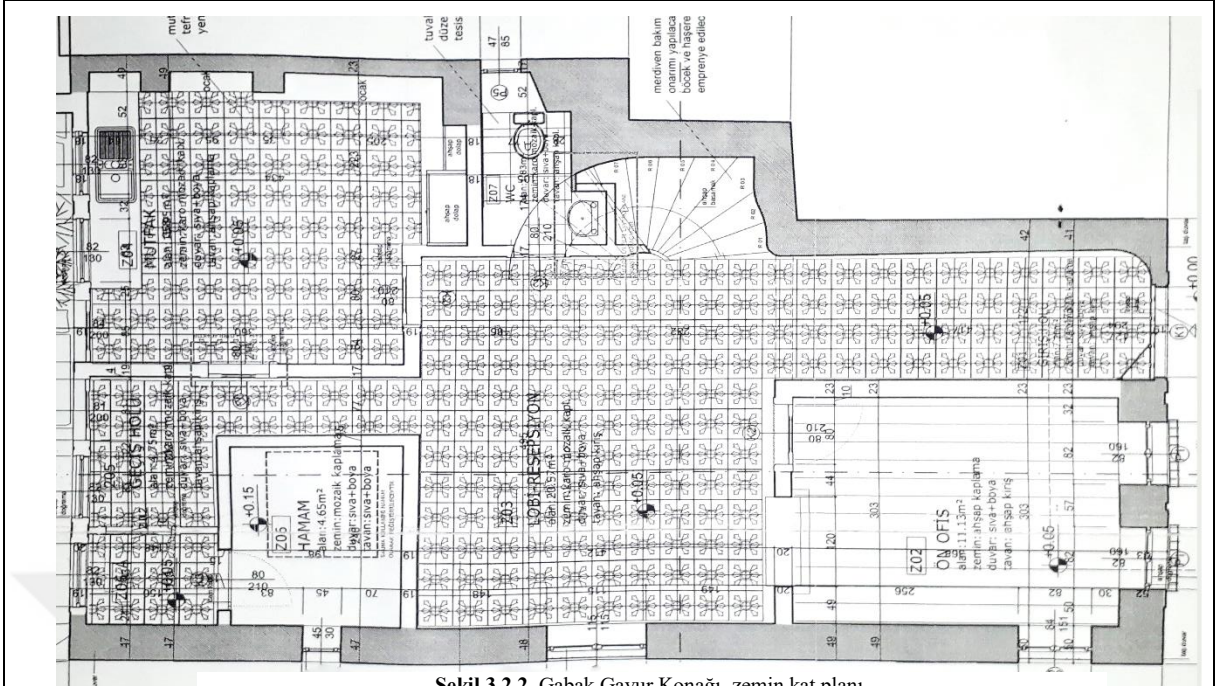
Resim 3.2.11. Gabak Gavur Konağı giriş kapısı

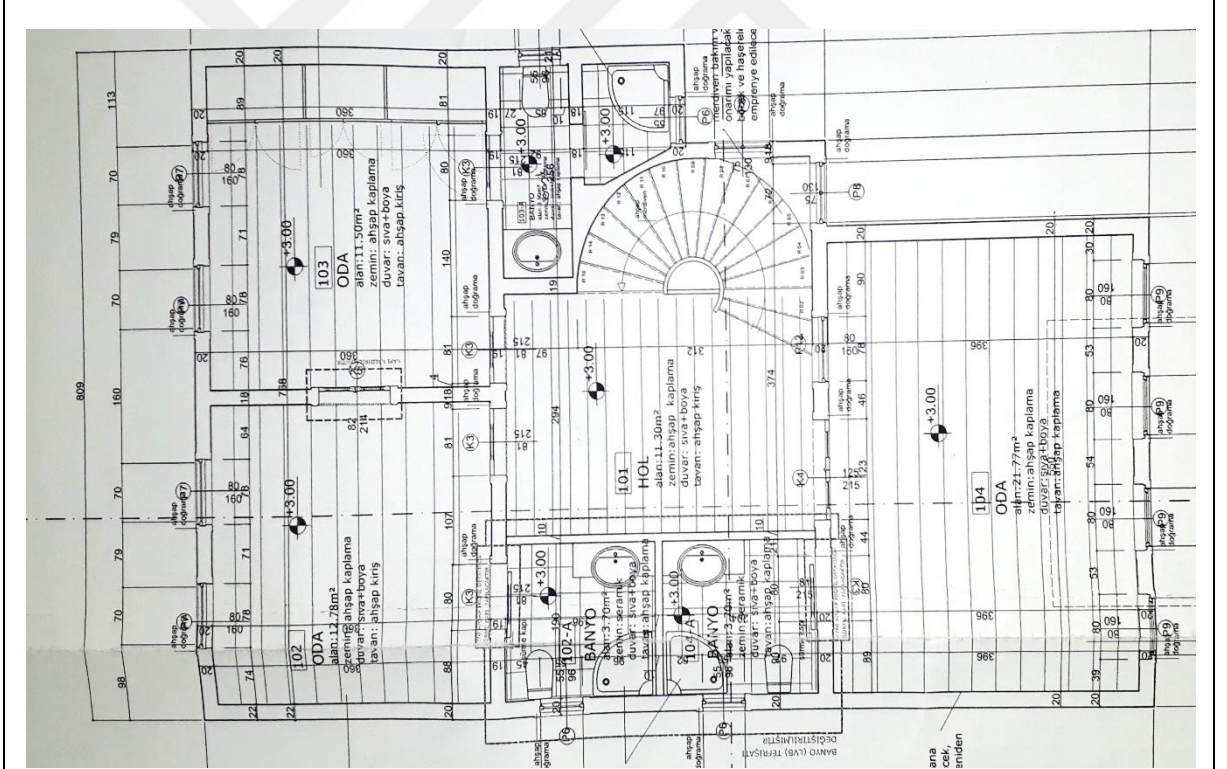
Resim 3.2.12. Gabak Gavur Konağı cumba altı eşkenar dörtgen ortasında gülbezek ve kalemişı süsleme.

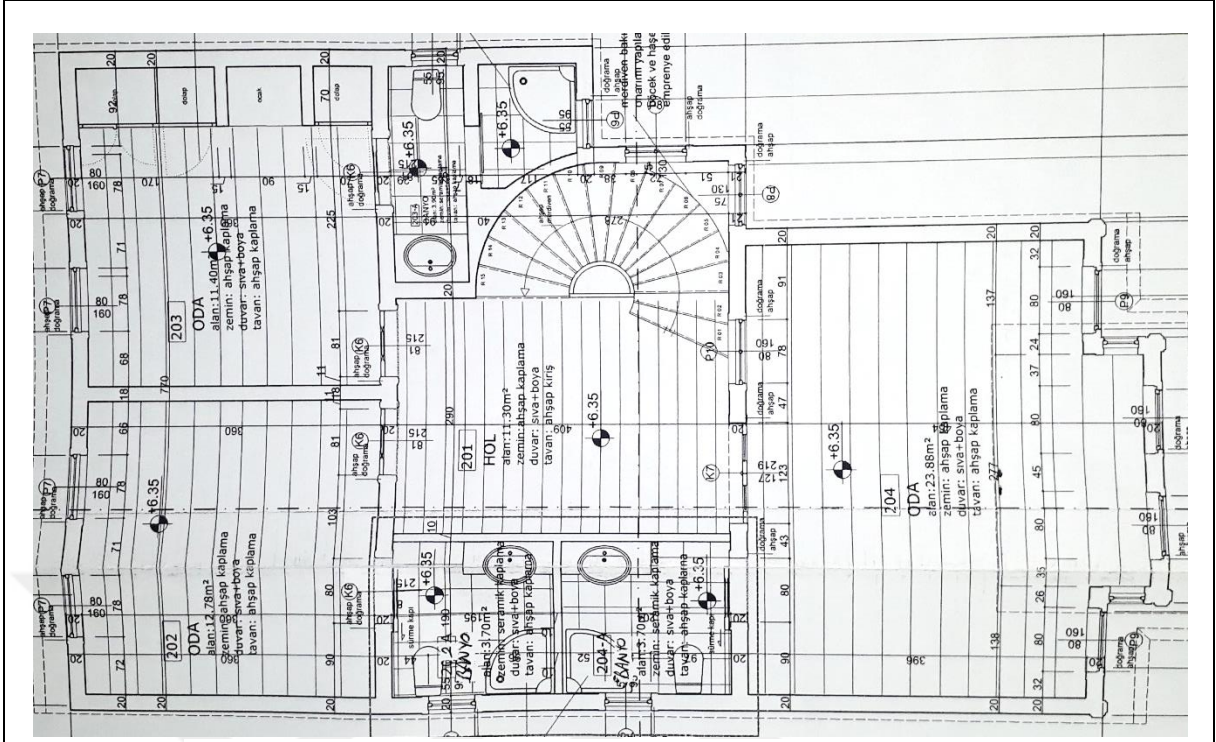
Şekil 3.2.1. Gabak Gavur Konağı cadde görünümü çizimi.
Kaynak: İnebolu Belediyesi.

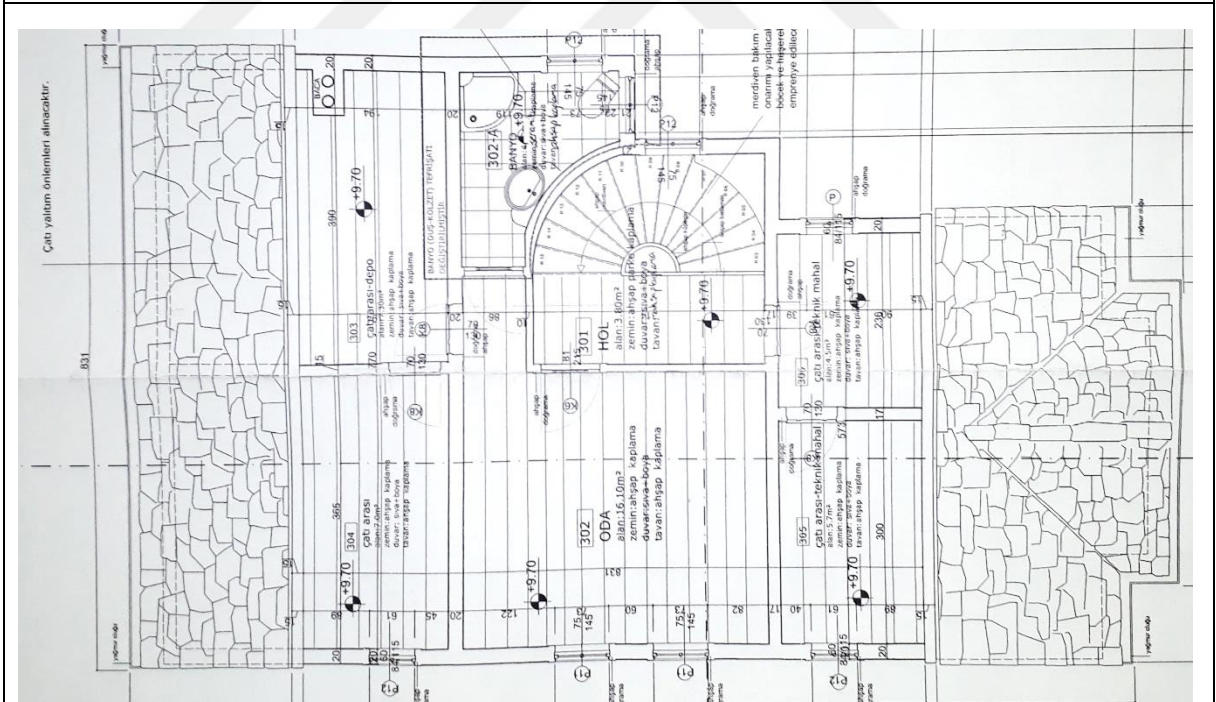
Şekil 3.2.2. Gabak Gavur Konağı zemin kat planı.
Kaynak: İnebolu Belediyesi.

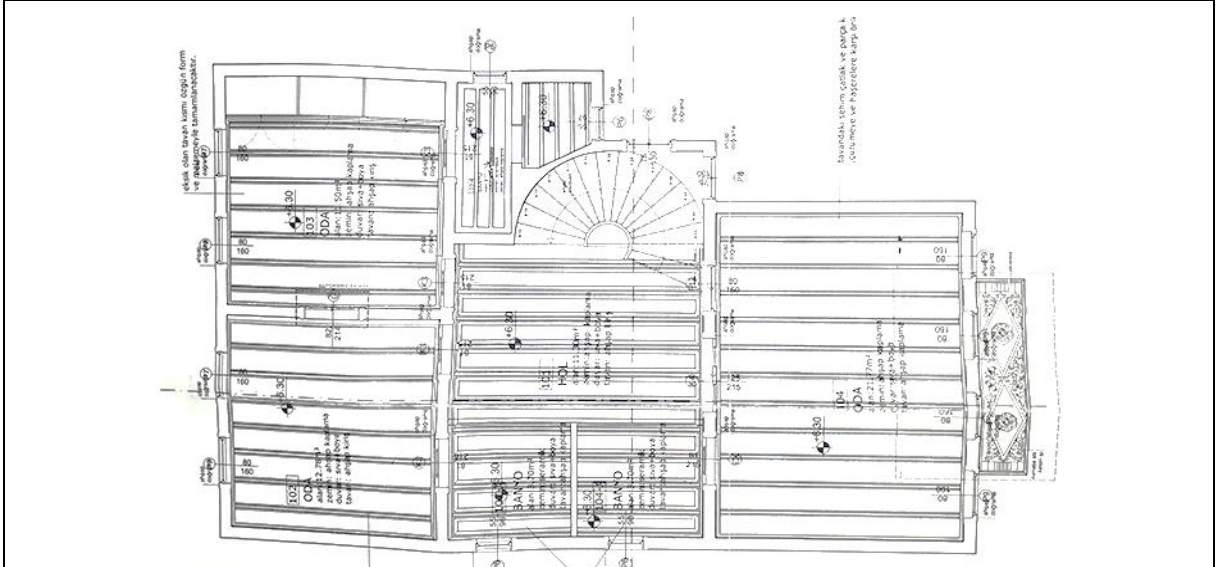
Şekil 3.2.3 Gabak Gavur Konağı birinci kat planı.
Kaynak: İnebolu Belediyesi.

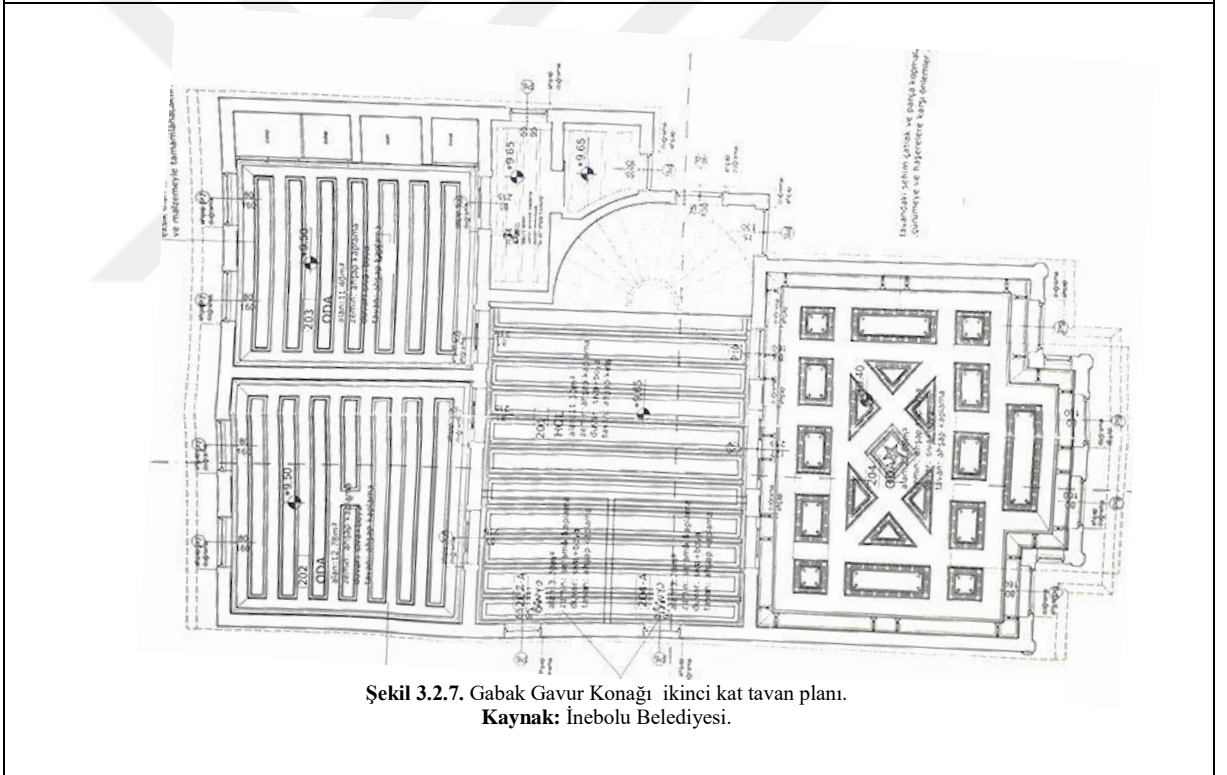
Şekil 3.2.4. Gabak Gavur Konağı ikinci kat planı.
Kaynak: İnebolu Belediyesi.

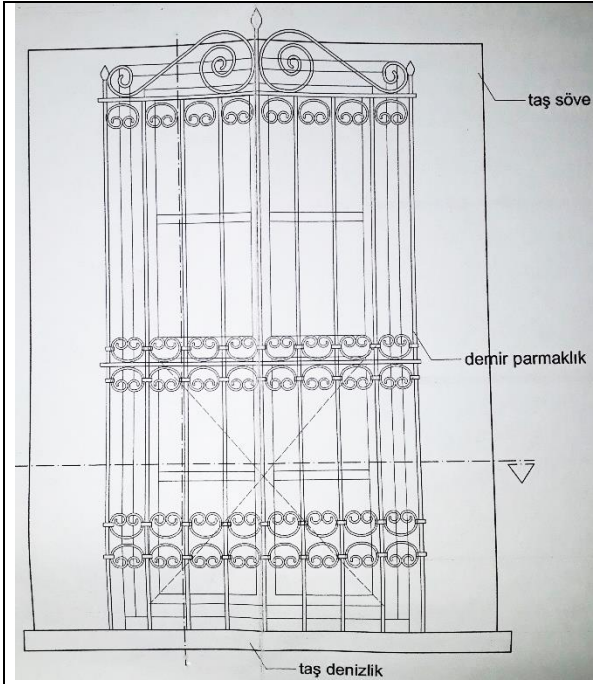
Şekil 3.2.5. Gabak Gavur Konağı çatı kat planı.
Kaynak: İnebolu Belediyesi.

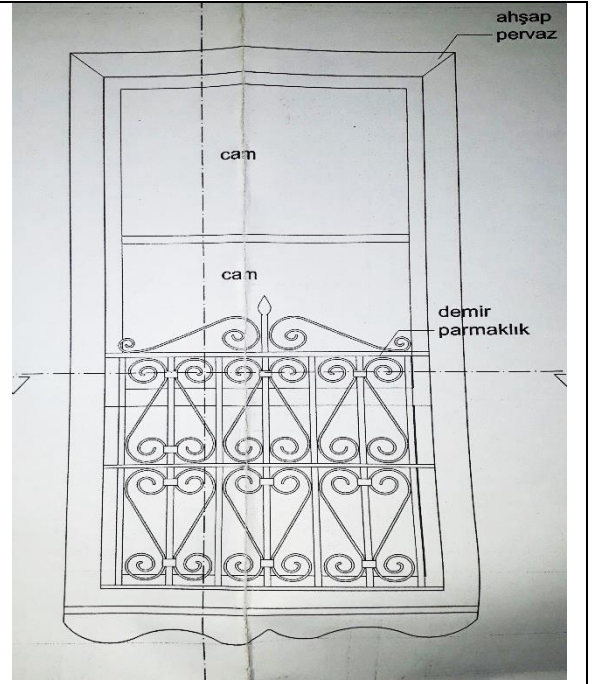
Şekil 3.2.6. Gabak Gavrur Konağı birinci kat tavan planı.
Kaynak: İnebolu Belediyesi.

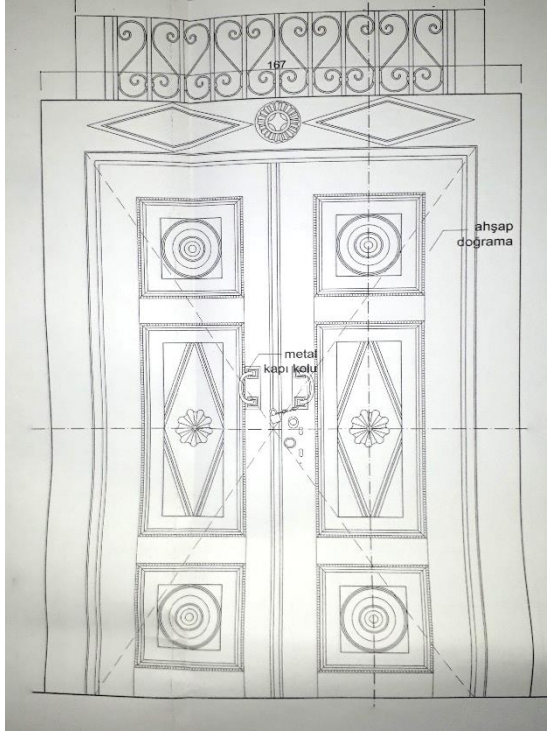
Şekil 3.2.7. Gabak Gavrur Konağı ikinci kat tavan planı.
Kaynak: İnebolu Belediyesi.

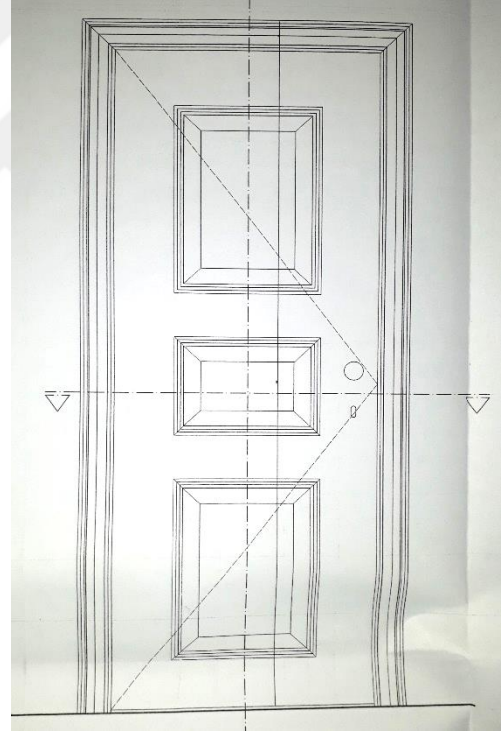
Şekil 3.2.8. Gabak Gavur Konağı zemin kat pencere çizimi.
Kaynak: İnebolu Belediyesi.

Şekil 3.2.9. Gabak Gavur Konağı birinci kat pencere çizimi.
Kaynak: İnebolu Belediyesi.

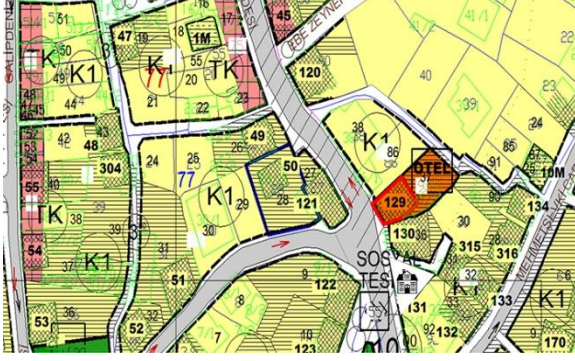

Şekil 3.2.10. Gabak Gavur Konağı kapı çizimi.
Kaynak: İnebolu Belediyesi.

Şekil 3.2.11. Gabak Gavur Konağı iç kapı çizimi.
Kaynak: İnebolu Belediyesi.

Katalog 3. Kayıkçı Mustafa Reis Konağı

RESİM NO: 3.3.1.-3.3.5		ŞEKİL NO: 3.3.1.-3.3.4.		01.05.2018	
YAPININ ADI: KAYIKÇI MUSTAFA REİS KONAĞI		ADRES: CAMİKEBİR MAHALLESİ. M. KEMAL PAŞA CADDESİ NO: 33/A		SON SAHİBİ: MELAHAT KARACAN/NİMET ÖZKAL	
YAPIM TARİHİ: 1898 19.yy		KİTABE: VAR		USTASI: BİLİNMIYOR	
TAPU: 4 KATLI AHŞAP EV VE BAHÇESİ	PAFTA: 30M1BA	ADA:12	PARSEL:35	TESCİL FİŞ NO: 148	
KORUMA DURUMU					
	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	İÇ YAPI	SÜSLEME:
İYİ	√	√	√	√	√
ORTA					
KÖTÜ					
TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	BOYUT	
	MEVCUT	MEVCUT	MEVCUT	6,35 x 8,30 M.	
ORJİNAL KULLANIMI: EV		BUGÜNKÜ KULLANIMI: EV		ÖNERİLEN KULLANIMI: EV	
TESCİL DURUMU: TESCİLLİ					
MALZEME		TEKNİK		SÜSLEME	
TAŞIYICI: ZEMİN KAT TAŞ ÜST KATLAR AHŞAP	DOLGU: AHŞAP	KAPLAMA: AHŞAP	AHŞAP KARKAS	MALZEME: TAŞ+AHŞAP	TEKNİK: OYMA
					
Kaynak: İnebolu Belediyesi					

Tanım

Camikebir Mahallesi, Mustafa Kemal Paşa Caddesi'nde güneybatı cephesi betonarme yapıya bitişik nizamlı, üç cephesi caddeye yönelen bahçeli, zemin kat üzerine iki kat ve çatı katı olarak inşa edilmiştir. Zemin katta yığma moloz taş , üst katlarda ise ahşap malzeme kullanılmıştır.

Evin M. Kemal Paşa Caddesi'ne bakan batı cephesi taş başlıklı ve kaideli üç adet direk ile desteklenmektedir. Aynı cephenin köşesinde ise altı adet küçük merdivenle giriş sağlanan çift kanatlı ahşap kapı, yanında 1/2 oranında madeni parmaklıklı pencere vardır. Caddeye yönelen cephenin 1. katı, kapı üstü 1.5/3 oranında çıkmalıdır. Kapı üstü çıkması ahşap iki adet yuvarlak kemer alınlıklı ve iki adet ahşap kaplı taş direk ile desteklenmiştir. 1. ve 2. kat cephe düzeni aynı olup, dört adet 1/2 oranında üçgen alınlıklı, süslemeli pervazlı, kanatlı pencereler, kapı üstü çıkmasının yan cephesinde ise 1/2 oranında tek kanatlı birer adet kanatlı pencere yerleştirilmiştir.

Kuzey cephe zemin kat girişinde çift kanatlı ahşap kapı, kapının iki yanında 1/3 oranında dikdörtgen pencere ile aydınlık penceresi sol yanda ise iki adet 1/2 oranında dikdörtgen şeklinde düşey sürgülü pencere vardır. Bu cephede orta çıkma iki adet yuvarlak ahşap direk ile desteklenerek önde basık kemerli, yanlarda ise yuvarlak kemerle korunaklı giriş oluşturulmuştur. Kuzey cephenin 1. ve 2. katlarında cumba üzerinde iki adet 1/2 oranında, cumbanın sağında ve solunda aynı şekilde 1/2 oranında ikişer adet kanatlı pencere vardır. Çatı katında cumbanın en üstünde iki adet 1/2 oranında dikdörtgen düşey sürgülü pencere ile sağ ve sol taraflarında birer adet servis penceresi bulunmaktadır.

Evdeki orta çıkma payandalarla desteklenmiş olup, kademeli olarak çatıya kadar artarak devam etmiştir. Cumba yan yüzlerinde ise 1/4 oranında birer dikdörtgen şeklinde pencere vardır. Doğu cephenin zemininde bitişik nizamlı müstemilat vardır (Bkz. Resim 17.2). Bu cephenin zemin katından beton sıvalı baca çatıya kadar uzanmaktadır. Doğu cephesinin 1. ve 2. katlarda cephe düzeni aynıdır.

Ev beşik çatılı ve çatı örtüsü marsilya kiremittir. Zemin kat taş üstü beyaz sıvalı olup üst katlar aşı boyalı ahşap kaplamadır. Orta cumba yüzeyinde köşelerde söveler vardır. Kat araları ise silmelerle süslenmiştir. Orta sofalı, altı odalı yapının her odasında gusülhane ve yaşmaklıklı ocak mevcuttur.

Onarım ve Değişiklik

Kayıkçı Mustafa Reis Konağı 2014 yılında İnebolu Belediyesi tarafından onarılmış, herhangi bir değişim gerçekleşmemiştir. Onarım yapılarak bina sağlamlaştırılmıştır. Evde üniversite öğrencileri ikamet etmektedir.

Resim 3.3.1. Kayıkçı Mustafa Konağı kuzey cephesi.

Resim 3.3.2. Kayıkçı Mustafa Konağı batı cephesi.

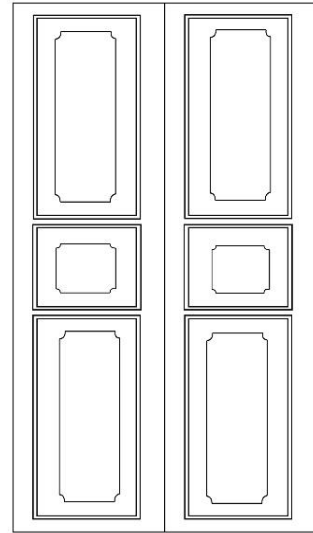
Resim 3.3.3. Kayıkçı Mustafa Konağı doğu cephesi.

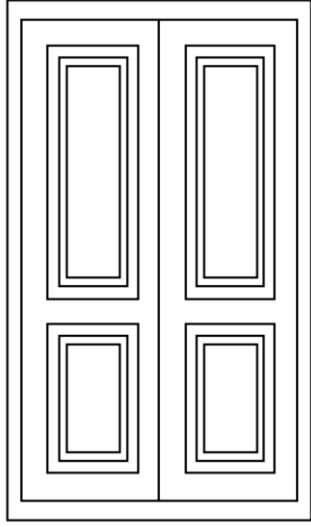
Resim 3.3.4. Kayıkçı Mustafa Konağı batı kapısı.

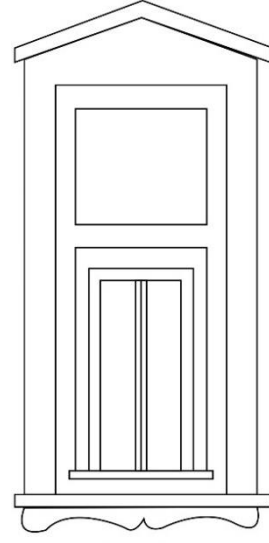
Resim 3.3.5. Kayıkçı Mustafa Konağı zemin kat kuzey kapısı.

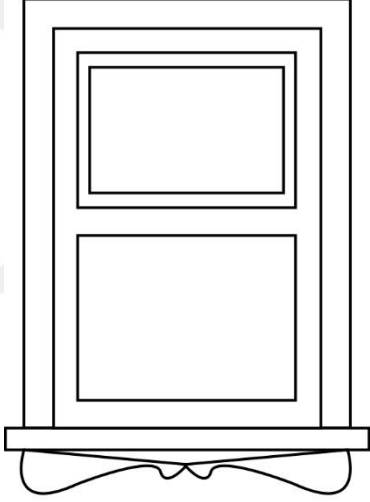
Şekil 3.3.1. Kayıkçı Mustafa Konağı batı kapı çizimi.

Şekil 3.3.2. Kayıççı Mustafa Konağı kuzey kapı çizimi.

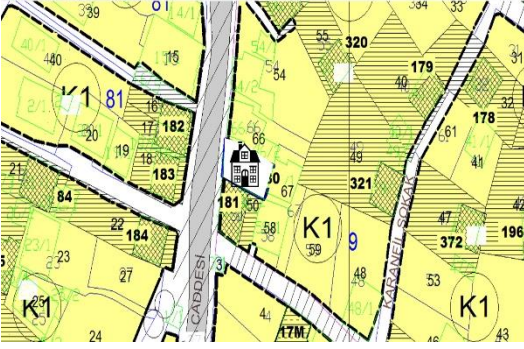

Şekil 3.3.3. Kayıççı Mustafa Konağı pencere çizimi.

Şekil 3.3.4. Kayıççı Mustafa Konağı çatı kat pencere çizimi.

Katalog 4. Huriye Aras Evi

RESİM NO: 3.4.1.-3.4.2.		ŞEKİL NO: 3.4.1.-3.4.2.		01.05.2018	
YAPININ ADI: HURİYE ARAS EVİ		ADRES: CAMİKEBİR MAHALLESİ, M. KEMAL PAŞA CADDESİ NO: 47		SON SAHİBİ: SALİM ÇODUR	
YAPIM TARİHİ: 19 yy		KİTABE: YOK		USTASI: BİLİNMIYOR	
TAPU: AHŞAP İKİ KAT EV VE AVLUSU	PAFTA: 30M1BD	ADA: 9	PARSEL: 51	TESCİL FİŞ NO: 203	
KORUMA DURUMU					
	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	İÇ YAPI	SÜSLEME:
İYİ	√				√
ORTA			√	√	
KÖTÜ		√			
TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	BOYUT	
	MEVCUT	MEVCUT	MEVCUT	7,30 x 8 M.	
ORJİNAL KULLANIMI: EV		BUGÜNKÜ KULLANIMI: EV		ÖNERİLEN KULLANIMI: EV	
TESCİL DURUMU: TESCİLLİ					
MALZEME			TEKNİK	SÜSLEME	
TAŞIYICI: AHŞAP	DOLGU: AHŞAP	KAPLAMA: AHŞAP	AHŞAP KARKAS	MALZEME: AHŞAP	TEKNİK: OYMA
					
Kaynak: İnebolu Belediyesi					

Tanım

Camikebir Mahallesi, Mustafa Kemal Paşa Caddesi'ne cephe veren ev giriş kat üstüne iki kat ve çatı katı olarak inşa edilmiştir. Evin kuzey ve güney cepheleri betonarme yapıya bitişik nizamlıdır. Evin zemin katına ayrı, üst katlarına ayrı kapı ile giriş sağlanmaktadır. Giriş caddeye bakan iki adet tek kanatlı üstü aydınlık pencere ahşap kapıdan sağlanır. Zemin katta batı cephesinin hemen sağında iki adet 1/2 oranında kanatlı pencere bulunmaktadır. 1.katta caddenin şekline uygun çapraz çıkma yapılmıştır. Çıkma sol ve ortadan iki adet payanda ile desteklenmiştir. Evin 1. katında dört adet 1/2 oranında tek kanatlı pencere bulunmaktadır. 2. katta yine kademeli çıkma yapılmış olup eşit aralıklarla dizilmiş beş adet ahşap payanda ile çıkma desteklenmiştir. Pencereler 2. katta 1. katın tekrarıdır. Çatı katında sadece beşik çatının tepe noktası ortadan çıkma yapılmış olup iki adet payanda ile desteklenmiştir. Ayrıca çatı saçağının altına bitişik iki adet baş tarafı çapraz kesik servis penceresi bulunmaktadır. Kat araları ve çatı saçağı silmelerle süslendirilmiştir. Evin ön cephesi kırmızı aşı boyalı ve ahşap kaplamalıdır. Beşik çatı tekniği kullanılarak yapılan yapının örtü malzemesi marsilya kiremittir. Arka cephesine ise geçiş sağlanmamaktadır.

Onarım ve Değişiklik

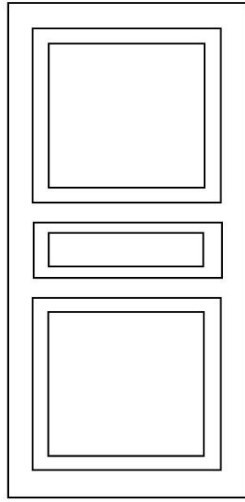
Evde ufak çaplı onarımlar yapılmakla birlikte ciddi değişiklikler yapılmıştır. Caddeye bakan iki ahşap kapı aslına uygun olmadan değiştirilmiştir. Zemin katın kesme taş olan duvarlarının üzeri beton sıva ile kaplanmıştır. Evin pencereleri plastik pencere doğraması ile değiştirilmiştir.

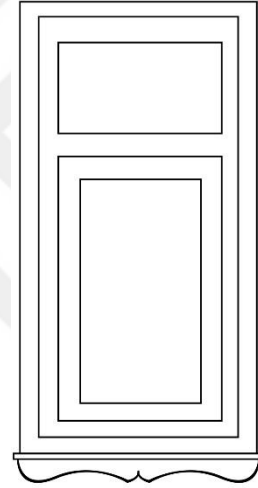
Resim 3.4.1. Huriye Aras evi batı cephesi

Resim 3.4.2. Huriye Aras evi kuzey cephesi..

Şekil 3.4.1. Huriye Aras evi kapı çizimi.

Şekil 3.4.2. Huriye Aras pencere çizimi.

Katalog 5. Şerife Demirkaya Evi

RESİM NO: 3.5.1.-3.5.4.		ŞEKİL NO: 3.5.1.-3.5.3.		01.05.2018	
YAPININ ADI: ŞERİFE DEMİRKAYA EVİ		ADRES: AŞAĞIHATİPBAĞI MAHALLESİ, M. KEMAL PAŞA CADDESİ.NO:52-52A		SON SAHİBİ: ŞERİFE DEMİRKAYA	
YAPIM TARİHİ:19.yy.		KİTABE:YOK		USTASI: BİLİNMIYOR	
TAPU:AHŞAP ÜÇ KATLI EV VE BAHÇESİ	PAFTA: 30MIAB	ADA: 81	PARSEL: 17	TESCİL FİŞ NO: 203	
KORUMA DURUMU					
	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	İÇ YAPI	SÜSLEME:
İYİ	√	√	√	√	√
ORTA					
KÖTÜ					
TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	BOYUT	
	MEVCUT	MEVCUT	MEVCUT	10 x 9 M.	
ORJİNAL KULLANIMI: EV		BUGÜNKÜ KULLANIMI: EV		ÖNERİLEN KULLANIMI: EV	
TESCİL DURUMU: TESCİLLİ					
MALZEME		TEKNİK		SÜSLEME	
TAŞIYICI: AHŞAP	DOLGU: AHŞAP	KAPLAMA: AHŞAP	AHŞAP KARKAS	MALZEME: AHŞAP	TEKNİK: OYMA
					
Kaynak: İnebolu Belediyesi					

Tanım

Aşağıhatipbağı Mahallesi, Mustafa Kemal Paşa Caddesi'ne cephe veren ev zemin kat üzerine iki kat ve çatı katından oluşur. Zemin kat kot farkından dolayı caddeye bakan doğu cephede görülememiştir. Evin doğu cephesi, zemin kat girişinin önü geniş tutularak etrafı merdivenlere kadar demir korkuluklar ile çevrilmiştir. Aynı cephenin ortasında zemin kata girişi sağlayan çift kanatlı üst tarafı bant pencereli ahşap kapı ve kapıya bitişik 1/4'lük iki adet ince uzun pencere bulunmaktadır. Zemin kat doğu cephesinin sol yanında iki adet üçgen alınlıklı 1/2 oranında, pencere bulunmaktadır. Sağ yanda ise iki adet dilimli pervazlı 1/2 oranında düşey sürgülü pencere vardır. Bu pencerelerin hemen yanında tek kanatlı bant pencereli ahşap kapı bulunmaktadır. 1.kat sokağın şekline göre tüm cepheden çapraz çıkma yapmış olmakla birlikte ortadaki cumba kapı üstü payandalarla desteklenerek üçgen alınlıkla çatıda son bulmuştur. Cumba üzerinde iki adet 1/2 oranında üçgen alınlıklı düşey sürgülü, yan yüzlerinde 1/4 oranında dikdörtgen pencere bulunmaktadır. Cumba dışındaki yan bölümlerde 1/2 oranında ikişer adet üçgen alınlıklı, süslemeli pervazlı, düşey sürgülü pencere bulunmaktadır. Çatı katında ise orta cumbada iki adet 1/1,5 oranında düşey sürgülü dilimli pervazlı pencere, cumba yan yüzlerinde ise dikdörtgen pencere vardır. Evin köşeleri ve orta çıkma köşeleri başlıklı söve ile kat aralarında ise silmeler ile sokağa bakan cephe hareketlendirilmiştir. Kuzey cephe zemin katta iki adet madeni parmaklıklı düşey sürgülü pencere vardır. Zemin katın duvarı beton sıva ile kaplanmıştır. Kuzey cephe 1. ve 2. katta cephenin sağında ve solunda olmak üzere ikişerden dört adet üçgen alınlıklı, düşey sürgülü, süslemeli pervazlı pencere vardır. Çatı saçağında silme mevcuttur. Evin arka cephesine geçiş doğu cephesinin sol kısmında yer alan sundurmalı çift kanatlı kapı ile sağlanmaktadır. Evin arka cephesi batı yönüne bakmaktadır. Arka cephe zemin kat duvarları yığma moloz taş ile yapılmıştır. Evin batı yönündeki arka cephesinde de ön cephe gibi ortada cumba payandalarla desteklenerek üçgen alınlıkla çatıda son bulmuştur. Zemin katta altı adet düşey sürgülü pencere vardır. 1. ve 2. katlarda Cumba üzerinde iki adet 1/2 oranında üçgen alınlıklı düşey sürgülü, yan yüzlerinde 1/4 oranında dikdörtgen pencere

bulunmaktadır. Cumba dışındaki yan bölümlerde 1/2 oranında ikişer adet düşey sürgülü, üçgen alınlıklı, süslemeli pervazlı pencereler ile ön cephe tasarımının aynen arka cephede de görüldüğü gözlemlenmiştir. Arka cephenin köşeleri ve cumba köşeleri başlıklı söve ile çatıya kadar süslenmiştir. Kat aralarında silmeler belirgin olarak görülmektedir. Evin güney cephesi çatıya kadar beton sıva ile kaplanmıştır (Bkz. Resim 19.3). Güney cephe komşu yapıya bitişik denilecek kadar az mesafede olduğu için tam görülememiştir. Kuzey – güney yönünde beşik çatılı inşa edilen evin çatı örtüsü marsilya kiremit kaplıdır. Ahşap kaplamalı ve aşı boyalı olan yapı tescillidir.

Onarım ve Değişiklik

Evde küçük çaplı onarımlar gerçekleştirilmiştir. Kuzey cephe 1. kata kadar, güney cephe ise çatıya kadar beton sıva ile kaplanarak özgünlüğünü kaybetmiştir.

Resim 3.5.1. Şerife Demirkaya evi doğu cephesi.

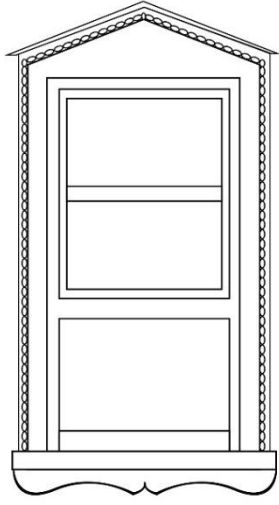
Resim 3.5.2. Şerife Demirkaya evi batı cephesi.

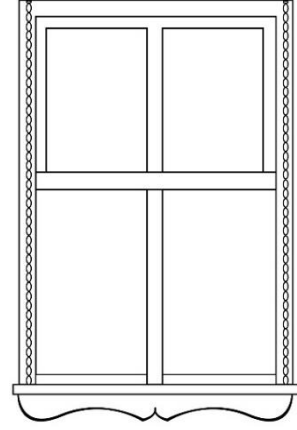
Resim 3.5.3. Şerife Demirkaya evi kuzey cephesi.

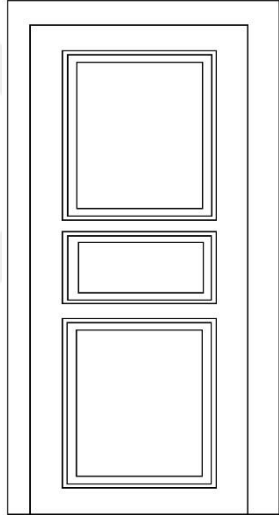
Resim 3.5.4. Şerife Demirkaya evi güney cephesi.

Şekil 3.5.1. Şerife Demirkaya pencere çizimi.

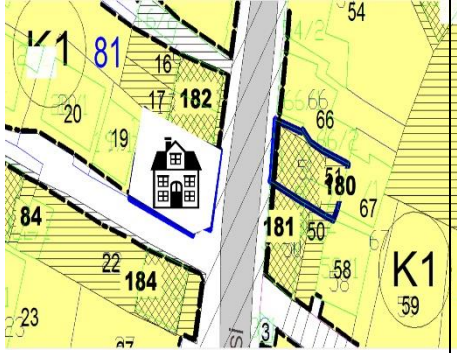

Şekil 3.5.2. Şerife Demirkaya çatı kat pencere çizimi.

Şekil 3.5.3. Şerife Demirkaya zemin kat kapı çizimi.

Katalog 6. Fikriye Cebeci Evi

RESİM NO: 3.6.1.-3.6.5.		ŞEKİL NO: 3.6.1.-3.6.4.		01.05.2018	
YAPININ ADI: FİKRİYE CEBECİ EVİ		ADRES: AŞAĞIHATİPBAĞI MAHALLESİ, M. KEMAL PAŞA CADDESİ NO:54-A/B		SON SAHİBİ: NEŞE CEBECİ	
YAPIM TARİHİ: 19. yy		KİTABE: YOK		USTASI: BİLİNMIYOR	
TAPU: AHSAP ÜÇ KATLI EV VE KARGİR TEK ODUNLUK VE ARSASI	PAFTA: 30M1AB	ADA: 81	PARSEL: 18	TESCİL FİŞ NO: 204	
KORUMA DURUMU					
	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	İÇ YAPI	SÜSLEME:
İYİ	√	√	√	√	√
ORTA					
KÖTÜ					
TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	BOYUT	
	MEVCUT	MEVCUT	MEVCUT	7,40 X 9,60	
ORJİNAL KULLANIMI: EV		BUGÜNKÜ KULLANIMI: EV		ÖNERİLEN KULLANIMI: EV	
TESCİL DURUMU: TESCİLLİ					
MALZEME			TEKNİK	SÜSLEME	
TAŞIYICI: TAŞ +AHSAP	DOLGU: AHSAP	KAPLAMA: AHSAP	AHSAP KARKAS	MALZEME: AHSAP	TEKNİK: OYMA
 <p>Kaynak: İnebolu Belediyesi</p>					

Tanım

Aşağıhatipbağı Mahallesi, Mustafa Kemal Paşa Caddesi'nde küçük bir avlu içerisinde bulunan ev bodrum kat, zemin kat ve üst kat olarak inşa edilmiştir. Evin arka cephesinde görülen bodrum kat arazi eğiminden dolayı ön cephede görülmemektedir. Evin doğu cephesinde sol tarafta zemin kata girişi sağlayan üstü bant pencereli çift kanatlı ahşap kapı bulunmaktadır. Bu ahşap kapının yanında zemin katta dört adet 1/2 oranında düşey sürgülü, süslü pervazlı pencere vardır. Evin doğu cephesinde aynı şekilde 1.kata girişi sağlayan bant pencereli tek kanatlı ahşap kapı yer almaktadır. Ön cephede 1. katta tüm cephede çıkma olmakla birlikte orta cumba kademeli olarak biraz daha fazladır. Cumba iki adet ahşap payanda ile desteklenmiştir. Cumba çatıda üçgen alınlıkla son bulmaktadır. Cumbada bulunan 1/2 oranında iki adet pencere yuvarlak kemerli tek kanatlı ve süslü pervazlıdır. Evin ön cephesi çatı saçağının altında üçgen alınlık da cam çerçeveli levha bulunmaktadır. Evin güney cephesinde 2/3 oranında ıslak mekanlar çıkma yapmıştır. Bu çıkmanın 1.ve 2. katında birer adet 1/3 oranında üçgen alınlıklı, düşey sürgülü, süslemeli pervazlı pencere vardır. Çıkmasız bölümün 1. katında iki, 2. katında iki tane olmak üzere dört adet düşey sürgülü, üçgen alınlıklı, süslemeli pervazlı pencere vardır. Evin arka cephesine geçiş doğu cephesinin solunda yer alan tek kanatlı ahşap kapı ile sağlanmaktadır. Evin kuzey cephesi görülememiştir. Arka cephesi batı yönüne bakmaktadır. Bodrum katın temeli, sağ ve sol cepheleri kesme taş ile kaplı olup, batı cephesi ise ahşap kaplıdır. Arka cephede evin 1. ve 2. katları tüm cephe boyunca kademeli olarak çıkma yapmıştır. Orta cumba da kademeli olarak çıkma yaparak, arka cepheye hareketlilik katmıştır. Evin arka cephesinde her katında cumba üzerinde ikişer, yanlarında ise 1/3 oranında dikdörtgen şeklinde iki adet, zemin katta ise altı adet üçgen alınlıklı, tek kanatlı pencere vardır. Kıırma çatı tekniğiyle inşa edilen evin çatı örtüsü marsilya kiremit kaplıdır. Ahşap kaplamalı ve aşı boyalı olan ev tescilli yapılar arasındadır.

Onarım ve Değişiklik

Evde ufak çaplı tadilat ve onarımlar yapılmakla birlikte özğünlüğünü bozacak herhangi bir değişikliğe rastlanmamıştır.

Resim 3.6.1. Fikriye Cebeci evi doğu cephesi.

Resim 3.6.2. Fikriye Cebeci evi batı cephesi.

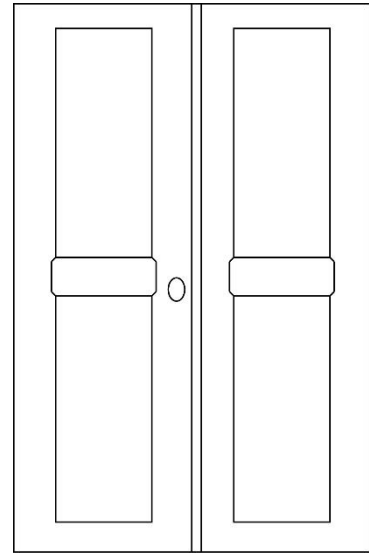
Resim 3.6.3 Fikriye Cebeci kuzey cephesi.

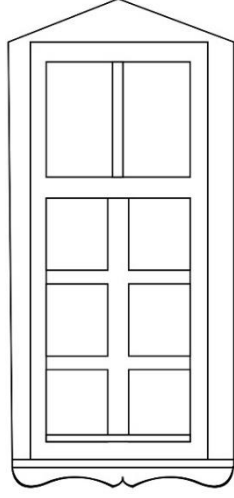
Resim 3.6.4. Fikriye Cebeci güney cephesi.

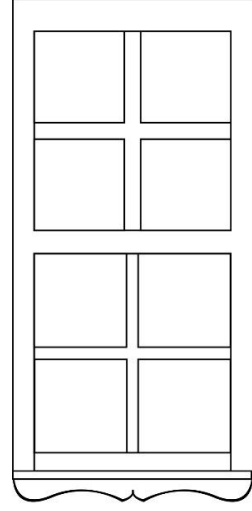
Resim 3.6.5 Fikriye Cebeci evi kapısı.

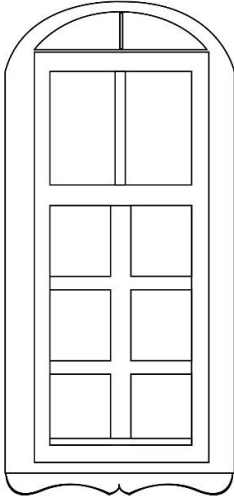
Şekil 3.6.1. Fikriye Cebeci evi kapı çizimi.

Şekil 3.6.2. Fikriye Cebeci birinci kat pencere çizimi.

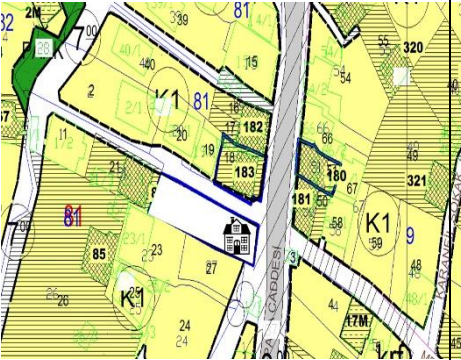

Şekil 3.6.3. Fikriye Cebeci zemin kat pencere çizimi.

Şekil 3.6.4. Fikriye Cebeci birinci kat pencere çizimi.

Katalog 7. Ergün Cebecioğlu Evi

RESİM NO:3.7.1.-3.7.5.	ŞEKİL NO: 3.7.1.-3.7.3.	01.05.2018			
YAPININ ADI: ERGÜN CEBECİOĞLU EVİ	ADRES: AŞAĞIHATİPBAĞI MAHALLESİ, M. KEMAL PAŞA CADDESİ NO:72	SON SAHİBİ: ERGÜN CEBECİOĞLU			
YAPIM TARİHİ: 19. yy	KİTABE: YOK	USTASI: BİLİNMIYOR			
TAPU: AŞŞAP ÜÇ KATLI EV, AŞŞAP TEK KATLI ODUNLUK VE BAHÇESİ	PAFTA: 30M1AB	ADA: 81	PARSEL: 22	TESCİL FİŞ NO: 205	
KORUMA DURUMU					
	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	İÇ YAPI	SÜSLEME:
İYİ	√	√	√	√	√
ORTA					
KÖTÜ					
TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	BOYUT	
	MEVCUT	MEVCUT	MEVCUT	8.80 X 9.20 M.	
ORJİNAL KULLANIMI: EV	BUGÜNKÜ KULLANIMI: EV		ÖNERİLEN KULLANIMI: EV		
TESCİL DURUMU: TESCİLLİ					
MALZEME		TEKNİK	SÜSLEME		
TAŞIYICI: AŞŞAP	DOLGU: AŞŞAP	KAPLAMA: AŞŞAP	AŞŞAP KARKAS	MALZEME: AŞŞAP	TEKNİK: OYMA
					
Kaynak: İnebolu Belediyesi					
Tanım					
Aşağıhatipbağı Mahallesi, Mustafa Kemal Paşa Caddesi'nde bulunan ev bodrum kat, zemin ve 1 kat olarak inşa edilmiştir. Evin girişi ve ön cephesi doğu					

yönüne bakmaktadır. Evin arka cephesinde görülen bodrum kat arazi eğiminden dolayı ön cephede görülmemektedir. Ön cephenin zemininde solda çift kanatlı üstü bant pencereli iki kapı bulunmaktadır. Kapılardan bir tanesi zemin kata girişi sağlamakta, diğer kapı ise 1. kata girişi sağlamaktadır. Ön cephede kapıların yanında ikili gruplar halinde madeni parmaklıklı 1/2'lik düşey sürgülü, süslü pervazlı pencere bulunmaktadır. 1. katta tüm cephe çıkma yapmakla birlikte, ortada ahşap payanda destekli çatıda üçgen alınlıkla son bulan cumba biraz daha fazla çıkma yapmıştır. Cumbanın ön yüzeyinde yuvarlak kemerli süslü pervazlı çift kanatlı iki adet pencere yan yüzlerinde ise 1/4 oranında süslü pervazlı çift kanatlı pencere vardır. Cumbanın dışındaki yan bölümlerde de ikili gruplar halinde 1/2 oranında süslü pervazlı çift kanatlı pencere vardır. Çatı saçağının altında cumba üçgen alınlığının tepe noktasına cam çerçeveli bir levha yerleştirilmiştir. Kuzey cephesinde 2/3 oranında üç ahşap payanda ile destekli çıkma yan cepheye hareketlilik katmıştır. Bu cephede 1. katta 1/2 oranında iki adet, 2.katta ise 1/2 oranında bir tanesi düşey sürgülü, diğerleri çift kanatlı, süslemeli pervazlı beş adet pencere vardır. Evin güney cephesi çatıya kadar beton sıvalıdır. Güney cephede zemin katın sağında bir adet 1/2 oranında çift kanatlı ve sol tarafında ise 1/2 oranında bir adet düşey sürgülü, süslü pervazlı pencere, ortasında ise 1/3 oranında servis penceresi vardır. 1. ve 2. kat birbirinin tekrarı olup, evin 2. katında açılı küçük bir çıkma vardır. Bu cephede 1. katın üstünden başlayan baca çıkması çatıya kadar devam etmektedir. Evin arka cephesi batı yönüne bakmaktadır. Bodrum katın ortasında üzeri pencereli çift kanatlı ahşap kapı, sağında ise düşey sürgülü bir adet pencere, solunda ise küçük servis penceresi mevcuttur. Zemin katında altı adet çift kanatlı, süslü pervazlı pencere vardır. 1. kat ön cephede olduğu gibi arka cephede ortadan cumbalıdır. Cumba ön yüzünde 1/2 oranında iki adet kemerli, çift kanatlı pencere, cumba yan yüzlerinde ise 1/4 oranında dikdörtgen iki adet süslü pervazlı pencere arka cepheyi hareketlendirmiştir. Cumba dışındaki cephelerde çift kanatlı ikişer adet süslü pervazlı pencere vardır. Çatı saçağı silmelerle, köşeler ise başlıklı sövelerle süslenmiştir. Ergün Cebecioğlu evi kırma çatılı olup çatı örtüsü marsilya kiremittir. Aşı boyalı olan ev tescillidir.

Onarım ve Değişiklik

Evde çeşitli onarımlar yapılmış, güney cephesi beton sıva ile kaplanarak özgünlüğünü kaybetmiştir (Bkz. Resim 21.3).

Resim 3.7.1. Ergün Cebecioğlu evi doğu cephesi.

Resim 3.7.2 Ergün Cebecioğlu evi batı cephesi.

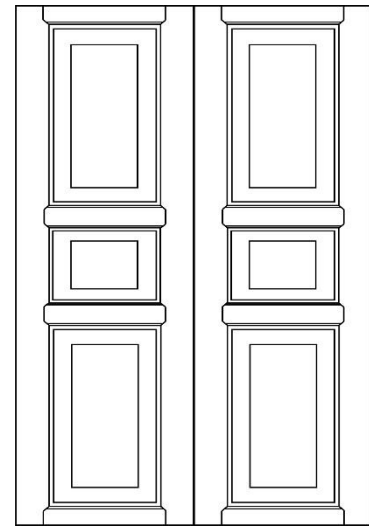
Resim 3.7.3. Ergün Cebecioğlu evi kuzey cephesi.

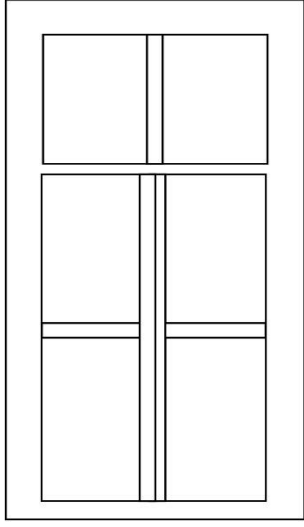
Resim 3.7.4. Ergün Cebecioğlu evi güney cephesi.

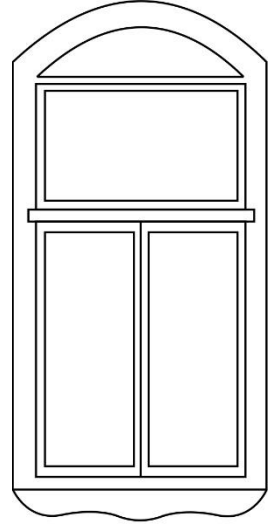
Resim 3.7.5. Ergün Cebecioğlu evi giriş kapısı.

Şekil 3.7.1. Ergün Cebecioğlu giriş kapısı çizimi.

Şekil 3.7.2. Ergün Cebecioğlu giriş kat pencere çizimi.

Şekil 3.7.3. Ergün Cebecioğlu birinci kat pencere çizimi.

Katalog 8. Azize Kırçalı Evi

RESİM NO: 3.8.1.-3.8.4.		ŞEKİL NO: 3.8.1.		01.05.2018	
YAPININ ADI: AZİZE KIRCALI EVİ		ADRES: AŞAĞIHATİPBAĞI MAHALLESİ, M. KEMAL PAŞA CADDESİ NO: 80		SON SAHİBİ: AZİZE KIRCALI	
YAPIM TARİHİ: 19 yy.		KİTABE: YOK		USTASI: BİLİNMIYOR	
TAPU: AHŞAP 3 KATLI EV ODUNLUK VE BAHCESİ	PAFTA: 30MIAC	ADA: 311	PARSEL: 2	TESCİL FİŞ NO: 206	
KORUMA DURUMU					
	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	İÇ YAPI	SÜSLEME:
İYİ	√	√		√	
ORTA			√		√
KÖTÜ					
TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	BOYUT	
				10 x 10 M.	
ORJİNAL KULLANIMI: EV		BUGÜNKÜ KULLANIMI: EV		ÖNERİLEN KULLANIMI: EV	
TESCİL DURUMU: TESCİLLİ					
MALZEME			TEKNİK	SÜSLEME	
TAŞIYICI: TAŞ+AHŞAP	DOLGU: AHŞAP	KAPLAMA: AHŞAP	KIRMA ÇATILI AHŞAP KARKAS	MALZEME: TAŞ+AHŞAP	TEKNİK: OYMA
					
Kaynak: İnebolu Belediyesi					

Tanım

Aşağıhatıptağı Mahallesi, Mustafa Kemal Paşa Caddesi'nde bulunan ev zemin kat üzerine iki katlı olarak inşa edilmiştir. Evin doğuya bakan cephesinde, zeminde sağda ve solda olmak üzere 1/2 oranında dikdörtgen şeklinde madeni parmaklıklı iki adet kanatlı pencere vardır. Zemin kat cephesi beton sıva ile kaplanmıştır. 1 ve 2. kat tüm cephelerde çıkmalı olup orta çıkma az da olsa daha ön plandadır. Bu cephede yan çıkmalarda üçer adet, orta çıkmada iki adet 1/2 oranında düz pervazlı, kanatlı pencere mevcuttur. 1. kata doğu cephesinde betonarme merdivenle giriş sağlanmaktadır. Ev, yüksek moloz taş duvarla sokağa kapalı, geniş bir avlu içerisinde bulunmaktadır. Evin girişine avlu duvarındaki çift kanatlı kapı ile geçilmektedir. Giriş kuzey yöne bakmaktadır. Zemin katta kapının sağ ve sol yanında ikişer adet madeni parmaklıklı çift kanatlı pencere vardır. Evin doğu cephesinde olduğu gibi kuzey cephesinde de 1. ve 2. katları tüm cephelerde çıkmalıdır. Kat aralarında silme ve köşelerde başlıklı ve kaideli sütunlar ile cepheye hareketlilik katılmıştır. Evin arka cephesi batı yönüne bakmaktadır. Arka cephede ön cephede görülen zemin kat görülememektedir. Arka cephenin 1. katının sağına ve soluna tam kanatlı pencere ortasında küçük servis penceresi yerleştirilmiştir. Kıрма çatılı olan ev marsilya kiremit kaplıdır. Aşı boyalı ve tescilli yapılar arasındadır.

Onarım ve Değişiklik

Yapılan onarımlar sonucu evin kesme taş duvar olan zemin katının ön ve arka cephelerinin üzeri beton sıva ile kaplanarak özgünlüğünü kaybetmiştir.

Resim 3.8.1. Azize Kırçalı evi doğu cephesi.

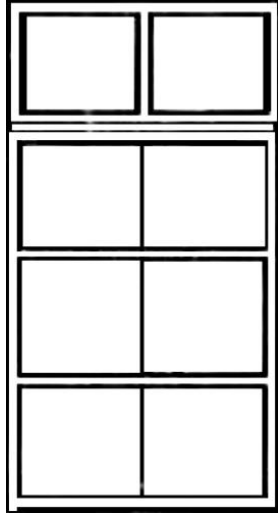
Resim 3.8.2. Azize Kırçalı evi uzey cephesi.

Resim 3.8.3. Azize Kırçalı evi batı cephesi.

Resim 3.8.4. Azize Kırçalı evi güney cephesi.

Şekil 3.8.1. Azize Kırçalı evi pencere çizimi.

Katalog 9. Mehmet Genç Evi

RESİM NO: 3.9.1.-3.9.8.		ŞEKİL NO: 3.9.1.-3.9.7.		01.05.2018	
YAPININ ADI: MEHMET GENÇ EVİ		ADRES: AŞAĞIHATİPBAĞI MAH. M. KEMAL PAŞA CAD. 18/2		SON SAHİBİ: MEHMET GENÇ	
YAPIM TARİHİ:		KİTABE:YOK		USTASI: YOK	
TAPU: AHŞAP ÜÇ KATLI EV,ODUNLUK VE BAHÇESİ	PAFTA:30M1A C	ADA: 91	PARSEL: 10	TESCİL FİŞ NO: 113	
KORUMA DURUMU					
	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	İÇ YAPI	SÜSLEME:
İYİ	√	√	√		
ORTA				√	
KÖTÜ					√
TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	BOYUT	
	MEVCUT	MEVCUT	MEVCUT	8 X 7,60 M.	
ORJİNAL KULLANIMI: EV		BUGÜNKÜ KULLANIMI: EV		ÖNERİLEN KULLANIMI: EV	
TESCİL DURUMU: TESCİLLİ					
MALZEME		TEKNİK		SÜSLEME	
TAŞIYICI : AHŞAP	DOLGU: AHŞAP	KAPLAMA: AHŞAP	BEŞİK ÇATILI TAŞ VE AHŞAP KARKAS	MALZEME: TAŞ+AHŞAP	TEKNİK: OYMA
					
Kaynak: İnebolu Belediyesi					
Tanım					
Aşağıhatipbağı Mahallesi, Kemal Paşa Caddesi'ne cephe veren ev zemin kat üzerine iki kat ve çatı katı olarak inşa edilmiştir. Evin ön cephesi doğu yönündedir.					

Zemin kat kot farkından dolayı bu cephede görülememiştir. 1. katın sokak cephesinin ortasında 2. kata çıkmayı sağlayan tek basamakla ulaşılan, tek kanatlı ahşap kapı ile sağ ve sol yanında üç adet 1 / 1.5 oranında düşey sürgülü, süslü pervazlı, pencere vardır. 2. katta üç adet 1/2 oranında dikdörtgen şeklinde çift kanatlı pencere ile bir adet 1 /1,5 oranında servis penceresi vardır. Çatı katında ise ortada çıkma olup üçgen alınlık ile çatıda son bulmaktadır. Çıkma yanlarında ise birer tane 1/1,5 oranında servis penceresi ile çıkma yüzeylerinde ispanyol tipi bir adet pencere cepheye hareketlilik katmaktadır. Pencere pervazları süslemeli olup dikmeler ve çatı saçaklarında silmeler ile cephe süslendirilmiştir. Evin kuzey cephesinin sol tarafından zemin kattan çatıya kadar 2/3 oranında çıkma yapmıştır. Bu cephenin zemin katında iki adet 1/2 oranında kanatlı pencere vardır. 1. kata sağ taraftaki çift kanatlı bant pencereli ahşap kapıdan giriş sağlanmaktadır. Kapının hemen yanında 1/2 oranında bir adet madeni parmaklıklı, çıkma olan kısımda ise iki adet 1/2 oranında süslemeli pervazlı pencere vardır. 2. katta ise çıkmasız kısımda iki çıkmalı kısımda iki adet olmak üzere dört adet 1/2 oranında kanatlı, süslemeli pervazlı pencere vardır. Çatı katının ortasında ise aydınlatma servis penceresi vardır. Evin arka cephesine ön cephedeki kesme taş avlulu duvardan açılan kapı ile sağlanmaktadır. Arka cephe batı yönündedir. Cephe temeli kesme taştan yapılmıştır. Arka cephede katlarda herhangi bir çıkma bulunmamaktadır. Evin zemin,1. ve 2.katında sağ ve sol yönlerde ikişer adet kanatlı, süslemeli pervazlı pencere vardır. Çatı katında ise ortada kanatlı pencere sağında ve solunda ise süslemeli pervazlı küçük servis penceresi vardır. Taş temelin hemen sağında yapım tarihi bilinmeyen tescillenmemiş bir tarihi çeşme mevcuttur.

Cadde üzerinden küçük bir merdivenle giriş sağlanan üst kata dönerli merdivenle çıkılmaktadır. Sofanın bir köşesinde mutfak diğer köşesinde ise banyo vardır. Merdiven trabzanları ahşap ve boyalıdır. Evin Kuzeybatı odası (4.00 x3.75 cm) olup oda tavanı ahşap çitakari süslemelidir (Bkz. Resim 23.6). Oda küçük bir iç sofaya açılmaktadır. Güneybatı odası (4 x3.25 cm)'dir. Kuzey, güney yönünde beşik çatılı olan ev, kırmızı aşı boyalı ve tescillidir.

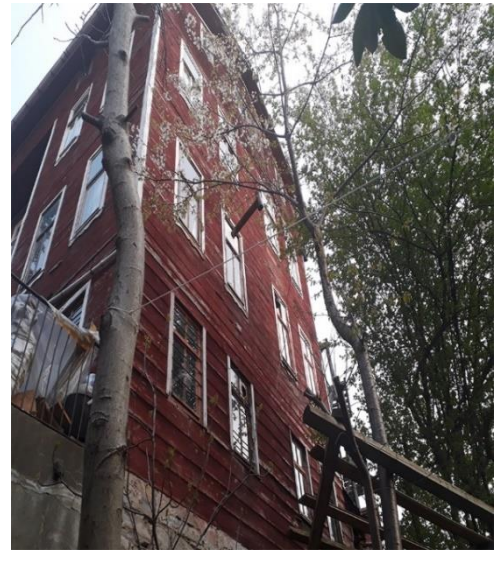
Onarım ve Değişiklik

Evin içinde ve dış cephesinde aslını bozacak herhangi bir değişiklik yapılmamıştır. Zamanla eskiyen giriş kat pencereleri aslına uygun olarak onarılmıştır.

Resim 39.1. Mehmet Genç evi doğu cephesi.

Resim 39.2. Mehmet Genç batı cephesi.

Resim 39.3. Mehmet Genç evi güney cephesi.

Resim 39.4 Mehmet Genç evi kuzeybatı odası.

Resim 39.5. Mehmet Genç evi merdivenleri.

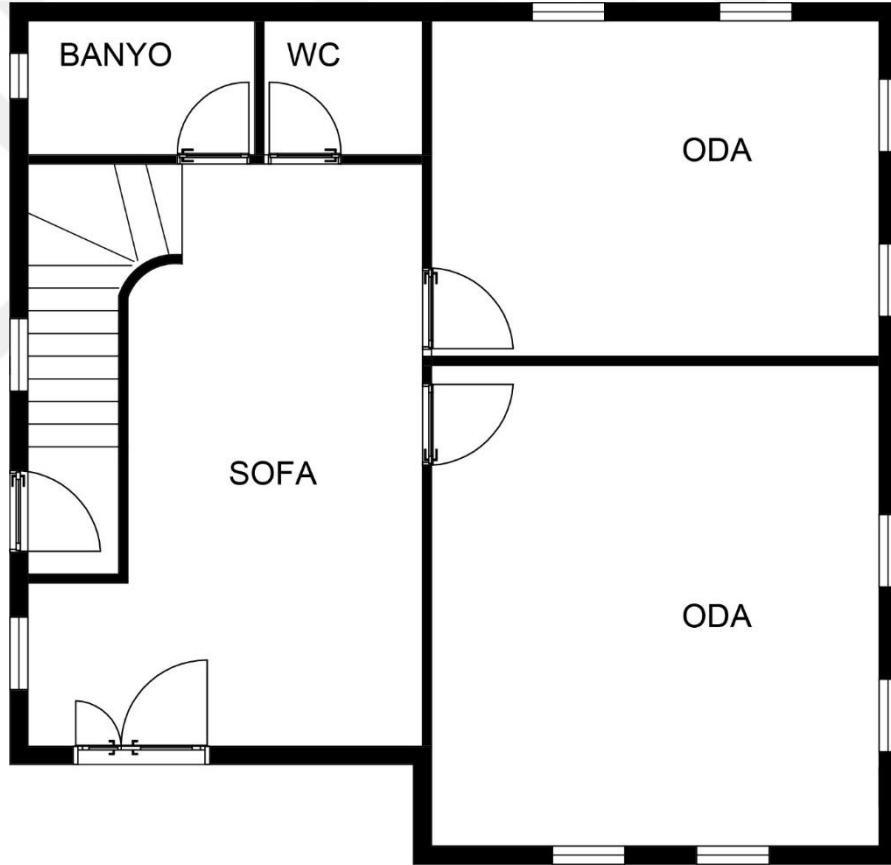
Resim 39.6. Mehmet Genç evi oda kapısı.

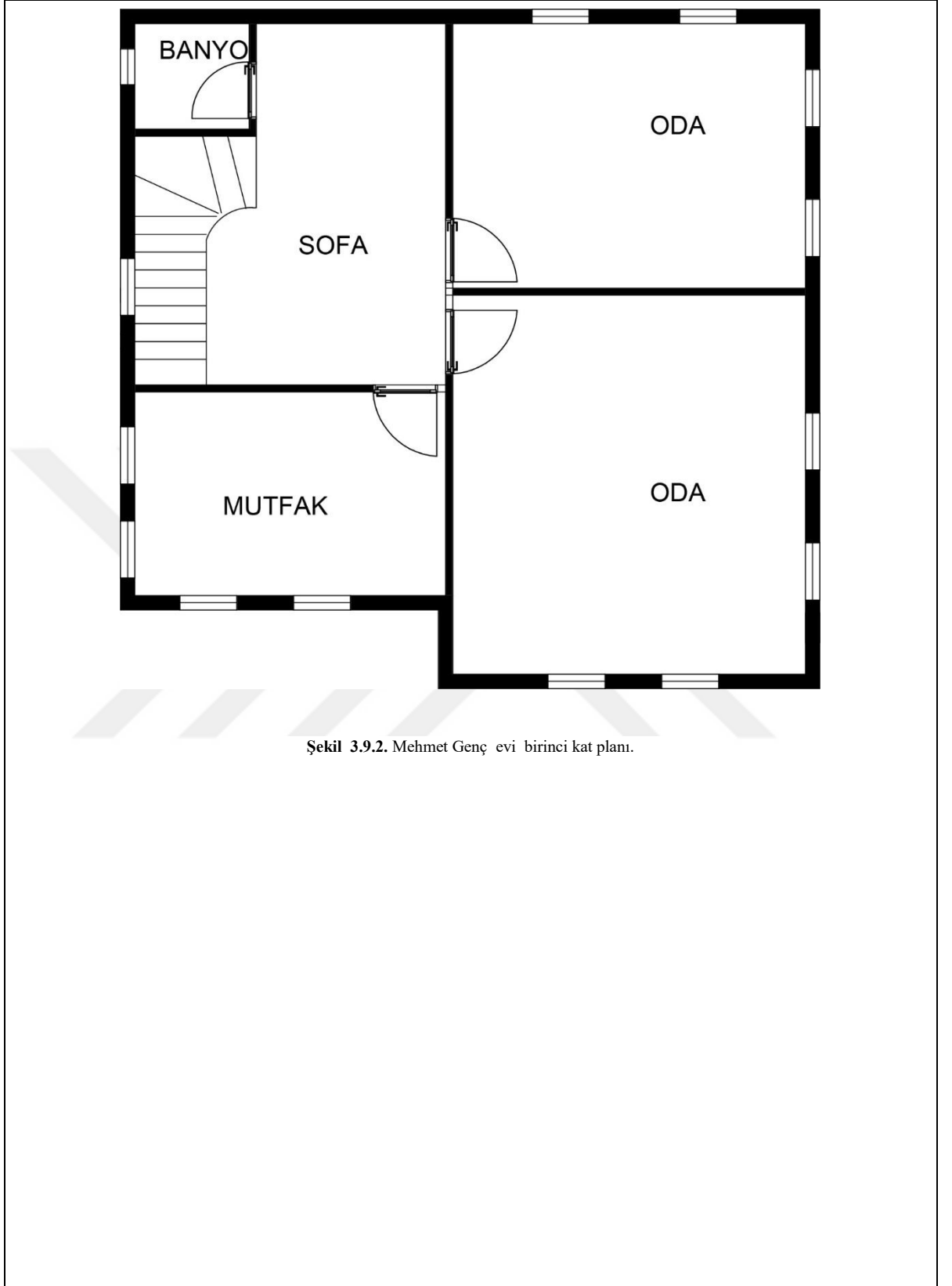
Resim 3.9.7. Mehmet Genç evi oda tavanı.

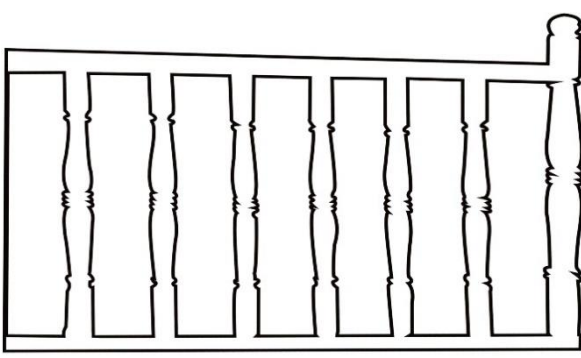
Resim 3.9.8. Mehmet Genç evi merdiven trabzanları.

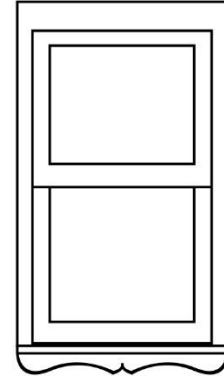
Şekil 3.9.1. Mehmet Genç evi zemin kat planı.

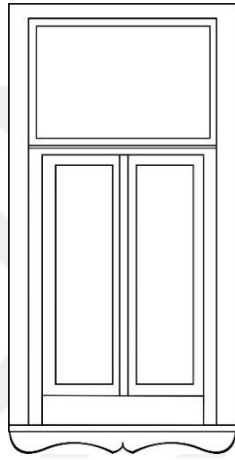
Şekil 3.9.2. Mehmet Genç evi birinci kat planı.

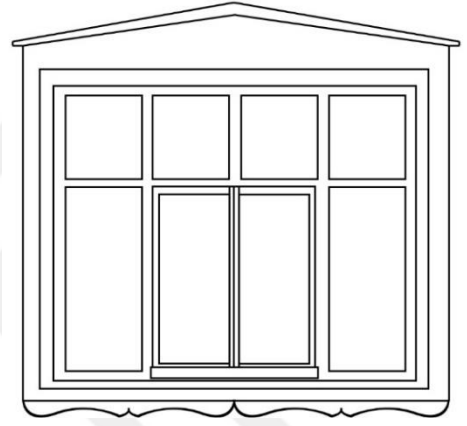
Şekil 3.9.3. Mehmet Genç evi merdiven trabzanları çizimi.

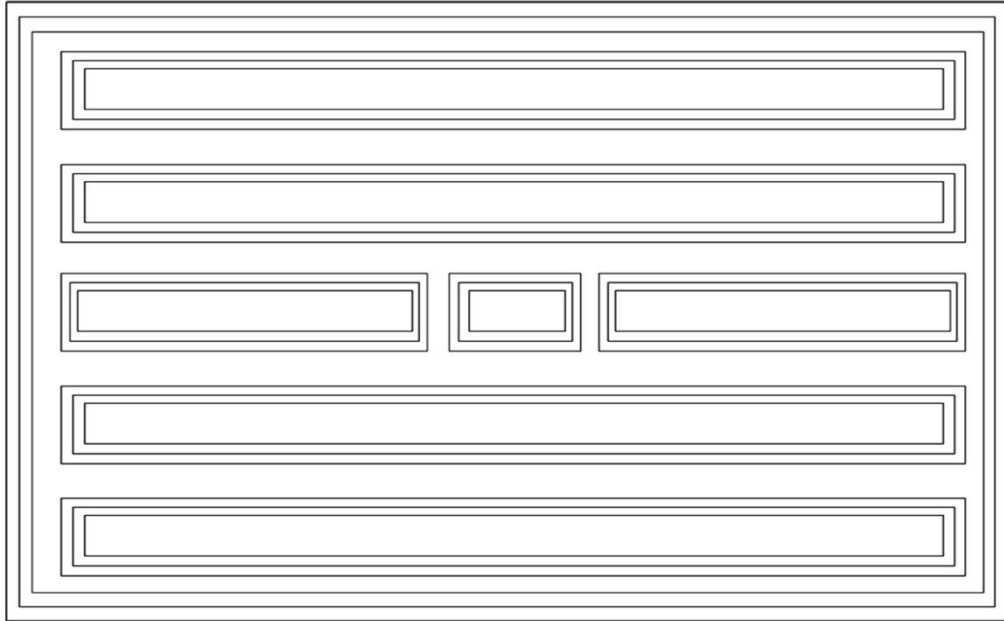
Şekil 3.9.4. Mehmet Genç evi giriş kat pencere çizimi.

Şekil 3.9.5. Mehmet Genç evi birinci kat pencere çizimi.

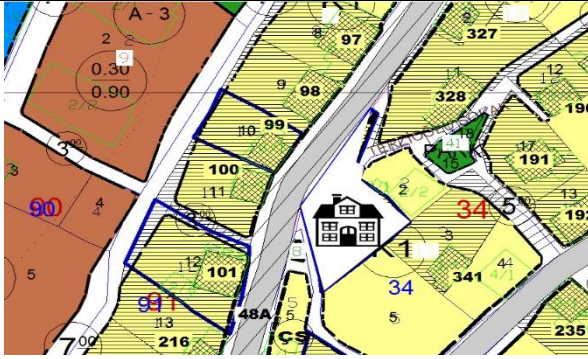

Şekil 3.9.6. Mehmet Genç evi çatı kat pencere çizimi.

Şekil 3.9.7. Mehmet Genç evi tavan çizimi.

Katalog 10. Müyesser Güneş Evi

RESİM NO: 3.10.1.-3.10.10.		ŞEKİL NO: 3.10.1.-3.10.5.		01.05.2018	
YAPININ ADI: MÜYESSER GÜNEŞ EVİ		ADRES: AŞAĞIHATİPBAĞI MAH. M. KEMAL PAŞA CAD. NO:69		SON SAHİBİ: MÜYESSER GÜNEŞ EVİ	
YAPIM TARİHİ:19. yy		KİTABE: YOK		USTASI: BİLİNMIYOR	
TAPU: ÜÇ KATLI AHŞAP EV VE BAHÇESİ	PAFTA:30M1B	ADA:34	TAPU:6	TESCİL FİŞ NO: 116	
KORUMA DURUMU					
	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	İÇ YAPI	SÜSLEME
İYİ	√		√	√	
ORTA		√			√
KÖTÜ					
TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	BOYUT	
	MEVCUT	MEVCUT	MEVCUT	8,40 x 5,55 M.	
ORJİNAL KULLANIMI: EV		BUGÜNKÜ KULLANIMI: EV		ÖNERİLEN KULLANIMI: EV	
TESCİL DURUMU: TESCİLLİ					
MALZEME			TEKNİK	SÜSLEME	
TAŞIYICI: TAŞ + AHŞAP	DOLGU: AHŞAP	KAPLAMA: AHŞAP	TAŞIYICI: AHŞAP KARKAS	MALZEME: TAŞ+AHŞAP	TAŞIYICI: AHŞAP
					
Kaynak: İnebolu Belediyesi					

Tanım

Aşağıhatıptağı Mahallesi, Mustafa Kemal Paşa Caddesi'ne cephe veren bodrum kat üzerine zemin ve bir kat olarak inşa edilmiştir. Evin ön cephesi batı yönüne bakmaktadır. Bodrum katı girişi ön cepheden sağlanmaktadır. Bodrum kat duvarları kesme taştan olup ortada dikdörtgen taş söveli ve kemer alınlıklı çift kanatlı madeni giriş kapısı vardır. Kapının sol ve sağ tarafında iki adet kemerli dikdörtgen taş söve içinde 1/2 oranında kanatlı pencere bulunmaktadır. Pencereler demir parmaklıkla korunmuştur. Bodrum katın taş duvarları yatay taş hatıllarla belirginleştirilmiştir. Bodrum katın batı yönünde sol tarafında metal kanatlı kahverengi dışa açılır büyük kapı yer almaktadır. 1. kat tamamıyla çıkmalı olup köşelerden payanda ile desteklenmiştir. Orta cumba ise iki payanda ile desteklenerek daha çok ön plana çıkmaktadır. 2. katta ise kademeli olarak aynı düzende çıkma devam etmektedir. Orta cumba üçgen alınlıklı çatıda son bulmaktadır. Orta cumba çatı alınlığının ortasına at nalı asılmıştır. 1. ve 2. katlarda yanlarda ikişer, cumba ön yüzeyinde iki adet 1/2 oranında üçgen alınlıklı, süslemeli pervazlı, tek kanatlı pencere bulunmaktadır. Cumba yan yüzeyinde ise 1/4 oranında aynı tip ve özellikte birer adet süslemeli pervazlı pencere vardır. Çatı saçağının köşeleri ahşap silmelerle hareketlendirilmiştir. Kat aralarında ise aynı şekilde silmeler ve başlıklı kaideli söveler ile cephe süslendirilmiştir. Evin üst katlarına giriş kuzey cephede yer alan iki ahşap kapıdan sağlanmaktadır. Zemin kat kapısının üstünden üç payanda ile desteklenmiş 1/3 oranında çıkma oluşturulmuştur. Zemin kat kapısının yanında 1/2 oranında üçgen alınlıklı, süslemeli pervazlı, tek kanatlı pencere yer alır. 1. katta çıkma üzerinde iki, diğer yanda ise iki adet 1/2 oranında üçgen alınlıklı, süslemeli pervazlı, tek kanatlı pencere evin içerisine ferahlık vermiştir.

Güney cephe 1. katında bir adet 1/2 oranında, bir adet ıslak zeminlerin bulunduğu kısımda 1/4 oranında üçgen alınlıklı, süslemeli pervazlı, tek kanatlı pencere, köşesinde ise tek kanatlı kapı yer alır. Evin doğu cephesinin bodrum ve zemin katı kot farkından dolayı görülememektedir. Evin doğu cephesi arka bahçeye cephe vermektedir.

Kuzey cephede yer alan sağdaki kapıdan üst kata döner merdivenle çıkılmaktadır. Merdivenlerden çıkıldığında karşımıza sofa çıkmaktadır. Evin kuzeybatı odası tavanı ahşap çıtakari tekniğiyle süslenmiştir (Bkz. Şekil 24.4). Kuzeydoğu odasının duvarında ahşap dolaplar mevcuttur (Bkz. Resim 24.6). Kıırma çatılı kıırımızı aşı boyalı olan ev tescillidir.

Onarım ve Değişiklik

Evin pencereleri aslına uygun olarak değiştirilmiştir. Evin üst katında mutfak kısmı kalebodurla kaplanmış özgünlüğünü kaybetmiştir. Arka cephesinde bulunan kapı madeni korkulukla korunmuştur.

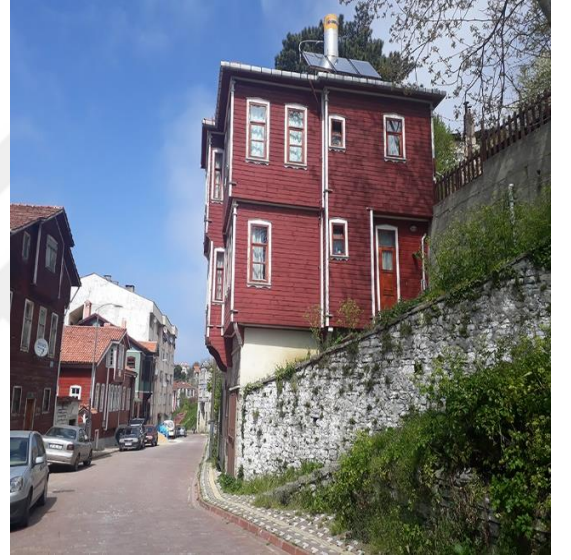
Resim3.10.1.. Müyesser Güneş evi batı cephesi.

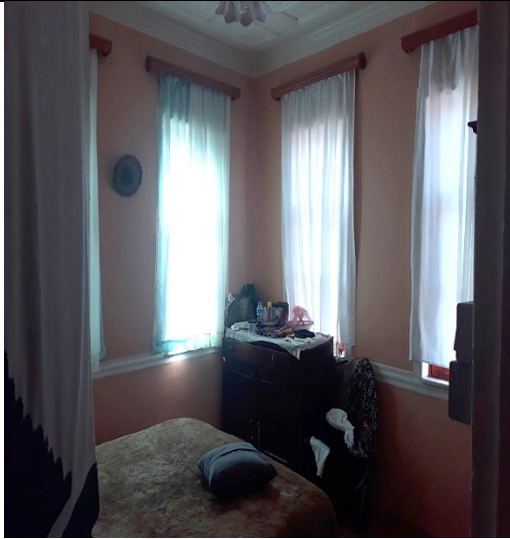
Resim 3.10.2. Müyesser Güneş evi doğu cephesi.

Resim 3.10.3. Müyesser Güneş evi kuzey cephesi.

Resim 3.10.4. Müyesser Güneş evi güney cephesi.

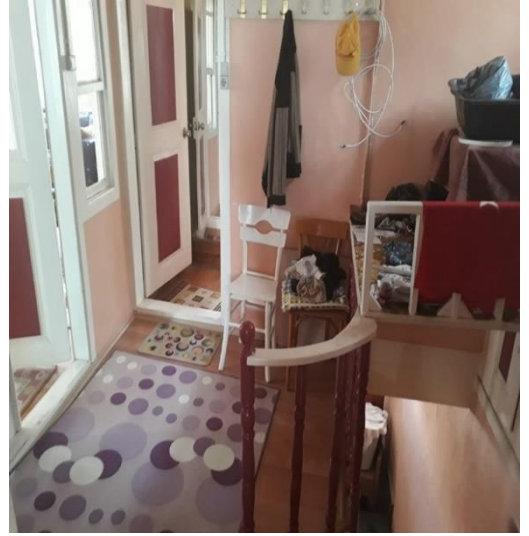
Resim 3.10.5. Müyesser Güneş evi kuzeybatı odası.

Resim 3.10.6.. Müyesser Güneş evi iç sofası.

Resim 3.10.7. Müyesser Güneş evi kuzeydoğu odası.

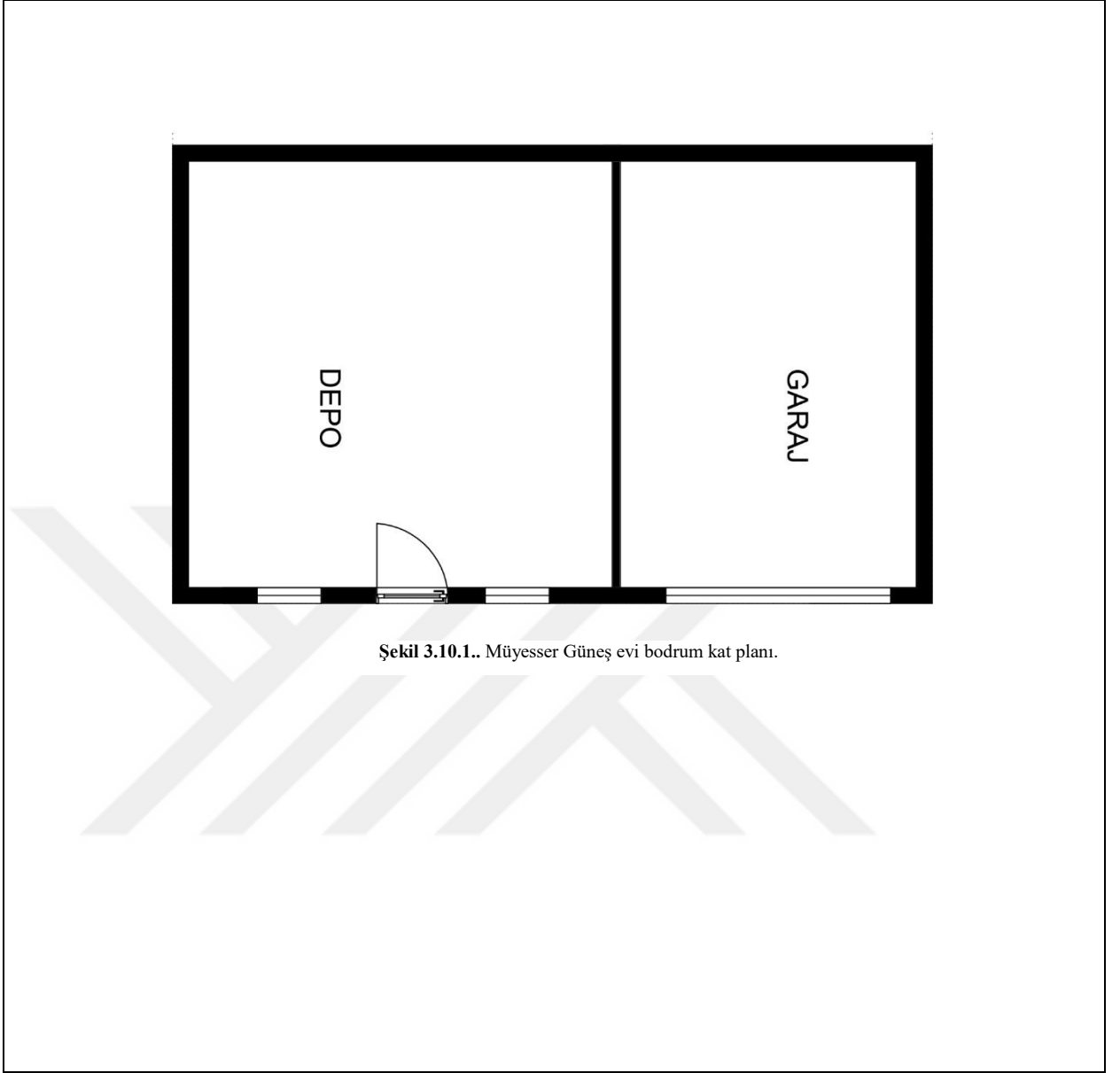
Resim 3.10.8. Müyesser Güneş evi sofası.

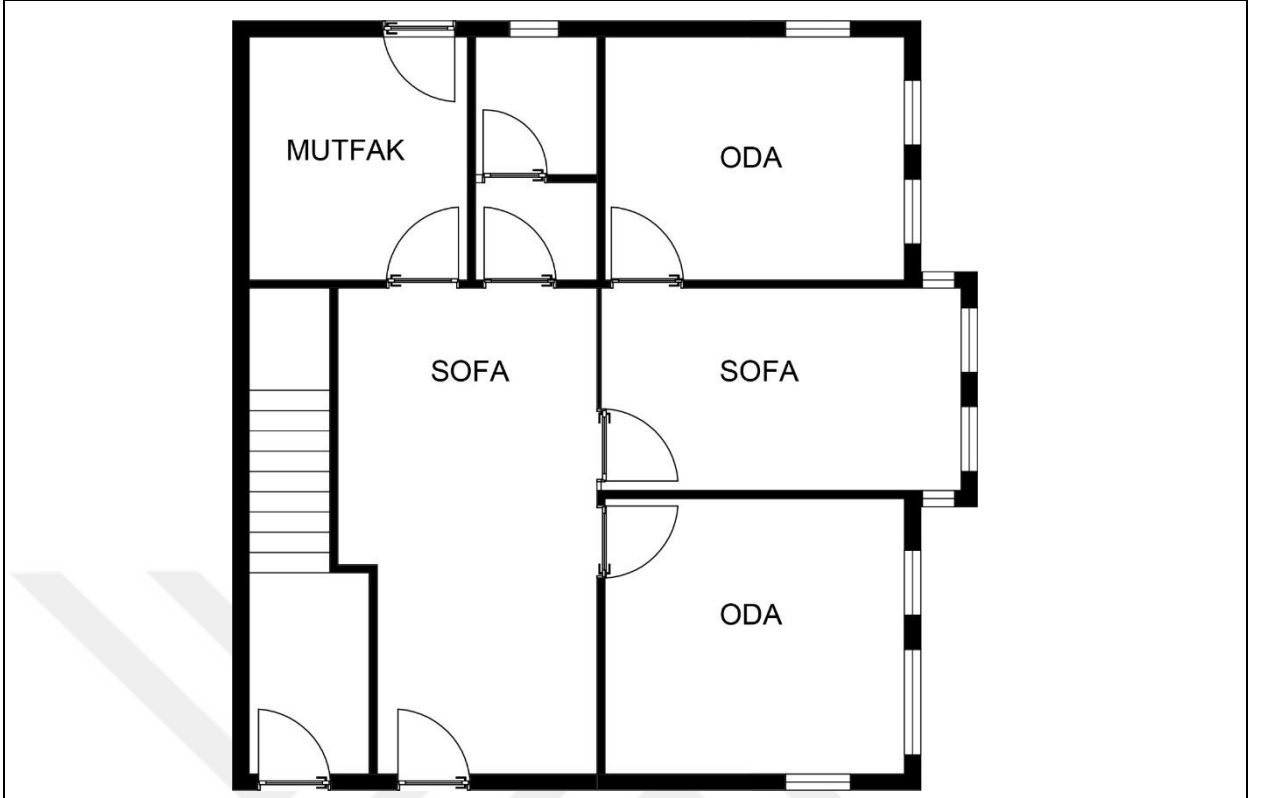
Resim 3.10.9. Müyesser Güneş evi merdivenleri.

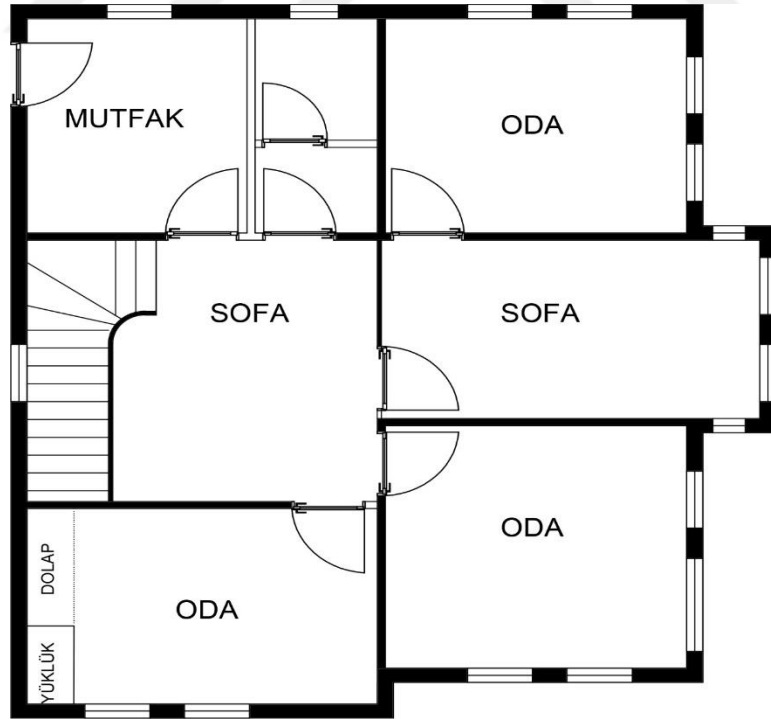
Resim 3.10.10. Müyesser Güneş evi güneybatı odası.

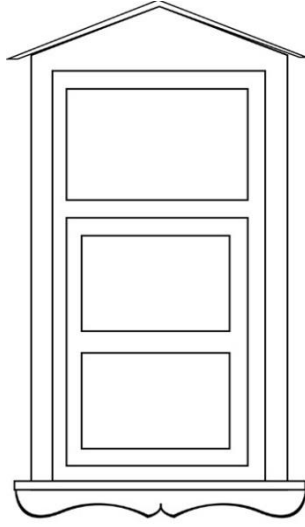
Şekil 3.10.1.. Müyesser Güneş evi bodrum kat planı.

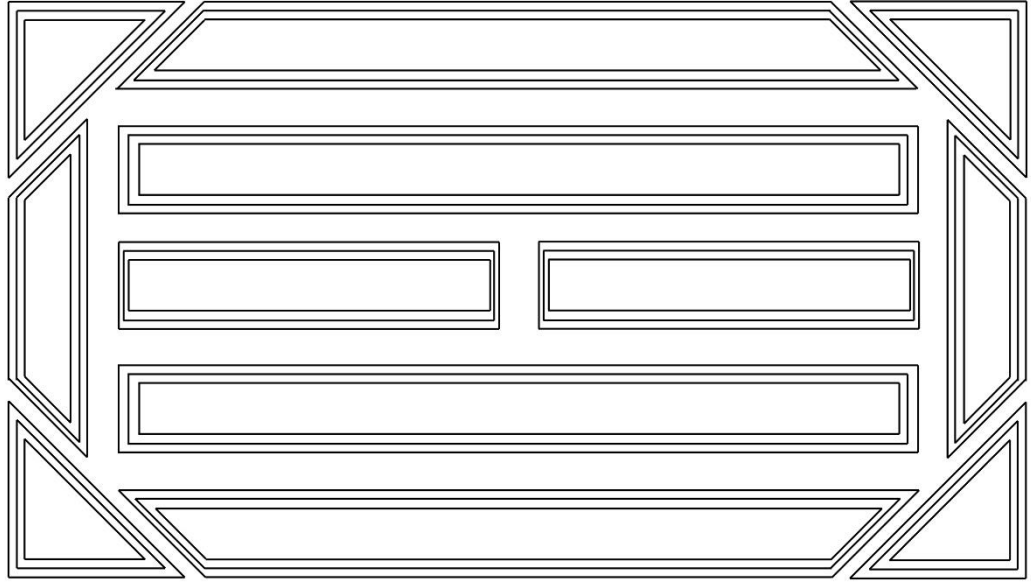
Şekil 3.10.2. Müyesser Güneş evi birinci kat planı.

Şekil 3.10.3. Müyesser Güneş evi ikinci kat planı.

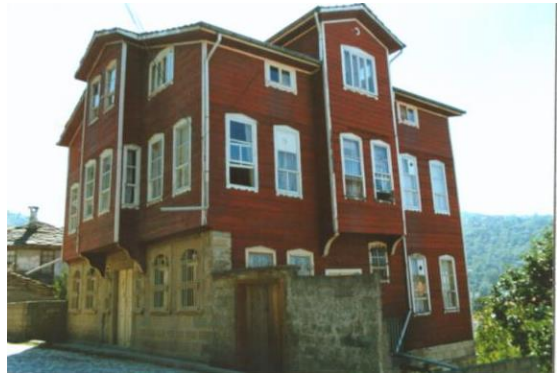

Şekil 3.10.4. Müyesser Güneş evi pencere çizimi.

Şekil 3.10.5. Müyesser Güneş evi kuzeybatı odası tavan çizimi.

Katalog 11. Mehmet Çulkun Evi

RESİM NO: 3.11.1.-3.11.8.		ŞEKİL NO: 3.11.1.-3.11.5		01.05.2018	
YAPININ ADI: MEHMET ÇULKUN EVİ		ADRES: YUKARIHATİPBAĞI MAHALLESİ, M. KEMAL PAŞA CAD. NO:86		SON SAHİBİ: MEHMET ÇULKUN	
YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU		KİTABE: YOK		USTASI:BİLİNMIYOR	
TAPU: AHŞAP DÖRT KATLI EV	PAFTA: 30M1AC	ADA:91	PARSEL:12	TESCİL FİŞ NO: 115	
KORUMA DURUMU					
	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	İÇ YAPI	SÜSLEME:
İYİ	√	√	√		
ORTA				√	√
KÖTÜ					
TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	BOYUT	
	MEVCUT	MEVCUT	MEVCUT	10,10 x 10 M.	
ORJİNAL KULLANIMI: EV		BUGÜNKÜ KULLANIMI: EV		ÖNERİLEN KULLANIMI: EV	
TESCİL DURUMU: TESCİLLİ					
MALZEME			TEKNİK	SÜSLEME	
TAŞIYICI: TAŞ+AHŞAP	DOLGU: AHŞAP	KAPLAMA: AHŞAP	AHŞAP KARKAS	MALZEME TAŞ+ AHŞAP	TEKNİK: OYMA
					
Kaynak: İnebolu Belediyesi					

Tanım

Yukarıhatipbağı Mahallesi, Mustafa Kemal Paşa Caddesi'ne cephe veren yapı bodrum kat ve zemin kat üzerine iki kat ve çatı katı olarak inşa edilmiştir. Bodrum kat ve zemin kat taş, üst katlar ise ahşap malzeme ile yapılmıştır.

Evin kuzey ve güney cephesinde cihannüması vardır. Doğu cephesinin 1. kat zemininde ortada taş söveli ve atkılıklı çift kanatlı ahşap kapı ile bitişik nizamda yanlarda 1/3 oranında birer adet taş söveli, kemerli, tek kanatlı pencere bulunmaktadır. Evin 1. katına giriş kuzey cephedeki çift kanat kapısı üç bölümlü silmelerden oluşmuştur (Bkz. Resim 25.5). Üst ve alt bölümler sağ ve sol kapılarda dikdörtgen desenli orta bölme ise baklava desenli kayıtlardan oluşmaktadır. Kapının sağ ve sol cephesinde ise ikişer adet 1/2 oranında dikdörtgen taş söveli madeni parmaklıklı kemerli pencereler bulunmaktadır. Evin 2. katı tamamıyla çıkmalı olup orta cumba kapı üstünde yer almakta ve iki adet ahşap payanda ile destekli çatıda üçgen alınlıkla son bulmaktadır. 1. ve 2. katta orta cumba ön yüzeyinde iki adet 1/2 oranında yan yüzlerde 1/4 oranında birer adet orta cumbanın yanlarında da ikişer adet düşey sürgülü, üçgen alınlıklı, süslemeli pervazlı pencere cepheye hareketlilik katmıştır. Çatı katında ise yanlarda ispanyol tipi birer kanatlı pencere, orta cumbada ise iki adet 1/2 oranında düşey sürgülü, üçgen alınlıklı, süslemeli pervazlı pencere mevcuttur. Evin kuzey cephesi zemin katı duvarları kesme taştandır. Bu cephede zemin kata giriş sağdaki tek kanatlı ahşap kapıdan sağlanmaktadır. Kapının sol tarafında ise üç kanatlı pencere yerleştirilmiştir. Evin 1. kat girişi kuzey cephedeki çift kanatlı ahşap kapıdan sağlanmaktadır. Ahşap kapı üç bölümden oluşmuş bölüm kenarlarında ince kayıtlara yer verilmiştir.

Bu kapının sağında madeni parmaklıklı, düşey sürgülü, üçgen alınlıklı, süslemeli pervazlı pencere mevcuttur. 1. kat kuzey cephenin hemen solunda ise iki adet düşey sürgülü, üçgen alınlıklı, süslemeli pervazlı pencere bulunur. 1. kat giriş kapısının üstünde iki payanda ile destekli çıkma mevcuttur. Bu çıkma çatıda cihannüma oluşturarak cepheye hareketlilik katmıştır. 2. katında çıkma üzerinde iki çıkmanın sağında ve solunda ikişer adet düşey sürgülü, üçgen alınlıklı, süslemeli

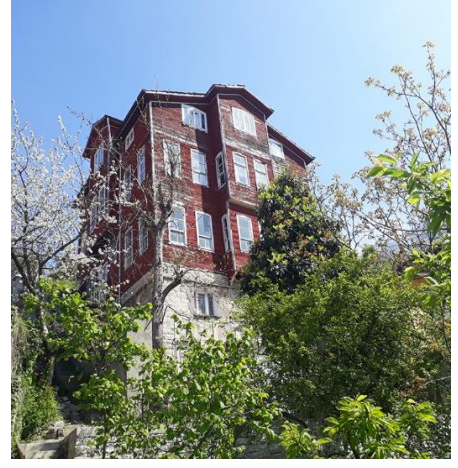
pervazlı pencereler cepheye hareket katmaktadır. Evin çatı katındaki cihannüma ortasında ispnayol tipi kanatlı pencere sağında ve solunda ise servis penceresi yer alır. Evin arka batı cephesi bodrum kat giriş kapısı çift kanatlı, dikdörtgen çerçeve içinde taş söveli ve kemer alınlıklıdır. Kapı üstü atkı kısmının ortasında gülbezek deseni vardır (Bkz. Resim 25.7). Kapının sağında ve solunda taş söveli kemer alınlıklı ikişer adet kanatlı pencere vardır. Arka cephe zemin katın duvarına üç adet üç bölmeli kanatlı pencere yerleştirilmiştir. Arka cephe 1. ve 2. katlarda yanlarda ikişer, cumba ön yüzeyinde iki adet 1/2 oranında düşey sürgülü, üçgen alınlıklı süslemeli pervazlı pencere bulunmaktadır. Cumba yan yüzeyinde ise 1/4 oranında aynı tip ve özellikte birer adet süslemeli pervazlı pencere vardır. Zemin kattan payanda ile destekli orta cumba 2. katta kademeli olarak artmış çatıda üçgen alınlıkla birleşmiştir. Evin güney cephesi kuzey cephedeki özellikleri taşımakta yalnızca cihannüma kısmında iki adet 1/2 oranında çift kanatlı pencere farkı vardır. Kuzey, güney yönlü beşik çatılı yapı, cihannümalı ve marsilya kiremit kaplıdır.

Onarım ve Değişiklik

1.katta kuzey cephede yeralan bir pencere ve batı cephesinde bulunan üç adet 1/2 oranındaki pencere yenilenmiştir. Bodrum katın batı cephesinde yeralan iki adet pencere de değişime uğramıştır. Aynı şekilde bodrum kat kapı üstü kemer ve pencere üstü kemer boşlukları kapatılarak üstü sıvanmıştır (Bkz. Resim 25.7).

Resim 3.11.1. Mehmet ulkun evi doğu cephesi.

Resim 311.2. Mehmet ulkun evi batı cephesi.

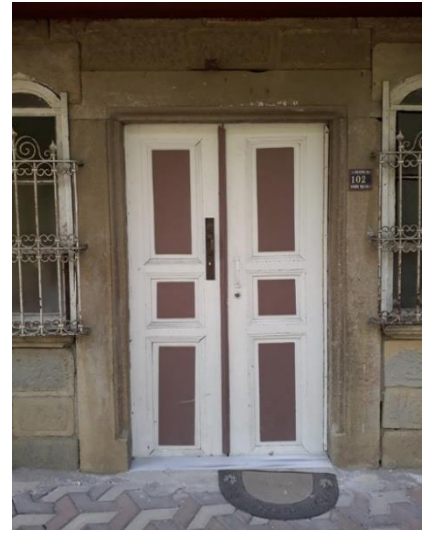
Resim 3.11.3. Mehmet ulkun evi kuzey cephesi.

Resim 3.11.4. Mehmet ulkun evi güney cephesi.

Resim 3.11.5. Mehmet ulkun birinci kat kapısı.

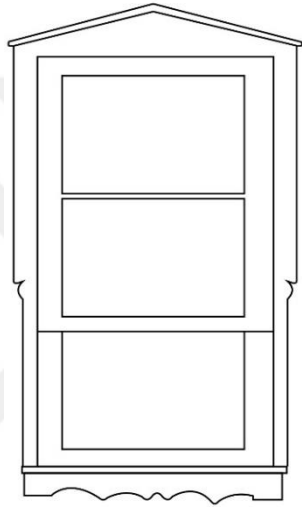
Resim 3.11.6. Mehmet ulkun zemin kat kapısı.

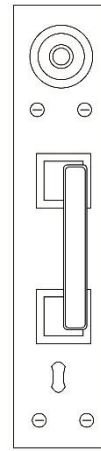
Resim 3.11.7. Mehmet ulkun evi giriş kat penceresi.

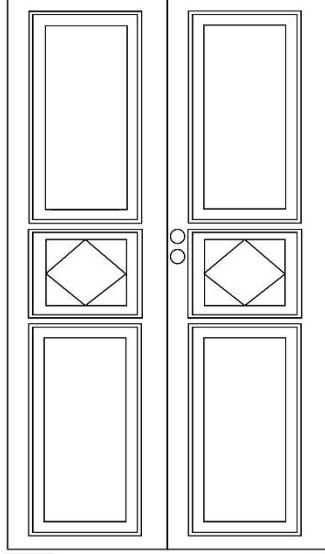
Resim 3.11.8. Mehmet ulkun evi bodrum kat kapısı.

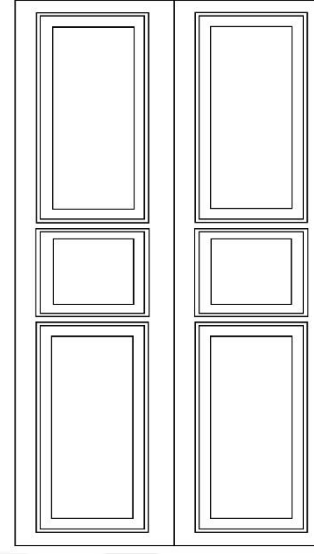
Şekil 3.11.1. Mehmet ulkun üst katlar evi pencere çizimi.

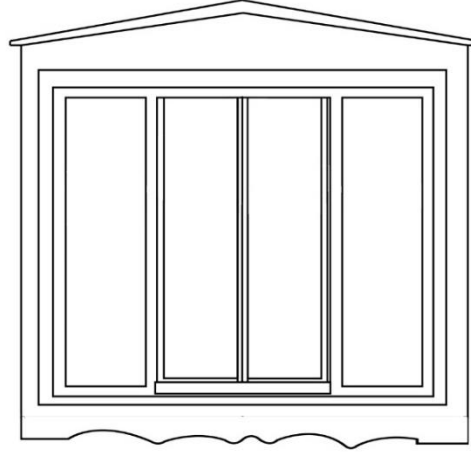
Şekil 3.11.2. Mehmet ulkun evi kapı tokmağı.

Şekil 3.11.3. Mehmet Çulkun evi zemin kat kapı çizimi.

Şekil 3.11.4. Mehmet Çulkun evi birinci kat kapı çizimi.

Şekil 3.11.5. Mehmet Çulkun evi çatı kat pencere çizimi.

Katalog 12. Makbule Uğuriş Evi

RESİM NO: 3.12.1.-3.12.4.		ŞEKİL NO: 3.12.1.-3.12.16.		01.05.2018	
YAPININ ADI: MAKBULE UĞURIŞ EVİ		ADRES: YUKARIHATİPBAĞI MAHALLESİ, M.KEMAL PAŞA CAD. NO: 63		SON SAHİBİ: AHMET CİVCİV	
YAPIM TARİHİ: 19 yy.		KİTABE: YOK		USTASI: BİLİNMIYOR	
TAPU: İKİ KATLI AHŞAP EV VE BAHÇESİ	PAFTA: 30M1BD	ADA: 35	PARSEL: 4	TESCİL FİŞ NO: 242	
KORUMA DURUMU					
	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	İÇ YAPI	SÜSLEME:
İYİ	√	√	√	√	
ORTA					
KÖTÜ					√
TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	BOYUT	
	MEVCUT	MEVCUT	MEVCUT	9,30 X 7,75	
ORJİNAL KULLANIMI: EV		BUGÜNKÜ KULLANIMI: EV		ÖNERİLEN KULLANIMI: EV	
TESCİL DURUMU: TESCİLLİ			YAPILAN ONARIM:		
MALZEME		TEKNİK	SÜSLEME		
TAŞIYICI: TAŞ+AHŞAP	DOLGU: AHŞAP	KAPLAMA: AHŞAP	AHŞAP KARGİR	YÜZEY:	MALZEME: TAŞ+AHŞAP
					TEKNİK: -
					
Kaynak: İnebolu Belediyesi					

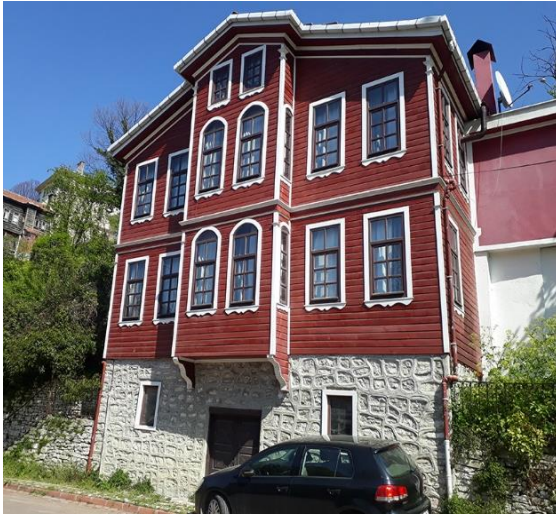
Tanım

Yukarıhatipbağı Mahallesi, Mustafa Kemal Paşa Caddesi'ne cephe veren ev bodrum kat üzerine zemin ve bir katlı olarak inşa edilmiştir. Evin bodrum katının caddeye bakan batı cephesinde ortada çift kanatlı ahşap kapı yan taraflarında 1/2 oranında küçük dikdörtgen şeklinde tek kanatlı pencere vardır. Bodrum kat duvarları yığma moloz taş malzeme ile örülerek arası sıva ile doldurulmuştur. Ortada cumba iki ahşap payanda ile desteklenerek çatıya kadar devam etmekte, çatıda üçgen alınlıkla son bulmaktadır. Cumba alınlığı saçak altında küçük dikdörtgen iki adet küçük pencere bulunmaktadır. Cumba üzerinde süslemeli basık kemerli, tek kanatlı süslemeli pervazlı pencere ile cumba yanlarında ince basık kemerli dikdörtgen şekilli pencere vardır. Ön cephede cumba harici 1. ve 2. katta ikişerden dört adet süslemeli pervazlı, tek kanatlı pencere mevcuttur. Kat araları silmelerle belirgin bir şekilde ayrılmıştır. Evin köşelerinde ise başlıklı ahşap söveler mevcuttur. Zemin kat depo diğer iki kat ev olarak kullanılmaktadır. Zemin kat tabanı taş arası toprak kaplamadır. Taş duvarın bazı kısımları sıvanmıştır. Evin kuzeybatı odasında ortada ocak sağında solunda ahşap dolap kemerli ocağın üzerinde ise niş bulunmaktadır. Kuzey cephesinde ise sağır merdivenlerle 1. kata ulaşılmakta ortada iki adet yanlarda tek kanatlı üzeri aydınlıklı ahşap kapı bir adet küçük dikdörtgen pencere ile iki adet 1/2 oranında dikdörtgen tek kanatlı süslü pervazlı pencere vardır. 2. katta ikisi kapı üstü çıkmasında olmak üzere dört adet 1/2 oranında pencere vardır. Güney cephede ise cephenin yarısına kadar iki katlı ek yapı bulunmaktadır. Arka cephe ise kot farkından dolayı tek katlı bir tane tek kanatlı üzeri aydınlıklı ahşap kapı ile 1/2 oranında küçük dikdörtgen pencere çatı altında servis penceresi vardır. Kuzey, güney yönünde beşik çatılı olan yapı kırmızı aşı boyalı ve tescillidir

Onarım ve Değişiklik

Ev onarım geçirmiştir. Onarım sırasında yapının güney cephesine bitişik tuvalet-banyo beton sıva ile kaplanmıştır.

Resim 3.12.1. Makbule Uğuriş evi batı cephesi

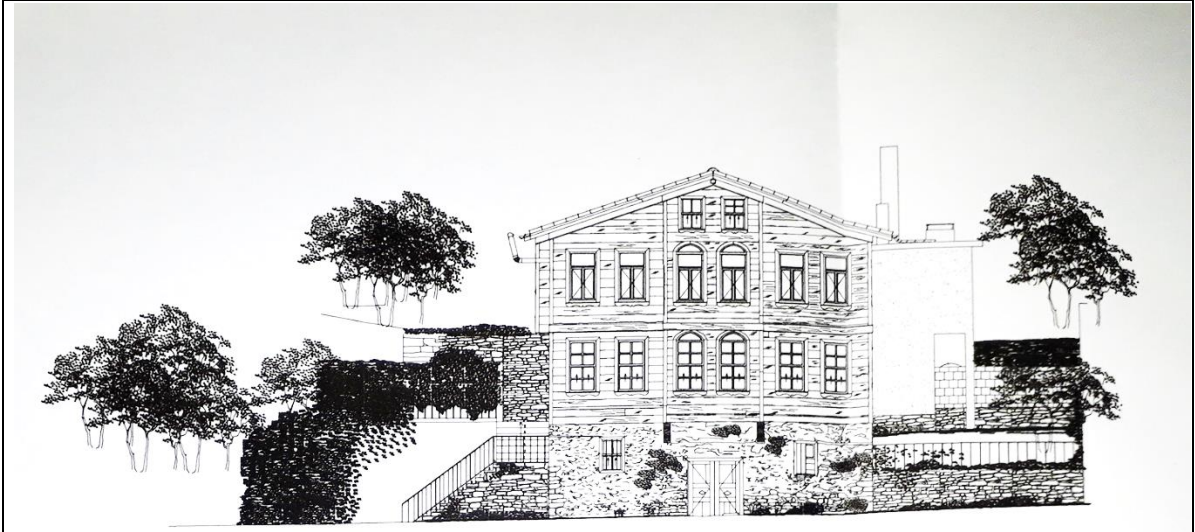
Resim 3.12.2. Makbule Uğuriş evi güney cephesi

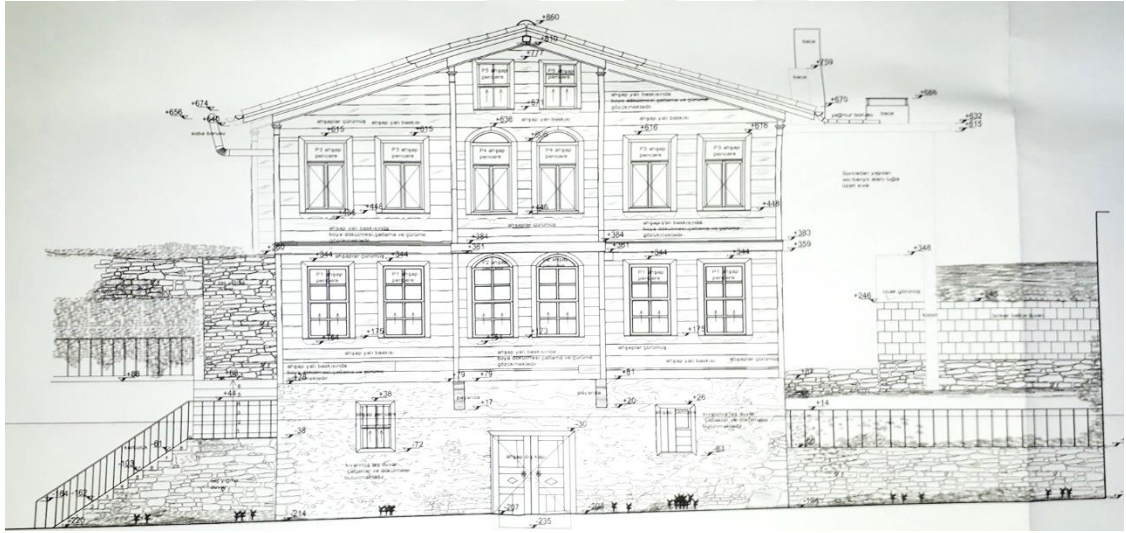
Resim 3.12.3. Makbule Uğuriş evi kuzey cephesi

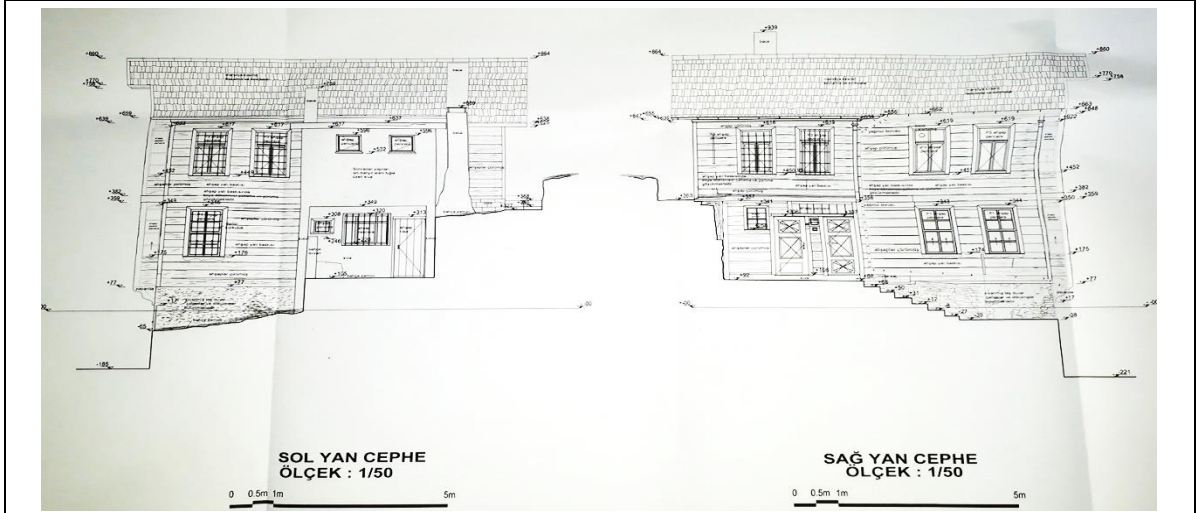
Resim 3.12.4. Makbule Uğuriş evi doğu cephesi

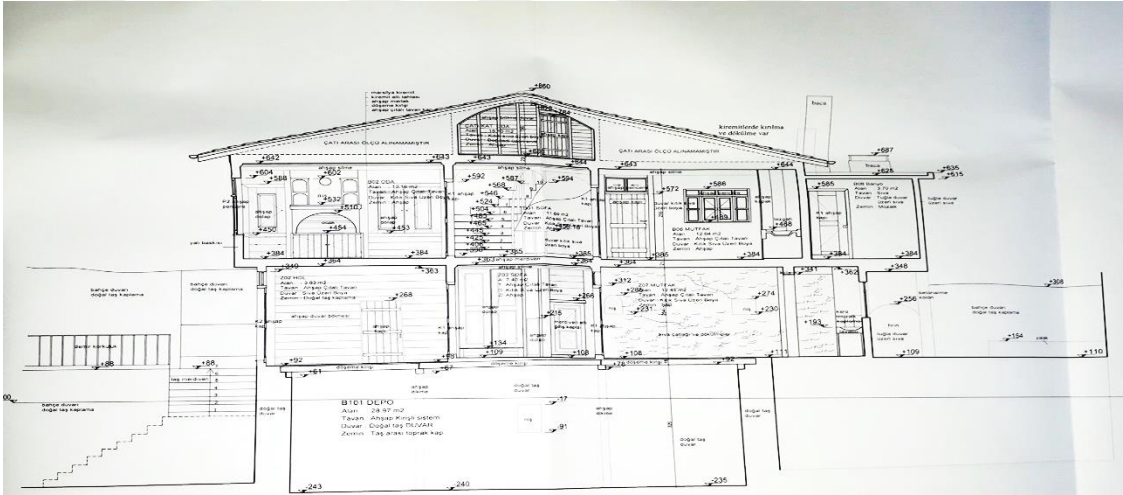
Şekil 3.12.1. Makbule Uğuriş evi sokak görünümü.
Kaynak: İnebolu Belediyesi.

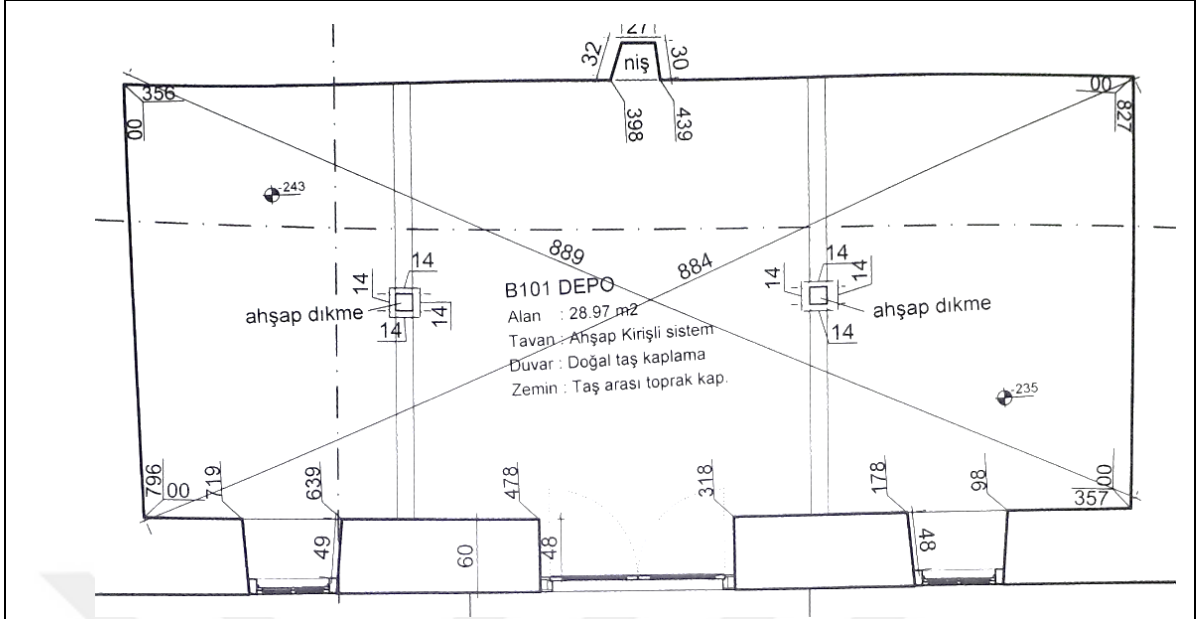
Şekil 3.12.2. Makbule Uğuriş evi ön cephe çizimi.
Kaynak: İnebolu Belediyesi.

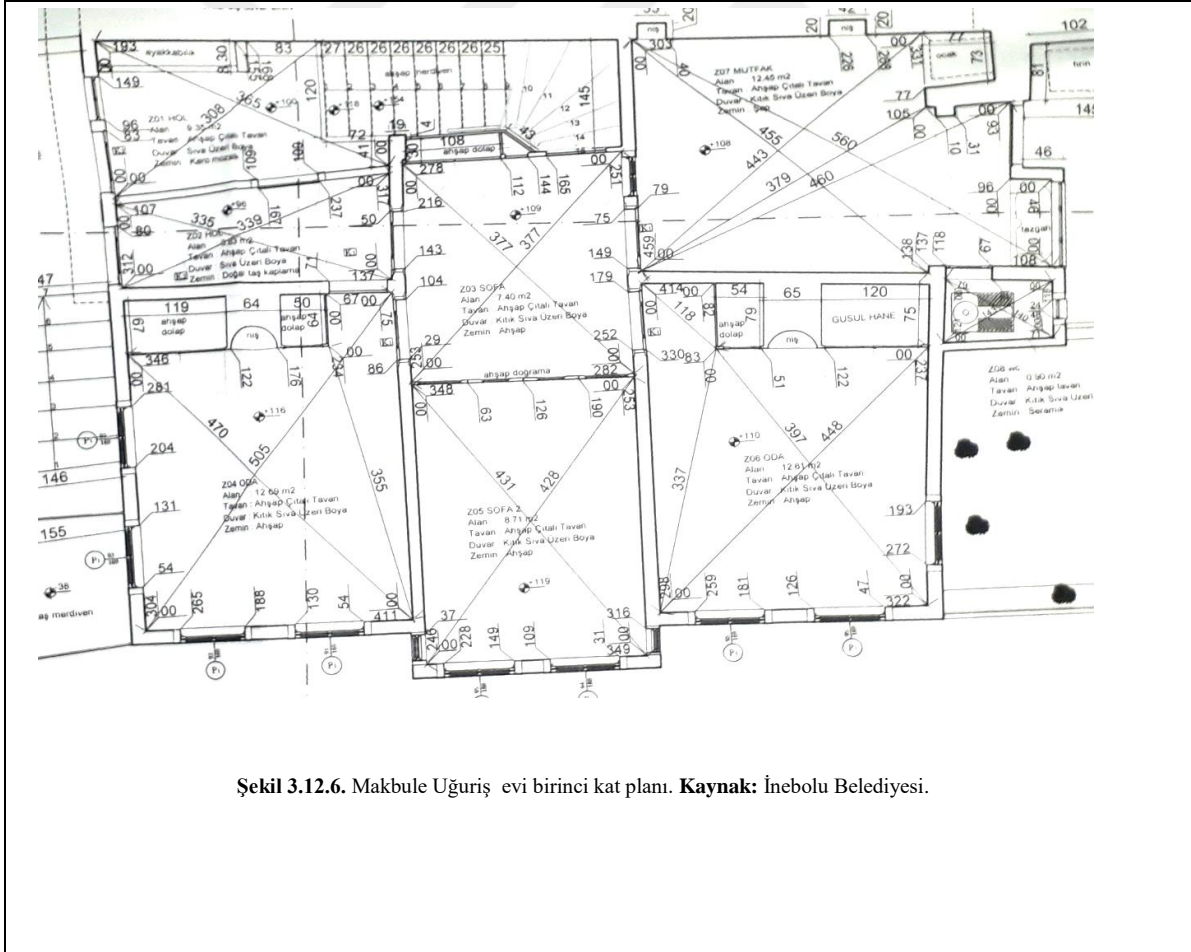
Şekil 3.12.3. Makbule Uğuriş evi kuzey- güney cephe çizimi.
Kaynak: İnebolu Belediyesi.

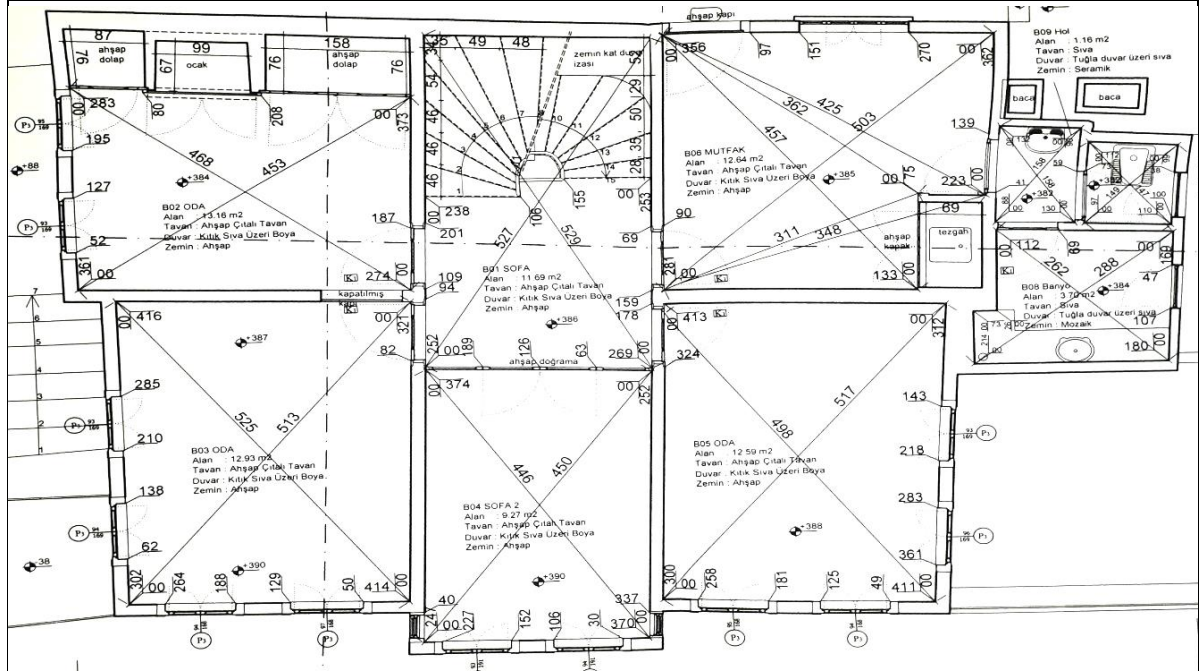
Şekil 3.12.4. Makbule Uğuriş evi ön cephe kesiti.
Kaynak: İnebolu Belediyesi

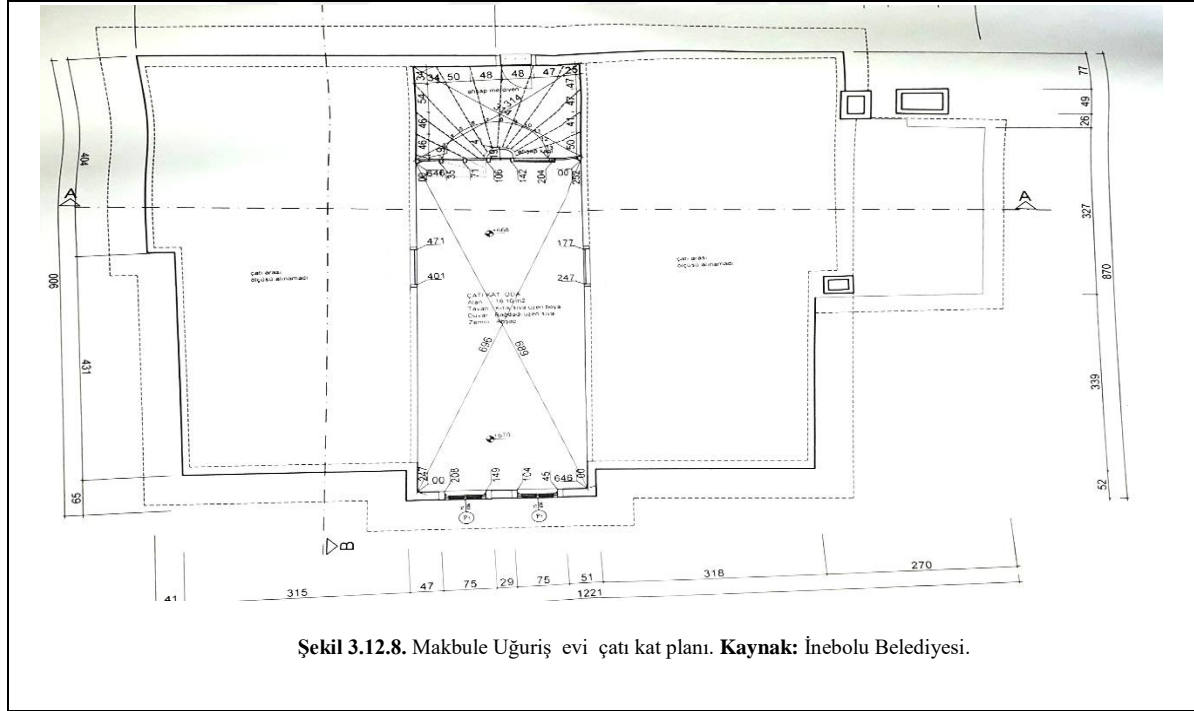
Şekil 3.12.5. Makbule Uğuriş evi bodrum kat planı. **Kaynak:** İnebolu Belediyesi.

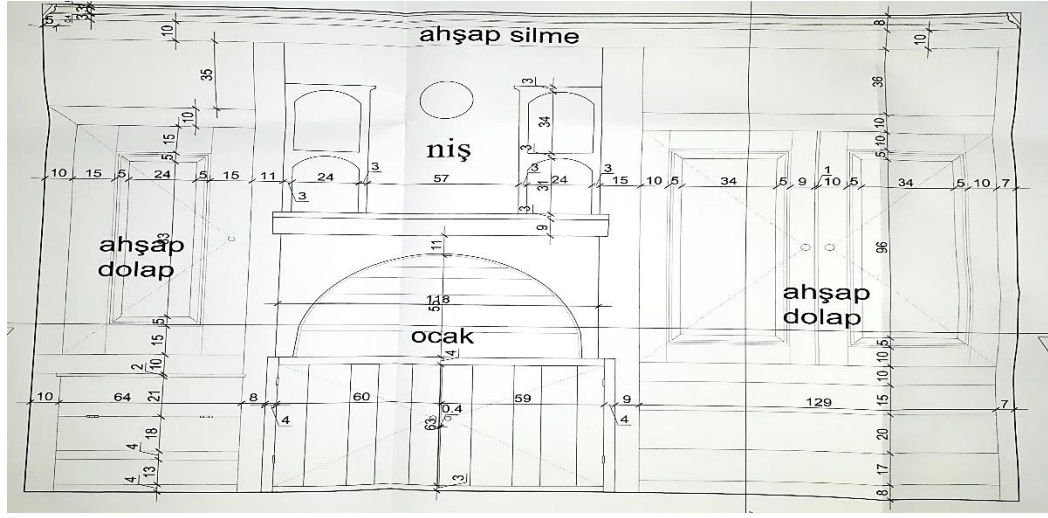
Şekil 3.12.6. Makbule Uğuriş evi birinci kat planı. **Kaynak:** İnebolu Belediyesi.

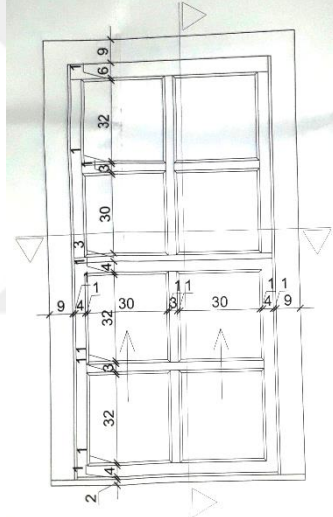
Şekil 3.12.7. Makbule Uğuriş evi ikinci kat planı. Kaynak: İnebolu Belediyesi.

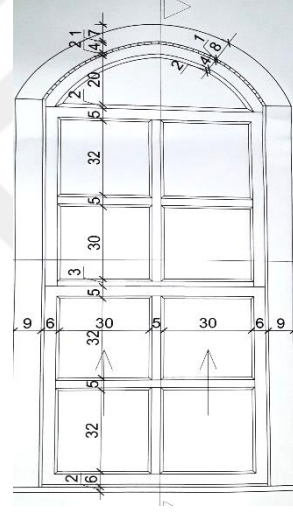
Şekil 3.12.8. Makbule Uğuriş evi çatı kat planı. Kaynak: İnebolu Belediyesi.

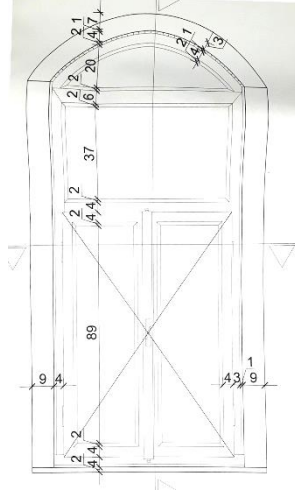
Şekil 3.12.9. Makbule Uğuriş evi ahşap dolap ve ocak çizimi. **Kaynak:** İnebolu Belediyesi.

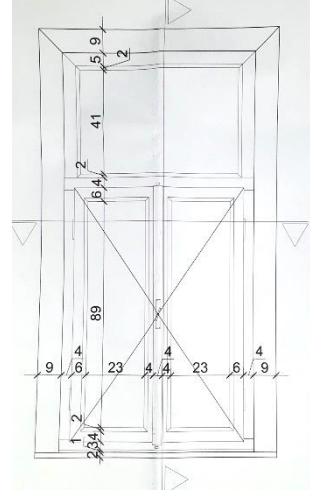
Şekil 3.12.10. Makbule Uğuriş evi pencere çizimi. **Kaynak:** İnebolu Belediyesi.

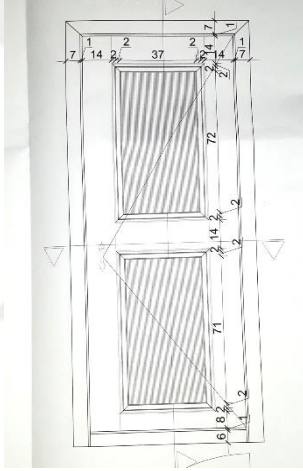
Şekil 3.12.11. Makbule Uğuriş evi pencere çizimi. **Kaynak:** İnebolu Belediyesi.

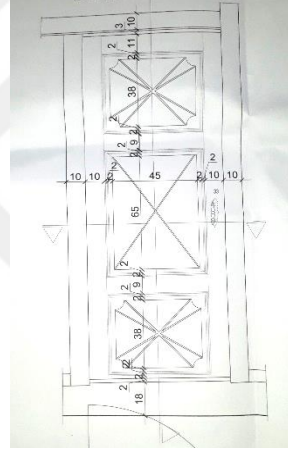
Şekil 3.12.12. Makbule Uğuriş evi pencere çizimi.
Kaynak: İnebolu Belediyesi.

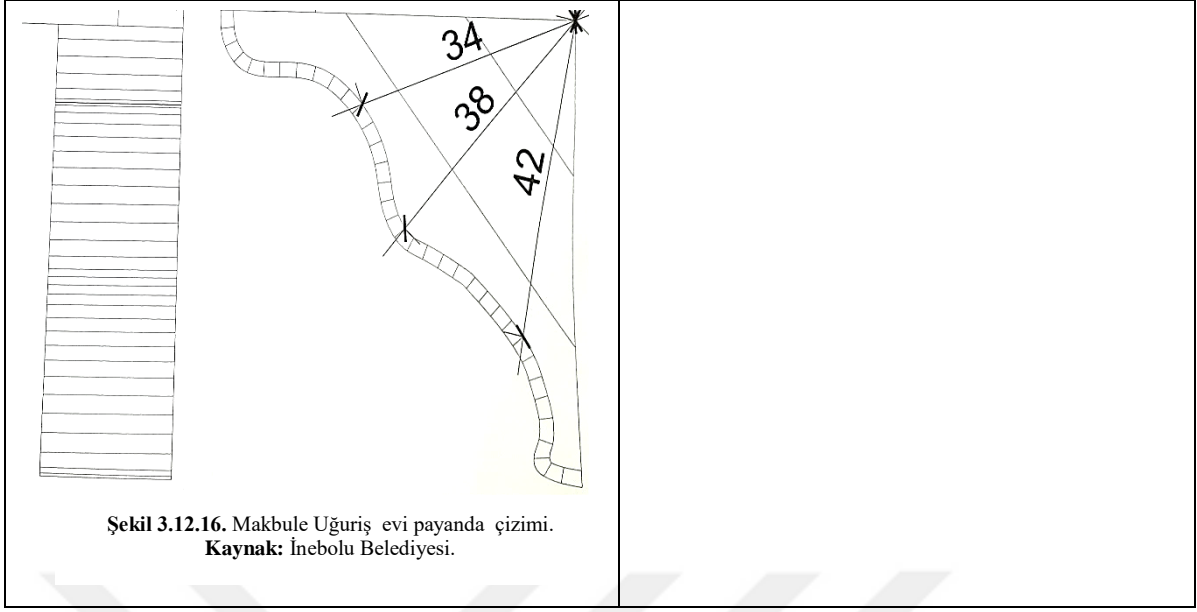
Şekil 3.12.13. Makbule Uğuriş evi pencere çizimi.
Kaynak: İnebolu Belediyesi.

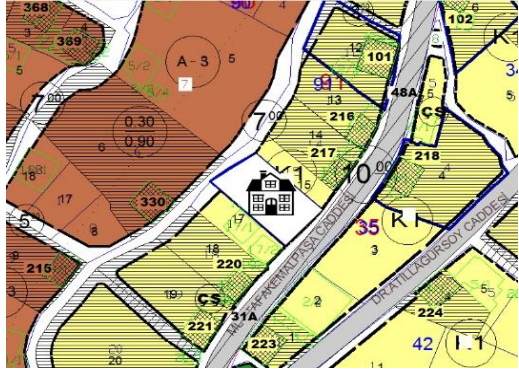

Şekil 3.12.14. Makbule Uğuriş evi iç kapı çizimi.
Kaynak: İnebolu Belediyesi.

Şekil 3.12.15. Makbule Uğuriş evi giriş kapısı çizimi.
Kaynak: İnebolu Belediyesi.

Katalog 13. Erhan Şivetoğlu Evi

RESİM NO: 3.13.1.-3.13.6.		ŞEKİL NO: 3.13.1.-3.13.5.		01.05.2018	
YAPININ ADI: ERHAN ŞİVETOĞLU EVİ		ADRES: AŞAĞIHATİPBAĞI MAHALLESİ, M. KEMAL PAŞA CADDESİ NO:114		SON SAHİBİ: MUSTAFA DİLEK ERHAN ŞİVETOĞLU	
YAPIM TARİHİ: 19.yy		KİTABE: YOK		USTASI: BİLİNMIYOR	
TAPU: AHŞAP ÜÇ KATLI EV, ODUNLUK VE BAHÇESİ	PAFTA: 30MIAC	ADA: 91	PARSEL: 16	TESCİL FİŞ NO: 243	
KORUMA DURUMU					
	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	İÇ YAPI	SÜSLEME:
İYİ	√	√	√	√	√
ORTA					
KÖTÜ					
TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	BOYUT	
	MEVCUT	MEVCUT	MEVCUT	10 x 10 M.	
ORJİNAL KULLANIMI: EV		BUGÜNKÜ KULLANIMI: EV		ÖNERİLEN KULLANIMI: EV	
TESCİL DURUMU: TESCİLLİ			YAPILAN ONARIM:		
MALZEME		TEKNİK		SÜSLEME	
TAŞIYICI: ZEMİN KAT TAŞ ÜSTÜ AHŞAP	DOLGU: AHŞAP	KAPLAMA: AHŞAP	AHŞAP KARKAS	MALZEME: TAŞ+AHŞAP	TEKNİK: OYMA
					
Kaynak: İnebolu Belediyesi					

Tanım

Aşağıhatipbağı Mahallesi, Mustafa Kemal Paşa Caddesi'ne cephe veren ev bodrum kat ve zemin kat üzerine iki katlı olarak inşa edilmiştir. Eve caddeye bakan doğu kapısından giriş sağlanmaktadır. Evin ön cephesinde zeminde ortadan içeri doğru nişlendirilmiş girişi çift kanatlı ahşap kapı ile aydınlık penceresi iki yanında ise bitişik nizamda 1/3 oranda madeni parmaklıklı pencereler olup nişin iç yan yüzlerinde ise aynı oranda birer adet pencere konularak giriş kat olan 1. kat ışıklandırılmıştır. 1. katta girişin sağında ve solunda ikişer adet 1/2 oranında madeni parmaklıklı, düşey sürgülü, üçgen alınlıklı pencere bulunmaktadır. 2. katın orta çıkmasına bir adet ispanyol tipi çift kanatlı pencere yerleştirilerek cephe hareketlendirilmiştir. Orta çıkma çatıda üçgen alınlıkla son bulmaktadır. Üçgen alınlığın tepe orta noktasında ay ve yıldız deseni yerleştirilmiştir. Orta çıkmanın sağında ve solunda ise ikişer adet 1/2 oranda düşey sürgülü, üçgen alınlıklı pencere vardır. Bodrum kat ve zemin katın doğu cephesi kot farkından dolayı görülememektedir. Evin güney ve batı arka cephesinde ayrıca giriş kapıları bulunmakta olup arka cephenin bodrum katında pencere ve girişi taş söveli ve alınlıklı madeni kapı bulunmaktadır. Bu kapının sağında ve solunda iki adet 1/2 oranında madeni parmaklıklı pencere yer almaktadır. Kapı üstünden çıkan orta cumba payandalarla desteklenmiş kademeli olarak çatıda üçgen alınlıkla son bulmuştur. Arka cephe 1. katta çıkma üzerinde iki yan alanlarda ikişer olmak üzere altı adet madeni parmaklıklı, düşey sürgülü, üçgen alınlıklı, süslü pervazlı pencere vardır. 2. katın orta çıkmasında ise bir adet ispanyol tipi çift kanatlı pencere, yanlarında ise ikişer adet düşey sürgülü, üçgen alınlıklı pencere yerleştirilerek cephe hareket kazanmıştır. Kuzey cephede 1. kattan itibaren ıslak zeminler ortadan çatıya kadar çıkma yapmıştır. 1. ve 2. kat ıslak zeminlerin bulunduğu cephede ikişer adet küçük havalandırma penceresi vardır. 1. katın kuzey yönünden sol tarafında bir adet, 2. katın sol tarafında iki, sağ tarafında bir adet düşey sürgülü, üçgen alınlıklı pencere yerleştirilmiştir. Evin kuzey cephesinin zemin katında bir adet küçük servis penceresi vardır. Evin güney cephesinin ortasında 2. kata girişi sağlayan çift kanatlı ahşap kapı yer alır. Bu kapının 1. katta sağında ve solunda birer adet, 2. katında da

aynı şekilde birer adet madeni parmaklıklı, düşey sürgülü, üçgen alınlıklı, süslemeli pervazlı pencere yer alır. Ön cephe ve zemin kat arasında, çatı saçağında silmeler olup, başlıklı köşe söveleri cephelere hareket katmıştır.

Bodrum katı taş, üst yapısı ise ahşap malzeme ile yapılan, evin cephesi kırmızı aşı boyalı, ahşap kaplamalıdır. Kıрма çatı tekniği ile yapılan evin çatı örtüsü marladır. Ev tescilli yapılar arasındadır.

Onarım ve Değişiklik

Evde özgünlüğünü kaybedecek herhangi bir çalışma yapılmamıştır.

Resim 3.13.1. Erhan Şivetoğlu evi doğu cephesi.

Resim 3.13.2. Erhan Şivetoğlu evi batı cephesi.

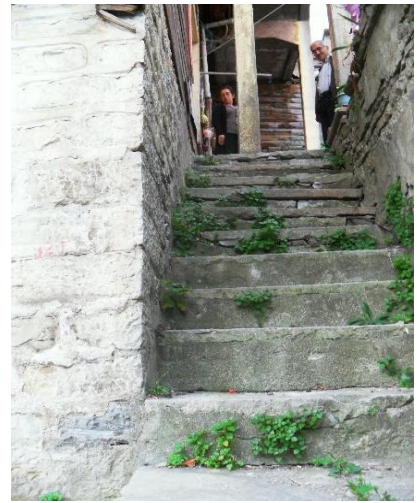
Resim 13.13.3. Erhan Şivetoğlu evi kuzey cephesi.

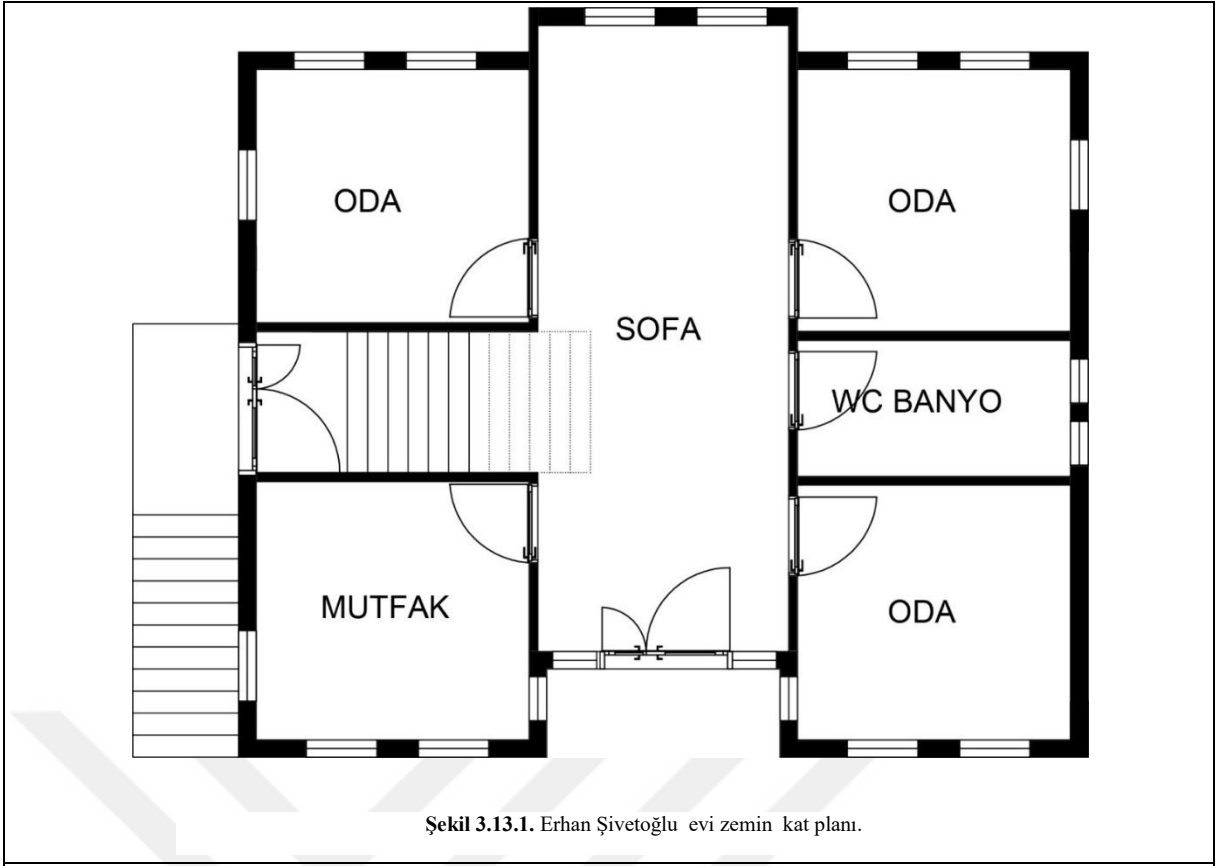
Resim 3.13.4. Erhan Şivetoğlu evi güney cephesi.

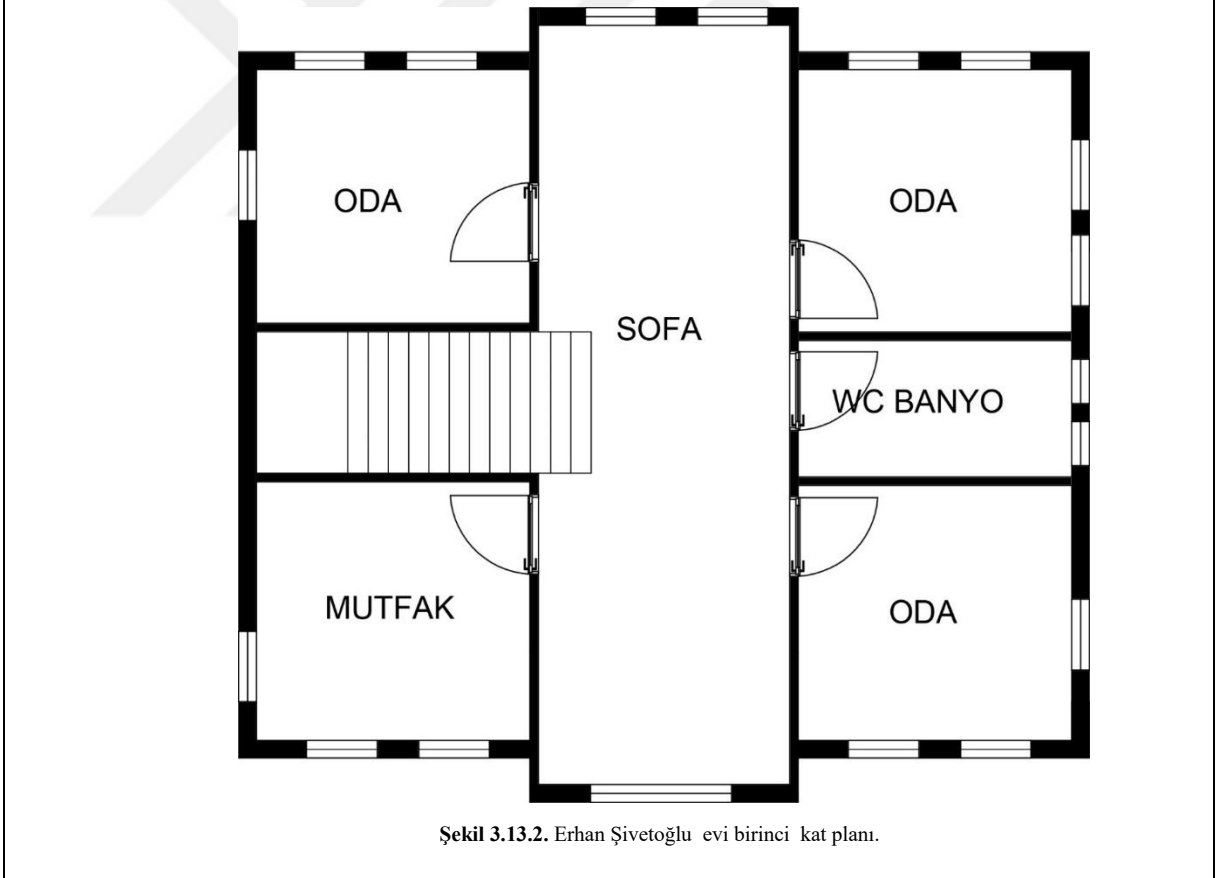
Resim 3.13.5. Erhan Şivetoğlu evi giriş kapısı.

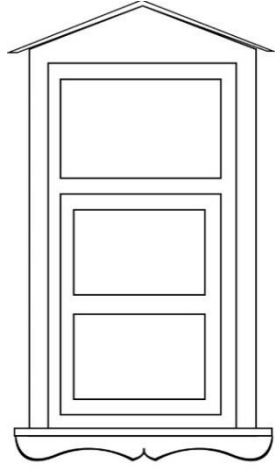
Resim 3.13.6 Erhan Şivetoğlu bodrum kat merdivenleri.

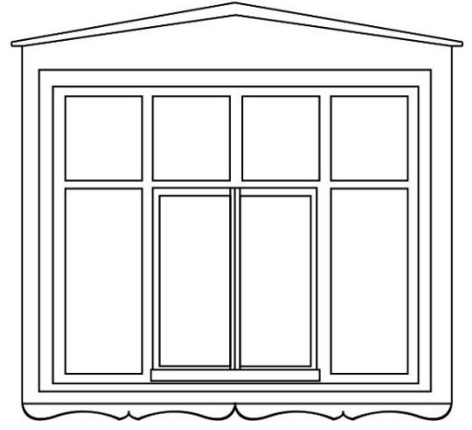
Şekil 3.13.1. Erhan Şivetoğlu evi zemin kat planı.

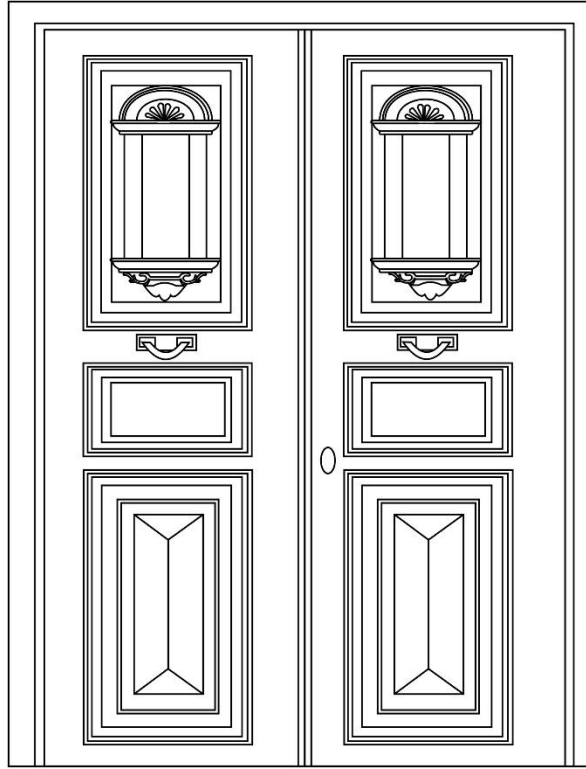
Şekil 3.13.2. Erhan Şivetoğlu evi birinci kat planı.

Şekil 3.13.3. Erhan Şivetoğlu evi pencere çizimi.

Şekil 3.13.4. Erhan Şivetoğlu evi birinci kat cumbası pencere çizimi.

Şekil 3.13.5. Erhan Şivetoğlu evi kapı çizimi.

Katalog 14. Ferruh Hücümenoğlu Evi

RESİM NO: 3.14.1.-3.14.5.		ŞEKİL NO: 3.14.1.-3.14.9.		01.05.2018	
YAPININ ADI: FERRUH HÜCÜMENOĞLU EVİ		ADRES: YUKARIHATİPBAĞI MAHALLESİ, M. KEMAL PAŞA CADDESİ: NO:67		SON SAHİBİ: FERRUH HÜCÜMENOĞLU	
YAPIM TARİHİ: 1851		KİTABE:YOK		USTASI: BİLİNMIYOR	
TAPU: AHŞAP ÜÇ KATLI EV BAHÇESİ VE FIRINI	PAFTA: 30MIBD	ADA: 35	PARSEL: 1	TESCİL FİŞ NO: 248	
KORUMA DURUMU					
	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	İÇ YAPI	SÜSLEME:
İYİ				√	√
ORTA	√	√	√		
KÖTÜ					
TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	BOYUT	
	MEVCUT	MEVCUT	MEVCUT	9,90 X 9,60 M.	
ORJİNAL KULLANIMI: EV		BUGÜNKÜ KULLANIMI: EV		ÖNERİLEN KULLANIMI: EV	
TESCİL DURUMU: TESCİLLİ					
MALZEME			TEKNİK	SÜSLEME	
TAŞIYICI: TAŞ AHŞAP	DOLGU: AHŞAP	KAPLAMA: AHŞAP	AHŞAP KARKAS	MALZEME: TAŞ+AHŞAP	TEKNİK: OYMA
					
Kaynak: İnebolu Belediyesi					

Tanım

Yukarıhatipbağı Mahallesi, Mustafa Kemal Paşa Caddesi'ne cephe veren ev bodrum kat, zemin kat, bir kat ve çatı katı olarak inşa edilmiştir.

Evin ön cephesi kuzeybatı yönüne bakmaktadır. Bodrum kat duvarları yığma moloz taş malzeme kullanılarak yapılmıştır. Bodrum katına giriş çift kanatlı taş söveli, kemer alınlıklı madeni kapı ile sağlanmaktadır. Kapıda baklava dilimli süslemeler mevcuttur. Bu kapının sağında ve solunda 1/2 oranında iki adet taş söve ve alınlıklı, madeni parmaklıklı pencere vardır. Ön cephe sokağa tam çıkma vermiştir. Orta çıkma diğer çıkmaya göre biraz daha belirgin ve ön plandadır. Kademeli olarak çatı katına doğru artan orta çıkma cumba üçgen alınlıkla çatıda son bulmuştur. Üçgen alınlığın tepe noktasında ahşap yıldız deseni ve bir çerçeve bulunmaktadır. Cumba iki adet payanda ile desteklenmiştir. Çıkmanın diğer bir tarafı ise ikişer adet küçük payanda ile desteklenmiştir. Evin Zemin kat ve 1. katında 1/2 oranında altışar adet düşey sürgülü, üçgen alınlıklı, süslemeli pervazlı pencere bulunmaktadır. Cumba üçgen alınlığında iki adet küçük pencere bulunmaktadır. Cumba üçgen alınlığında kat araları silmelerle hareketlendirilmiştir. Cumba köşeleri ve evin köşeleri başlıklı ve kaideli dikmelerle süslenmiştir. Payandaların ucunda sivri birer oyma tokmak mevcuttur. Yapıya girişler kuzey cephesindeki bir adet tek kanatlı bir adet çift kanatlı kapı ile sağlanmaktadır. Kuzey cephenin Zemin katında kuzey yönünde solda iki adet 1/2 oranında, 1. katta ise iki adet 1/2 oranında düşey sürgülü, üçgen alınlıklı, süslemeli pervazlı pencere ile 1. katın ortasında servis penceresi yer alır. Bu cephenin çatı katında cihannüma bulunmaktadır. Cihannüma yüzeyinde iki adet düşey sürgülü, düz pervazlı pencere açılmıştır. Evin arka cephesi kuzeydoğu yönündedir. Zemin kat kot farkından dolayı bu cephede görülememektedir. Evin kuzeydoğu yönünün ortasında dikdörtgen tek kanatlı kapı arka bahçeye açılmaktadır. Bu cephenin ortasında 1/2 oranında iki adet, sağ ve sol yanlarında ise aynı şekile birer adet düşey sürgülü, üçgen alınlıklı, süslemeli pervazlı pencere arka bahçeye bakmaktadır. Çatı katında ise üçgen alınlığın ortasında 1/3 oranında iki adet süslü pervazlı pencere ile yanlarında küçük servis penceresi yer almaktadır. Güney cephenin zemin kat sol köşesinde mutfak aydınlatma penceresi yer almakta ve yanında bulunan tek kanatlı pencereli kapı

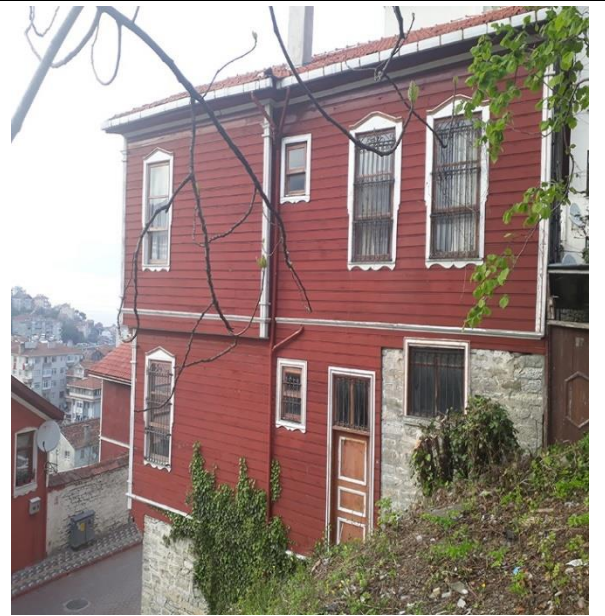
mutfağa açılmaktadır. Evin bu cephede zemin katın sağ köşesinde 1/2 oranında düşey sürgülü, üçgen alınlıklı, süslemeli pervazlı bir adet pencere ve ortasında düşey sürgülü servis penceresi yer alır. 1. katın sol tarafında iki adet, sağ tarafının köşesine yakın bir adet 1/2 oranında düşey sürgülü, üçgen alınlıklı, süslemeli pervazlı pencere yapıya ferahlık katar. Zemin kata girişler kot farkından dolayı sokaktan gelen merdivenlerle sağlanmaktadır. Güneybatı odasında zemin katta ocak sağında ve solunda ahşap dolap aynı yönde 1. kattaki odanın ortasında terece sağında solunda ise ahşap dolap mevcuttur. Kuzey, güney yönlü beşik çatılı, kırmızı aşı boyalı olan ev marsilya kiremit kaplı tescilli evlerdendir.

Onarım ve Değişiklik

Evin tarihi dokusuna uygun olarak onarımı yapılmıştır.

Resim 3.14.1. Ferruh Hücümenoğlu batı cephesi.

Resim 3.14.2. Ferruh Hücümenoğlu güney cephesi.

Resim 3.14.3. Ferruh Hücümenoğlu kuzey cephesi.

Resim 3.14.4. Ferruh Hücümenoğlu doğu cephesi.

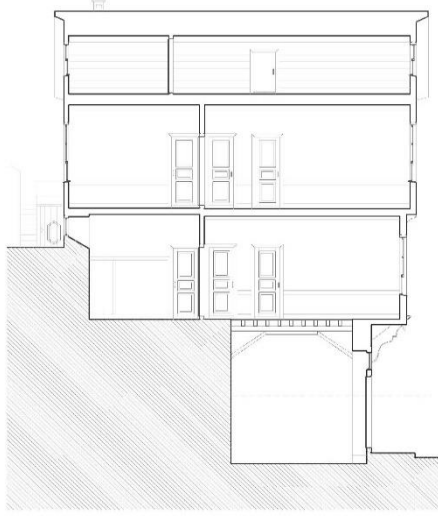
Resim 3.14.5. Ferruh Hücümenoğlu payandası.

Şekil 3.14.1. Ferruh Hücümenoğlu evi,
ön cephe çizimi.
Kaynak: Abidat Mimarlık

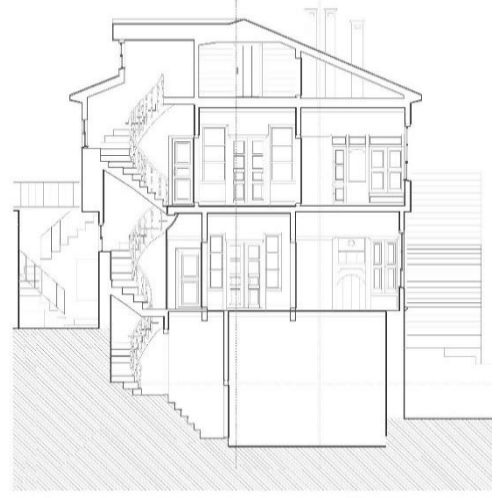

Şekil 3.14.2. Ferruh Hücümenoğlu evi,
arka cephe çizimi.
Kaynak: Abidat Mimarlık

A - A KESİTİ

Şekil 3.14.3. Ferruh Hücümenoğlu evi kuzey cephe kesiti.
Kaynak: Abidat Mimarlık

B - B KESİTİ

Şekil 3.14.4. Ferruh Hücümenoğlu evi ön cephe kesiti.
Kaynak: Abidat Mimarlık

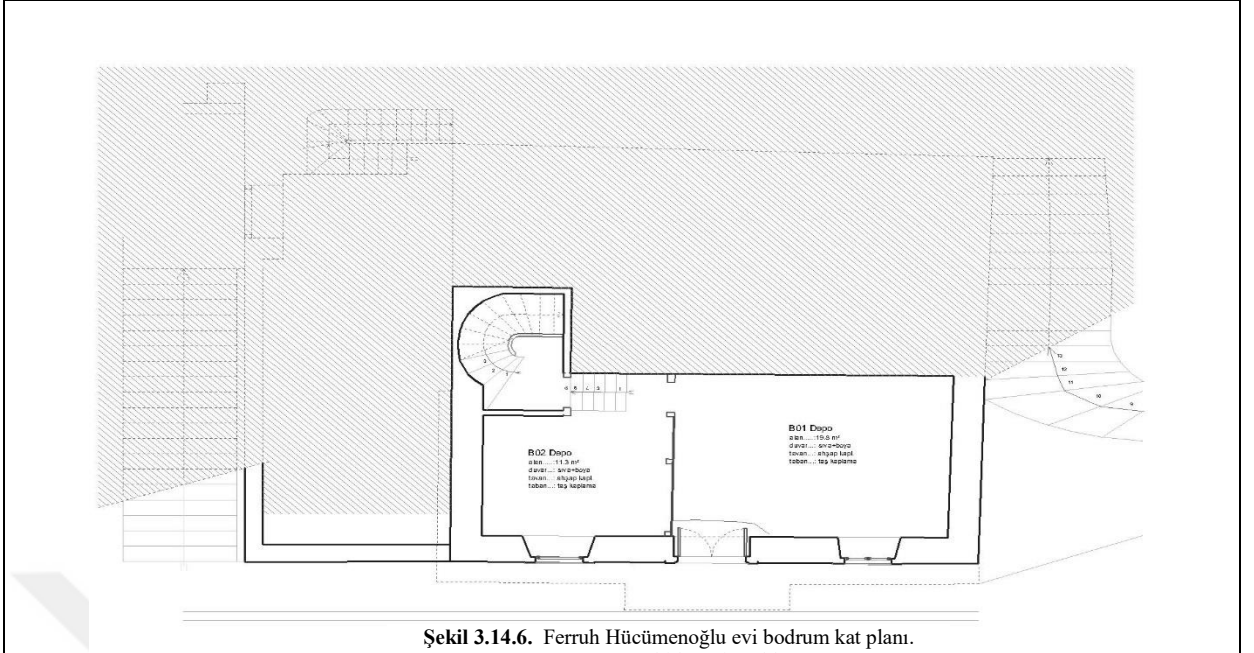

SAĞ YAN CEPHE

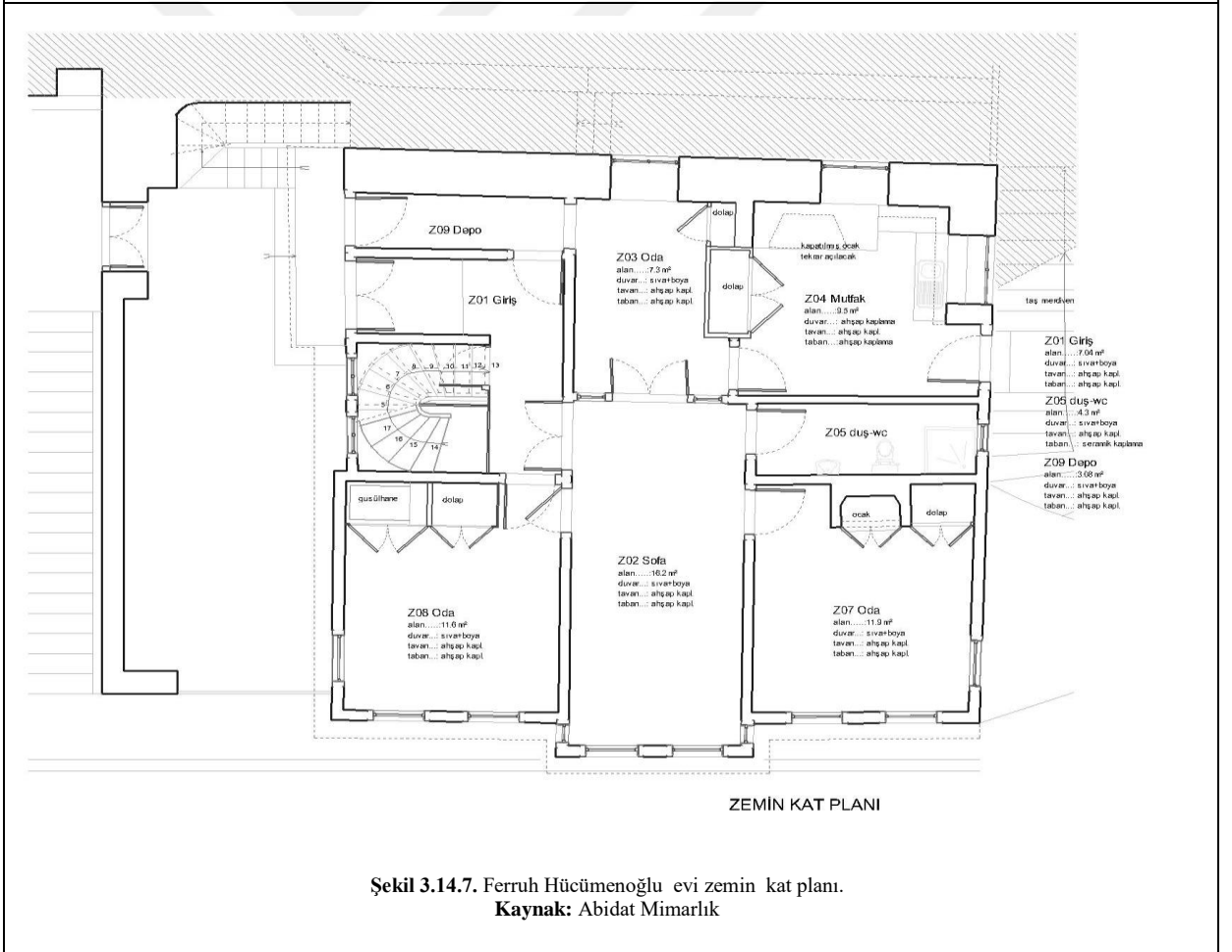

SOL YAN CEPHE

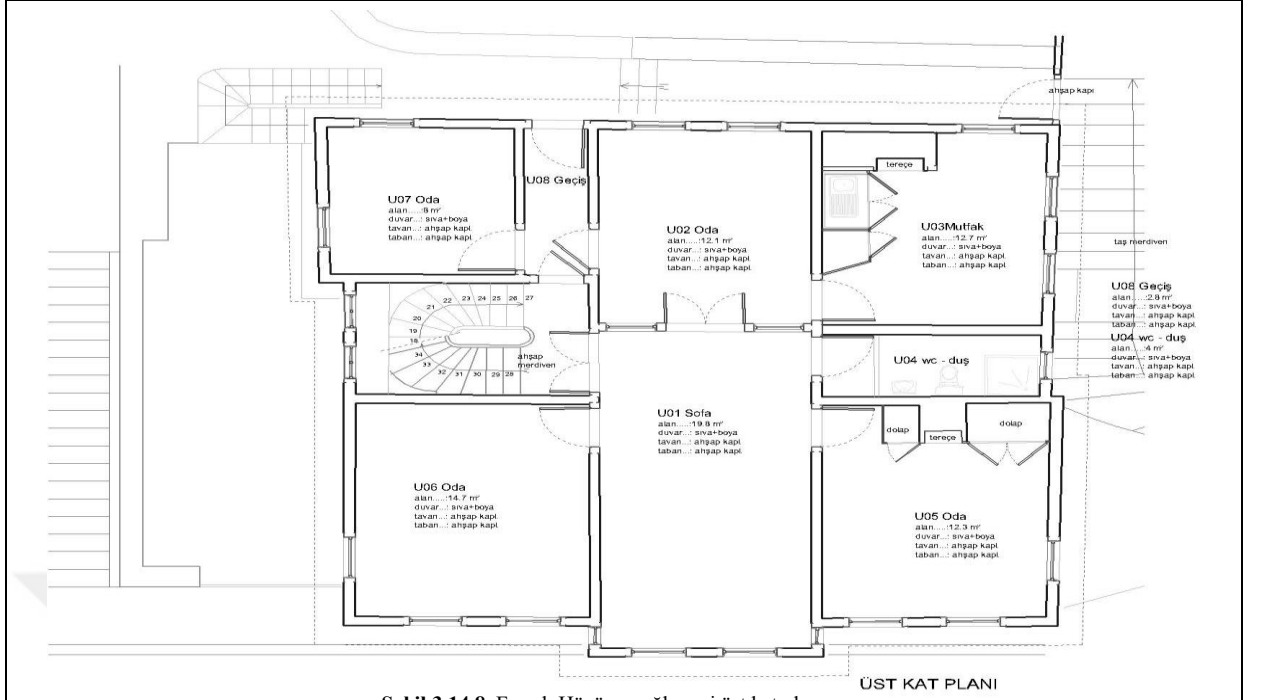
Şekil 3.14.5. Ferruh Hücümenoğlu evi kuzey ve güney cephe çizimi.
Kaynak: Abidat Mimarlık

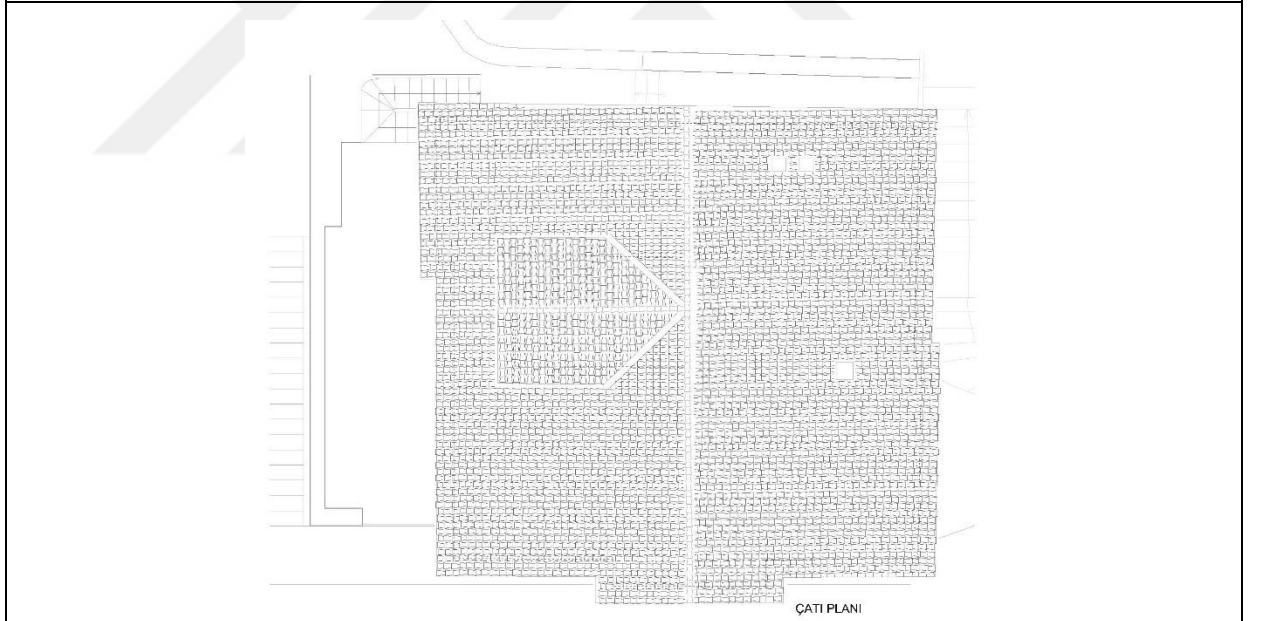
Şekil 3.14.6. Ferruh Hücümenoğlu evi bodrum kat planı.
Kaynak: Abidat Mimarlık

Şekil 3.14.7. Ferruh Hücümenoğlu evi zemin kat planı.
Kaynak: Abidat Mimarlık

Şekil 3.14.8. Ferruh Hücümenoğlu evi üst kat planı.
Kaynak: Abidat Mimarlık

Şekil 3.14.9. Ferruh Hücümenoğlu evi çatı kat planı.
Kaynak: Abidat Mimarlık

Katalog 15. Faik Yurtseven Evi

RESİM NO: 3.15.1.-3.15.10.		ŞEKİL NO: 3.15.1.-3.15.13.		01.05.2018	
YAPININ ADI: FAİK YURTSEVEN EVİ		ADRES: AŞAĞIHATİPBAĞI MAHALLESİ, M. KEMAL PAŞA CADDESİ NO:128		SON SAHİBİ: FATMA YILMAZ	
YAPIM TARİHİ: 19. yy.		KİTABE:YOK		USTASI: BİLİNMIYOR	
TAPU: AŞŞAP ÜÇ KATLI EV VE BAHÇESİ	PAFTA: 30MIAC	ADA: 91	PARSEL: 22	TESCİL FİŞ NO: 254	
KORUMA DURUMU					
	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	İÇ YAPI	SÜSLEME:
İYİ					
ORTA	√	√	√	√	
KÖTÜ					√
TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	BOYUT	
	MEVCUT	MEVCUT	MEVCUT	10 x 8 M.- 5,60 x 4,70 M.	
ORJİNAL KULLANIMI: EV		BUGÜNKÜ KULLANIMI: EV		ÖNERİLEN KULLANIMI: EV	
TESCİL DURUMU: TESCİLLİ					
MALZEME			TEKNİK	SÜSLEME	
TAŞIYICI: AŞŞAP	DOLGU: AŞŞAP	KAPLAMA: AŞŞAP	AŞŞAP: KARKAS	MALZEME: AŞŞAP	TEKNİK: OYMA
					
Kaynak: İnebolu Belediyesi					

Tanım

Aşağıhatıptağı Mahallesi, Mustafa Kemal Paşa Caddesi'ne bakan parselde yapılan ev caddeden geçen yolun iki metre altına yapılmıştır. Ev içeriden birbiriyle irtibatlı iki ayrı biri büyük biri küçük bölümden oluşmaktadır. Büyük evin caddeye bakan cephesi doğu yönündedir. Zemin kat giriş kapısı çift kanatlı ve sundurmalıdır. Zemin kat kapısı tek kanatlı üzeri sundurmalı kare, yatay şerit ve kare olmak üzere üç bölümden oluşmaktadır. Bodrum kat arazinin eğiminden dolayı doğu cephede görülememektedir. Bu cephede iki adet zemin kat giriş kapısının sağında, iki adet 1/2 oranında, madeni parmaklıklılı, düşey sürgülü, üçgen alınlıklılı, süslemeli pervazlı pencere bulunmaktadır. Aynı cephede 1. katta ise iki adet sağda, iki adet solda 1/2 oranında düşey sürgülü, üçgen alınlıklılı, süslemeli pervazlı pencere vardır. Kuzey cephenin sağında 1. kata girişi sağlayan sundurmalı, tek kanatlı kapı, sağında ve solunda iki adet aydınlatma lambası ile aydınlatılmıştır. Kapının hemen solunda bir adet madeni parmaklıklılı, sol köşesinde ise 1/2 oranında düşey sürgülü, üçgen alınlıklılı, süslemeli pervazlı pencere yer almaktadır. Bu cephede 1. kat tüm cephe boyunca çıkma vermektedir. 1.katın kuzey cephesinde 1/2 oranında beş adet düşey sürgülü, üçgen alınlıklılı, süslemeli pervazlı pencere cepheye hareket katmıştır. Evin arka cephesi batı yönüne bakmaktadır. Büyük evin batı cephesinin temel duvarları yığma moloz taştan yapılmıştır. Bodrum katın bu cephesinde üç adet üçgen alınlıklılı küçük pencere yer alır. Zemin katın batı cephesinde altı adet 1/2 oranında düşey sürgülü, üçgen alınlıklılı, süslemeli pervazlı pencere vardır. Evin 1.kat batı cephesinin köşelerinde 3/4 oranında çıkma vardır. Bu çıkmalarda üçer adet, çıkmasız bölümde ise 1/2 oranında düşey sürgülü, üçgen alınlıklılı, süslemeli pervazlı pencere ile 1. kat hareketlendirilmiştir. Büyük ev ile küçük evin kesiştiği güneybatı cephesinde zemin katta ıslak zeminlerin bulunduğu kısımda beş adet küçük, üçgen alınlıklılı pencere 1.katta ise küçük evin batı cephesinde 1/2 oranında iki adet düşey sürgülü, üçgen alınlıklılı, süslemeli pervazlı pencere ile büyük evin güney cephesi 1. katında ise iki adet küçük servis penceresi vardır. Küçük evin güney cephesinden mutfağa sundurmalı tek kanatlı kare, yatay şerit ve kare olmak üzere üç bölümden oluşan kapı ile girilmektedir. Kapının hemen solunda bir adet, sağında ise iki adet, süslü

pervazlı, üçgen alınlıklı, küçük servis penceresi yer alır. Bu cephenin üst katın sağıında ise 1/2 oranında düşey sürgülü, üçgen alınlıklı, süslemeli pervazlı pencere cepheye hareket katmıştır. Küçük evin doğu cephesinin 1. katın soluna caddeye bakan bir adet 1/2 oranında düşey sürgülü, üçgen alınlıklı, süslemeli pervazlı pencere yerleştirilmiştir. Küçük evin zemin kat kuzey girişinde tek kanatlı üzeri sundurmalı kare, yatay şerit ve kare olmak üzere üç bölümden oluşan kapı ile üst kata giriş sağlanmaktadır. Bu yönde kapının sağıında ve solunda iki adet madeni parmaklıklılı, 1. katında ise 1/2 oranında üç adet düşey sürgülü, üçgen alınlıklı, süslemeli pervazlı pencere cepheye hareket katmıştır. Evin saçak köşeleri silmelerle süslüdür. Aynı şekilde evin köşelerinde ahşap kaideli ve başlıklı söveler bulunmaktadır.

Büyük evin ana giriş kapısından girildiğinde zemin katta ilk olarak karşımıza sofa çıkmaktadır. Zemin katta bulunan dört oda sofaya açılmaktadır. Evin kuzeybatı odasının doğu duvarının ortasında ocak sağıında ve solunda ahşap dolap yer alır. Güneybatı odasının doğu duvarında iki adet ahşap dolap vardır. İkinci eve güneybatı odası ve doğu odasının arasındaki geçiştin giriş sağlanmaktadır. Geçişte tuvalet ve lavabo bulunmaktadır. Geçişin sonunda küçük bir aralıktan evin mutfağına ulaşılır. Mutfağın doğu duvarında ortada tarihi çeşme sağıında ve solunda ahşap dolap mevcuttur (Bkz. Şekil 28.12).

Evin birinci katına ahşap trabzanlı merdivenle çıkıldığında zemin katta olduğu gibi dört oda sofaya açılmaktadır. Evin kuzeybatı odasının doğu duvarının ortasında ocak sağıında ve solunda ahşap dolap yer alır. Güneybatı odasının doğu duvarının ortasında bir adet ocak ve ocağın sağıında ve solunda iki adet ahşap dolap yerleştirilmiştir. İkinci eve geçiş güneybatı odası ve doğu odasının arasındaki geçiştin sağlanmaktadır. Geçişin sonundaki odadan mutfağına geçilmektedir. Mutfağın içinde iki adet gömme dolap mevcuttur (Bkz. Şekil 28.8).

Ev kırma çatılı, kırmızı aşı boyalı olup, marsilya kiremit kaplı ve tescillidir.

Onarım ve Değişiklik

Evin özgün özellikleri korunarak onarılmıştır.

Resim 3.15.1. Faik Yurtseven evi kuzey cephesi.

Resim 3.15.2. Faik Yurtseven evi batı cephesi.

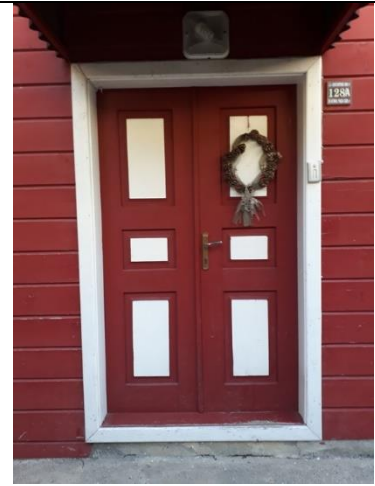
Resim 3.15.3. Faik Yurtseven evi doğu cephesi.

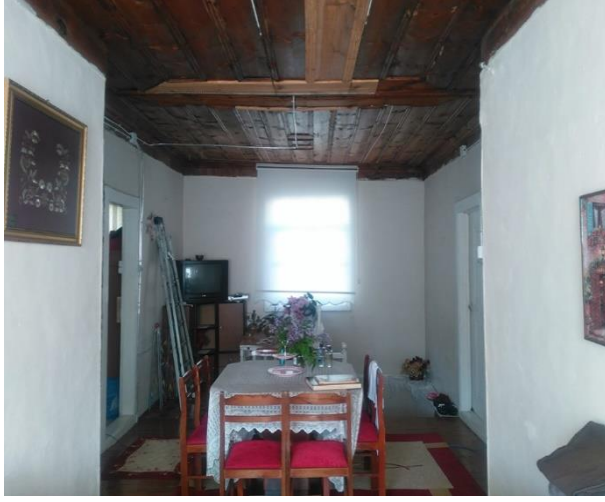
Resim 3.15.4. Faik Yurtseven evi güney cephesi.

Resim 3.15.5. Faik Yurtseven evi güney cephesi.

Resim 3.15.6. Faik Yurtseven evi kapısı.

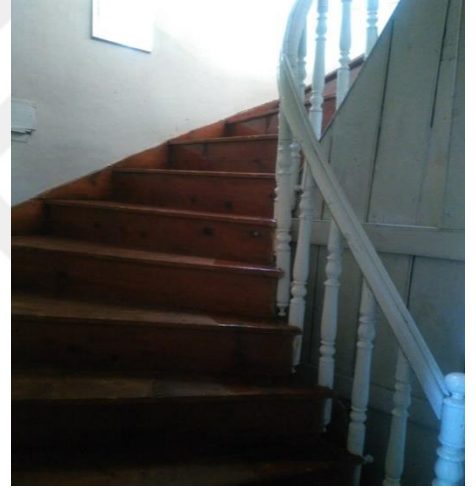
Resim 3.15.7. Faik Yurtseven evi sofrası.

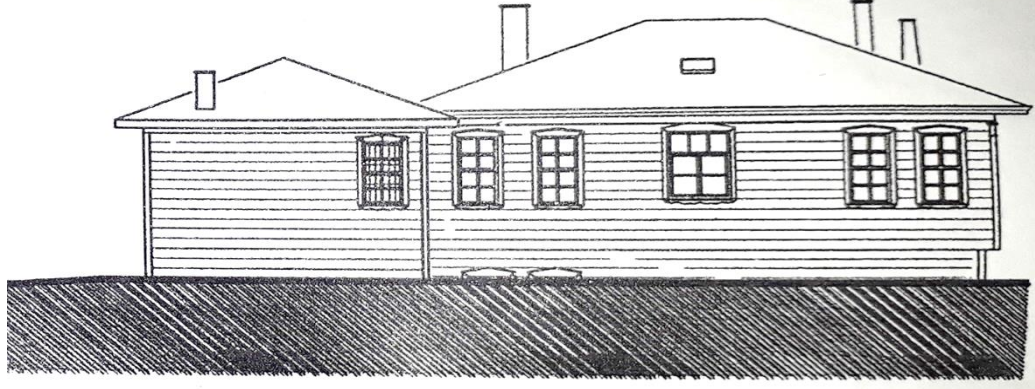
Resim 3.15.8. Faik Yurtseven evi kuzeybatı odası.

Resim 3.15.9. Faik Yurtseven evi kuzeydoğu odası.

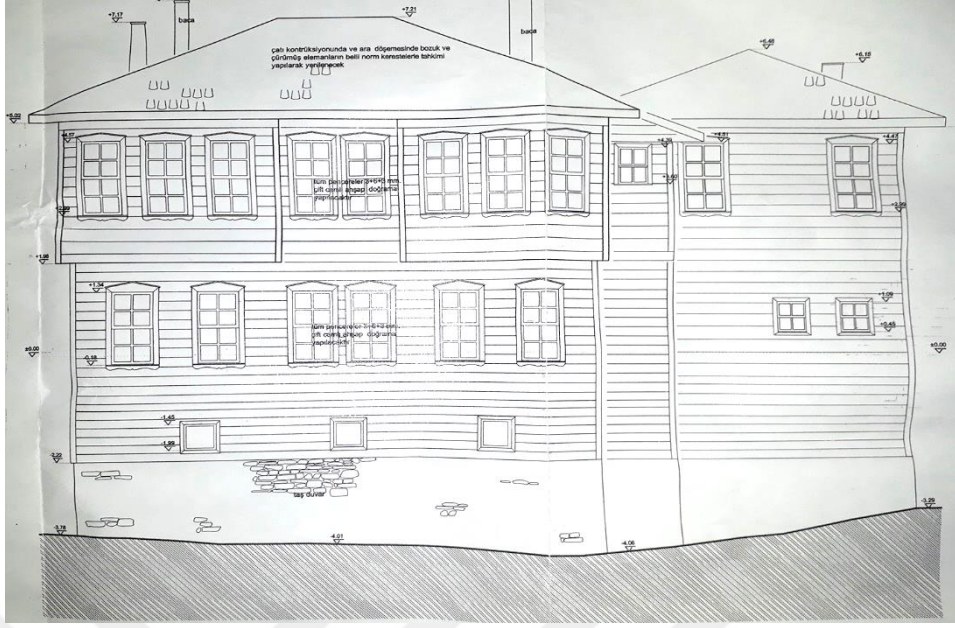
Resim 3.15.10. Faik Yurtseven evi merdivenleri.

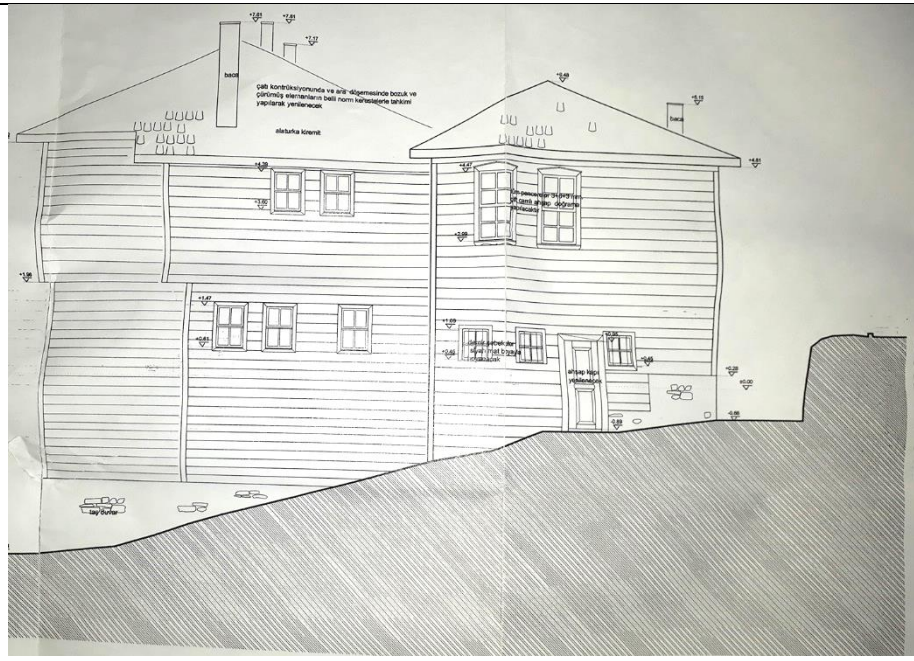
Şekil 3.15.1. Faik Yurtseven evi sokak çizimi.
Kaynak: İnebolu Belediyesi.

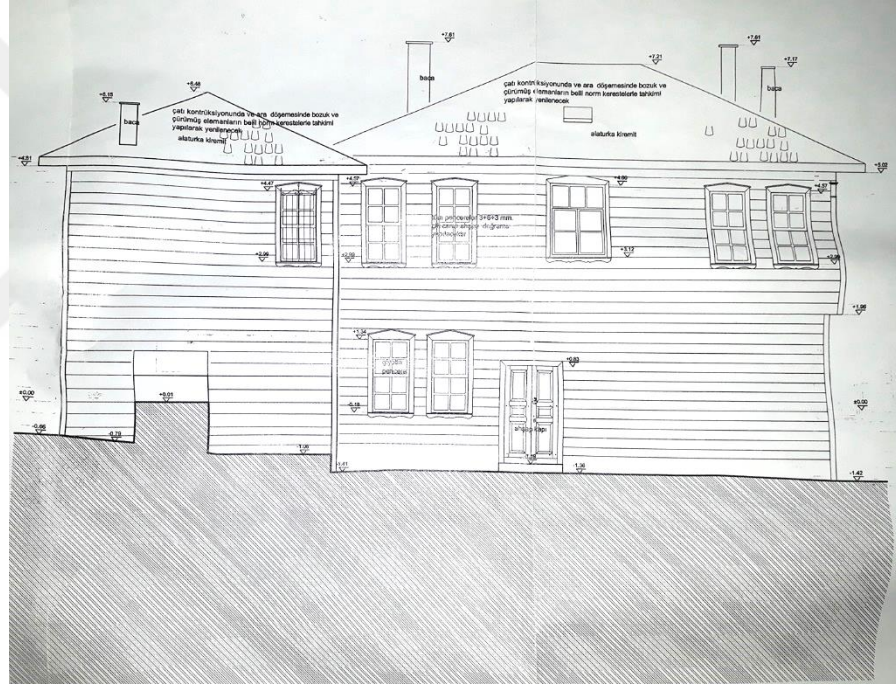
Şekil 3.15.2. Faik Yurtseven evi kuzey cephe çizimi.
Kaynak: İnebolu Belediyesi

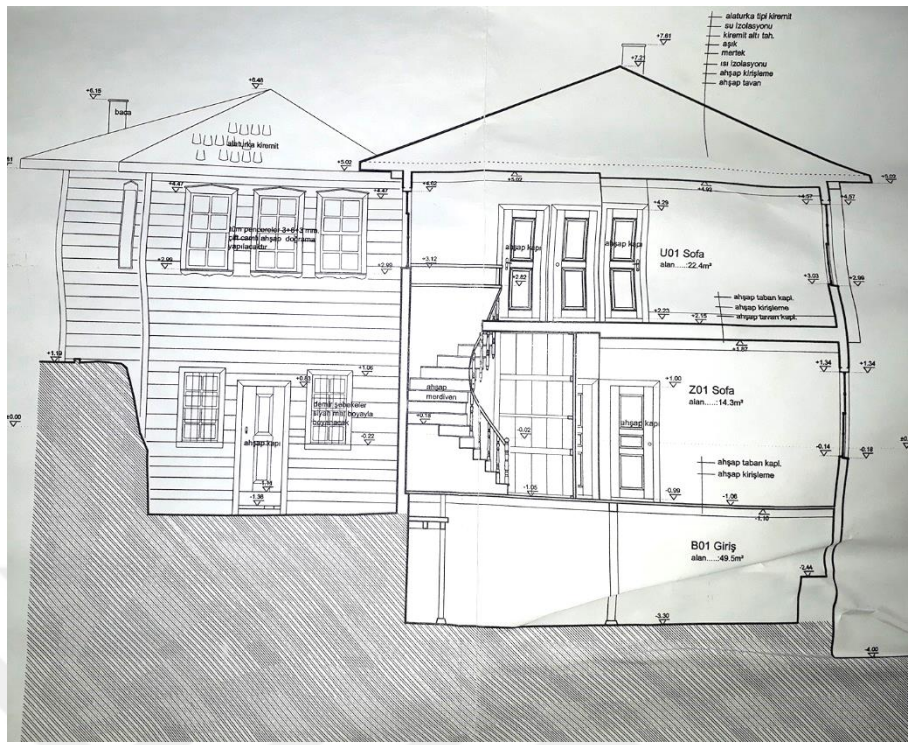
Şekil 3.15.3. Faik Yurtseven evi batı cephe çizimi.
Kaynak: İnebolu Belediyesi

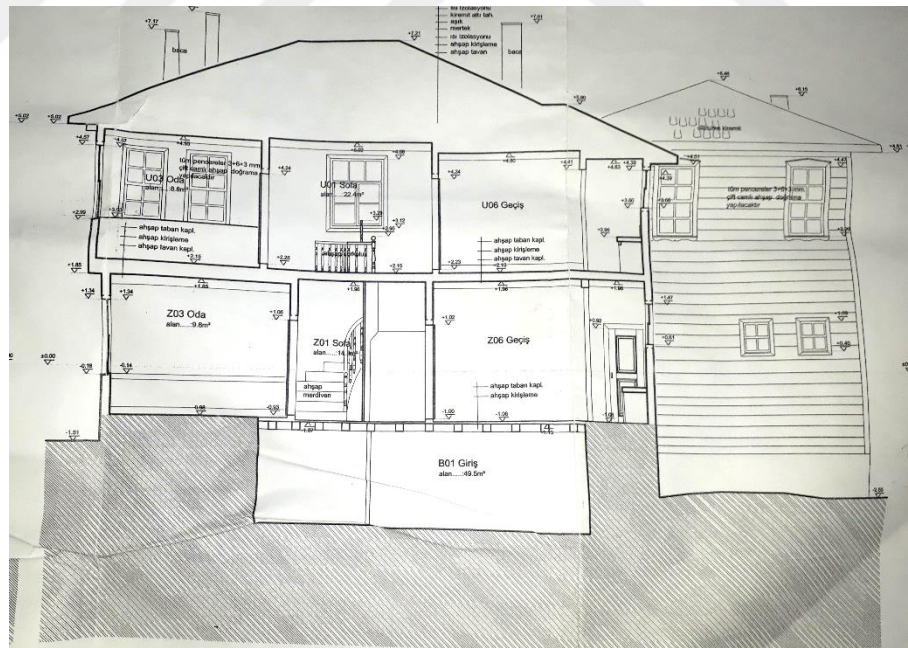
Şekil 3.15.4. Faik Yurtseven evi güney cephe çizimi.
Kaynak: İnebolu Belediyesi.

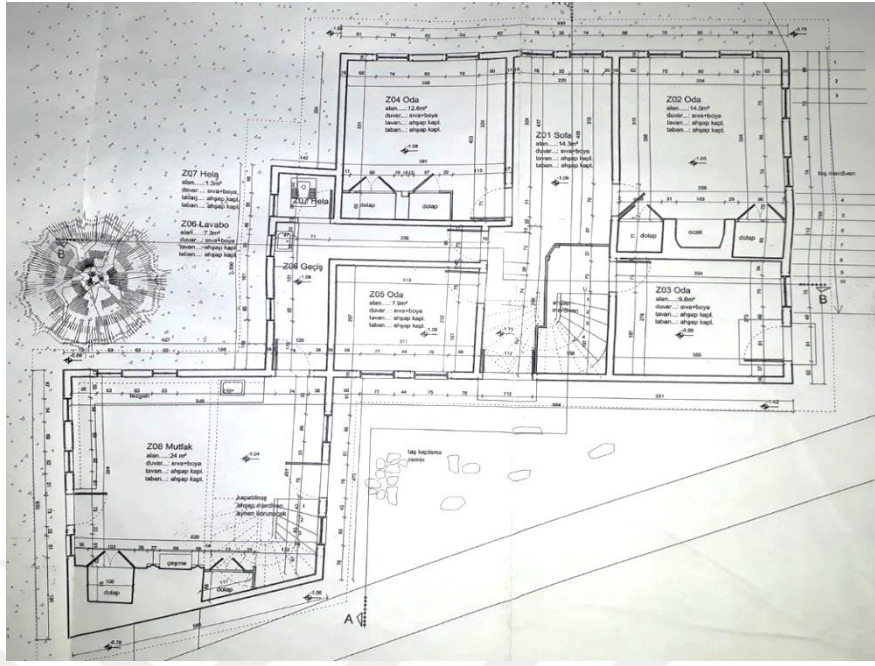
Şekil 3.15.5. Faik Yurtseven evi doğu cephe çizimi.
Kaynak: İnebolu Belediyesi

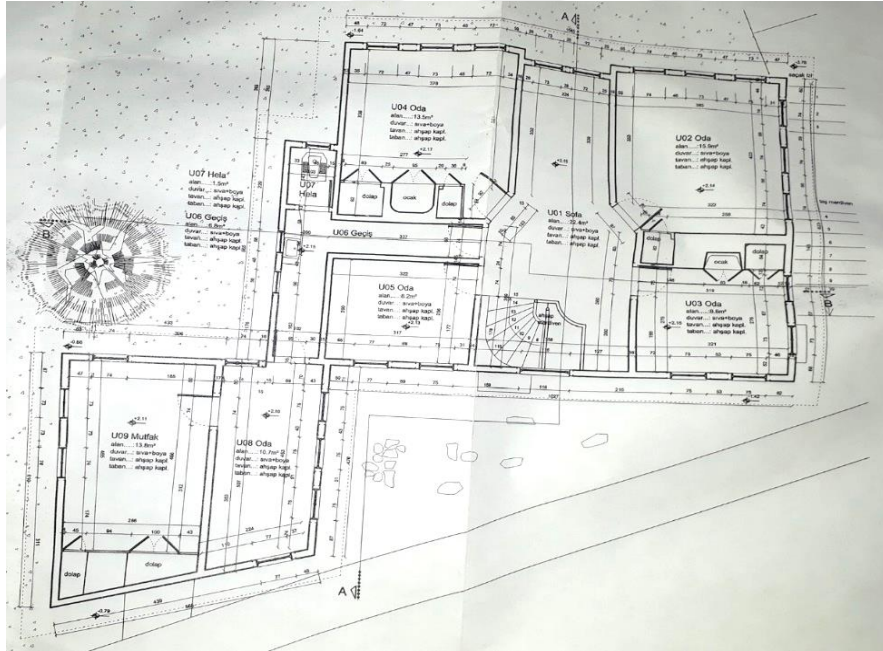
Şekil 3.15.6. Faik Yurtseven evi ön cephe kesiti.
Kaynak: İnebolu Belediyesi

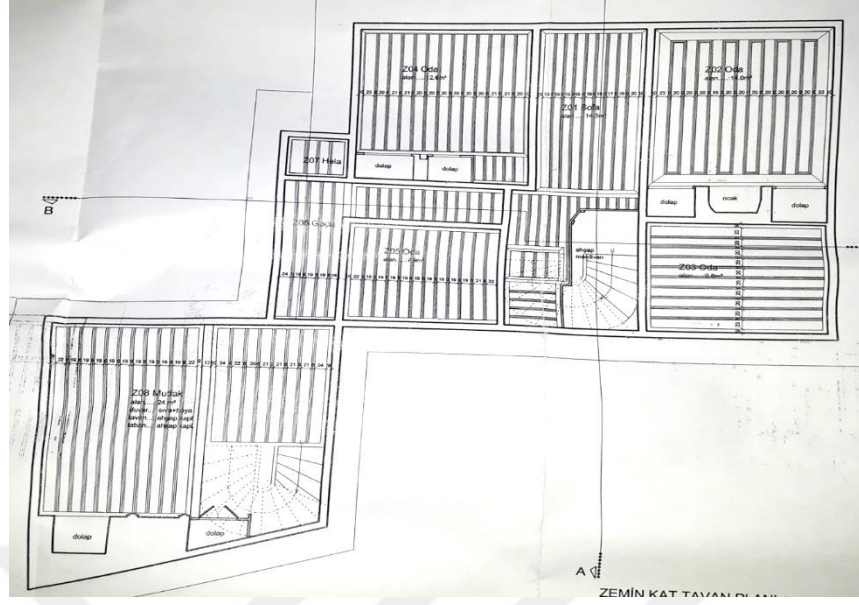
Şekil 3.15.7. Faik Yurtseven evi arka cephe kesiti.
Kaynak: İnebolu Belediyesi.

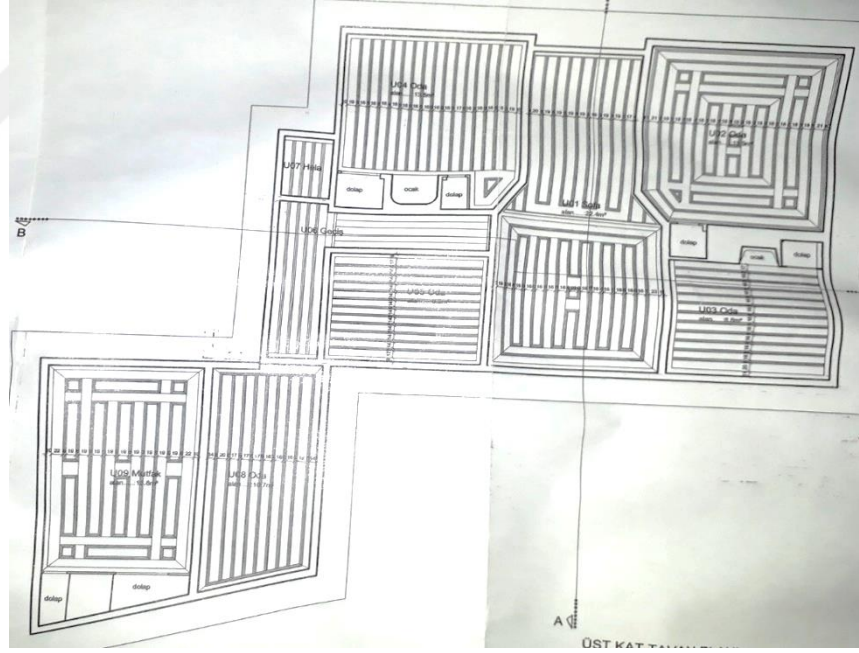
Şekil 3.15.8. Faik Yurtseven evi zemin kat planı.
Kaynak: İnebolu Belediyesi

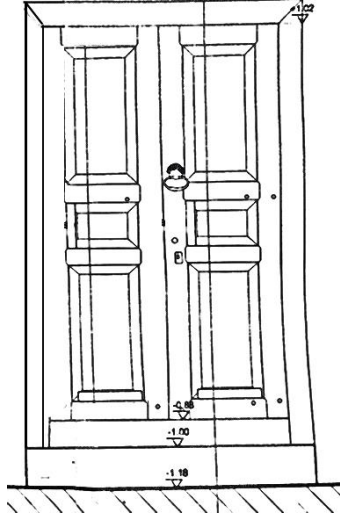
Şekil 3.15.9. Faik Yurtseven evi birinci kat planı.
Kaynak: İnebolu Belediyesi.

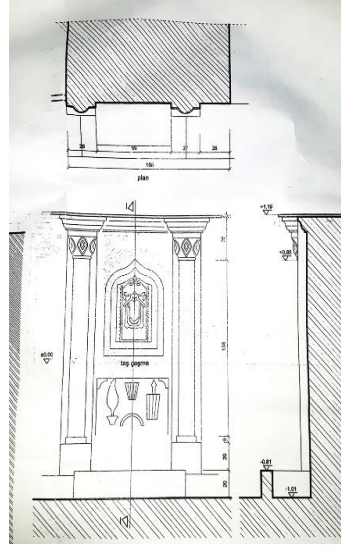
Şekil 3.15.10. Faik Yurtseven evi zemin kat tavan çizimi.
Kaynak: İnebolu Belediyesi

Şekil 3.15.11. Faik Yurtseven evi birinci kat tavan çizimi.
Kaynak: İnebolu Belediyesi.

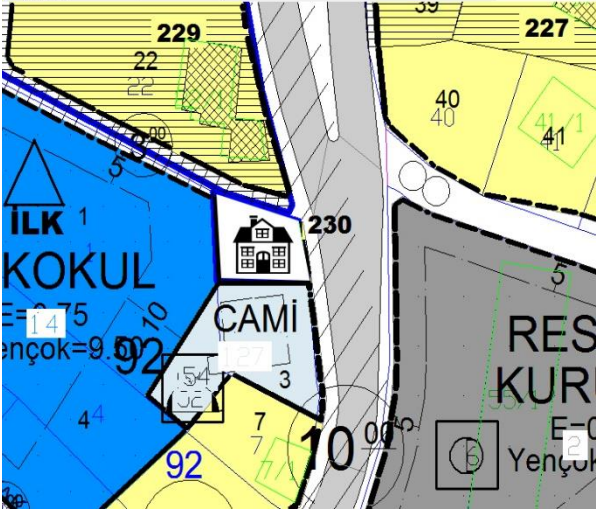

Şekil 3.15.12. Faik Yurtseven evi kapı çizimi.
Kaynak: İnebolu Belediyesi.

Şekil 3.15.13. Faik Yurtseven evi mutfakta
bulunan çeşme çizimi.
Kaynak: İnebolu Belediyesi.

Katalog 16. Melahat Helvacı Evi

RESİM NO: 3.16.1.-3.16.5.		ŞEKİL NO: 3.16.1.-3.16.16.		01.05.2018	
YAPININ ADI: MELAHAT HELVACI EVİ		ADRES: AŞAĞIHATİPBAĞI MAHALLESİ, M. KEMAL PAŞA CADDESİ NO:109		SON SAHİBİ: ALİ HELVACI	
YAPIM TARİHİ: 19. yy		KİTABE: YOK		USTASI: Bilinmiyor	
TAPU: AHŞAP İKİ KATLI EV VE ARSASI	PAFTA: 30MIAC	ADA: 92	PARSEL: 2	TESCİL FİŞ NO: 255	
KORUMA DURUMU					
	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	İÇ YAPI	SÜSLEME:
İYİ	√	√	√	√	√
ORTA					
KÖTÜ					
TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	BOYUT	
	MEVCUT	MEVCUT	MEVCUT	7,12 x 7,12 M.	
ORJİNAL KULLANIMI: EV		BUGÜNKÜ KULLANIMI: EV		ÖNERİLEN KULLANIMI: EV	
TESCİL DURUMU: TESCİLLİ					
MALZEME		TEKNİK		SÜSLEME	
TAŞIYICI: AHŞAP	DOLGU: AHŞAP	KAPLAMA: AHŞAP	AHŞAP KARKAS	MALZEME: AHŞAP	TEKNİK: OYMA
					
Kaynak: İnebolu Belediyesi					

Tanım

Aşağıhatıptağı Mahallesi, Mustafa Kemal Paşa Caddesi'ne cephe veren ev bodrum kat, ara kat, zemin kat, birinci kat ve çatı katı olarak inşa edilmiştir. Evin ön cephesi kuzey yöne bakmaktadır. Eve giriş kuzey cepheden zemin katta, sağda bulunan çift kanatlı kapıdan sağlanmaktadır. 1. kat tüm cephede çıkma yapmıştır. Bu cephede zemin katta küçük sağır bir çıkma ortasında 1/3 oranında üçgen alınlıklı, süslü pervazlı bir pencere vardır. 1. katta sağda 1/2 oranında ortada ise 1/3 oranında düşey sürgülü, üçgen alınlıklı, süslemeli pervazlı küçük pencere vardır. Caddeye bakan doğu cephede zemin katta ortada küçük madeni parmaklıklı, solda ise 1/2 oranında madeni parmaklıklı, düşey sürgülü, üçgen alınlıklı, süslemeli pervazlı pencere cepheye yerleştirilmiştir. 1. kat tamamıyla çıkmalı olup ortada cumba iki adet aşap payanda ile desteklenerek daha ön planda çıkartılmış olup çatıda üçgen alınlıkla son bulmaktadır. Orta çıkmanın yan yüzlerinde de pencereler bulunmaktadır. Cumba üzerinde iki adet 1/2 oranında, cumbanın sağında ve solunda aynı şekilde 1/2 oranında ikişer adet, cumba yan yüzlerinde 1/4 oranında ikişer adet düşey sürgülü, üçgen alınlıklı, süslemeli pervazlı pencere ile çatı katında cumba üzerinde ispanyol tipi kanatlı bir pencere yanlarda ise küçük servis pencereleri bu cepheye hareket katmıştır. Güney cephede zemin katta 2/3'lük çıkma üzerinde sağda bir adet 1/2 oranında solunda ise 1/2 oranında iki adet yanyana düşey sürgülü, üçgen alınlıklı, süslemeli pervazlı pencere vardır. 1. kat tüm cephede çıkma yapmış olup sağ ve sol köşelere yakın 1/2 oranında dört adet düşey sürgülü, üçgen alınlıklı, süslemeli pervazlı pencere vardır. Evin arka cephesi batı yönüne bakmaktadır. Arka cephede görülen bodrum kat arazi eğiminden dolayı ön cephede görülmemektedir. Bodrum kat duvarları yığma moloz taştan yapılmıştır. Bodrum kata giriş ortada bulunan tek kanatlı ahşap kapı ile sağlanmaktadır. Giriş kapısının sağında ve solunda birer adet düşey sürgülü, kapının üst tavan noktasında ise dikdörtgen ara kat aydınlatma penceresi vardır. Ara kata bodrum kattan merdivenle çıkılmaktadır. Ara kat sofa ve banyodan oluşmaktadır. Zemin kat, tüm cephede çıkma yapmakla birlikte, 1. katta kademeli olarak artmıştır. Ortadan çapraz iki payanda ile desteklenen cumba, kademeli artarak çatıda üçgen alınlıkla son bulmaktadır.

Cumbanın yan yüzlerinde 1/4 oranında ikişer adet, cumba üzerinde 1/2 oranında, cumbanın sağında ve solunda 1/2 oranında ikişer adet zemin kat ve 1. katta düşey sürgülü, üçgen alınlıklı, süslemeli pervazlı pencere arka cepheye hareket katmıştır. Çatı katta ispanyol tipi bir adet kanatlı pencere ile yanlarında birer adet servis penceresi vardır. Evin zemin kat ana kapısından girildiğinde sağdan zemin kata giriş sağlanmakta solda ise döner merdivenle 1.kata çıkılmaktadır. Zemin kata sofadan giriş sağlanmakta, evin kuzeybatı ve güneybatı odaları ve mutfağı sofaya açılmaktadır. Evin 1. katında bulunan kuzeybatı, güneybatı, kuzeydoğu, güneydoğu odaları aynı şekilde sofaya açılmaktadır. Çatı katta ise sofa ve çatı arası boşluğu vardır. Çatı arası boşluğu depo olarak kullanılmaktadır. Evin zemin kat mutfağında ocak yer alır. Zemin kattan döner merdivenle 1. kata çıkıldığında sofaya açılan dört oda karşımıza çıkar. Kuzey cephedeki kuzeydoğu ve kuzeybatı odalarının arasına hela yerleştirilmiştir. Kuzeybatı odasının doğu duvarının sağında ve solunda gömme dolap ortasında ocak bulunur.

Kuzey, güney yönünde beşik çatılı olan ev, kırmızı aşı boyalı ve tescilli yapılar arasındadır.

Onarım ve Değişiklik

Ev, özgün özellikleri korunarak onarılmıştır.

Resim 3.16.1. Melahat Helvacı evi kuzey cephesi.

Resim 3.16.2. Melahat Helvacı evi güney cephesi.

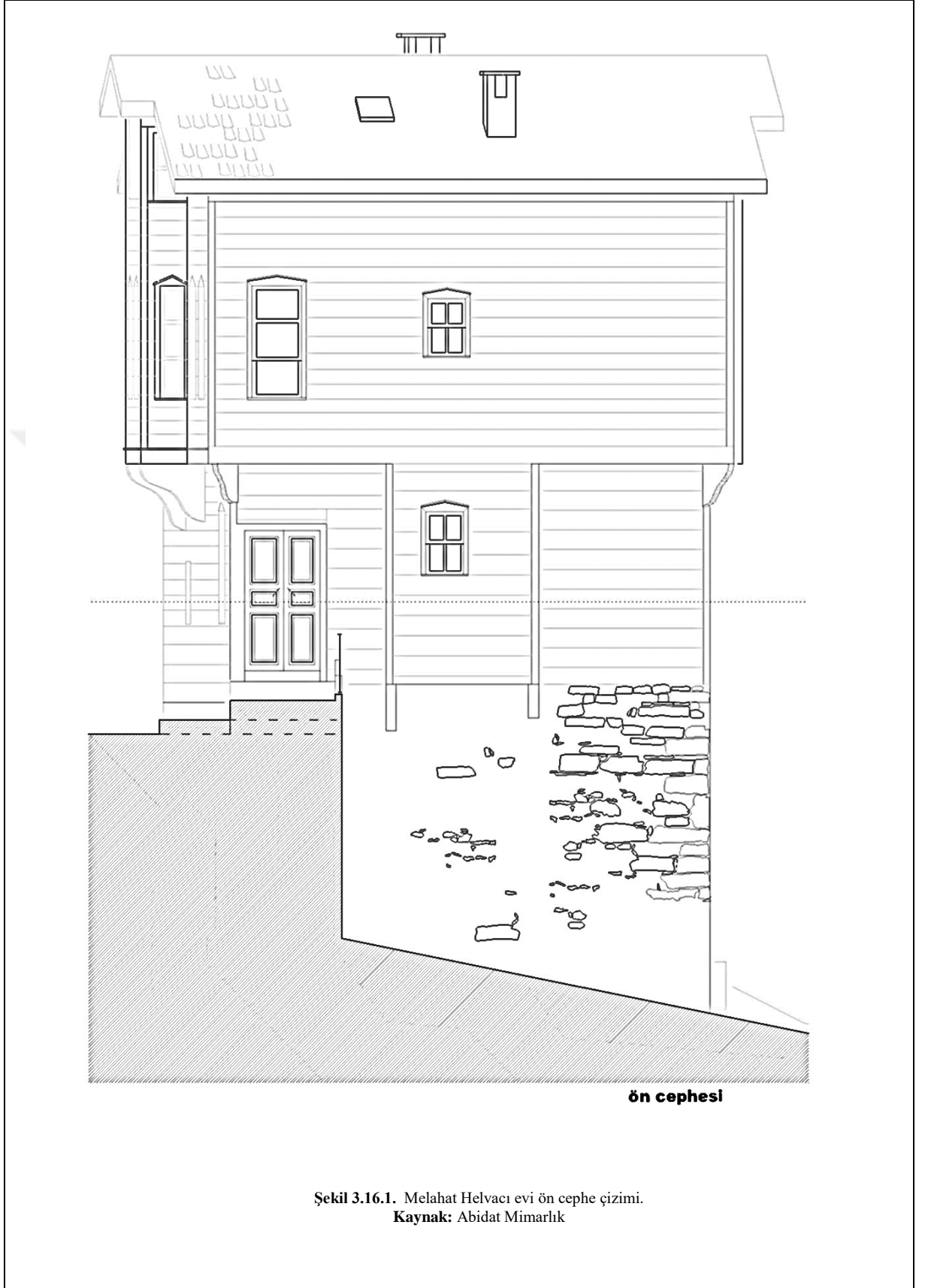
Resim 3.16.3. Melahat Helvacı evi doğu cephesi.

Resim 3.16.4 Melahat Helvacı evi batı cephesi.

Resim 3.16.5. Melahat Helvacı evi kapısı.

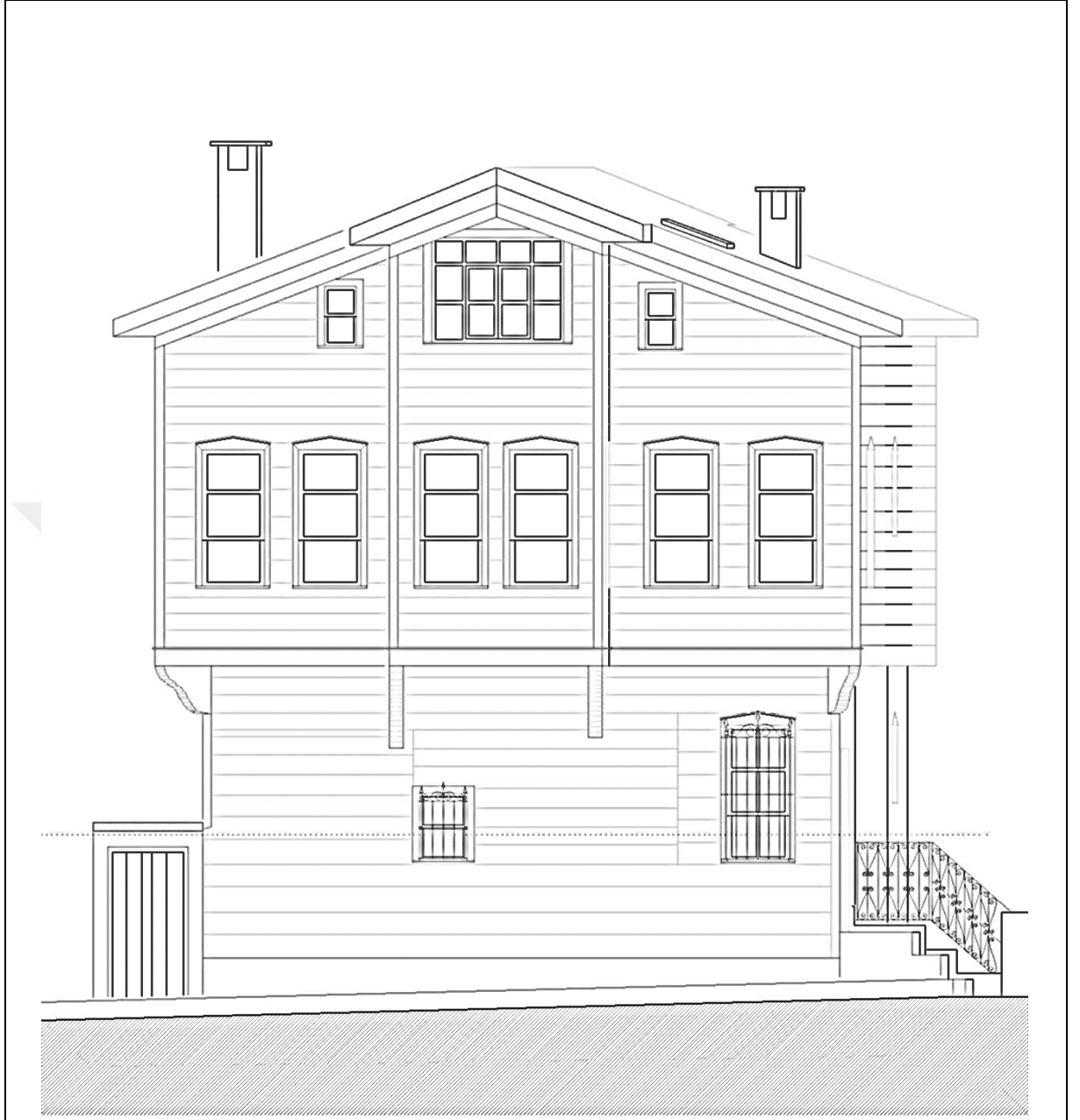
Şekil 3.16.1. Melahat Helvacı evi ön cephe çizimi.
Kaynak: Abidat Mimarlık

Şekil 3.16.2. Melahat Helvacı evi arka cephe çizimi.
Kaynak: Abidat Mimarlık

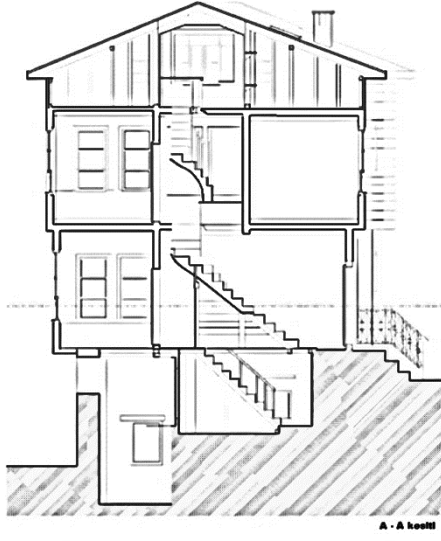

Şekil 3.16.3. Melahat Helvacı evi batı cephe çizimi.
Kaynak: Abidat Mimarlık

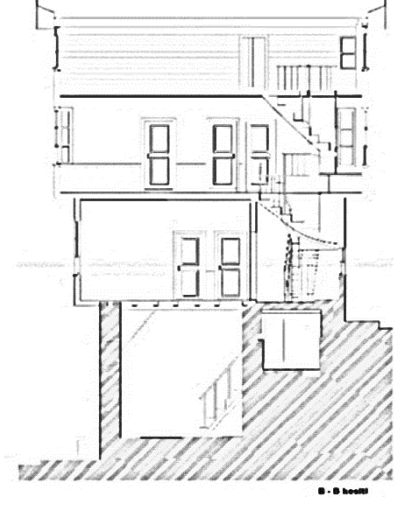

sol yan cephe

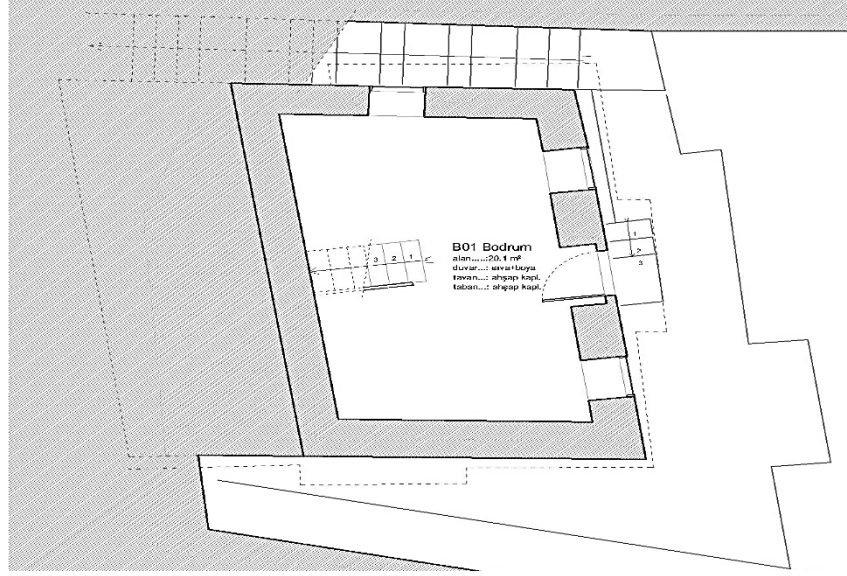
Şekil 3.16.4. Melahat Helvacı evi doğu cephe çizimi.
Kaynak: Abidat Mimarlık

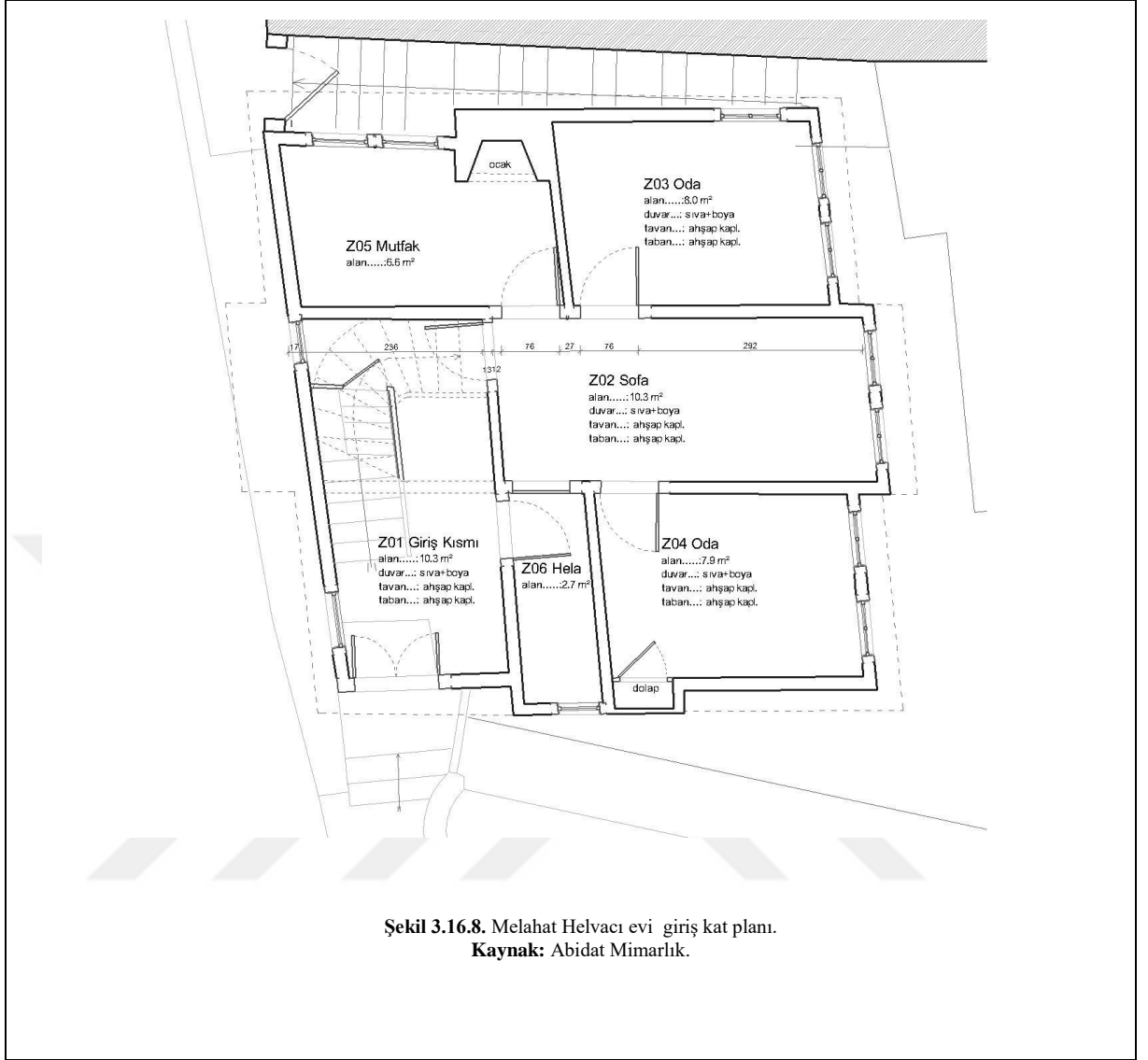
Şekil 3.16.5. Melahat Helvacı evi doğu cephe kesiti
Kaynak: Abidat Mimarlık.

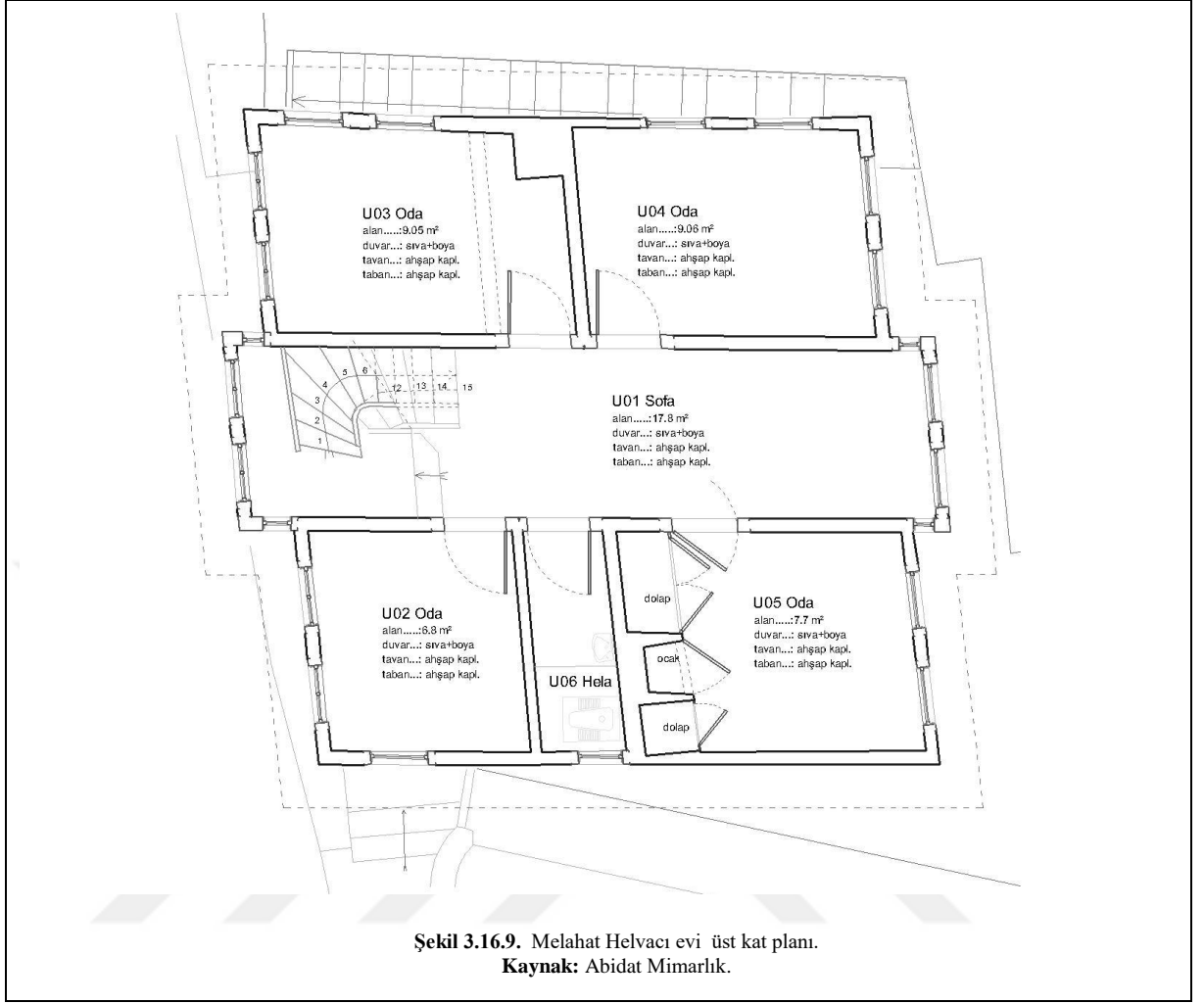

Şekil 3.16.6. Melahat Helvacı evi batı cephe kesiti.
Kaynak: Abidat Mimarlık.

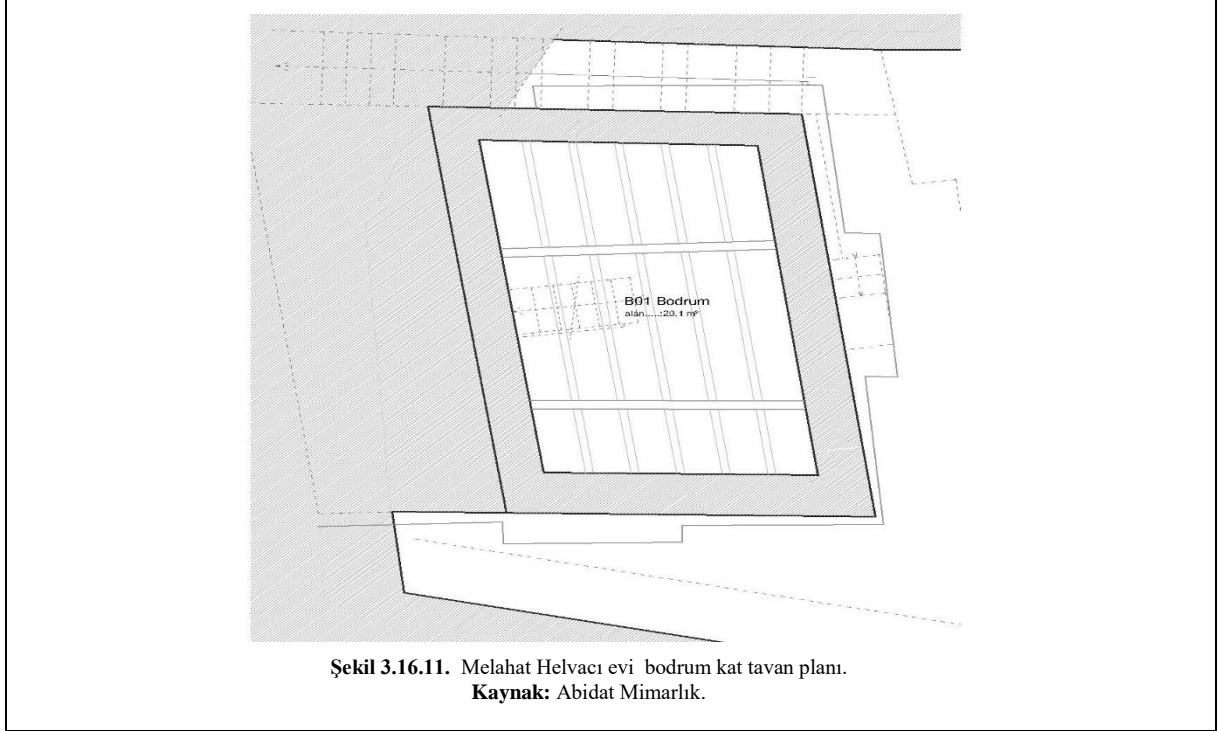
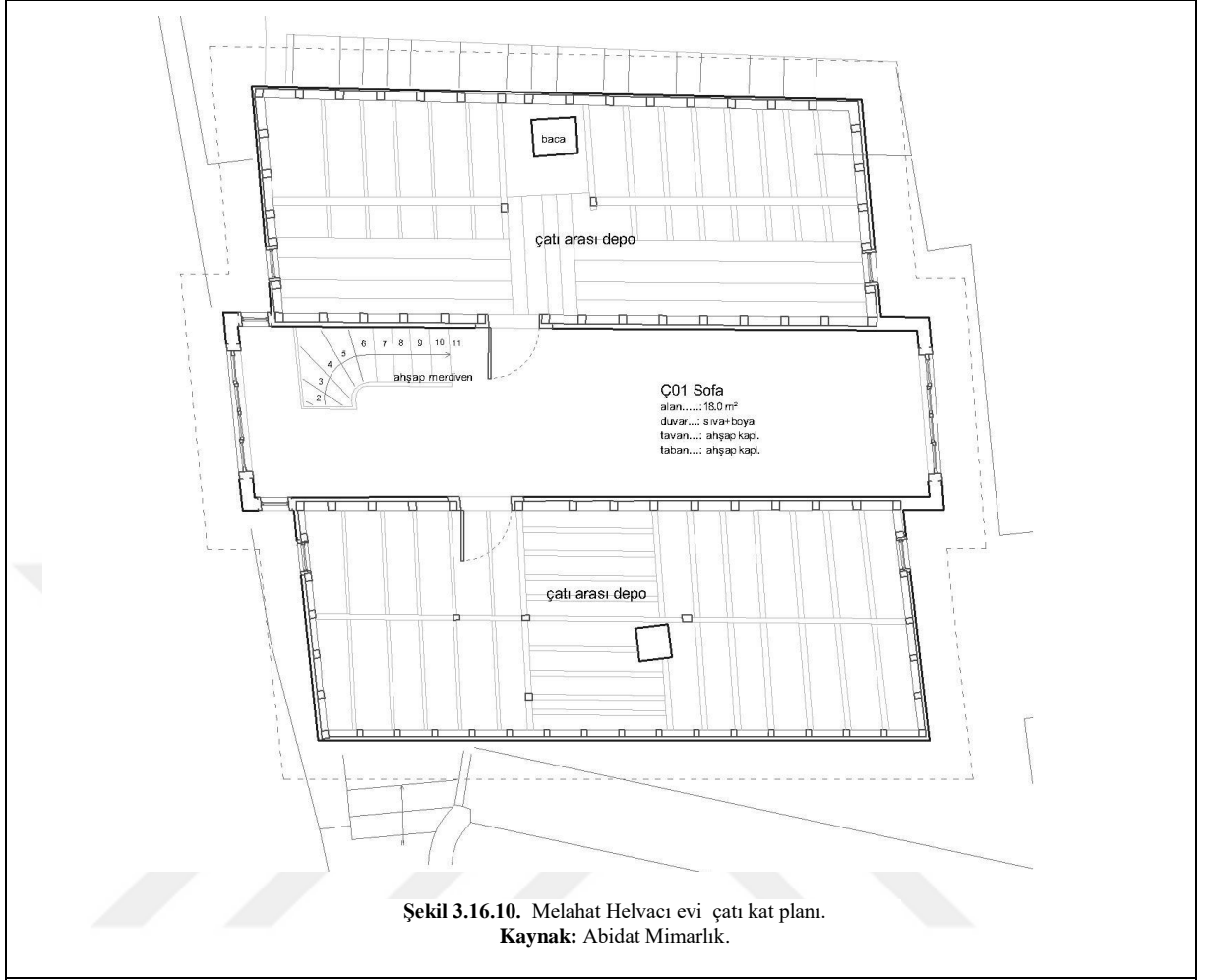

Şekil 3.16.7. Melahat Helvacı evi bodrum kat planı.
Kaynak: Abidat Mimarlık.

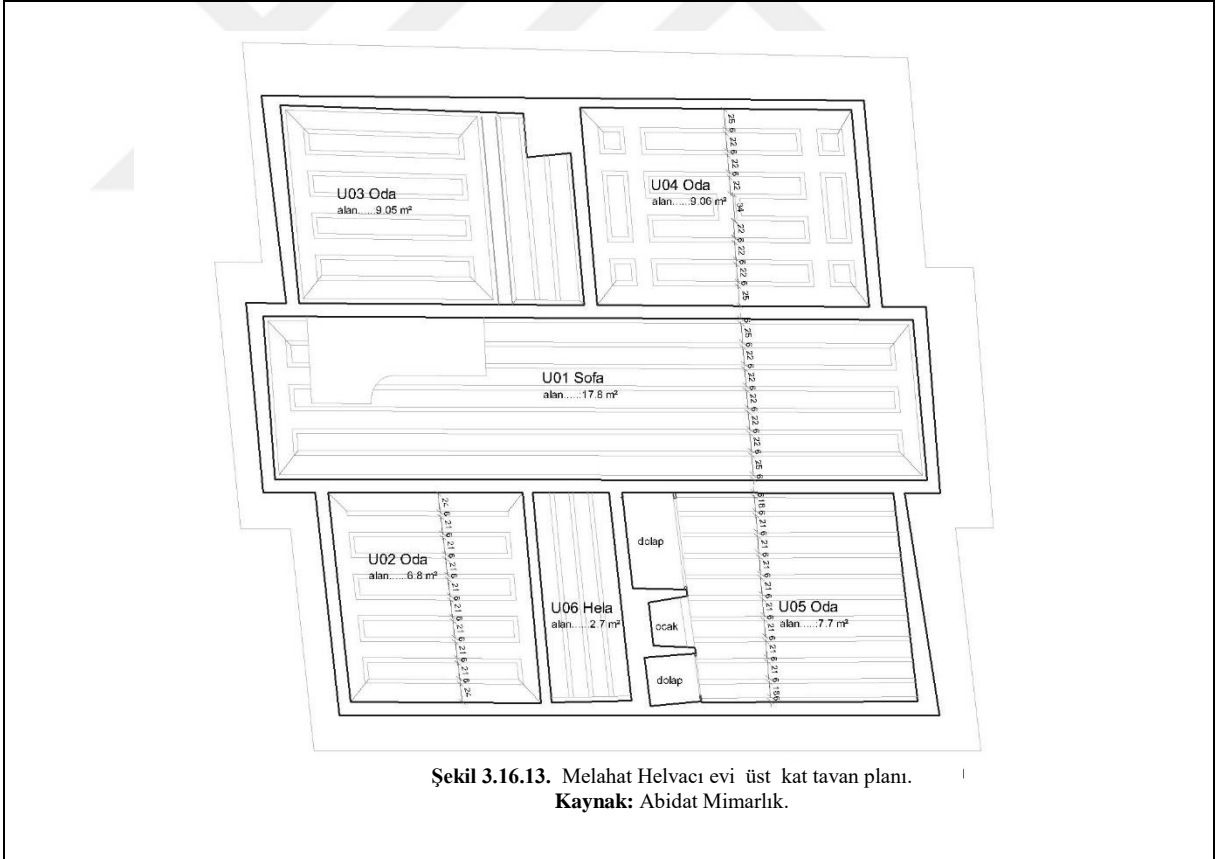

Şekil 3.16.9. Melahat Helvacı evi üst kat planı.
Kaynak: Abidat Mimarlık.

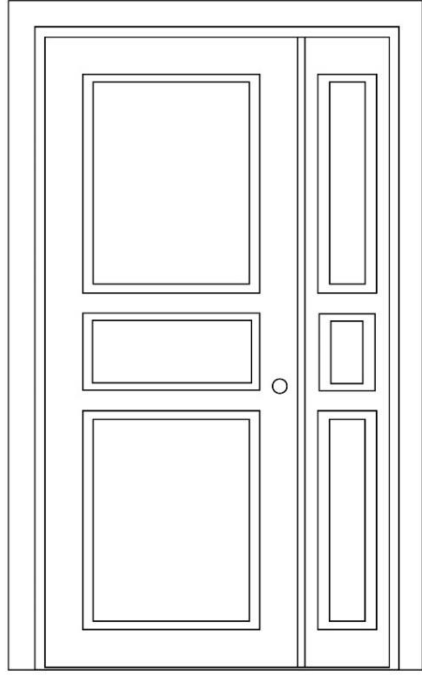

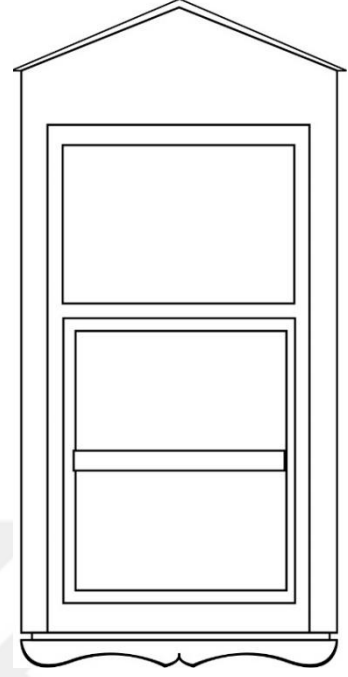
Şekil 3.16.12. Melahat Helvacı evi giriş kat tavan planı.
Kaynak: Abidat Mimarlık.

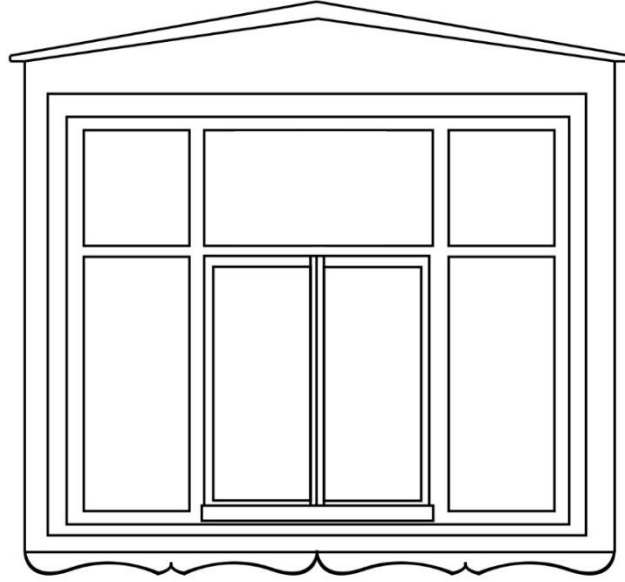
Şekil 3.16.13. Melahat Helvacı evi üst kat tavan planı.
Kaynak: Abidat Mimarlık.

Şekil 3.16.14. Melahat Helvacı evi kapı çizimi.

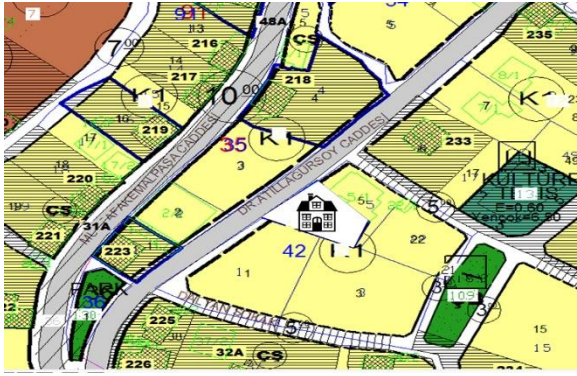

Şekil 3.16.15. Melahat Helvacı evi pencere çizimi.

Şekil 3.16.16. Melahat Helvacı evi çatı kat pencere çizimi.

Katalog 17. Veli Tok Evi

RESİM NO: 3.17.1.-3.17.4.		ŞEKİL NO: 3.17.1.		01.05.2018	
YAPININ ADI: VELİ TOK		ADRES: YUKARIHATİPBAĞI MAHALLESİ, DR. ATILLA GÜRSOY CADDESİ NO:61		SON SAHİBİ: VELİ TOK	
YAPIM TARİHİ:19.yy.		KİTABE:YOK		USTASI: BİLİNMIYOR	
TAPU: ÜÇ KATLI AHŞAP EV VE BAHÇESİ	PAFTA: 30MIBD	ADA: 42	PARSEL: 4	TESCİL FİŞ NO: 249	
KORUMA DURUMU					
	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	İÇ YAPI	SÜSLEME:
İYİ	√	√	√	√	√
ORTA					
KÖTÜ					
TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	BOYUT	
	MEVCUT	MEVCUT	MEVCUT	9,25 X 8,20 M.	
ORJİNAL KULLANIMI: EV		BUGÜNKÜ KULLANIMI: EV		ÖNERİLEN KULLANIMI: EV	
TESCİL DURUMU: TESCİLLİ					
MALZEME			TEKNİK	SÜSLEME	
TAŞIYICI: TAŞ+AHŞAP	DOLGU: AHŞAP	KAPLAMA: AHŞAP	AHŞAP:KARKAS	MALZEME: AHŞAP	TEKNİK: OYMA
					
Kaynak: İnebolu Belediyesi					

Tanım

Yukarıhatipbağı Mahallesi, Dr. Atilla Gürsoy Caddesi'ne cephe veren ev bodrum kat, zemin kat üzerine bir kat inşa edilmiştir. Evin ön cephesi batı yönüne bakmaktadır. Ön cephe bodrum kat duvarları kesme taştan yapılmıştır. Bodrum katın ortasında girişi sağlayan taş söve çevrili madeni kapısı bulunmaktadır. Kapının sağında ve solunda madeni parmaklıklı, taş söveli ve alınlıklı iki pencere yer alır. Ön cephenin ortasından kademeli olarak çatıda son bulan cumba vardır. Cumba üzerinde bir adet ispanyol tipi plastik kanatlı pencere, sağ ve sol bölümlerde de birer adet ispanyol tipi plastik kanatlı pencere vardır. 1. kat zemin kat cephesiyle aynı özellikleri taşımakta sadece 1. kattaki cumbanın yan cephelerinde 1/3 oranında dikdörtgen pencere vardır. Batı cephenin sol köşesinde moloz taş duvardan zemin kat ve 1.kata girişi sağlayan bir kapı ile avluya girilmektedir.

Güney cephe zemin kata girişi sağlayan bir kapı kapının sağında ise ispanyol tipi iki adet plastik kanatlı pencere vardır. Güney cephenin 1. katında sağ tarafından 1/3 oranında çıkma yapmış olup sağıdır. Çıkma üzerinde ve yanında iki adet ispanyol tipi plastik kanatlı pencere vardır. Evin zemin katı doğu cephesi olan arka cephede eğimden dolayı görülememektedir. Evin arka cephesine zemin kattan merdivenle geçilmekte ve 1. kat girişi arka cepheden sağlanmaktadır. Bu cephenin ortasında bir adet madeni kapı, sağ ve sol köşelerde ise birer adet ispanyol tipi plastik kanatlı pencere vardır. Bu cephe beton sıva ile kaplanmıştır.

Evin kuzey cephesinin ıslak zemin bölümü zemin kattan çatıya kadar çıkma vardır. Çıkmanın sokağa bakan batı cephesinde zemin kat ve 1. katta birer adet dikdörtgen, palastik, tek kanatlı pencere yer almıştır.

Kırma çatılı olan ev, kırmızı aşı boyalı ve marsilya kiremit örtülüdür.

Onarım ve Değişiklik

Evin birçok bölümü özgün kimliğini kaybetmiştir. Bodrum kat orta kapısı demir doğrama kapı ile değiştirilmiştir. Evin tamamının pencereleri plastik doğrama olarak değiştirilmiştir. Evin 1. kat arka cephesi komple betonarme sıva kaplıdır. Yine aynı şekilde zemin kat kapısının etrafı da betonarme sıva kaplıdır.

Resim 3.17.1. Veli Tok evi batı cephesi.

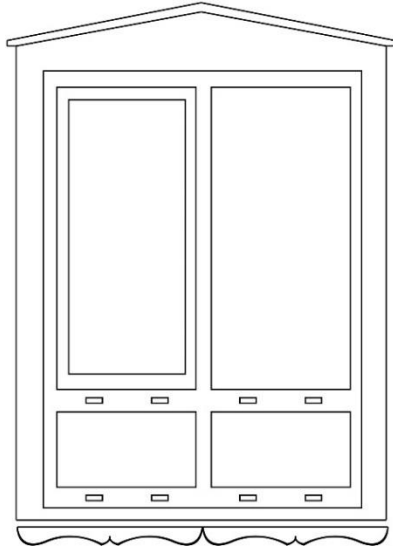
Resim 3.17.2. Veli Tok evi güney cephesi.

Resim 3.17.3. Veli Tok evi doğu cephesi.

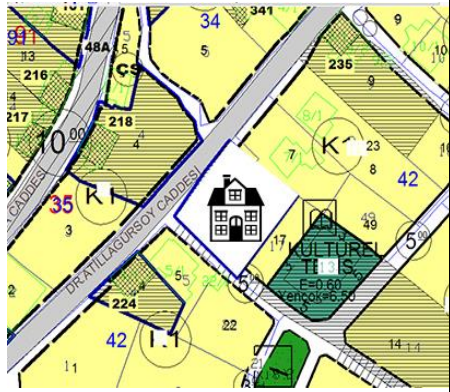

Resim 3.17.4. Veli Tok evi kuzey cephesi.

Şekil 3.17.1. Veli Tok evi pencere çizimi.

Katalog 18. Yaşar Usta Evi

RESİM NO: 3.18.1.-3.18.5.		ŞEKİL NO: 3.18.1.-3.18.2.		01.05.2018	
YAPININ ADI: YAŞAR USTA EVİ		ADRES: YUKARIHATİPBAĞI MAHALLESİ, DR. ATILLA GÜRSOY CADDESİ NO:55		SON SAHİBİ: YAŞAR USTA	
YAPIM TARİHİ:19. yy		KİTABE:YOK		USTASI: BİLİNMIYOR	
TAPU:AHŞAP İKİ KATLI EV VE BAHÇE	PAFTA: 30M1BD	ADA: 42	PARSEL: 6	TESCİL FİŞ NO: 260	
KORUMA DURUMU					
	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	İÇ YAPI	SÜSLEME:
İYİ	√	√	√	√	
ORTA					√
KÖTÜ					
TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	BOYUT	
	MEVCUT	MEVCUT	MEVCUT	9,25 X 8,20 M.	
ORJİNAL KULLANIMI: EV		BUGÜNKÜ KULLANIMI: EV		ÖNERİLEN KULLANIMI: EV	
TESCİL DURUMU: TESCİLLİ					
MALZEME			TEKNİK	SÜSLEME	
TAŞIYICI: TAŞ VE AHŞAP	DOLGU: AHŞAP	KAPLAMA: AHŞAP	AHŞAP KARKAS	MALZEME: TAŞ AHŞAP	TEKNİK: OYMA
					
Kaynak: İnebolu Belediyesi					

Tanım

Yukarıhatıptağı Mahallesi, Dr. Atilla Gürsoy Caddesi'ne cephe veren ev bodrum kat, zemin kat ve bir kat olarak inşa edilmiştir. Ev moloz taş üzeri beton avlu duvarlı parselin ortasına yerleştirilmiştir. Ön cephesi batı yönüne bakmaktadır. Evin ön cephesinin bodrum katı kesme taştan yapılmıştır. Ön cephede bodrum katın ortasında taş kemerli çift kanatlı ahşap kapı ile iki yanında birer adet taş kemerli 1/1,5 oranında kanatlı pencere vardır. 1. kat tüm cephede çıkma yapmakla birlikte, orta cumba zemin kattan iki payanda ile desteklenerek, daha ön planda çıkma yapıp, kademeli olarak üçgen alınlıklı çatıda son bulmaktadır. Zemin ve 1. katta cumba üzerinde 1/2 oranında ikişer, cumbanın sağında ve solunda ikişer cumba yan yüzlerinde birer adet 1/4 oranında tek kanatlı, üçgen alınlıklı, süslemeli pervazlı, ahşap pencere ile kat aralarındaki silmeler ve başlıklı söveler cepheye hareket katmıştır. Evin kuzey cephesinde ise basamaklarla ulaşılan 1. kata girişi sağlayan ortada çift kanatlı ahşap kapı ile yanlarda ikişer adet 1/2 oranında tek kanatlı, üçgen alınlıklı, süslemeli pervazlı pencere vardır. 2. kat ise 2/3 oranında çıkmalı olup sağ köşedeki çıkma üç adet payanda ile desteklenmiştir. Payanda uçlarında tokmak süslemelidir. Arka cephe doğu yönüne bakmaktadır. Ön cephede görülen bodrum kat arazi eğiminden dolayı arka cephede görülmemektedir. Zemin katın ortasında çift kanatlı zemin kata girişi sağlayan ahşap kapı vardır. Zemin kat kapı girişi üzerine sundurma yapılmıştır. Arka cephesinin zemin katında üç adet tek kanatlı, üçgen alınlıklı, süslemeli pervazlı, ahşap pencere vardır. 1. kat 2/3 oranında üç adet payanda ile destekli sağ taraftan çıkma yapmıştır. Bu çıkma üzerinde üç adet, çıkma dışındaki bölümde ise bir adet 1/2 oranında, tek kanatlı, üçgen alınlıklı, süslemeli pervazlı pencere vardır. Güney cephede ise zeminden itibaren çatıda üçgen alınlıkla son bulan çıkma mevcuttur. Çıkmanın zemin katında bir adet 1/1.5 oranında, çıkmanın sağında ve solundaki yüzlerde 1/2 oranında iki adet, 1.katta çıkma üzerinde iki adet 1/1.5 oranında, sağında ve solunda birer adet 1/2 oranında tek kanatlı, üçgen alınlıklı, süslemeli pervazlı, pencere vardır.

Kırma çatılı olan ev, kırmızı aşı boyalı ve tescilli evler arasındadır.

Onarım ve Değişiklik

Evin güney cephesinin bodrum kat moloz taş duvarının üzeri betonarme sıva ile kaplanmıştır. Zemin kat giriş katı kapısı üzeri kapatılmış ve pencereleri plastik doğrama ile çevrilmiştir.

Resim 3.18.1. Yaşar Usta evi batı cephesi.

Resim 3.18.2. Yaşar Usta evi doğu cephesi.

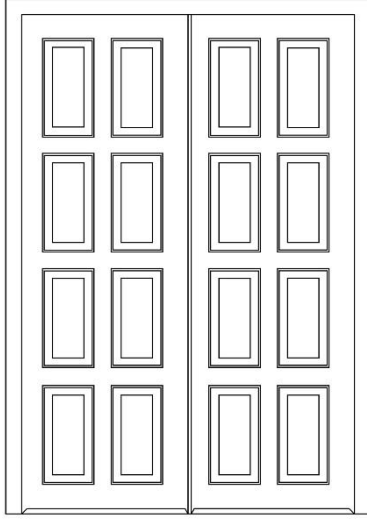
Resim 3.18.3. Yaşar Usta evi kuzey cephesi.

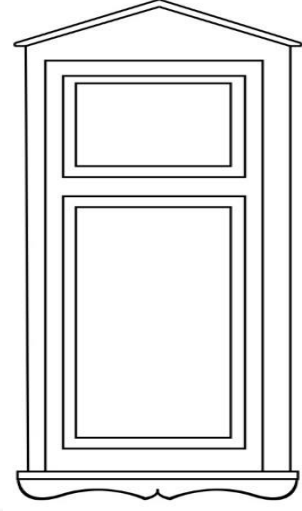
Resim 3.18.4. Yaşar Usta evi güney cephesi.

Resim 3.18.5. Yaşar Usta evi kapısı.

Şekil 3.18.1. Yaşar Usta evi kapı çizimi.

Şekil 3.18.2. Yaşar Usta evi pencere çizimi.

Katalog 19. Zeynep Güleç Evi

RESİM NO: 3.19.1.-3.19.9.		ŞEKİL NO: 3.19.1.-3.19.4.		01.05.2018	
YAPININ ADI: ZEYNEP GÜLEÇ EVİ		ADRES: YUKARIHATİPBAĞI MAHALLESİ, DR. ATILLA GÜRSOY CAD. NO: 55		SON SAHİBİ: İDRİS GÜLEÇ	
YAPIM TARİHİ: 19.yy 1910		KİTABE:YOK		USTASI:BİLİNMIYOR	
TAPU: AHSAP ÜÇ KATLI EV VE BAHÇESİ	PAFTA: 30MIBD	ADA: 38	PARSEL: 1	TESCİL FİŞ NO: 222	
KORUMA DURUMU					
	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	İÇ YAPI	SÜSLEME:
İYİ	√	√	√	√	√
ORTA					
KÖTÜ					
TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	BOYUT	
	MEVCUT	MEVCUT	MEVCUT	9,80 X 7,80 M.	
ORJİNAL KULLANIMI: EV		BUGÜNKÜ KULLANIMI: EV		ÖNERİLEN KULLANIMI: EV	
TESCİL DURUMU: TESCİLLİ					
MALZEME		TEKNİK		SÜSLEME	
TAŞIYICI: TAŞ, AHSAP	DOLGU: AHSAP	KAPLAMA: AHSAP	AHSAP KARKAS	MALZEME: AHSAP	TEKNİK: OYMA
					
Kaynak: İnebolu Belediyesi					

Tanım

Yukarıhatıptağı Mahallesi, Dr. Atilla Gürsoy Caddesi üzerine cephe veren ev zemin kat üzerine iki kat olarak inşa edilmiştir.

Evin ön cephesi batı yönüne bakmaktadır. Zemin katın batı yönü kesme taştan yapılmıştır. Zemin kata ortasındadaki tek kanatlı ahşap kapı ile giriş sağlanmaktadır. Kapının hemen girişinde çeşme ve kurnası yer almaktadır. Kapının iki yanında 1/3 oranında dikdörtgen pencere ile batı yönünde sağda 1/2 oranında iki adet, taş söveli ve alınlıklı, madeni parmaklıklılı, düşey sürgülü, pencere vardır.

1. katta sağdan dönerli merdivenle ulaşılan sahanlıkta yer alan çift kanatlı ahşap kapı vardır. Ahşap kapı üç bölümlü silmelerden oluşmuştur. Üst ve alt bölümler sağ ve sol kanatlarda dikdörtgen desenli orta bölme ise kare desenli kayıtlardan oluşmaktadır (Bkz. Resim 29.6).

Sahanlık zemine oturan iki adet yivli kaideli ve başlıklı sütun ile desteklenmektedir. Kapının iki yanında ve iç yan yüzlerinde birer adet 1/3 oranında düşey sürgülü, üçgen alınlıklı pencere vardır. 1.katta sağ ve solda birer adet 1/1,5 oranında iki, yanlarında ise bitişik nizamda 1/3 oranında düşey sürgülü, ayrı üçgen alınlıklı, tek pervazla birleştirilmiş pencereler cepheye hareket katmıştır. Bu pencerelerin üstünden iki adet payanda ile destekli 2. katta çokkenarlı çıkmalar, iki adet cumba oluşturulmuştur. İki çokkenarlı cumba arası 1. kat kapı sahanlığından destekli yivli, kaideli ve başlıklı sütun ile desteklenerek balkon oluşturmuştur. Çift kanatlı üçgen alınlıklı kapı ve yanlarında 1/4 oranında düşü sürgülü, üçgen alınlıklı pencere balkona açılmaktadır. Cumba yüzlerinde bir adet 1/1,5 oranında, iki adet 1/2 oranında üç adet düşey sürgülü, üçgen alınlıklı, süslü pervazlı, pencere cumbalara hareket katmıştır.

Balkon saçağı 30 cm kafesle kapanmıştır. Çıkma tavanında payandalar arasında eşkenar dörtgen deseni vardır (Bkz Resim 29.4). Çıkma altları ve saçak alınlıkları kafes işi ile süslenmiştir (Bkz Şekil 33.3). Çıkma çatıda ayrıca üçgen alınlıklılı birleşmekte, alınlık içerisi yıldız deseni ile süslenmiştir. Evin köşeleri başlıklı ve kaideli söveler ile süslüdür.

Güney cephesi zemin katı moloz taş malzeme ile yapıp, üst katları aşlı boyalı cephe sağır olup yalnızca servis pencereleri bulunmaktadır. Bu cephede zemin katta bulunan ocağın bacası çatıya kadar yükseltilmiştir. Evin arka cephesi doğu yönüne bakmaktadır. Bu cephede ortada üzerinde çatıya kadar devam eden çıkma olup her katta üç adet 1/2 düşey sürgülü, pencere vardır. Evin zemin katı taş, üst yapısı ahşap malzeme ile yapılmıştır. Kıрма çatılı, çatı örtüsü marsilya kiremit olan ev kırmızı aşlı boyalı, ahşap tescilli yapılar arasındadır.

Evin ön cephesinde zeminde ve 1. kattaki pencereler madeni parmaklıklı olup tüm pencereler ile kapılar üçgen alınlıklıdır.

Onarım ve Değişiklik

Evin güney cephesinden tavana kadar ulaşan beton baca eklenmiştir. Yine aynı şekilde arka cephenin sağ tarafından çatıya beton baca çıkarılmıştır

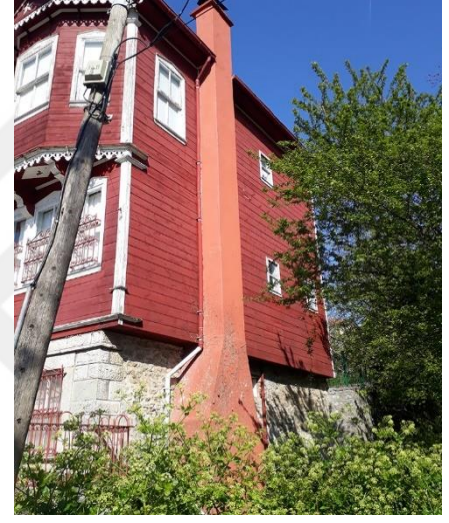
Resim 3.19.1. Zeynep Güleç evi batı cephesi.

Resim 3.19.2. Zeynep Güleç evi doğu cephesi.

Resim 3.19.3. Zeynep Güleç evi kuzey cephesi.

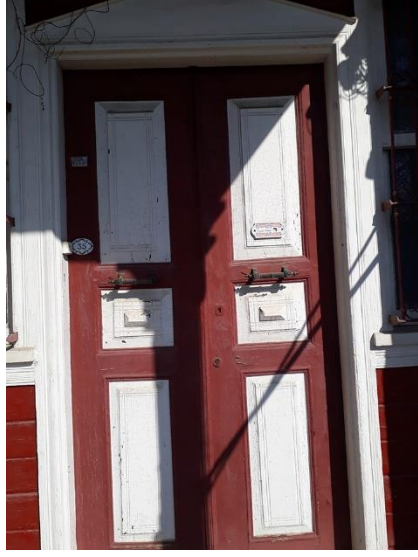
Resim 3.19.4. Zeynep Güleç evi güney cephesi.

Resim 3.19.5. Zeynep Güleç evi cumba altı.

Resim 3.19.6. Zeynep Güleç evi kafes işi süslemeleri.

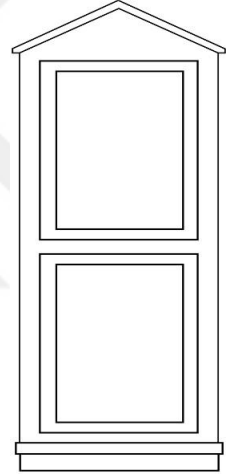
Resim 3.19.7. Zeynep Güleç evi kapısı.

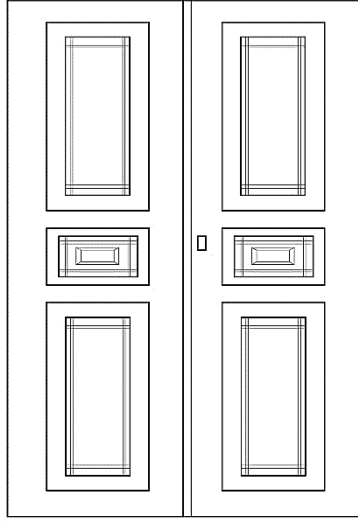
Resim 3.19.8. Zeynep Güleç evi merdivenleri.

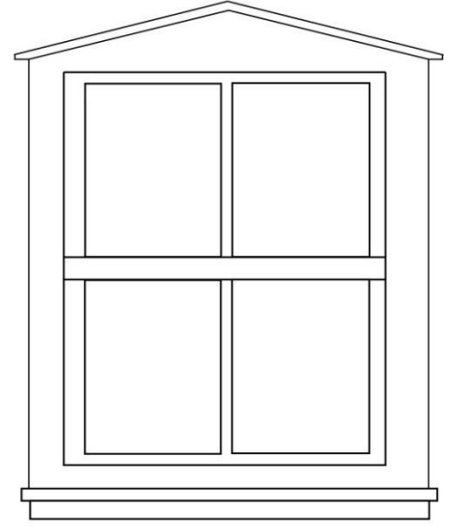
Resim 3.19.9. Zeynep Güleç evi kapı tokmağı.

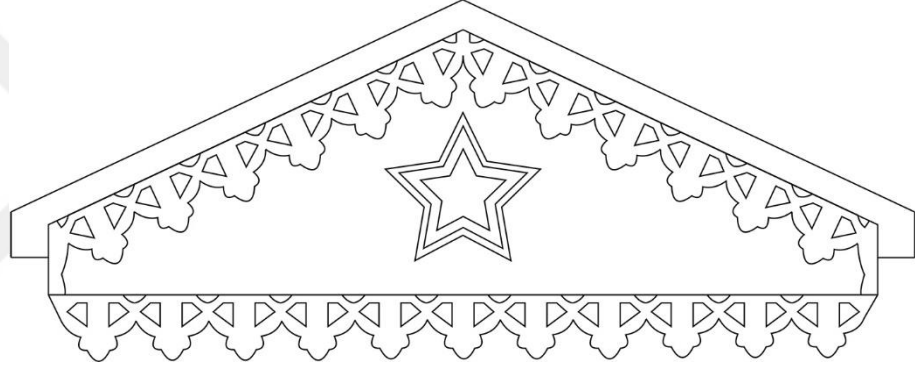
Şekil 3.19.1. Zeynep Güleç evi pencere çizimi.

Şekil 3.19.2. Zeynep Güleç evi kapı çizimi.

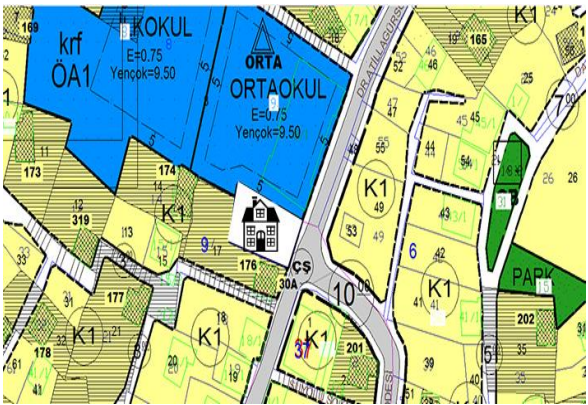

Şekil 3.19.3. Zeynep Güleç evi pencere çizimi.

Şekil 3.19.4. Zeynep Güleç cumba alınlığı kafes işi çizimi.

Katalog 20. Ziya Bektaş Evi

RESİM NO: 3.20.1.-3.20.7.		ŞEKİL NO: 3.20.1.-3.20.3		01.05.2018	
YAPININ ADI: ZİYA BEKTAŞ		ADRES: CAMİKEBİR MAHALLESİ, DR. ATILLA GÜRSOY CAD. NO: 24		SON SAHİBİ: ZİYA BEKTAŞ	
YAPIM TARİHİ:19. Yy.		KİTABE: YOK		USTASI:BİLİNMIYOR	
TAPU: AHŞAP İKİ KATLI EV VE BAHÇESİ	PAFTA: 30M1BD	ADA: 9	PARSEL: 16	TESCİL FİŞ NO: 195	
KORUMA DURUMU					
	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	İÇ YAPI	SÜSLEME:
İYİ	√	√	√	√	√
ORTA					
KÖTÜ					
TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	BOYUT	
	MEVCUT	MEVCUT	MEVCUT	9,65 X 7,60 M.	
ORJİNAL KULLANIMI: EV		BUGÜNKÜ KULLANIMI: EV		ÖNERİLEN KULLANIMI: EV	
TESCİL DURUMU: TESCİLLİ					
MALZEME			TEKNİK	SÜSLEME	
TAŞIYICI: AHŞAP	DOLGU: AHŞAP	KAPLAMA: AHŞAP	AHŞAP KARKAS	MALZEME: AHŞAP	TEKNİK: OYMA
					
Kaynak: İnebolu Belediyesi					
Tanım					
Camikebir Mahallesi, Dr. Atilla Gürsoy Caddesi'ne cephe veren ev zemin kat üzerine iki kat olarak inşa edilmiştir. Evin ön bahçesine avlu duvarı ortasında yer alan madeni kapıdan girilmektedir.					

Evin ön cephesi doğu yönüne bakmaktadır. Eve giriş için beş basamaklı bir merdiven vardır. Bu cephede dört ahşap direkli köşe pahlı ve kaideli oluşturulan sahanlıkta yer alan çift kanatlı ahşap kapıdan 1. kata girilir . Sahanlıktaki ahşap direkler yuvarlak kemerlerle bağlanmıştır. Çift kanatlı kapının iki yanında birer adet 1/2 oranında düşey sürgülü, süslü pervazlı pencere mevcuttur. Sahanlık iç yan yüzlerinde ise aynı oranda birer adet pencere konularak giriş kat olan 1. kat ışıklandırılmıştır. Girişin sağında ve solunda ikişer adet düşey sürgülü, süslü pervazlı pencere vardır. 2. katta sahanlık üstünde üçgen alınlıklı çıkma bulunmaktadır. Çıkmanın yan yüzlerinde de birer adet, çıkmanın yan yüzlerinde iki adet, çıkmanın 2. katta sağında ve solunda 1/2 oranında düşey sürgülü, süslü pervazlı pencere ile cephe hareketlendirilmiştir.

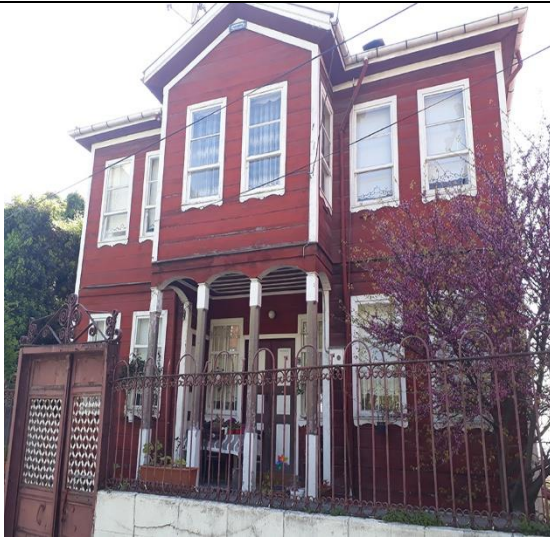
Evin arka cephesi batı yönüne bakmaktadır. Arka cephede zemin katta ortada İspanyol tipi çift kanatlı pencere vardır. Sağında ve solunda ise birer adet 1/2 oranında kanatlı, süslü pervazlı pencere vardır. 1. ve 2. Katta payandalarla destekli, kademeli orta çıkma vardır. Çıkma üzerinde iki adet 1/2 oranında, çıkma yan yüzlerinde 1/4 oranında, çıkmanın sağındaki ve solundaki cephelerde 1/2 oranında ikişer adet kanatlı, süslü pervazlı pencere arka cepheyi hareketlendirmiştir. 1. ve 2. katlar aynı cephe düzenini yansıtmaktadır.

Kuzey cephede sol köşede zemin kata girişi sağlayan tek kanatlı iki adet eşkenar dörtgen desenli kapı vardır. Diğer köşesinde ise tek kanatlı bir adet pencere daha vardır. Bu cephede 1. ve 2. katın sağ ve sol köşesinde düşey sürgülü, üçgen alınlıklı, süslü pervazlı, pencere yer alır. Evin güney cephesi sağır olup zemin kattan çatıya kadar baca çıkmaktadır.

Evin arka bahçesinde besmele ve çiçek figürlü çeşme bulunmaktadır. Ev yığma moloz taş duvarlı avlu içerisindedir. Kırma çatılı, çatı örtüsü marsilya kiremit kaplı olan ev kırmızı aşı boyalı tescilli ahşap yapılar arasındadır.

Onarım ve Değişiklik

Evin kuzey zemin kat cephesi ve arka cephe temel duvarları beton sıva ile kaplanmıştır.

Resim 3.20.1. Ziya Bektaş evi doğu cephesi.

Resim 3.20.2. Ziya Bektaş evi batı cephesi.

Resim 3.20.3. Ziya Bektaş evi güney cephesi.

Resim 3.20.4. Ziya Bektaş evi kuzey cephesi.

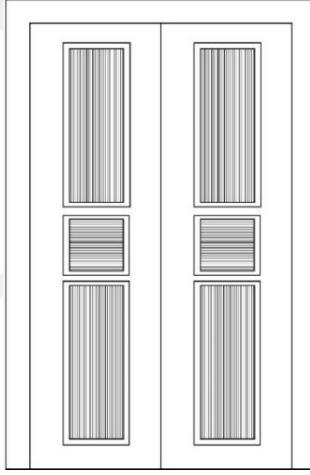
Resim 3.20.5. Ziya Bektaş evi kapısı.

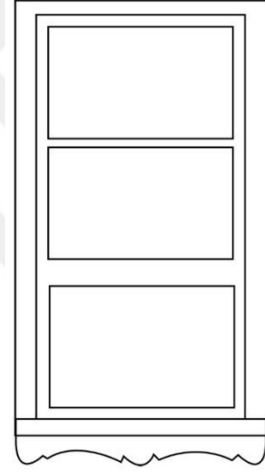
Resim 3.20.6. Sahanlık tavanı.

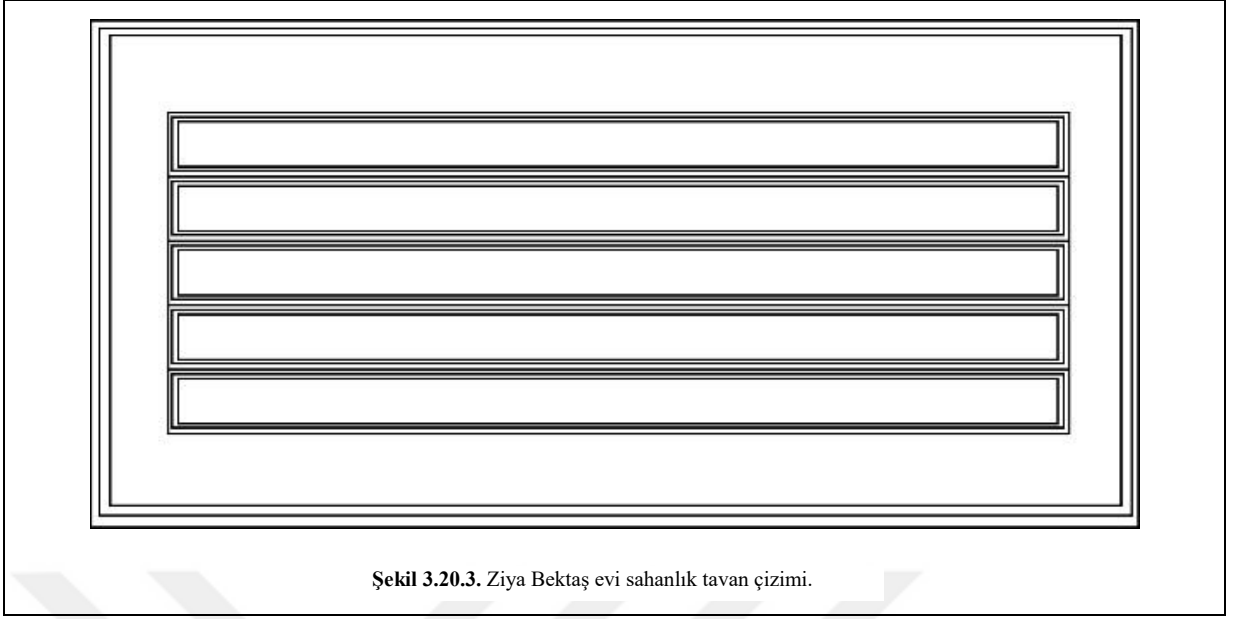
Resim 3.20.7. Ziya Bektaş evi bahçesinde bulunan çeşme.

Şekil 3.20.1. Ziya Bektaş evi kapı çizimi.

Şekil 3.20.2. Ziya Bektaş evi pencere çizimi.

Yapılan kaynak taraması sonucunda tarihi İnebolu evlerinin mimari özellikleri sanat tarihi açısından yeterince incelenmemiş olduğu görülmektedir. İnebolu evleri ile ilgili akademik yayınlanmış kitap, tez, makale vb. yayın bulunmamaktadır. İnebolu'da bulunan sivil mimari örnekleri Türk Evi'nin geleneksel özelliklerini taşıdığı gibi, cephe rengini vermek için kullanılan aşı boyalı evler İnebolu'nun karakteristik yapı tarzını oluşturmaktadır. Tez kapsamında Mustafa Kemal Paşa ve Dr. Atilla Gürsoy Caddeleri'nde bulunan 20 adet aşı boyalı ev tespit edilerek incelendi. Katalog çalışmasında İnebolu'nun şehir dokusunun önemine yer verildi ve tarihi İnebolu evlerinin mimari özellikleri tespit edildi. Yapılan tespitlerde evler kendi içerisinde değerlendirilerek, plan, cephe, süsleme, malzeme ve teknik özellikleri belirlendi. Evlerin yöreye özgü özellikleri, bahçe durumları, korunmuşluk durumları, günümüzdeki kullanımı ve Türk evleri içerisinde İnebolu evlerinin önemine değinildi.

İnebolu'da 1980 ve 1985 yılları arasında çıkan yangınlar günümüzdeki şehir planının oluşmasındaki en büyük etkidir. Bu yangınlar İnebolu'da şehrin önemli yapılarının büyük bir bölümünü yok etmiştir. Yangının İnebolu'ya ciddi hasar vermesinin temel nedenlerinden biri sokaklarının dar olması ve yapıların ahşap karkas olmasından kaynaklanmaktadır. 1882-1891 yılları arasında görev yapan dönemin valisi Abdurrahman Nureddin Paşa bu durumu göz önüne alarak şehir merkezindeki yapıların taştan yapılması önerisinde bulunmuş ve vilayet mimarı olan Baronevski'ye İnebolu'nun ilk şehir planını çizdirmiştir (Bkz. Resim 4) (Tunoğlu, 2003, s.409).

Bu çizilen ilk şehir planından sonra 1957 yılında ikinci şehir imar planı çizilmiştir. Bu plan 1970 yılına kadar varlığını sürdürmüş, 1970 yılında belediye tarafından hazırlanan yeni imar planı onaylanarak yürürlüğe girmiştir. 1993 yılında Kültür ve Turizm Bakanlığı, Ankara KTVKK tarafından İnebolu'nun doğal kültürel mirasını korumak ve sahip çıkmak adına yeni imar planı çalışmalarına başlanmıştır. 1995 yılında ise İnebolu için Koruma Amaçlı İmar Planı onaylanarak yürürlüğe girmiştir. Bu plana göre 346 taşınmaz kültür varlığı tespit edilerek tescillenmiştir. Bu taşınmazlardan 284 tanesi sivil mimariyi oluşturmaktadır. Günümüzde bu evlerin bir kısmında yaşam sürmekte, bir kısmı da kullanılmamaktadır.

4.3. İNEBOLU EVLERİNİN MİMARİ ÖZELLİKLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Çalışma alanı olarak verilen resimde vaziyet panı gösterilen, 20 adet tescilli tarihi ev incelenmiş ve aşağıdaki başlıklar altında değerlendirilmiştir (Bkz Resim 35).

4.3.1. İnebolu Evlerinin Plan Özellikleri

Katalog çalışmasında yer verilen 20 adet ev İnebolu'un üç mahallesinde yer almaktadır.

Tablo 4.3.1.1. Evlerin bulunduğu mahalleler.

Mahale adı	Katalog no
Yukarıhatıbağı Mahallesi	12,14,17,18,19
Aşağıhatıbağı Mahallesi	1,5,6,7,8,9,10,11,13,15,16
Camikebir Mahallesi	2,3,4,20

İnebolu evlerinin plan özelliklerini etki eden en önemli unsur, evlerin yerleştiği eğimli arazidir. Evler genellikle bodrum kat, zemin kat, bir ve iki katlı evlerdir.

Tablo 4.3.1.2. İnebolu evlerindeki kat adedi.

Kat Düzeni	Katalog no
Zemin + 1 kat	1,16
Zemin kat + 2 kat	2,8
Zemin kat + 2 kat + Çatı kat	3,4
Bodrum + Zemin + 1 kat	7,10,17,18,19,20
Bodrum + Zemin + 1 kat + Çatı katı	5,9,11,12,14
Bodrum + Zemin + 2 kat	6,13
Bodrum + Ara kat + 1 kat+ Çatı katı	15

Birçoğu genellikle dikdörtgen veya kare planlı yapılardır. Evlerin alt katları, servis alanı üst katlar yaşam alanıdır. Evlerin iç planına bakıldığında odaların bir sofa çevresine dizilmesiyle oluşan iç sofalı plan tipinin kullanıldığı görülmektedir (Bkz. Şekil 26.1).

Tablo 4.3.1.3. İnebolu evlerinin plan tipleri.

Plan Tipleri	Katalog no
İç sofalı	1,2,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14,15,16,17,18,19,20
Orta sofalı	3

İncelenen katalog çalışmasında bir adet bulunmakla birlikte tescilli evlerin içerisinde az da olsa orta sofalı plan tipi de görülmektedir (Bkz. Resim 17). Evlerin planında odalar büyüklük bakımından değişkenlik gösterirken, sofalar ise özellikleri bakımından değişkenlik gösterir. Bu yüzden evlerin plan tipini sofa belirlemektedir. İnebolu evlerinde odayı oluşturan temel öğeler, kapılar, dolaplar, ocaklar ve tavanlardır.

Everin iç mekan kurgusuna baktığımızda, odaların en az ikisinde ocak bulunmaktadır (Bkz. Şekil 28.8). Girişlerinde tek kanatlı kapıları sofalara bakar ve oda içerisine açılır. Plandaki yerleri ise manzara, arazi eğimi ve sokağın konumuna göre belirlenmiştir. Ocakların bir yanında gusülhane olup diğer yanında ahşap dolap, yanlarında ve ocak üstlerinde nişler tüm evlerin planında kullanılmaktadır (Bkz. Şekil 25.8). Katlar birbiri ile döner veya yatay merdivenlerle irtibatlandırılmıştır (Bkz. Resim 16.6.).

Tablo 4.3.1.4. İnebolu evlerinde oda elemanları.

Oda elemanları	Katalog no	Ev sayısı
Ocak	2,12,14,15,16	5
Dolap	1,2,10,12,14,15,16	7
Gusülhane	14,12	2
Terece	14	1

İnebolu şehir merkezindeki evler bitişik nizamlı evler olduğundan çoğunlukla bahçesiz olmakla birlikte arka bahçeli evlerde mevcuttur. Şehir merkezinden uzaklaştığımızda ise evlerin bahçe ortasına yapıldığı görülmekte ve bu evlerin sofalarının bahçeye dönük konumlandırıldığı dikkat çekmektedir.

Tablo 4.3.1.5. İnebolu evlerinin bahçe durumu ve konumları.

Evlerin bahçe durumu ve konumu	Katalog no	Ev sayısı
Ön bahçeli	3	1
Arka bahçeli	2,8,9,10,11,12,13,14,15,16	10
Ön ve arka bahçeli	1,5,6,7,15,18,19,20	8
Bahçesiz	4	1
Bitişik nizamlı evler	2,3,4,	3
Ayrık nizamlı evler	1,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14,15,16,17,18,19,20	17

İnebolu evlerinde planı etkileyen unsurlardan bir diğeri de arazinin eğimidir. Arazinin eğimli oluşu evlerin girişinin yol seviyesine kadar yükseltilmesini gerekli kılmış, dolayısıyla asıl kat planının şekillenmesinde etkili olmuştur.

4.3.2. İnebolu Evlerinin Cephe Özellikleri

Tarihi İnebolu evlerinde cephe mimarisini etkileyen en önemli öğeler çıkmalar, kapı ve pencerelerdir. İncelediğimiz İnebolu evlerinin bir kısmı sade bir yapıya sahiptir. Bunan yanında gösterişli evlerde vardır. Bu evlerin özellikle caddeye bakan yönleri gösterişlidir. Parsel ortasına yerleştirilen bazı evlerin çevresi avlu duvarıyla çevrilidir.

Tablo 4.3.2.1. İnebolu evleri avlu durumları.

Avlular	Katalog no
Avlu duvarlı evler	1,3,8,17,18,20
Avlusuz duvarsız evler	2,4,5,6,7,9,10,11,12,13,14,15,16,19

Zemin katlar moloz veya kesme taştan inşa edilmiş sade bir görünüme sahiptir. Üst katlarda cepheler hareketlidir. Evlerin girişindeki kapılar tek kanatlı veya çift kanatlıdır. Bazı kapı girişlerinde ise direklerle destekli kemerler kullanılmıştır. Her kata ayrı kapıdan giriş sağlandığı görülmektedir. Evlerin giriş kapılarına sokaktan çıkan merdivenle ulaşıldığı, sahanlıktan ve içeriye doğru nişlendirilmiş giriş kapılarının da

olduğu görülür (Bkz Resim 27). Bu kapıların yanlarında ince uzun dikdörtgen şeklinde ve kapı üstlerinde ise küçük kare şeklinde aydınlatma penceresi mevcuttur. Ahşap kapılar genellikle üç bölümlü silmelerden oluşmuştur. Üst ve alt bölümler sağ ve sol kanatlarda dikdörtgen desenli orta bölme ise eşkenar dörtgen desenli kayıtlardan oluşmaktadır (Bkz Resim 25.5).

Tablo 4.3.2.2. İnebolu evleri giriş kapısı sayıları.

Giriş kapısı sayıları	Katalog no	Ev sayısı
1 giriş kapılı evler	2,15	2
2 giriş kapılı evler	3,4,7,8,9,18,19,20	8
3 giriş kapılı evler	1,5,6,12,17	5
4 girişli kapılar	10,11,13,14,16	5

Üst katlarda payandalarla desteklenen cumbalar çıkmalara hareketlilik katmıştır. Evlerde çeşitli şekillerde süslemeli payandalar kullanılmıştır (Bkz Resim 28.4). Çıkmalar yapının tüm cephesi boyunca ortasında veya yanında yer alarak desteklere oturtulmuştur. Genellikle birinci katta başlar ve çatıya kadar devam ederek çatıda üçgen alınlıkla birleşirler. Bazı üçgen alınlıklarda ay yıldız vb. desenler bulunmaktadır. Çıkma altları birkaç örnekte kalem işi eşkenar dörtgen motifli bezemelerle süslenmiştir (Bkz Resim 16.3). Evlerin cepheleri yatayına ahşap kaplamalı ve aşı boyalıdır. Çıkmalar sokak yönlerinde ortadan cumbalı, diğer yönlerde ise yapı boyunca veya 1/3 oranındadır. Bazı örneklerde çatılarda cihannüma yer almaktadır (Bkz Resim 25.2).

Tablo 4.3.2.3. Çıkma biçimleri, cihannüma ve alınlık.

Çıkma yönleri	Katalog no	Ev sayısı
Tüm cephe çıkma	1,4,6,8	4
Orta (Cumba)	2,3,5,6,7,9,10,11,12,13,14,16,17,18,20	15
Yanda	3,15,19	3
Cihannüma	11,14	2
Cumba Alınlığı	2,3,5,6,7,9,10,11,12,13,14,15,17,18,19,20	16

Dış cephenin büyük bir kısmını yüksek kanatlı ve düşey sürgülü pencereler oluşturmaktadır. Pencereler 1/2 veya 1/3 oranında dikdörtgen şeklindedir. Bazı taş

yapıların zemin katlarında taş söve çevrili ve kemerli pencereler de bulunmaktadır (Bkz Resim 24).

Tablo 4.3.2.4. İnebolu evleri pencere biçimleri

Pencerelerin biçimleri	Katalog no	Ev sayısı
Düşey sürgülü pencereler	2,5,11,12,13,14,15,16,19,20	10
Tek kanatlı pencereler	4,8,10,18	4
Çift kanatlı pencereler	1,3,7,9	4
Üçgen alınlıklı pencereler	3,5,6,10,14,15,16,17,18,19,20,	11
Kemerli pencereler	6,7,12	3
İspanyol tipi pencereler	9,11,13,16,17	5
Süslü pervazlı pencereler	1,2,3,6,10,12,13,14,15,16,18,20	12

Pencerelerin yan pervazları düz, alt pervazları süslü, üst pervazları ise kimi zaman düz kimi zaman üçgen alınlıkla bitirilmiş, bazen de düşey sürgülü kemerli dilimlidir. İnebolu evlerinin zemin katlarında depo, kiler ve odunluk gibi bölmelere ait pencereler ise küçük ve sade tutulmuştur. Çıkma yanlarında hemen hemen bütün evlerde aydınlatma pencereleri bulunmaktadır. Çıkmalardaki bu aydınlatma pencereleri ince ve uzun şekildedir. İnebolu evlerinin sokağa bakan cepheleri bol pencerelidir. Bu cephelerde az da olsa gösterişli iken diğer cepheleri daha sadedir.

İnebolu evlerinin çatılarına baktığımızda beşik ve kırma çatı olarak iki tipte karşılarız.

4.3.3. İnebolu Evlerinin Malzeme ve Teknik Özellikleri

İnebolu'daki 1985 yılındaki büyük yangından sonra Abdurrahman Paşa tamamen ahşap yapılardan oluşan şehrin bir daha yangına maruz kalmaması için, binaların taştan yapılmasını istemiştir. Halk ise kolay olması ve kerestenin ucuza temin edilebilmesinden dolayı evlerin yine eskisi gibi ahşap olmasını istemiş ise de vali buna izin vermemiştir. Şehrin kenar ve kıyılarında yapımına başlanan kaçak ahşap yapı çalışmalarını anında durdurmuş, yapılan yerleri de yıktırtmıştır (Tunoğlu, 2002, s. 409).

Resim 4.3.3.1 Taş yatağı

İnebolu'nun merkezinde bulunan yapıların büyük bir çoğunluğu taş iken merkezden uzaklaştıkça ahşap karkas yapılara daha çok rastlanmaktadır.

Yangından sonra İnebolu'da taş bina yapımına uzun süre devam edilmiştir. Bölgenin coğrafyasından dolayı İnebolu'da evlerin yapımında üç tip yapı tekniği kullanılmıştır. Bunlar;

- Ahşap karkas + ahşap kaplama
- Yığma moloz taş + ahşap karkas + ahşap kaplama
- Yığma kesme taş + ahşap karkas + ahşap kaplama

Evlerde kullanılan malzemeler bölgenin yoğun ormanlık alana sahip olması ve zengin taş yataklarının bulunması nedeniyle ahşap ve taştır. Yapılarda kullanılan taşlar İnebolu'nun sahil kesiminde bulunan Erkekarpa ve Kıydıvan köylerindeki taş ocaklarından temin edilmiş binaların taş işçiliğini ve ustalığını da köylerdeki işçiler yapmıştır.

Batı Karadeniz bölgesinin yağışlı ve nemli bir iklim özelliğine sahip olması, inşa edilen evlerin alt kısımlarının yerden yükseltilmesini gerekli kılmış, böylelikle ahşap yapı ıslak zeminden korunmuştur. Bazı örneklerde bodrum ve zemin kat moloz taş malzeme ile yapılmıştır (Bkz Resim 19.1).

Tablo 4.3.3.1. Bodrum ve zemin katlarda kullanılan malzeme ve teknik

Kullanılan malzeme	Katalog no	Ev sayısı
Yığıma Moloz Taş	2,5,6,7,12,14,15,16,18	9
Kesme Taş	3,10,11,13,17,19,	6
Ahşap	1,20	2

Evlerde kullanılan ahşap genellikle kestane, köknar, çam, kayın ağaçlarından sağlanan ahşaptandır. Evlerin ahşap karkas kısımları ahşabın havayı geçirebilme özelliğinden yararlanılarak kullanılmış, nemli havanın evden atılması sağlanmıştır.

Cephede kullanılan boya ise aşı boyasıdır. İnebolu evlerini diğer Türk ev mimarisinden ayıran, bu evleri Anadolu’da İnebolu’ya özgü kılan en önemli özelliği ahşap karkas yapıların hemen hemen hepsinde kırmızı renkte aşı boyasının kullanılmasıdır. Bu boya ahşabın 20-25 yıl korunmasını sağlar. Aşı boyasının hazırlanışı yaklaşık 15 gün sürmektedir. 15 gün boyunca bezir yağı ile aşı boyası karıştırılarak kullanılabilir hale gelir. Bezir yağı ahşapa iyice nüfuz ederek, evlerin uzun yıllar rutubet ve su almasını engeller. Bezir yağının içine katılan boya demiroksit boyadır. Çeşitli renkleri vardır. İnebolu’da ise yöreye has kırmızı aşı boyası tercih edilmiştir. Pencere pervazları ve kapılarda ise beyaz yağlı boya kullanılmıştır.

Tablo 4.3.3.2. İnebolu evlerinin çatı yapım tekniği

Teknik	Katalog no
Beşik	2,3,4,5,9,11,12,14,16,19
Kırma	1,6,7,8,10,13,15,17,18,20

Evlerin çatıları, beşik kırma çatılı olup, bölgede doğal malzeme olarak bolca bulunan Evliya Çelebi’nin “kayağan taşı” dediği yörede ise marla taşı olarak bilinen hafif morumsu ağır yassı taşlar kullanılmıştır. Bunun yanı sıra marsilya kiremit de kullanılmıştır. Eski evlerin inşa edildiği dönemlerde marla taşının temininin ekonomik, marsilya kiremiti elde etme imkanının kısıtlı olması nedeniyle marla taşı daha yaygın

olarak kullanılmıştır. Karadeniz bölgesinin şiddetli rüzgarlarına karşı oldukça ağır olan bu taşlar çatıyı daha korunaklı hale getirmiştir. Ancak günümüzde çatısı marla taşı ile kaplı evlerin sayısı yok denecek kadar azdır.

Tablo 4.3.3.3. Çatılarda kullanılan malzeme

Kullanılan çatı örtüsü malzemesi	Katalog no
Marla	2
Marsilya kiremit	1,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14,15,16,17,18,19,20

Evlerin iç mekânlarında tavan ve taban döşemelerinde ahşap malzeme kullanılmıştır. Merdivenlerin korkulukları ahşaptan yapılmakla birlikte, süslemeli tırabzanları estetik özellik kattığı gibi güvenliği de sağlamaktadır (Bkz Resim 23.7). Pencere ve bahçe merdiven korkuluklarında ise genellikle metal malzeme kullanılmıştır (Bkz Resim 24).

4.3.4. İnebolu Evlerinin Süsleme Özellikleri

Resim 4.3.4.1. Geleneksel İnebolu evi

İncelenen evlerde Gabak Gavur Konağı ve Zeynep Güleçoğlu evinin süsleme özellikleri bakımından zengin olduğu görülmektedir. Diğer evlerde de süslemeler mevcut olmakla birlikte bu evler kadar nitelikli değildir. İnebolu evlerinin sokağa bakan cepheleri hareketli iken diğer cepheler gayet sade ve yalındır. İnebolu evlerindeki süsleme örnekleri daha çok dış cephede, kapılarda, pencerelerde ve iç tavanlarda görülmektedir. Çift kanatlı ahşap giriş kapıları işlemeli, aynalı ve tokmaklı, üzerinde silmeleri bulunan çeşitli kayıtlardan oluşmaktadır (Bkz Resim 25.4). Bodrum kat kapıları taş söveli, taş kemerli ve alınlıklıdır. Bazı kapı girişlerinde sahanlığı oluşturan direkler kaideli başlıklı taş sütunludur. Kapı girişleri kemerlidir.

Cephelerde yer alan cumbalar üçgen alınlıkla çatıda son bulmuş tepe noktalarında ise yer yer ay, yıldız vb. ahşap desenlerle süslenmiştir (Bkz Resim 27). Pencereler süslü pervazları ve üçgen alınlıkları ile cepheye hareket katmaktadır. Cumbaları destekleyen payandalar birbirinden farklı desenlerle cepheye estetik katmaktadır (Bkz Resim 24). Cumba altı tavanında bulunan iki eşkenar dörtgen ortasında gülbezekler ve araları kalemişi süslemelerle sokaktan geçenlere ayrı bir güzellik sunmaktadır (Bkz Resim 16.11). İnebolu evlerinde kat aralarında, çatı saçaklarında bulunan silmeler, cumbaların köşeleri ve evin köşelerine yerleştirilen kaideli başlıklı söveler, ayrıca saçaklarda bulunan ahşap kafesli pervazlarla dış cepheler nakış gibi işlenmiştir (Bkz Resim 33.5).

Evlerin iç mekan düzeninde ise tavan, merdiven trabzanları, ocak ve dolap yanlarında bulunan nişler, kapılardaki oymalar belli başlı süsleme özellikleridir. Tavanlarda çitakari geometrik süslemeler vardır. Bazı örneklerde tavan göbeklerinde yıldız desenleri mevcuttur (Bkz Şekil 21.5). Kapılarda döner merdivenlerin kenarında bulunan ahşap oyma trabzanlar hem güvenliği sağlamakta hem de merdivenlere estetik katmaktadır (Bkz Resim 19.6). Hemen hemen her evin bir odasında bulunan ocak yanlarındaki dolaplar ve ocak üstlerindeki nişler ile oda duvarları süslenmiştir (Bkz Resim 29.8). Oda tavanlarının hemen hemen hepsi ahşap çitakari süslemelidir (Katalog,1,2,910,12,14,15,16).

4.4. İNEBOLU EVLERİNİN KULLANIM VE KORUMA DURUMU

İnsanoğlu varlığını hayatının her döneminde coğrafi, ekonomik ve sosyal şartlara bağlı olarak sürdürmektedir. Bu şartlar doğrultusunda buldukları yerlere sahip çıkarak çözümler üretmiş ya da göç etmek durumunda kalmışlardır. İnebolu'da da aynı şekilde tarım alanlarının kısıtlılığı, yeterli istihdam olanaklarının olmaması, sağlık ve eğitim imkanlarının istenilen cevabı verememesi insanları göçe zorlamıştır. Bu göçler sonucunda evlerin bir kısmı sahipsiz kalmış ya da veraset yoluyla mirasçılara bölünmesi ve bu kişilerin arasında anlaşmazlıkların çıkması sonucu evler kaderine terk edilmiştir. İlçede ikamet edenler ise kullandıkları evlerin onarım maliyetinin yüksek olması nedeniyle onarım yapamamış ve evler bakımsız kalmıştır. Fakat son yıllarda göç yönünün kentten köye çevrilmesi ve gelir durumundaki artış dolayısıyla yavaş yavaş tarihi evlere sahip çıkıldığı görülmektedir.

Sahip çıkılan bu tarihi evler çeşitli şekillerde kullanılmaktadır. Büyük çoğunluğunda halen yaşayanlar bulunurken, bir kısmı otel olarak kullanılmakta iken, bir kısmı da hak sahiplerinin yerel yönetime mülklerini devretmesiyle pansiyon ve müze olarak kullanıma açılmıştır. Araştırmamıza dahil olan evlerden bir tanesi otel ve bir tanesi de müze olarak kullanılmaktadır. Yaşam devam eden evlerde sürekli kullanım ve mevsimlik kullanım çeşitleri mevcuttur.

Tablo 4.4.1. İnebolu evlerinin kullanım durumları.

Kullanım durumu	Katalog no
Sürekli kullanılanlar	1,4,8,9,10,13,16,17
Mevsimlik kullanılanlar	5,6,7,11,12,14,15,18,19,20
Otel olarak kullanılan	2
Müze olarak kullanılan	3

Tablo 4.4.2: İnebolu evleri karşılaştırma

	PLAN			Dış sofalı plan	Taşyıcı		MALZEME			TEKNİK	SÜSLEMİ		BAHÇE		ÇATI	
	İç	Köşe	Ota		Taş	Ahşap	Dolgu	Kaplıama	Ahşap		Beton Sıra	Ahşap karkas	Bulundugu yer	Teknik	Ön bahçe	Arka bahçe
Aysel Okcu Evi	✓				✓	✓	✓	✓		✓	Kuzeydoğu oda	Ahşap Oyma	✓	✓		✓
Gahak Gavur Konagi	✓			✓	✓	✓	✓	✓		✓	Cumba altı, kapı	Eşkenar dörtgen, Gülbeyrek Kalemisi		✓		✓
Kayıkcı Mustafa Konagi			✓		✓	✓	✓	✓		✓	Kapı	Ahşap oyma	✓			✓
Hürriye Aras Evi	✓			✓	✓	✓	✓	✓		✓	Kapı	Ahşap oyma		✓		✓
Şerife Demirkaya Evi	✓			✓	✓	✓	✓	✓		✓	Pencere	Ahşap Oyma	✓	✓		✓
Fikriye Cebeci Evi	✓			✓	✓	✓	✓	✓		✓	Kapı	Ahşap Oyma	✓	✓		✓
Ergün Çebeoğlu Evi	✓			✓	✓	✓	✓	✓		✓	Kapı	Ahşap Oyma	✓	✓		✓
Azize Kırcah Evi	✓			✓	✓	✓	✓	✓		✓	Kapı	Ahşap Oyma		✓		✓
Mehmet Genç Evi	✓			✓	✓	✓	✓	✓		✓	Tavan	Çitakari		✓		✓
Miyesser Güneş Evi	✓			✓	✓	✓	✓	✓		✓	Tavan	Çitakari		✓		✓
Mehmet Çalkun Evi	✓			✓	✓	✓	✓	✓		✓	Kapı	Ahşap Oyma		✓		✓
Makbule Uğurş Evi	✓			✓	✓	✓	✓	✓		✓	Tavan	Çitakari		✓		✓
Ertan Şiveloğlu Evi	✓			✓	✓	✓	✓	✓		✓	Kapı	Ahşap Oyma		✓		✓
Ferit Hicümenoğlu Evi	✓			✓	✓	✓	✓	✓		✓	Pavyanda altı	Ahşap Oyma		✓		✓
Fahri Yurtseven Evi	✓			✓	✓	✓	✓	✓		✓	Tavan	Çitakari	✓	✓		✓
Melaha Helvacı Evi	✓			✓	✓	✓	✓	✓		✓	Tavan	Çitakari		✓		✓
Veli Tok Evi	✓			✓	✓	✓	✓	✓		✓	Kapı	Ahşap Oyma		✓		✓
Yaşar Usta Evi	✓			✓	✓	✓	✓	✓		✓	Kapı	Ahşap Oyma	✓	✓		✓
Zeynep Gülç Evi	✓			✓	✓	✓	✓	✓		✓	Çatı Saçığı	Ahşap Oyma	✓	✓	✓	✓
Ziya Bektaş Evi	✓			✓	✓	✓	✓	✓		✓	Tavan	Çitakari	✓	✓		✓

4.5. İNEBOLU EVLERİNİN TÜRK EVİ İÇERİSİNDEKİ YERİ VE ÖNEMİ

Geleneksel Türk ev mimarisi geçmişten günümüze belli temeller üzerine inşa edilmiştir. Evler cephe kurgusunda kapılarından pencerelerine, cumbalarından saçaklarına iç mekan kurgusunda sofa, oda, merdivenlerine, kullanılan malzemenin taş, ahşap ve kerpiç oluşuna ve yapım tekniklerine kadar birçok konuda ortak özellikler sergilemektedir. Bu unsurların yanı sıra yaşayanların sosyal, ekonomik durumları, gelenek ve görenekleri gibi nedenler dolayısıyla, bölgeden bölgeye, yöreden yöreye farklılıklar da göstermektedir. Benzerlik ve farklılıklar karşılaştırıldığında en önemli belirleyici unsurların inşa edildiği bölgenin coğrafi şartları, yerel yapı malzemesi ve yöresel yapım tekniği olduğu görülmektedir.

Ülkemizde bölgelere göre yapım malzemesi olarak Karadeniz Bölgesi'nde taş ve ahşap, Akdeniz, Ege ve Doğu Anadolu Bölgesi'nde taş, İç Anadolu Bölgesi'nde kerpiç kullanılmıştır. Özellikle bu malzemelerin seçilmesinin nedeni bölgelerin iklim özellikleridir (Günay, 1998, s. 20-21). Örneğin Erzurum evlerinde soğuk hava koşullarından dolayı, taş malzeme kullanılırken, İnebolu evlerinde yağışlı ve sisli gün sayılarının fazlalığı nedeniyle, rutubetten korunmak için taş ve ahşap birlikte kullanılmıştır (Bkz. Resim 37-39). Yine yapı malzemesi olarak tercih edilen malzemenin bölgede yoğun olarak bulunması ve kolay elde edilmesi diğer bir sebeptir. Mesela Karadeniz Bölgesi'nin bitki örtüsü bakımından zengin olması, ahşabın tercih edilmesini sağlamıştır. Dış cephe kurgusunda İnebolu evleri topografyası nedeniyle mimari olarak araziye uyum bakımından Safranbolu ve Rize bölgelerindeki evlerle benzerlik göstermektedir. Evler eğimli araziye yamaca doğru yapılmıştır. Bu sebeple farklı cephelerde kat sayıları değişkenlik gösterir. Erzurum, Ankara, Manisa, Burdur ve Antalya evlerinde ise hangi cepheden bakılırsa bakılsın düz arazi üzerine inşa edilmelerinden dolayı kat sayısı değişmez (Bkz. Resim 37-38-39-40-41-42-43) (Oruç, Eyüpoğlu, & Arslan Konak, 2017, s. 220).

Safranbolu evleri geleneksel Osmanlı mimarisinin özelliklerini tam olarak yansıtırken, İnebolu evlerinde Osmanlı mimarisinin yanı sıra göze çarpan süsleme özellikleri ve kullanılan aşı boyası ile batı etkisi de görülmektedir. Yine Safranbolu evlerinde görülen cumbalar, İnebolu evlerinin de hemen hemen hepsinde cepheye hareket katmıştır (Bkz. Resim 37-39).

Erzurum evlerinde soğuk iklim koşulları nedeniyle alt katlar kalın moloz duvarlar ile örülmüş üst katlarda ise küçük ve sayıca az olan pencereler bulunurken, İnebolu'nun ılıman iklime sahip olması nedeniyle pencereler boyut olarak büyük ve sayıca fazladır (Bkz. Resim 37-40). (Oruç, Eyüpoğlu , & Konak, 2017, s. 47). Burdur ve Safranbolu evlerindeki düşey sürgülü pencereler İnebolu evlerinde de görülmektedir(Bkz. Resim 37-39-42). İnebolu evlerinin pencerelerinin üçken alınlıklı oluşu dikkat çekmektedir. Safranbolu ve Antalya evlerinde küçük boyutlu tepe pencereleri bulunmaktadır (Bkz. Resim 39-43). İnebolu evlerinin bahçesinde çeşme harici herhangi bir yapı ögesi bulunmazken, Rize evlerinin bahçelerinde fındık ve mısır gibi tarım ürünlerinin kurutulduğu iki katlı serenderler bulunur (Bkz. Resim 37-38) (Oruç, Eyüpoğlu, & Arslan Konak, 2017, s. 269-270) .Geçim kaynaklarından biri bağıcılık olan Burdur'da ise evlerin zemin katlarında üzüm işleme havuzu olan fit odaları mevcuttur (Şimşek Tolacı, 2009, s. 75) .

Evlerin iç mekân kurgusunda ise odaların açıldığı sofalar önemli yer tutmaktadır. Ev içerisinde odalarla sofanın konumlanışına göre sofa biçimleri ve plan tipleri belirlenmiştir. Safranbolu evleri bünyesinde dış sofalı; iç sofalı; orta sofalı evler barındırırken İnebolu evlerinde daha çok iç sofalı evlerle karşılaşmaktadır. Ankara ve Erzurum evleri sofa tipi olarak İnebolu evleriyle benzerlik gösterirken, Erzurum evlerinde sofalar küçülerek bir geçit yeri halini almıştır. Manisa evlerinde de küçülen sofalara ek olarak 'yazlık' ve 'kaldırım' adı verilen balkonlar eklenmiştir. Rize evlerinde ise tam tersi sofalar odalardan açılan toplanma mekânı olarak işlev görmektedir (Deniz, 1992, s. 32).

Safranbolu evleri İnebolu evlerine göre daha geniş ve oda sayısı daha fazladır. Genellikle evler iki ya da üç katlıdır. Ortak özellik olarak çoğunda zemin kat müştemilat, kiler, mutfak vb. hizmet birimleri, ahır, samanlık gibi kullanılırken yaşam üst katlarda devam etmektedir.

Görüldüğü üzere İnebolu evleri geleneksel Türk ev mimarisinin ortak özelliklerini bünyesinde barındırmaktadır. Yapı malzemesi olarak kırmızı renkli aşı boyasının sadece İnebolu evlerinde kullanılması, cumbaların üçgen alınlıkla çatıda birleşmesi, çatı örtüsünde ise yerel malzeme olarak yine sadece İnebolu'da bulunan marla taşının kullanılması ise İnebolu evlerini geleneksel Türk ev mimarisinden ayıran özelliklerdir.

SONUÇ VE ÖNERİLER

İnebolu, Batı Karadeniz bölgesinin geleneksel yerleşim özelliklerini taşıyan küçük bir Anadolu kasabasıdır. Evlerin yerleşim planları incelendiğinde doğa ile iç içe bir yapıda olduğu görülmüştür.

İnebolu'da evler deniz kenarı kıyı boyunca ve İnebolu çayının iki tarafındaki dik yamaçlara konumlanmıştır. Bu yerleşim şekliyle kendine özgü mekânsal özellikler meydana getirmiştir.

Bugün 284 adet tescilli sivil mimari yapı ile farklı tarihsel dönemlerde inşa edilmiş ve farklı tarihsel özellikler barındıran evlerden yaklaşık 150 civarında aile yaşamını sürdürmektedir. Birçoğu ise kaderine terk edilmiştir.

İnebolu geleneksel sivil mimarisi Osmanlı dönemi kent özelliklerini koruyabilmiş ve 1. derece sit (koruma) alanı ilan edilmiştir. İnebolu tarihi sivil mimari yapıların yanı sıra taş döşeli sokaklar, merdivenler, çeşmeler, ağaçlar ile bütünlük oluşturan bir mimari özelliğe sahiptir.

İncelenen evler genellikle yerleşim ve mimari özellikleri itibariyle:

- Avlulu olup avlu duvarı sokağa bakan,
- Bitişik nizamlı doğrudan sokağa açılan,
- Avlu duvarsız direk bahçeye açılan,
- Payanda destekli cumbaların üçgen alınlıkla çatıda son bulduğu,
- Kot farkından dolayı 1.kat planının sokak seviyesinde yakalandığı,
- Her kata farklı kapılardan erişilen,
- Odaların sofalara açıldığı iç sofalı,
- Odalarında ortasında ocak ve ahşap dolabın yer aldığı,
- Dış cephe yüzeylerinde silme ve sövelerin yer aldığı,
- Düşey sürgülü pencerelerin olduğu,
- Zemin kat üzerine iki ve üç katlı inşa edildiği,
- Zemin katların moloz veya kesme taştan yapıldığı,
- Yapım tekniğinin tamamen ahşap karkas olduğu,
- Aşu boyalı ve ahşap evlerden oluştuğu söylenebilir.

İnebolu Batı Karadeniz Bölgesi içerisinde bulunduğu coğrafi özellik olarak sisli gün sayısının bahar aylarında fazla olması nedeniyle rutubetli bir iklime sahiptir. Bu olumsuz iklimin insan yaşamına etkisini en aza indirmek için İnebolu evleri ıslak toprak zeminden moloz ve kesme taş ile yükseltilmiş birinci ve ikinci katlar ise ahşap karkas ve ahşap kaplama tekniğiyle yapılmıştır.

Evlerin taş olan bölümleri daha çok depo olarak kullanılır. Gayri Müslimlerin yaşadığı dönemde şarap mahzeni olarak kullanılmışken şimdi kiler yiyecek ve eşya depolamak için kullanılır. Evler genellikle cumbalı çok pencereli ve aşı boyalıdır. Çarşı içinde yer yer tamamıyla taş yapılara da rastlanır. Yapılar beşik ve kırma çatılı olup bölgede bolca bulunan doğal bir malzeme olan marla, çatı örtüsü olarak kullanılmaktadır. Marla taşı morumsu renkte, yatay olarak kullanılan ağır bir taştır. Marla taşının kullanılması evlerde iki yarar sağlamıştır. Bunlardan biri marla taşı ağır olduğu için binaların sağlam yapılmasını sağlaması diğeri ise Karadeniz'den esen şiddetli rüzgarlara karşı çatıyı ve evi korumak için kullanılmasıdır. Ancak yapılan onarım çalışmalarında bölgeye has marla taşının yerine çatı örtüsü malzemesi olarak marsilya kiremit kullanılmıştır. Marla kaplı çatı örneği çok az kalmıştır.

İnebolu evlerinde mimariyi etkileyen en önemli öğeler çıkmalar, alınlıklar, kapı ve pencerelerdir. İnebolu evlerinin fiziksel özelliklerine bakacak olursak biraz daha alttaki taş yapıdan sonra üstteki ahşap karkasta iki özellik dikkatimizi çeker. Bunun bir tanesi çıkmalardır. Bu çıkmalar evin daha çok ışık alabilmesi, sokak kenarı ise sokağı daha rahat görebilmesi için yapılan çıkmalardır. Çatıya doğru bu çıkmalar üçgen alınlıkla birleştirilir.

Evlerde çok çeşitli pencere tipine rastlanır. Pencereleri dik uzun ve büyük açıklıklar olarak görülür. Genellikle ahşap olan kısımlarda yer alır. Pencereler genellikle düşey sürgülü bazen de kanatlıdır. Bazı pencerelerin üstleri üçgen alınlıklarla bitirilmiştir. Bazılarının alt yüzeylerinde süslemeli pervazlar kullanılmıştır.

Evler sofanın iki yanına dizilmiştir. Bu özellik bize iç sofalı plan tipi özelliğinde olduğunu göstermektedir.

Merdivenler ve trabzanları ahşaptır. Odaların çoğunda ocak ve yanlarında ahşap dolap bulunmaktadır. Bunlar gusülhane ve terece dir.

İnebolu evlerini diğer Türk ev mimarisinden ayıran en önemli özelliği ahşap karkas yapıların hemen hemen hepsinde kırmızı renkte aşı boyası kullanılmasıdır.

İnebolu ev mimarisi bütün bu özellikleri ile tanıtılması ve korunması gereken önemli bir kültür mirasıdır. İnebolu gibi tarihi ve kültürel dokusunu büyük oranda korumayı başarmış bir kentin kimliğini kaybetmemesi için insanlar bilinçlendirilmeli bu yapılar korunmalı ve yaşatılmalıdır.

Tarihi İnebolu evlerini korumak ve yaşatmak için Tarihi İnebolu Evleri Yaşatma ve Koruma Derneği adı altında dernek kurularak tanıtımı yapılabilir.

Kullanılmayan boş evler turizme kazandırılarak otel, pansiyon ve müze olarak kullanıma açılabilir.

Valilik ve yerel yönetimlerce tarihi ve kültürel gezi turları düzenlenerek yapıların tanıtımı sağlanabilir. Böylelikle bölge turizm anlamında da canlılık kazanabilir.

Kalkınma ajansları ve yerel yönetimlerce İnebolu evlerinin sanat ve kültür dokusunun kaybolmaması için UNESCO Dünya Kültür Mirası listesinde yer alması sağlanabilir.

Kültür ve Turizm Bakanlığı ve Kalkınma Ajansları tarafından tadilat ve onarım çalışmalarına hibe programları sağlanabilir.

Evlerin zarar görmemesi için mülk sahipleri ve kiracılara eğitim komisyonları kurularak eğitim verilebilir.

Tescilli yapıların satışı ve kiralanması belirlenecek komisyon tarafından yapılabilir.

Tescilli yapılarda restorasyon ve rolöve projeleri için yerel yönetimlerce teknik destek sağlanabilir.

Kamu kurum ve kuruluşlarının dış cephe kaplamaları ilçeye özgü kırmızı renkte kaplama yapılabilir.

Yeni onarım çalışması yapılan farklı renklere boyanan evlere yetkili kurumlar tarafından izin verilmemesi sağlanabilir.

Onarım iş ve işlemlerinde bürokratik işlerin azaltılması için ilçe merkezinde bir birim oluşturulabilir.

Tarihi İnebolu evleri tanıtım filmi hazırlanarak sosyal medya vb. iletişim kanallarıyla tanıtımı yapılabilir.

Yeni yapılacak yapıların tarihi dokuyla uyum sağlanması için yöresel mimari ve malzemelere bağlı kalınmalıdır.

Tarihi dokuyu bozmamak için yeni yapılara kat sınırlılığı getirilmelidir.

Tüm bu koruma faaliyetleri Kültür ve Turizm Bakanlığı, yerel yönetimler ve Kalkınma Ajansları tarafından bir politakaya bağlanarak çalışmalar sürdürülmeli, tescilli evlerin tarih, doğa ile uyumu sağlanarak gelecek nesillere ulaştırılmalıdır. Çünkü İnebolu geleneksel Türk mimarisinin sergilendiği, masmavi denizi ve sahilleriyle Batı Karadeniz'in büyük bir açık hava müzesidir.

KAYNAKÇA

- Ankara Kùltür ve Tabiat Varlıkları Koruma Kurulu. (1993). *Kastamonu İnebolu Koruma İmar Planı Raporu*. Ankara.
- Arseven, C. E. (1984). *Türk Sanatı*. İstanbul: Cem Yayınevi.
- Aydın, Ö., ve Alemdağ , E. (2014). Karadeniz Geleneksel Mimarisinde Sürdürülebilir Malzemeler; Ahşap. *Uluslararası Sosyal araştırmalar Dergisi*, 7(35), 394-400.
- Bektaş, C. (2007). *Türk Evi*. İstanbul: Bileşim Yayınevi.
- Bozkurt Azezli, G. S. (2009). *19.yy'da Osmanlı Konut Mimarisinde İç Mekan Kurgusunun Safranbolu Evleri Örneğinde İrdelenmesi*. (Yüksek Lisans Tezi), İstanbul: Kùltür Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü.
- Bozkurt, N. (1993). *TDV İslâm Ansiklopedisi* (Ev. md. 11. Cilt, ss. 502-507). İstanbul: Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları.
- Bozkurt, S. G. (2013). 19. yy da Osmanlı Konut Mimarisinde İç Mekan Kurgusunun Safranbolu Evleri Örneğinde İrdelenmesi. *İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi Dergisi*, 62(2), 37-70.
- Cezar, M. (1977). *Anadolu Öncesi Türklerde Şehir ve Mimarlık*. İstanbul: İş Bankası Kùltür Yayınları.
- Çetin, Y. (2008). Osmanlı Konut Mimarisinde Cihannümalar (Seyir Köşkleri). *Sanat Tarihi Dergisi*(17/2), 43-58.
- Çobanoğlu, T. (2003). Türkiye’de Geleneksel Ahşap Ev Yapı Sistemlerinin İrdelenerek Gruplandırılmasına Yönelik Bir Değerlendirme. *Tasarım + Kuram*(3), 27-42.
- Define. (2010). Erişim tarihi: 11 Ağustos 2018, <http://defineciyiz.net/osmanlisehirleri/kastamonu/>
- Deniz, Bekir, “Manisa Yöresi Köy Ev Mimarisi”, *Arkeoloji-Sanat Tarihi Dergisi*, (4), 17-46.
- Dönmez, Y. (1984). *Görsel Türkiye Ansiklopedisi*. (İnebolu md. 4. Cilt ss. 719). İstanbul: Görsel Yayınları.
- Efe, K. (2017). Tarihî ve Çağdaş Türk Lehçelerinde “Bark, Ev, Dam, Yurt” Kelimelerinin Kullanım Alanları. *Uluslararası Diller ve Eğitim Dergisi*, 399-421.
- Eldem, S. H. (1954). *Türk Evi Plan Tipleri*. İstanbul: Pulhan Matbası.

- Esin, E. (1978). *İslamiyetten Önceki Türk Kültür Tarihi ve İslâma Giriş*. İstanbul: Edebiyat Fakültesi Matbası.
- Fakazlı, M. (2018). *İnebolu Şehir Planı*. İnebolu.
- Gögebakan, Y. (2015). Karakteristik Bir Değer Olan Geleneksel Türk Evi'nin Oluşumunu Belirleyen Unsurlar ve Bu Evlerin Genel Özellikleri. *İnönü Üniversitesi Kültür ve Sanat Dergisi*, 41-55.
- Göker, M. (2009). Türklerde Oturma Elemanlarının Tarihsel Gelişim Süreci. *Türk Dünyası Dergisi*, 163-169.
- Günay, R. (1998). *Türk Ev Geleneği ve Safranbolu Evleri*. İstanbul: Güzel Sanatlar Matbaası.
- Güzey, A. R. (2018). Kastamonu Şehrine Türk İskânı ve Şehrin Kısa Bir Tarihi . *Tarih Okulu Dergisi*, 47.
- Hadislerle İslam. (2013). Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları.
- Hasol, D. (1979). *Ansiklopedik Mimarlık Sözlüğü*. İstanbul: Yem Yayınevi.
- İbrahimgil, M. Z. (2003). *Lise Sanat Tarihi I*. Ankara: Koza Yayınları.
- İnebolu Belediyesi. (2018). *Coğrafi Yapı ve Fiziki Konum*. Erişim tarihi: 1 Haziran 2018. <http://www.inebolu.bel.tr/inebolu-detay.asp?Id=16&ineboludetay=cografi-yapi-ve-fiziki-konum>
- Karaketir, E. (2018). Persler anadolu'da: Büyük Kyros'un Lydia Seferi ve Sonuçları. *Uluslararası Tarih Araştırmaları Dergisi*, 2-27.
- Karasalihoğlu, M., ve Özbek, F. (2009). *İnebolu'dan Ankara'ya Atatürk Ve İstiklal Yolu*. İstanbul: Kastamonu Valiliği.
- Karcı, E. (2012). 1299 (1882)Kastamonu vilâyet sâlnâmesi'ne göre Kastamonu Sancağı ile bağlı kazaların idari, sosyal ve ekonomik yapılarına dair tespitler. *Yerel Politikalar Dergisi*, 116-147.
- Karpuz, H. (2011). Türk Evi. *Türk Yurdu*, 55.
- Kastamonu İl Kültür Turizm Müdürlüğü. (2018). *İnebolu*, Erişim tarihi: 1 Haziran 2018. <http://www.kastamonukultur.gov.tr/TR-63820/inebolu.html>
- KGM. (2018). Haritalar, Erişim tarihi: 8 Temmuz 2018. <http://www.kgm.gov.tr/SiteCollectionImages/KGMimages/Haritalar/b15.jpg>

- Köse, A. (2005). Türkiye'de Geleneksel Kırsal Konut Planlarında Göçebe Türk Kültürü İzleri. *Sosyal Bilimler Dergisi*, 7(2), 158-191.
- Kuban, D. (1976). *Sanat Tarihimizin Sorunları*. İstanbul: Çağdaş Yayınları.
- Kuban, D. (1995). *Türk Hayat'lı Evi*. İstanbul: Mtr Yayıncılık.
- Kuban, D. (2013). *Türk Ahşap Konut Mimarisi*. İstanbul: İş Bankası Kültür Yayınları.
- Küçükerman, Ö. (1996). *Kendi Mekan Arayışı İçinde Türk Evi*. İstanbul: Türkiye Turing ve Otomobil Kurumu Yayınları.
- Kütüklü, F., ve Tunoğlu, K. (2012). *Osmanlı Arşiv Belgelerinde Kastamonu*. İstanbul: Ceren Yayıncılık.
- Kur'an-ı, Kerim.
- Oruç, O., Eyüpoğlu, A., ve Arslan Konak, T. (2017). *Yöresel Mimari Özelliklere Uygun Konut Projeleri 1*. Ankara: Çevre ve Şehircilik Bakanlığı.
- Özakbaş, D. (2015). İstanbul Konut Mîmârîsinin 1923-1940 Yılları Arasındaki Gelişim Süreci. *Uluslararası Sosyal Bilimler Dergisi*, 283-309.
- Öztürk, Ö. (2011). *Pontus*. Ankara: Genesis Kitap.
- Öztürk, Ö. (2018). *Özhan Öztürk Makaleleri*. Erişim tarihi: 8 Temmuz 2018. <http://ozhanozturk.com/2017/12/25/paphlagonia-antik-cag-tarihi/>
- Peker, N. (1955). *İstiklal Savaşı Resim ve Vesikalarla İnebolu-Kastamonu Havalisi Deniz ve Kara Harekatı*. 336: Gün Matbaası.
- Sözen, M. (2001). *Türklerde Ev Kültürü*. İstanbul: Doğan Kitapçılık.
- Strabon. (2000). *Antik Anadolu Coğrafyası*. (A. Pekman, Trans.) İstanbul: Arkeoloji ve Sanat Yayınları.
- Şafak, A. (1989). İslam Hukuku Açısından Şehircilik ve Aile Meskeni Problemi. *Atatürk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dairesi*, 14.
- Şimşek Tolacı, Seda. (2009). *Burdur Tarihi Kent Dokusunun İncelenmesi*. (Yüksek Lisans Tezi), Isparta: Süleyman Demirel Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü.
- Tunay, M. İ. (1997). Bizans Dönemi İstanbul Evleri, *Sanatın Ortaçağı* (ss. 100-101). İstanbul: Kabalcı Yayınevi.
- Tunoğlu, K. (2002). *İnebolu*. İstanbul: Dünya Yayıncılık.

Turan, O. (2011). *Selçuklular Zamanında Türkiye*. İstanbul: Ötüken Neşriyat.

Türkçe Sözlük. (2011). Erişim tarihi: 09 Temmuz 2018.
<http://www.turkcesozluk.org>

Umar, B. (1993). *Türkiye'deki Tarihsel Adlar*. İstanbul: İnkılap Kitapevi.

Yaman, M. T. (1935). *Kastamonu Tarihi I "XV. asrın sonlarına kadar"*, Kastamonu.
Kastamonu: Ali İhsan Matbası.

Yılmaz, F. (2015). Antikçağ'da Glykon Kültü. In F. Yılmaz, *Eskiçağ Yazıtları*. İstanbul: Arkeoloji ve Sanat Yayınları.

Yücel, Y. (1993)., *TDV İslâm Ansiklopedisi* (Candaroğulları md. 7. Cilt, ss. 47-149).
İstanbul: Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları.

Yücel, Y. (1993). *TDV İslâm Ansiklopedisi* (Çobanoğulları md. 8. Cilt. 8, s. 354).
İstanbul: Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları.

EKLER

EK-1. Sözlük

Atrium : Eski Roma evlerinin ortasında, evin bütün bölümlerinin açıldığı üstü açık, çevresi revaklı avlu

Barok: Port. (barroco düzgün olmayan inci) Mimarlıkta, çeşitli deniz kabukları şeklinde eğmeçli bezemelerden meydana gelen, 17. kısmen de 18. yüzyılda Avrupa'nın özellikle Katolik ülkelerine (İtalya, İspanya, Portekiz, Avusturya, Güney Almanya, Belçika) ve Latin Amerika'ya yayılmış olan üslup.

Cumba: Eski Türk evlerinde çoğu kafesli çıkma.

Cihannüma: her tarafı seyredilemek üzere bazı ev çatılarının üstünde yapılan oda veya teras.

Çıkma: Evlerin dışarıya doğru uzatılması.

Çardak: Üstüne sarmaşıklı ağaç veya çiçek sarılarak yapılmış kafesli gölgelik.

Fresko: Daha yaş iken duvar sıvası üzerine toprak boyalarla yapılan resim.

Giyotin pencere: Düşey sürme pencere.

Gusülhane: Ar. Far. Eski evlerde, içinde yıkanılmak üzere yapılmış küçük bölme.

Kompozit : Karma düzen

Mabeyin: Eski konaklarda harem ile selamlık arasında yer alan ve hem harem hem de selamlık olarak kullanılabilen oda veya daire, mabeyin odası, Zülvecbeyn oda.

Niş: Çoğunun üstü kemerli duvar hücre, hücre.

Otağ: Büyük ve süslü çadır

Onarım: Aslını bozmadan onarma

Rokoko : XVII. Yüzyılda (XV. Louis dönemi ile XVI. Louis dönemi başı) Fransa'da Barok ve Paladyen'den sonra moda olan, eğri çizgileri bol , gösterişli bir bezeme üslubu.

Rölöve: Bir yapının bütün boyutlarını ölçerek plan, kesit ve görünüşünü yeniden çıkarma;ölçüleme.

Sayvan: Güneşten korunması için veya süs olarak bir şeyin üzerine çekilen dam saçağı gibi düzveya sarkık örtü.

Selamlık: Eskiden büyük konaklarda erkeklerin bulunduğu ve erkek konukların alındığı bölüm.

Silme: Duvar, tavan, kapı, pencere, yazıtlık gibi öğeleri çevrelemek için düz veya eğri profilde kabartmalı olarak yapılan, çerçeve çubuğu gibi çıkıntılı bölüm.

Söve: Pencere ve kapı açılımlarının iki yanına yerleştirilen taş veya ağaç dikme.

Şapel : Kilisecik.

Şahnişin: Eski Türk evlerinde odanın sokağa ya da avluya doğru olan üç yan pencere çıkıntısı, bakıncak.

Stucco : Antik çağda sönmüş kireç, beyaz mermer tozu, tutkal, tebeşir, yumurta akı ve su karıştırılarak elde edilen bir sıva

Tezyinat : Bezek, süs.

Trabzan: Merdiven parmaklığı, merdiven korkuluğu.

Yunmalık: (Bodrum dolaylarında) Evde yıkanma yeri , banyo.

EK-2. Türk evleri karşılaştırmaları ve resimler

Evlere Karşılaştırma	CEPHE ÖZELLİKLERİ	MALZEME VE TEKNİK ÖZELLİKLERİ	PLAN ÖZELLİKLERİ
İNEBOLU EVLERİ	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Kırmızı ağı boyası ile boyanmıştır. ✓ Cumbalar üçgen alınlıkla çatıda birleşir. ✓ Kat aralarında silmeler ve köşelerde söveler vardır. ✓ Pencere üçgen alma pervazları ise sislemelelidir. ✓ Bodrum ve zemin katlar madeni parmaklıktır. 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Ahşap karkas tekniği ile yapılmıştır. ✓ İlk katlar kesme veya moloz taşın yapılmıştır. ✓ Evlerin çatıları marla kaplıdır. ✓ Ahşap karkas yapım tekniği ile inşa edilmiştir. 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Konutlar genellikle yamaçların eğimine uyacak şekilde bodrum kat üzeri iki veya üç katlı inşa edilmiştir. ✓ İç sofalı plan tipi kullanılmıştır.
RİZE EVLERİ Kaynak: Yöresel Mimari Özelliklere Uygun Konut Projeleri -1- Kitabı	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Cephe de ahşap malzemeyle yapılmış ve yazın gelen dik güneş ışınlarından korunmak amacıyla geniş saçaklar kullanılır. ✓ Girişlerde subasman yüksekliği oluşturmak amacıyla yarım daire şeklinde taş basamaklar kullanılmıştır. ✓ Cephe de madeni parmaklıkları kanatlı pencere de kullanılmakta beraber bazı pencerelerde ahşap kepenklere de rastlanılmaktadır. 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ İklimin yağışlı olması ve doğal bulunan malzeme olması sebebiyle ahşap yoğun bir şekilde kullanılmıştır. ✓ Faza nem dolayısıyla geçiş malzemesi olarak da taş tercih edilmiştir. ✓ Evlerin inşasında genellikle ahşap geçme, ahşap karkas, çama, göz dolgu teknikleri kullanılmıştır. ✓ Göz dolgu tekniğinde bir yüzü düz olan dere taşlarından kırılarak yararlanılmıştır. 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Konutlar genellikle yamaçların eğimine uyacak şekilde bodrum kat üzeri iki katlı inşa edilmiştir. ✓ Bodrum katı genellikle ahır olarak kullanılmıştır. ✓ Ahırlara evin her iki cephesinden de giriş bulunur. ✓ Evlerin planında toplanma mekânı olarak kullanılan, odaların açıldığı sofalar önemli yer tutmaktadır.
SAFRANBOLU EVLERİ Kaynak: Türk Ev Geleniği ve Safranbolu Evleri	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Zemin arazi şartlarına uydurulmuştur. ✓ Düzensiz bir geometriye sahip olan zemin kat çıkıntılarla düzenlenmiştir. ✓ Diğer katların cephe lerine de çıkıntılarla hareket kazandırılmıştır. 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Taş ve ahşap taşıyıcı malzeme olarak kullanılmıştır. ✓ Doğru malzemesi olarak ise taş, tuğla, kerpiç ve ahşapları yararlanılmıştır. ✓ Ahşap çatı ve bağdatlı sistem uygulanmıştır. 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Orta sofalı plan tipi yaygın olmakla beraber, dış ve iç sofalı plan tipleri de kullanılmıştır. ✓ Evler genellikle iki katlıdır. ✓ Zemin kat üretim alanı olarak kullanılır.
ANKARA EVLERİ Kaynak: Türkiye Kültür Portalı	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Zemin katlarda araziye uyum sağlanmıştır. ✓ Üst katlarda hem arazi hem de diğer yapılara uyum sağlamak için cumbalara yer verilmiştir. 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Taş ve Ahşap taşıyıcı malzeme olarak kullanılmıştır. ✓ Doğru malzemesi olarak taş, kerpiç ve ahşapları. ✓ Pencere lerde ahşap panjurlar ya da madeni parmaklıklar kullanılmıştır. 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Ankara evlerinde az sayıda dış sofalı plan tipi genelinde ise iç sofalı plan tipi uygulanmıştır. ✓ Genellikle iki ve üç katlı yapılarıdır. ✓ Evlerin girişi bahçe ve avludan yapılır. ✓ Yaşam alanı olarak daha çok alt katlar kullanılmaktadır. ✓ Katlar arası geçişlerde ahşap merdivenler kullanılmıştır.
ERZURUM EVLERİ Kaynak: "Erzurum Evleri" Haşım Karpuz	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Zengin bir mimari yapıya sahiptir. ✓ Kilitlik ebatlı pencereler kullanılmıştır. ✓ Değişik çıkma türleri uygulanmıştır. ✓ Bütünüyle yonm taşın yapılan seçeklerle beraber ahşap malzeme kullanılarak yapıları da mevcuttur. 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Taş, ahşap, tuğla, toprak ve maden ana yapı malzemelerini oluşturur. 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Sofâ iç sofalı plan tipini temsil etmekte beraber kilitlenmiş ve bir geçit yeri halini almıştır. ✓ İç avlulu, tandir evli denilen yeni bir plan tipi ortaya çıkmıştır. ✓ Çoğunlukla iki katlı olup zemin kat hayvan geçiği katır.

<p>MANİSA EVLERİ Kaynak: - Kula Belediyesi resmi sitesi - 'Manisa Yöresi Köy Ev Mimarisii' Arkeoloji ve Sanat Tarihi Dergisi</p>	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Hayatın bir cephesi sokaga bir cephesi avluya bakar. ✓ Sokağa bakan cephesi genellikle kapalı olarak ahşap kafesli ya da parmaklıklı pencereler yerleştirilmiştir. ✓ Avluya bakan yönü ise bazı evlerde kapalı bazı evlerde açıktır. ✓ Üst katlar sokaga doğru çıkmıdır ve saçaklar mevcuttur. 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Yapı malzemesi taş, taş üzeri kerpiç, dağlık ve ormanlık alanlarda taş, ahşap ve kerpiçtir. ✓ Taş ve kerpiç yığma, ahşap çalkı kullanılan tekniklerdir. 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Evler genellikle iki katlıdır. ✓ Alt katlar ahır, samanlık, kiler olarak kullanılmakta beraber, katlardan her ikisi de oturma mekânıdır. ✓ Evlerin önünde genellikle geniş bir balkon yer alır. ✓ Bazıları küçük sofalı iken bazılarında sofaya ek olarak yapılmış yazlık ve 'kaldırım' olarak adlandırılan balkonlar bulunur.
<p>BURDUR EVLERİ Kaynak: Burdur Tarihi Kent Dokusunun İncelenmesi: (Yükssek Lisans Tezi)</p>	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Simetrik ve asimetric cephe şekilleri olup çıkmalılarla simetrikliği sağlamak hedeflenmiştir. ✓ Evlerde dişey hareketli kamanda sahip olan ahşap pencereler mevcuttur. ✓ Büyük ve çift kanallı kapılar kullanılmaktadır. ✓ Çatılarında kırma çatı sistemi mevcuttur. ✓ İki farklı türde saçak kullanılmıştır. 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Taşyıcı malzeme olarak bölgede yoğun olarak bulunan ahşap ve taş kullanılmıştır. ✓ Dolgu malzemesi olarak kerpiçten yararlanılmıştır. ✓ Pısmıs toprak kullanılan bir diğer malzemedir. ✓ Ahşap karkas tekniği kullanılan tekniklerdendir. 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Burdur evlerinde karşınıza beş farklı sofa tipi çıkmaktadır: -İç sofalı -Dış sofalı -Orta sofalı -İç avlulu çift yapıli -Sofanın hem iç hem dış mekân olarak hizmeti ettiği evler. ✓ Evler genellikle iki katlıdır. ✓ Sofalardan kot farkıyla yükseltilen köşk mekânları mevcuttur. ✓ Sofalarla katların bağlantısı ahşap merdivenlerle sağlanmıştır. ✓ Zemin katlar ilk zamanlarda daha çok müşmeniler olarak kullanılırken daha sonra yaşam mekânı haline gelmiştir.
<p>ANTALYA EVLERİ Kaynak: Türkiye'de Ahşap Evin Bölgelere Göre Yapısal Olarak İncelenmesi ve Restorasyonlarında Yöntem Önerileri (Yükssek Lisans Tezi)</p>	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Payandalı çıkmalılar mevcuttur. ✓ Çatının devamı olmayan yapıya ayrıca takılan saçaklar bulunmaktadır. ✓ Evlerin arka cephelelerinde genellikle pencere bulunmaktadır. ✓ Ön cephelelerinde ise küçük boyutlu teppe pencereleri kullanılmıştır. 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Yazlık ve küçük olarak ayrılan bölümlerinde farklı malzeme ve teknikler kullanılmıştır. ✓ Küçük kısmında ahşap hatıllı taş duvar sistemi kullanılırken, yazlık kısımlarda zemin kat ahşap hatıllı taş duvar üst katlar ise ahşap karkas olarak yapılmıştır. ✓ İskelelerinde dolgu malzemesi kullanılmayıp bağdadı çitalarla kaplanmıştır. 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Dış sofalı plan karakterinde olup 19. yy'dan sonra iç sofalı karaktere dönüşmüştür. ✓ Genellikle iki veya en fazla üç katlı, bahçeli evlerdir. ✓ Evin alt katları kiler mutfak gibi hizmet birimlerine ayrılmıştır. ✓ Odalar ise sofa çevresinde bir dizi halinde veya 'L' ve 'U' biçiminde sıralanmıştır. ✓ Çitamlık yaşam üst katlarda geçmektedir.

Resim E2.1. Rize evi

Kaynak: Rize Valiliği

Resim E2.2. Safranbolu evi

Kaynak: Karabük İl Kültür Turizm Müdürlüğü

Resim E2.3. Erzurum Hasanağası evi

Kaynak: Yaşar Gök

Resim E2.4. Manisa Kula evi

Kaynak: Tülay Yücel

Resim E2.5. Burdur evi

Kaynak: Seda Şimşek Tolacı

Resim E2.6. Antalya evi

Kaynak: Atay Uslu

İNEBOLU KORUMA İMAR PLANI UYGULAMA KOŞULLARI

BÖLÜM 1.

GENEL HÜKÜMLER

AMAÇ

MADDE 1. İnebolu Kentsel Sit Alanı içindeki imar uygulamalarını, İnebolu Kentsel Sit Alanı dışındaki imar uygulamaları ile imar mevzuatı kapsamında uyumlu kılmak, 2863 sayılı "Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu " ile 3386 sayılı " 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu'nun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesi Hakkında Kanun " ve bu yasalara dayalı yönetmelikler ile Taşınmaz Kültür ve Tabiat Varlıkları Koruma Yüksek Kurulu'nun kararlarıyla 3194 sayılı " İmar Kanunu " uyarınca hazırlanmış olan " 3030 Sayılı Kanun Kapsamı Dışında Kalan Belediyeler Tip İmar Yönetmeliği"nin bütünlüğünü sağlamak.

MADDE 2. Bu hükümler İnebolu Koruma İmar planında belirlenmiş olan Kentsel, Arkeolojik ve Doğal sit alanlarını ,planlama alanını ve bu alanlarda bulunan tüm yapıları kapsar

011/11/01
Ankara Kültür ve Tabiat Varlıklarını
Koruma Kurulu

21.05.2015 tarih 2824 sayılı
kararı ile

[Handwritten signature]

ONAMA, SAĞLIK VE FEN KOŞULLARINA UYGUNLUK

MADDE 3. İmar Planı Uygulama Koşulları, , Ankara Kültür ve Tabiat Varlıkları Koruma Kurulu olumlu kararı alınıp, İnebolu Belediyesince onanması ile yürürlüğe girer. Bu esaslara göre yapılacak tüm yapılar 3030 sayılı Büyükşehir Yasası dışında kalan tip imar yönetmeliğinin imar uygulama koşulları esaslarına, sağlık ve fen koşullarına ve ilgili tüzük ve yönetmeliklere uymak zorundadır. Resmi gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren, imar affı, çatı ve çekme katların tam kata çıkarılması ile ilgili yönetmelikler bu alana uygulanmaz.

İnebolu Koruma İmar Planı ile Plan Hükümleri bir bütündür ve birlikte uygulanır.

DEĞİŞİKLİK

MADDE 4. İnebolu Koruma İmar Planı sınırları içinde ve bu hükümlerin değiştirilmesi yönünde yapılacak değişiklik önerileri, Ankara KTVKK'nun uygun görüş ve kararı ile İnebolu Belediyesi'nin onayı ile uygulanır.

TANIMLAR

MADDE 5. 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu'nun " Tanımlar ve Kısaltmalar " ile ilgili 3. maddesi geçerlidir.

İLKE KARARLARI

MADDE 6. Kentsel Sit, Arkeolojik Sit ve Doğal Sit Alanları içindeki taşınmaz kültür varlıkları için yapılacak yıkım, ilave, onarım, yeni yapılanma istemlerinde koruma imar planında veya hükümlerinde konu ile ilgili hüküm bulunmadığı

taktirde, Taşınmaz Kültür ve Tabiat Varlıkları Koruma Yüksek Kurulu'nun 4.3.1988 gün ve 11 sayılı ve 28.2.1995 gün ve 378 sayılı ilke kararları, 15.5.1989 gün ve 84 sayılı ilke kararları ile 3386 ve 2863 sayılı yasalara göre işlem yapılacaktır.

Müze denetimli alanlar ile ilgili plan hükümleri dışında Ankara K.T.V.K.K'nun 23.6.1989 gün ve 830 sayılı kararları geçerlidir. Arkeolojik Sit Alanlarında Plan hükümleri dışında K.T.V.K. Yüksek Kurulu'nun 4.3.1988 gün ve 6 sayılı 28.6.1988 gün ve 27 sayılı ilke kararları geçerlidir.

Ayrıca , koruma amaçlı imar planında hüküm getirilmemiş konular için Ankara K.T.V.K.K'nun görüş ve kararları geçerlidir.

ÖNCEKİ İMAR PLANLARININ GEÇERSİZLİĞİ

MADDE 7. Koruma imar planı, Kentsel, Doğal ve Arkeolojik Sit Alanları ve tüm planlama alanı için uygulama imar planı olarak kabul edildiğinden, daha önce bu alanlar için onanmış olan imar planları, mevzii imar planları ve imar planı değişiklikleri geçersizdir.

BÖLÜM 2

KORUMA VE ONARIMA İLİŞKİN HÜKÜMLER

A. TESCİLLİ YAPILARIN KORUNMASI

MADDE 8. 1/1000 ölçekli İnebolu Koruma Planı içinde bulunan korunması gerekli Kültür varlığı niteliğindeki yapılar belirtilmiştir. Bu yapılar bahçe, bahçe duvarları, bahçe kapıları ve diğer müstemilatları (çeşme,sarnıç,avlu kaplaması, avlu duvarı,v.b.) birlikte korunurlar.Bu tür yapılara müdahale biçimleri Ek 1 de belirlenmiştir.

KORUNACAK SOKAKLAR

MADDE 9. 1/1000 ölçekli İnebolu Koruma İmar Planı içinde bulunan korunması gerekli sokaklar belirtilmiştir. Bu sokaklar üzerinde bulunan tescilli yapılar, planla korunacak yapılar ve sağlıklılaştırılacak yapılar plan uygulama koşulları doğrultusunda hazırlanacak projeler doğrultusunda korunacak veya sağlıklılaştırılacaktır.

Parsel bazında yapılacak müdahalelerde yapının özgün cephe karakteri ve malzemesi korunacak, cephe üzerindeki niteliksiz müdahaleler özgün yapı ile uyumlu bir biçime dönüştürülecektir.

Sokağı oluşturan avlu duvarları, avlu kapıları , sokak kaplamaları, (varsa) merdivenler ve tüm sokak mobilyaları bir bütün olarak korunacaktır.

Özgün sokak kaplamasının yok olduğu sokaklar marla taşı ile kaplanacaktır.

MADDE10. İnebolu Koruma İmar Planı alanı içinde bulunan tüm cadde ve sokaklar kadastral yönleri, eğimleri ve eğer değişmemişse özgün biçim ve malzemeleriyle birlikte korunacaktır.

B. ONARIMA İLİŞKİN HÜKÜMLER

BASİT ONARIMLAR

MADDE 11. Kentsel, arkeolojik ve doğal sit alanları içinde bulunan korunması gerekli Taşınmaz Kültür Varlığı olarak tescil edilen sivil mimarlık örneklerinde yapının bünyesinde, mimarisinde (planında ve cephelerinde) ve malzemesinde değişiklik yaratmayacak onarımlar basit onarımdır.

BASİT ONARIM İZİNİ

MADDE 12. Taşınmaz Kültür Varlığı olarak tescil edilmiş yapılarda basit onarım izni vermeye İnebolu Belediyesi yetkilidir. İnebolu belediyesinden izin alınmadan tescilli yapılarda hiçbir basit onarım eyleminde bulunulamaz. Basit onarımda belediyenin hazırlayacağı basit onarım tutanağının bir örneği ve yeterli iç ve dış fotoğrafları bilgi için Kastamonu Müzesine iletilecektir. Onarım sonrasında, onarımın eskiye uygun yapıldığına dair tutanak hazırlanacak ve bunu belgeleyen fotoğraflarıyla birlikte Kastamonu Müzesine ve Ankara KTVKK'na bilgi için iletilecektir. Basit onarımlar KTVK Yüksek Kurulunun 28. 2.1995 gün ve378 sayılı ilke kararı doğrultusunda gerçekleştirilecektir.

TESCİLLİ YAPILARIN RESTORASYON PROJELERİNİN HAZIRLANMASI

MADDE 13. Taşınmaz Kültür Varlığı olarak tescil edilmiş bulunan yapıların projelendirilmesinde uyulması gereken esaslar şunlardır;

A. Belgeleme:

Tescilli yapıların halihazır durumunu belgeleyen rölövelerde tüm planlar cephe ve yapının mimari özelliklerini açıklayacak yeterli sayıda kesitler 1/50 ölçekte hazırlanır. Yapının konumunu ve çevre özelliklerini anlatan 1/200 ölçekli vaziyet planı ve en az iki adet cephe silueti hazırlanır(siluetlerden biri ön cepheyi içerecektir). Yapının özgün mimari elemanları (kapı, pencere, tavan, ocak, v.b.) 1/20,1/10 veya 1/5 ölçeklerde belgelenir.

Yapının çevresi ile ilişkisini, iç mekan özelliklerini, cephe özelliklerini ve mimari eleman özelliklerini anlatan yeterli sayıda fotoğraf içeren fotoğraf albümü hazırlanır.

Yapının özelliklerini ve sorunlarını içeren bir yazılı rapor hazırlanır.

B. Analiz:

Rölövelerden ve diğer yazılı veya sözlü kaynaklardan yararlanarak, yapının geçirdiği değişiklikleri, eklemeleri ve bozulmaları açıklayan çalışmadır. Bu çalışma 1/50 ölçekli çizimler ve yazılı raporla açıklanacaktır.

C. Restorasyon Projesi :

Belgeleme ve analiz çalışmaları sonucunda yapının korunması gerekli değerlerini ortaya koyan bir sentez sonucunda, bu değerleri koruyan, aynı zamanda yapıda çağdaş ihtiyaçlara uygun düzenlemeleri de içeren projedir. Hazırlanacak restorasyon projelerinde yapıların içinde, çağdaş yaşamın ve sağlık koşullarının gerektirdiği değişiklikler yapılabilir. Restorasyon projeleri 1/50 ölçekte hazırlanacak, daha alt ölçekteki mimari detayları da içerecektir.

ONARIMDA KULLANILABİLECEK MALZEME

MADDE 14 : Sit alanları içinde bulunan tescilli yapıların onarımında ve yenilenmelerinde özgün malzeme veya çağdaş malzeme kullanılabilir. Ancak çağdaş malzeme kullanılması durumunda yapı ile uyumlu ve yapının özgünlüğünü kaybettirmeyecek bir uygulama gerçekleştirilecektir.

TESCİLLİ YAPILARDA ONARIM, RESTORASYON VE YENİLEME İZİNİ

MADDE 15 : 12. ve 13. maddelerdeki hükümlere uygun olarak hazırlanan proje ve raporlar İnebolu Belediyesi ve Ankara KTVKK tarafından incelenerek onandıktan sonra uygulama yapılacaktır. Onaylı projelerde uygulama sırasında değişiklik istenmesi durumunda değişiklikler Ankara KTVKK'nun uygun görüşü alındıktan sonra uygulanabilir. Uygulama sonucu, İnebolu Belediyesi tarafından hazırlanacak bir tutanak ve fotoğraflarla birlikte Ankara KTVKK'na bilgi için iletilecektir. Anıtsal yapılarda ve sivil mimarlık örneklerinde A.K.V.K.K.'ndan izin alınmak koşuluyla işlevsel değişiklikler yapılabilir.

SAĞLIKLAŞTIRILACAK YAPILARA İLİŞKİN HÜKÜMLER

PLANLA KORUNACAK GELENEKSEL YAPILARA İLİŞKİN HÜKÜMLER

MADDE 16 : Bu yapıların iç düzenlerinde (planlarında) her türlü değişiklik yapılabilir. Özgün cephe ve gabari özellikleri korunacaktır. Cephelerde yapılmış bulunan niteliksiz değişiklikler özgün yapı ile uyumlu bir biçimde yeniden düzenlenecektir. Bu tür yapılara müdahale biçimleri Ek 2 'de belirlenmiştir.

SAĞLIKLAŞTIRILACAK YENİ YAPILARA İLİŞKİN HÜKÜMLER

MADDE 17 : Bu tür yapıların şu andaki imar durumları kazanılmış imar hakkı değildir. Yapıların yıkılması veya yenilenmesi durumunda sit alanı içindeki yapılaşma yoğunluğu ve düzeninde imar hakkı alırlar. Bu yapılarda iç düzende ve işlevde her türlü değişiklik yapılabilir. İnebolu sit alanları içindeki genel cephe özellikleri, malzeme kullanımı ve renk kullanımı ile uyumlu yeni cephe düzenlemeleri yapılacaktır. Bu düzenlemeler yapılmadıkça ruhsata tabi hiçbir eyleme izin verilemez.

SAĞLIKLAŞTIRMA İZİNİ

Kentsel sit alanları yapıları

MADDE 18 : İnebolu Koruma İmar Planında sağlıklaştırılacak yapı olarak belirlenmiş yapılarda sağlıklaştırma izni vermeye İnebolu Belediyesi yetkilidir. 15. ve 16. maddelerdeki hükümlere uygun olarak hazırlanan projeler İnebolu Belediyesince incelenip onaylandıktan sonra uygulama yapılacaktır.

Yüksek Kurulun 4.3.1988 gün ve 11 sayılı ilke kararı gereği tescilli parsellere bitişik ve bakı veren (yol ile ayrılrsa dahi) parsellerdeki sağlıklaştırma uygulamalarında Ankara KTVKK ve İnebolu Belediyesi onayı alındıktan sonra uygulama yapılacaktır.

YENİ YAPILAŞMAYA İLİŞKİN HÜKÜMLER (Tarihi-Geleneksel Kentsel Konut Alanları)

KAPSAM

MADDE 19 : Bu bölümdeki hükümler İnebolu Koruma İmar Planı alanı içindeki Tarihi-Geleneksel Kentsel Konut alanlarındaki tescilli yapılar ve sağlıklaştırılacak yapılar dışında kalan, yenilenecek veya yeniden yapılacak tüm yapılar için geçerlidir.

İMAR PARSELİ

MADDE 20 : Sit alanları içindeki kadastral parseller imar parseli sayılır. Ancak bazı parsellerde doku ile uyumlu yapı oluşturabilmek veya içinde bulunduğu yapı adasında servis kolaylıkları sağlamak amacıyla yeni parsel düzenleri önerilmiştir. Bu tür düzenlemeler 1/1000 ölçekli koruma planında ilgili parsellerde gösterilmiştir. Bu alanlar dışında tevhid veya ifraz yapılamaz. 1 no'lu alt bölgede ise tescilli yapı parseli dışındaki alanlarda imar yasası 18. madde uygulaması ile yeni imar parselleri oluşturulabilir.

MADDE 21 : İnebolu sit alanları içinde bulunan büyük yapı parsellerinde genel yapı ölçeğini koruyabilmek amacıyla ayrıca gerekli görülen tescilli yapı parsellerinde birden fazla yapı yapma izni verilmiştir. Koruma İmar Planında bu tür parsellerde yapılacak yapıların konumları ve maksimum oturma boyutları belirtilmiştir.

YENİ YAPI

MADDE 22 : İnebolu Koruma İmar Planı içinde yapılacak yeni yapılar, yöresel mimari ile uyum içinde olacaktır. Yeni yapılarda yöresel taş, ahşap gibi geleneksel malzemeler kullanılacağı gibi, çağdaş malzemeler ve teknoloji de kullanılabilir. Her iki durumda da cephe kurgusu, mimari öğeler, renk gibi konularda çevreye uyum sağlanacaktır.

MADDE 23 : İnebolu Koruma İmar planında, yeni yapılacak yapıların arsa içindeki konumları ve maksimum kitle boyutları belirtilmiştir. Komşu parselde tescilli yapı olması durumunda tescilli yapıya yaklaşım mesafesi minimum 5 m.'dir. Bu mesafe ilgili Koruma Kurulunca gerekli görüldüğü takdirde arttırılabilir. Yaklaşım mesafesinin daha az olabileceği parsellerde yaklaşım mesafeleri ilgili parseller üzerinde gösterilmiştir. Önerilen yeni yapılar buldukları yol ve sokağın aynı sırasındaki veya ada içindeki diğer mevcut yapıların konumları ile uyum içinde olmak zorundadır. Yeni yapıların cephe genişlikleri ve yapı derinlikleri, ait olduğu adadaki yapılaşma niteliklerine ve parsel niteliklerine göre tespit edilmiş ve ilgili parsellerde belirtilmiştir. Koruma planında belirtilmiş olan yapı form ve konumunun

değiştirilmek istenmesi durumunda, öneri Ankara KTVKK tarafından onanması durumunda geçerlilik kazanır, ancak yeni önerideki yapı taban alanı, planda belirtilen yapı taban alanından büyük olamaz. Bu madde 1 no'lu alt bölgede geçerli değildir.

YAPILARIN KAT SAYISI VE YÜKSEKLİĞİ

MADDE 24 : İnebolu Koruma İmar Planı alanı içinde, %15'den az eğimli parsellerde yapılacak yeni yapılarda maximum saçak kotu $h=9.50$, maksimum kat adedi 3'dür. %15 ve daha eğimli parsellerde, parselin alt kotu sokaktan cephe alıyorsa maximum saçak kotu $h=6.50$, maksimum kat adedi 2'dir. Ayrıca bağlı bulunduğu bağımsız birimin alanının %40'ını geçmemek üzere çatı arası kullanılabilir. %15 ve daha eğimli parsellerde, parselin üst kotu sokaktan cephe alıyorsa maksimum saçak kotu $h=6.50m.$, maksimum kat adedi 2'dir. Bu gibi parsellerde giriş katı altında bir kat kazanılabilir ve bağımsız bölüm olarak iskan edilebilir. Bu maddede belirtilen şartlar dışında hiçbir şekilde kat kazanılamaz. 1 no'lu alt bölgede kat adetleri ve yoğunluklar ilgili yapı adalarında gösterilmiştir.

YAPILARDA KOT VERİLMESİ

MADDE 25 : Kot alma noktası, yeni yapının oturacağı alanın köşe kotlarının ortalamasıdır. %15 ve daha eğimli parsellerde, parselin üst kotu sokaktan cephe alıyorsa kot, yapının sokağa bakan üst kotu sıfır kabul edilerek hesaplanır. Bitişik iki bina önerilmişse, kot alma noktası iki yapı tek bir yapı kabul edilerek köşe kotlarının ortalaması alınarak hesaplanır. Su basınan seviyesi maximum 1 m. dir.

MADDE 26 : İnebolu Koruma İmar Planı alanında yeni yapılacak yapılar da plan hükümlerinin ilgili maddelerinde belirtilen koşullarda ve Kentsel Sit Alanı'nın özelliklerini bozmayacak biçimde tasarım yapılacaktır. Tasarımda kullanılacak yapı öğeleri ile ilgili aşağıdaki koşullara uyulacaktır.

a. Çatı ve Saçaklar

Yapılara yöresel mimari geleneğe uygun %33 eğimli beşikçatı veya oturtma çatı yapılacaktır. Çatılar alaturka veya marsilya kiremit ile kaplanacaktır.

b. Yapı cephelerinde boş/dolu oranı 1/4 'tür. Pencereerde genişliğin yüksekliğe oranı 1/1.5 ile 1/2 arasında olacaktır. Pencere genişliği minimum 70 cm. maximum 80 cm.'yi geçemez. İki pencere arasındaki uzaklık 40 cm.'den az olamaz. Tüm doğramalar ahşap olacak ve ahşap rengini ve dokusunu gösterecek biçimde cilalanacaktır. Servis pencereleri maximum 30x60 cm. boyutlarında olacaktır.

c. Balkon ve Çıkmalalar

Yapıların tüm cephelerinde açık çıkma yapılamaz. Yapıların her cephesinde kapalı çıkma yapılabilir. Tüm cephe boyunca çıkma yapılabilir bu durumda çıkma derinliği maximum 0.40 m'dir. Cephenin iki kenarında çıkma yapılabilir bu durumda her bir taraftaki çıkma boyu cephe genişliğinin 1/3'ü olacaktır. Bu tür çıkmalarda çıkma derinliği maximum 0.60 cm.'dir. Cephe ortasında tek çıkma yapılabilir bu durumda çıkma boyu cephe boyunun 1/3 ünü aşamaz. Bu tür çıkmalarda çıkma derinliği maximum 0.80 m.'dir. Çatı arasının kullanıldığı durumda bu tür çıkmalara çatı arasında da devam edebilir.

Çıkmalarda yoldan yükseklik minimum 2.80 m. olmalıdır.

d. Cephe Kaplamaları ve Renk

Tüm cepheler ya ahşap kaplama olacak ya da sıvanacaktır. Sıva üzerine yapılacak boya yörede yaygın olarak kullanılan renklerden seçilecektir.

e. Bahçe Duvarları

Bahçe duvarlarının sokak üzerine gelen kısımları yöresel taş ile inşa edilecek, minimum 0.70, maximum 1.50 m. yükseklikte olacaktır.

f. İç Düzen

Her bağımsız konutta en az bir oda, bir yatak odası, bir mutfak ve bir banyo ile tuvalet bulunacaktır.

g. Merdivenler

İkiden fazla konut bulunan yapılarda birlikte kullanılan iç merdivenler ahşap olamaz.

YENİ YAPI İZİNİ

MADDE 27 : 18,19,20,21,22,23,24,25. maddelere uygun olarak hazırlanmış projeleri onama ve uygulama izni vermeye İnebolu Belediyesi yetkilidir. Yüksek kurulun 4.3.1988 gün ve 11 sayılı kararı gereği tescilli parsellere bitişik ve bakı veren (yol ile ayrılrsa dahi) parsellerdeki yeni yapılaşmalar için İnebolu Belediyesi ve Ankara KTVKK onayı alındıktan sonra uygulama yapılabilir.

TİCARİ MERKEZDE YENİ YAPILAŞMAYA İLİŞKİN HÜKÜMLER

KAPSAM

MADDE 28: Bu bölümdeki hükümler İnebolu Kentsel Sit Alanı içinde kalan Ticari Merkezdeki tescilli yapılar ve sağıklaştırılacak yapılar dışında kalan, yenilenecek veya yeni yapılacak tüm yapılar için geçerlidir.

Koruma Amaçlı İmar Planı üzerinde sınırları belirlenmiş olan 1/500 ölçekli Kentsel Tasarım Avan Projesinin alt ölçekli uygulama projeleri hazırlanarak ilgili Koruma Kurulu tarafından onaylandıktan sonra uygulamaya geçilebilir.

İMAR PARSELİ

MADDE 29: Ticari merkezdeki kadastral parseller imarparseli sayılır. Toplam parsel büyüklüğü 150 m²'yi geçmemek ve A.K.T.V.K.K'nun uygun görüşü ile tevhid yapılabilir. Bu şartlar dışında tevhid veya ifraz yapılamaz.

YENİ YAPI

MADDE 30.: Ticari Merkezde yapılacak yeni yapılar bu alandaki geleneksel mimari ile uyum içinde olacaktır. Yeni yapılarda yöresel taş, ahşap gibi geleneksel malzemeler kullanılacağı gibi, çağdaş malzemeler ve teknolojiler de kullanılabilir. Her iki durumda da cephe kurgusu, mimari öğeler, renk gibi konularda çevreye uyum sağlanacaktır.

MADDE 31 : Bu alanlarda yapılacak yeni yapılarda maksimum cephe genişliği 9 m., maksimum yapı derinliği 14 m.'dir. Yapılar bu koşullara uymak koşulu ile bitişik nizamda oluşabilir.

YAPILARIN KAT SAYISI VE YÜKSEKLİĞİ

MADDE 32: Bu alanlarda yapılacak yeni yapılarda maksimum saçak kotu $h=9.50m.$, maksimum kat adedi 3'dür. Ticari kullanımlar nedeniyle zemin katın asma katlı olması durumunda yapı iki katlı olacaktır. Bu durumda zemin kat $h=5.50m.$ olacaktır. Asma katlar bağlı olduğu mekan alanının 2/3'ünden daha büyük olamaz ve yola bakan cepheye (veya cephelere) 2 metreden daha fazla yaklaşamaz. Çatı arası kullanılamaz. Yapılarda müstemilat ihtiyacını karşılamak amacıyla en fazla bir bodrum kat yapılabilir. Bodrum kat, zemin kat hizasını geçemez.

YAPILARDA KOT VERİLMESİ

MADDE 33 : Yapılarda kot, parselin sokağa bakan köşe kotlarının ortalaması sıfır kabul edilerek hesaplanır.

YAPI ÖGELERİ

MADDE 34 : Tarihi Ticari Merkezde yeni yapılacak yapılarda plan hükümlerinin ilgili maddelerinde belirtilen koşullarda ve alanın mimari özelliklerini bozmayacak biçimde tasarım yapılacaktır. Tasarımda kullanılacak yapı öğeleri ile ilgili aşağıdaki koşullara uyulacaktır.

a. Çatı ve Saçaklar

Yapılara alandaki mimari geleneğe uygun %33 eğimli oturtma çatı yapılacaktır. Çatılar alaturka veya marsilya kiremit ile kaplanacaktır.

b. Zemin katta açıklıklar toplamı aynı katın cephe alanının 1/2'sinden, üst katlarda 1/3'ünden fazla olamaz. Üst katlardaki pencereler söveli olacaktır. Söve genişliği minimum 0.20m., maksimum 0.30m.'dir.

c. Açık çıkma yapılamaz. Yapılarda ön ve arka cephelerde, köşe yapılarında ise ön ve yan cephelerde kapalı çıkma yapılabilir. Maksimum çıkma derinliği 0.40m.'dir.

d. Alanda oluşacak yeni yapılar tescilli ticari yapılar ile uyumlu cephe düzeninde oluşturulacaktır.

e. Tescilli yapılara bitişik parsellerde yapılacak yeni yapılarda tescilli yapıların pencere, saçak ve döşeme kotlarına uyulacaktır.

YENİ YAPI İZİNİ

MADDE 35 : 27,28,29,30,31,32,33. maddelere uygun olarak hazırlanmış projeleri onama ve uygulama izni vermeye İnebolu Belediyesi yetkilidir. Yüksek Kurulun 4.3.1988 gün ve 11 sayılı ilke kararı gereği tescilli parsellere bitişik ve ayrıca baki veren (yol ile ayrılrsa dahi) parsellerdeki yeni yapılaşmalar için İnebolu Belediyesi ve Ankara KTVKK onayı alındıktan sonra uygulama yapılabilir.

TARİHİ-GELENEKSEL KIRSAL KONUT ALANLARINDA YENİ YAPILAŞMAYA İLİŞKİN HÜKÜMLER

MADDE 36 : Bu alanlarda minimum parsel büyüklüğü 1000 m² ve minimum sokak cephesi genişliği 25 m. olmak üzere tevhid veya ifraz yapılabilir.

MADDE 37 : Minimum 1000 m² büyüklüğündeki parsellere yapı yapılabilir.

MADDE 38 : Her parseldeki yapı taban alanı 120 m²'den fazla olamaz.

MADDE 39 : Yapılar parsel sınırlarına ve trafik yoluna minimum 5m. yaklaşmak koşuluyla serbest nizamda oluşacaktır.

MADDE 40 : Alanlarda yapılacak yeni yapılarda maksimum kat adedi 2, maksimum saçak kotu h=6.50 m.'dir. %15 ve daha eğimli parsellerde eğim nedeniyle en fazla bir kat kazanılabilir. Bir parselde en fazla bir adet müstemilat yapısı yapılabilir. Müstemilat 1 kat ve 20 m² den fazla olamaz. Saçak kotu h=3m.

MADDE 41 : Tescilli yapılara yaklaşım mesafesi minimum 10 m. olacaktır. Diğer yapılaşma koşulları için Tarihi-Geleneksel Kentsel Alandaki yapılaşma koşulları geçerlidir.

YENİ YAPI İZİNİ

MADDE 42 : 27,28,29,30,31,32,33, 34, 35,36,37,38,39,40. maddelere uygun olarak hazırlanmış projeleri onama ve uygulama izni vermeye İnebolu Belediyesi

yetkilidir. Yüksek kurulun 4.3.1988 gün ve 11 sayılı ilke kararı gereği tescilli parsellere bitişik ve ayrıca bakı veren (yol ile ayrılrsa dahi) parsellerdeki yeni yapılaşmalar için İnebolu Belediyesi ve Ankara KTVKK onayı alındıktan sonra uygulama yapılabilir.

ALTYAPI

MADDE 43 : Hazırlanacak projeye göre, arkeolojik ve doğal sit alanları dışındaki alanlarda elektrik ve telefon şebekeleri yer altına alınır. Direkler kaldırılır. Projelendirmeye göre aydınlatma, telefon kabinleri, çöp sepetleri, çiçeklik, vb. elemanlar Belediyece yapılır yada yaptırılır.

Arkeolojik sit alanlarında arkeolojik kazılar bitinceye kadar herhangi bir altyapı uygulaması yapılamaz. Doğal sit alanlarında gerekebilecek elektrik hatları havai hatlarla geçirilir. Uygulama yapılabilmesi için Ankara KTVKK izni gereklidir.

Planlama alanı içinde, pis su deşarjı arıtma yapılmadan denize veya derelere yapılamaz.

Ana yaya yollarında da çıkışlar sağlamak üzere yangın söndürme ile ilgili şebeke ve su muslukları yerleştirilir.

YEŞİL ALANLAR

MADDE 44 : Planlama alanı içindeki tüm yeşil alanlarda mevcut ağaçlar özenle korunacaktır. Yeni yapılaşma nedeniyle kesilen ağaçların yerine aynı parselde aynı sayıda ağaç dikilecektir.

Anıtsal yapıların çevresindeki koruyucu yeşil alanlarda hiçbir yeni yapı, eklenti yapılamaz. Kullanıma açılmaz.

Park, çocuk bahçesi vb. gibi yeşil alanların bakım ve geliştirilmesi çevrenin dokusuna aykırı olmayacaktır.

Doğal park alanında doğal flora ve topografya aynen korunacaktır. Kullanım amacıyla doğal malzemeler kullanılarak patikalar ve oturma üniteleri yapılabilir. Herhangi bir amaçla yapı yapılamaz ve kullanıma açılmaz.

MADDE 45 :

a. Tüm planlama alanı içinde bulunan taş ve arnavut kaldırım yollar sökülemez, üzerleri çimento, harç, beton, vb. malzeme ile kalıcı olarak kapatılmaz. Bu tür yollarda yapılacak onarımlarda aynı malzeme kullanılacaktır.

b. Stabilize, beton veya beton parke döşeli ve özgün kaplamasını tamamen yitirmiş yollarda doğal parke taşı, marla taşı veya beton parke, döşeme kaplama malzemesi olarak kullanılabilir.

REKLAM PANOLARI

MADDE 46 : Tarihi ticari merkezde yapıların ön cephelerinden algılanabilecek reklam panoları, ancak zemin katın üst seviyesinde oluşturulacak 0.60m. yüksekliğinde, yatay bir bant üzerinde yer alabilir. Üst katlara ait reklam panoları ve tabelaları ana giriş holünde düzenlenebilir.

KÜLTÜR BAKANLIĞI
ANKARA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI
KORUMA KURULU

KARAR

Toplantı Tarihi ve No.:

Karar Tarihi ve No.:

Toplantı Yeri:

Sıra No:	Yeni Env. No:	Eski Env. No:	Yapının Türü	Adresli veya Adı	Pafta No	Ada	Parsel
1	1	1	Endüstri Mes. Lisesi	Cumhuriyet Cad. Gömrük Sok.	31 M - IVd	26	1
2	2	317	Avcılar Kulübü	Kaşif bey Cad. No:25	31 M - IVc	24	3,4,5
3	3	321	Halk Eğitim Merkezi	Gömrük Sokak No:3	31 M - IVd	22	3
4	4	14	Sahil Otel	Liman Sok. No :25	31 M - IVd	22	4
5	5		İşyeri	Liman Sok.	31 M - IVd	22	5
6	6		İşyeri	Liman Sok. No :23	31 M - Ivd	20	4
7	7	15	İşyeri	İliriyet Cad. No:17	31 M - IVd	62	10
8	8		Otel + İşyeri	Abdurrahman Paşa Sok.	31 M - IVd	63	4
9	9		Depo	Abdurrahman Paşa Sok.	31 M - IVd	63	7
10	10		Depo	Abdurrahman Paşa Sok.	31 M - IVd	63	8
11	11		Depo	Abdurrahmanpaşa Sok.	31 M - IVd	18	3
12	12	8	Konut	Kaşif Bey Cad.	31 M - IVd	17	3
13	13	2	İşyeri	Camii Kebir Cad.	31 M - IVd	19	4
14	14	3	Hamidiye Camii	Camii Kebir Cad.	31 M - IVd	19	4
15	15	4	Çeşme	İliriyet Cad. No:3	31 M - IVd	16	3
16	16	5	Konut + İşyeri	Kaşif Bey Cad. No:13,11A	31 M - IVd	17	5
17	17	6	Konut + İşyeri	Camii Kebir Mahallesi	31 M - IVd	17	6
18	18	7	İşyeri	Kaşif Bey Cad. No:7,7A,7B	31 M - IVd	17	7
19	19	9	İşyeri	Kaşif Bey Cad. No:4	31 M - IVd	16	8
20	20	16	Konut	Keresteciler Cad.No:25	31 M - IVd	65	5
21	21	234	Konut	Sabri Mete Sok.No:2,2A	31 M - IVc	11	1
22	22	235	Konut	M.Sabri Sok.	31 M - IVc	3	45
23	23	236	Konut	M.Sabri Sok. Hamam Sok. No:4	31 M - IVc	11	2
24	24	237	Konut	M.Sabri Sok. No: 6	31 M - IVc	11	4
25	25	237	Konut	Sabri Mete Sok.	31 M - IVc		
26	26	238	Konut	Çıkmaç Sok. No:2	31 M - IVc	3	41
27	27	242	Konut	Rüştü Bey Sok. No:14	31 M - IVc	3	37
28	28	243	Konut	Rüştü Bey Sok. No:12	31 M - IVc	3	
29	29	245	K.deniz İlkokulu		31 M - IVc	3	30
30	30	244	Konut	Rüştü Bey Sok. No:6	31 M - IVc	3	34
31	31	241	Konut	Rüştü Bey Sok. No:8,8A	31 M - IVc	3	35
32	32	240	Konut	Rüştü Bey Sok.	31 M - IVc	3	33
33	33	239	Konut	Rüştü Bey Sok.No:2	31 M - IVc	3	32
34	34		Sur Duvarı		31 M - IVc		
35	35	246	Konut	Düzarla Sok.	31 M - IVc	3	48
36	36	249	Konut	Düzarla Sok. No:4,4A,4B	31 M - IVc	5	7
37	37	248	Konut	Düzarla Sok.	31 M - IVc	5	8,9
38	38	247	Konut	Düzarla Sok.	31 M - IVc	3	24
39	39	250	Konut	Düzarla Sok. No:7	31 M - IVc	5	10
40	40	252	Konut	Düzarla Sok. No:5	31 M - IVc	5	11
41	41	11	Konut	Keresteciler Cad.	30 M - Ia	66	17
42	42		İşyeri	Kemal Paşa Cad.	30 M - Ia	65	15
43	43	10	Konut + İşyeri	Keresteciler Cad.No:17,17A	30 M - Ia	69	1
44	44	18	Konut + İşyeri	Mehmet Aydın Cad. No:8	30 M - Ia	69	9
45	45	273	İşhanı	Yeni Köprü Başı Çarşısı Sok.No:33	30 M - Ia	70	2
46	46	274	İşyeri + Depo	Hacı Mehmet Aydın Cad.	30 M - Ia	71	1
47	47	17	Belediye Binası	Mehmet Aydın Cad.	30 M - Ia	72	8
48	48	21	Konut + İşyeri	Galip Deniz Cad.	30 M - Ia	72	9
49	49	19	Yahya Paşa Camii	Cumhuriyet Cad.	30 M - Ia	73	1
50	50	43	Tevfikkiye Camii	Aşağı Hatip Bağlı Mah.	30 M - Ia	74	1
51	51	44	Otel + İşyeri	Elfaize Sok. No:6	30 M - Ia	75	7,8
52	52	45	Konut + İşyeri	Galip Deniz No:5,5A	30 M - Ia	77	7
53	53	20	Konut + İşyeri	M.Kemal Cad. No:3	30 M - Ia	12	55,56
54	54	20	Konut + İşyeri	M.Kemalpaşa Cad. No:	30 M - Id	12	53
55	55	320	Kütüphane				

T.C
KÜLTÜR BAKANLIĞI
ANKARA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI
KORUMA KURULU

KARAR

Toplantı Tarihi ve No.:

Karar Tarihi ve No.:

Toplantı Yeri:

Sıra No:	Yeni Env. No:	Eski Env. No:	Yapının Türü	Adresli veya Adı	Pafta No	Ada	Parsel
56	56	24	Konut + İşyeri	M.Kemal Paşa Cad.15,15A,15B	30 M - Iba	12	50
57	57		Konut	Altıkulaç cad.	30 M - Ia	77	33
58	58		Konut	Altıkulaç cad.	30 M - Ia	77	19
59	59		Konut	Altıkulaç Cad	30 M - Ia	77	43
60	60	26	Konut	M.Kemal Paşa Cad.No:28,28A	30 M - Ia	77	24
61	61	27	Konut	M.Kemal Paşa Cad. No:30	30 M - Ia	77	28
62	62	32	Konut	Hacı Ziya Efendi Sok. No:7	30 M - Ia	77	31
63	63	33	Konut	Hacı Ziya Efendi Sok. No:3	30 M - Ia	77	32
64	64	37	Konut	Altıkulaç Cad. No:3	30 M - Ia	77	36
65	65	41	Konut + İşyeri	Altıkulaç Cad. no.1	30 M - Ia	77	37
66	66	42	Konut + İşyeri	Altıkulaç Cad.No:39,39A,39B	30 M - Ia	77	40
67	67	94	Konut + İşyeri	Galip Deniz Cad. No:18	30 M - Ia	78	6
68	68	93	Konut + İşyeri	Galip Deniz Cad. No:20,20A	30 M - Ia	78	7
69	69	40	Konut	Altıkulaç Cad. No:2,2A	30 M - Ia	80	12
70	70	90	Konut + İşyeri	Galip Deniz Cad.No:30,30A,30B	30 M - Ia	78	12
71	71	89	Konut	Galip Deniz Cad. No:32	30 M - Ia	78	13
72	72	88	Konut	Galip Deniz Cad. No:36	30 M - Ia	78	15
73	73	87	Konut + İşyeri	Galip Deniz cad.	30 M - Ia	78	16
74	74	86	Konut + İşyeri	Galip Deniz Cad. No: 40,40A	30 M - Ia	78	17
75	75	81	Konut	Galip Deniz Cad. No:52	30 M - Ia	79	4
76	76	77	Konut	Galip Deniz Cad. No: 54	30 M - Ia	79	5
77	77	91	Konut + İşyeri	Galip Deniz Cad. No:47,47B,47C	30 M - Ia	80	41
78	78	47	Konut	Galip Deniz Cad. No:45	30 M - Ia	80	11
79	79	318	Altıkulaç Mezarlığı	Altıkulaç Cad.	30 M - Ia	80	15
80	80	55	Konut	Galip Deniz Cad. No:59	30 M - Ia	80	17
81	81	85	Konut + İşyeri	Galip Deniz Cad.No:63,63A,63B	30 M - Ia	80	39
82	82	82	Konut	Galip Deniz Cad. No:75	30 M - Ia	80	31
83	83	56	Konut	Altıkulaç Cad.No.8	30 M - Ia	80	19
84	84	80	Konut	Galip Deniz Cad. No:77,77A	30 M - Ia	80	28
85	85	75	Konut	Galip Deniz Cad. No:25	30 M - Ia	80	25
86	86	66	Konut	Galip Deniz Cad. No:89	30 M - Ia	80	23
87	87	62	Konut	Şaşmaz Sok. No: 12	30 M - Ia	80	20
88	88	61	Çeşme	Altıkulaç Cad. Şaşmaz Sok.	30 M - Ia	80	20
89	89	34	Konut	H.Ziya Efendi Sok.No:16,16A,16B	30 M - Ia	81	
90	90	35	Konut	Hacı Ziya Efendi Sok. No:12	30 M - Ia	81	
91	91	36	Konut	Hacı Ziya Efendi Sok. No:8	30 M - Ia	82	1
92	92	39	Konut	Hacı Ziya efendi Sok. No:4	30 M - Ia	82	3
93	93	49	Konut	Altıkulaç Cad. No:7,7A	30 M - Ia	82	17
94	94	50	Konut	Aşağı Hatip Bağ. Mah.	30 M - Ia	82	16
95	95	51	Konut	Altıkulaç Cad.No:19	30 M - Ia	82	13
96	96	52	Konut	Altıkulaç Cad. No: 23,23A	30 M - Ia	82	10
97	97	54	Konut + İşyeri	A.kulaç Cd.Ustaoglu Sk.No:25	30 M - Ia	82	
98	98	220	Konut	M.Kemal Paşa Cad.No:56,56A	30 M - Ib	81	21
99	99	58	Konut	Ustaoglu Sok. No:5	30 M - Ia	81	26
100	100	57	Konut	Ustaoglu Sok.No 6	30 M - Ia	83	4
101	101	76	Konut	Galip Deniz Cad. No:85,85A	30 M - Ia	86	7
102	102	78	Konut	Kasım Usta Sok.No:1	30 M - Ia	86	4
103	103	79	Konut	Kastamonu Cad.No:19,19A	30 M - Ia	86	24
104	104	74	Konut	Galip Deniz Cad. No: 60	30 M - Ia	86	9
105	105	67	Konut	Galip Deniz Cad. No.62	30 M - Ia	86	12
106	106	68	Konut	Şaşmaz Sok.No:64	30 M - Ia	86	13
107	107	65	Konut	Galip Deniz Cad. No:91	30 M - Ia	84	1
108	108	64	Konut	Şaşmaz Sok. No:2,4	30 M - Ia	84	3
109	109	63	Konut	Şaşmaz Sok. No.8	30 M - Ia	84	4
110	110	60	Konut	Altıkulaç Cad.No:39,39A	30 M - Ia	88	1

T.C
KÜLTÜR BAKANLIĞI
ANKARA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI
KORUMA KURULU

KARAR

Toplantı Yeri:

Toplantı Tarihi ve No.:

Karar Tarihi ve No.:

Sıra No:	Yer. Env. No:	Eski Env No:	Yapının Türü	Adresli veya Adı	Pafta No	Ada	Parsel
111	111	228	Konut	M.Kemal Paşa Cad. No:78,78A	30 M - Ib	91	8
112	112	229	Konut	M.Kemal Paşa Cad. No:	30 M - Ib	91	9
113	113	230	Konut	M.Kemal Paşa Cad. No:82	30 M - Ib	91	10
114	114	231	Konut	M.Kemal Paşa Cad.No:84,84A	30 M - Ib	91	11
115	115	233	Konut	K.Paşa Cad. No:86	30 M - Ib	91	12
116	116	232	Konut	M.Kemal Paşa Cad. No:59	30 M - Ib	34	1
117	117	172	İşyeri	M.Şevki Cad. İstiklal Cad.No:1	30 M - Ib	14	2
118	118	171	Konut + İşyeri	M.Şevki Cad.No:8,8A,8B,8C	30 M - Ib	14	4
119	119	176	Konut	Münip Bey Sok. No:5,5A	30 M - Ib	14	8
120	120	174	Çeşme	M.Şevki Cad. No:171'in bahçesi	30 M - Ib	11	7
121	121	170	Konut	M.Sabri Sok. No:11	30 M - Ib	11	7
122	122	169	Konut	M.Sabri Sok.No:8	30 M - Ib	11	6
123	123	168	Konut	M.Sabri Sok.Mete Sok. No:10,10A	30 M - Ib	11	10
124	124	173	Çeşme	M.Şevki Cad. Kögesi	30 M - Ib	11	8
125	125		Konut	M.Şevki Sok. No:5	30 M - Ib	11	8
126	126		Konut	Sabri Mete Sok.	30 M - Ib	11	9
127	127	167	Çeşme	M.Sabri Sok. Mete Sok.	30 M - Ib	5	1
128	128	165	Konut	M.Sabri Sok.No:15	30 M - Ib	5	16
129	129	164	Konut	M.Sabri Sok.No:19	30 M - Ib	5	30
130	130	161	Konut	M.Sabri Sok. No:21	30 M - Ib	5	21,22
131	131	160	Konut	Köroğlu Sok. No:22	30 M - Ib	3	22
132	132	159	Konut	Düzarla sok. No:18	30 M - Ib	3	20
133	133		Konut	Düzarla Sok. No:8	30 M - Ib	3	16
134	134	157	Konut	Köroğlu Sok. No:1,1A	30 M - Ib	3	10
135	135	177	Konut	Münip Bey Sok. No:10,10A	30 M - Ib	12	68
136	136	23	Konut	Camii Arkası Sok.No:17	30 M - Ib	12	76
137	137	25	Konut	M.Kemal Paşa Cad. No:17	30 M - Ib	12	80
138	138	28	Depo	M.Kemal Paşa Cad	30 M - Ib	77	27
139	139	202	Konut	M.Kemal Cad. No:34,34A	30 M - Ib	81	9
140	140	203	Konut	M.Kemal Cad.No:36	30 M - Ib	81	10
141	141	175	Konut + İşyeri	Münip Bey Sok. No:16	30 M - Ib	12	2
142	142	179	Konut	M.Şevki Cad. No:24,24A	30 M - Ib	12	88
143	143	178	Konut	Münip Bey Sok. No:20	30 M - Ib	12	4
144	144		Konut	Sabri Mete Sok	30 M - Ib	12	63
145	145		Konut	Sabri Mete Sok.	30 M - Ib	12	41
146	146	29	Konut	M.Kemal Paşa Cad. No:25	30 M - Ib	12	37
147	147	30	Konut	M.Kemal Paşa Cad. No:27,27A	30 M - Ib	12	36
148	148	31	Konut	M.Kemal Paşa Cad. No:	30 M - Ib	12	35
149	149	200	Konut	M.Şevki Sok. No:62,62A	30 M - Ib	12	33
150	150	199	Konut	M.Şevki Sok. No:60,60A	30 M - Ib	12	32
151	151	198	Konut	M.Şevki Sok.No:60,60A	30 M - Ib	12	27
152	152	197	Konut	M.Şevki Sok. No:48	30 M - Ib	12	23
153	153	183	Konut	M.Şevki Sok. No:34	30 M - Ib	12	11
154	154	182	Konut	M.Şevki cad. No:32	30 M - Ib	12	10
155	155	180	Konut	Bayır Sok. No:2	30 M - Ib	10	2
156	156	181	Konut	M.Şevki Cad. No:2,2A	30 M - Ib	10	3
157	157		Konut	M.Şevki Sok.No:19	30 M - Ib	10	8
158	158	185	Konut	M.Şevki Sok. No:23	30 M - Ib	10	9
159	159	184	Konut	M.Şevki Sok. No:29	30 M - Ib	10	10
160	160		Konut	Sabri Mete Sok. No:27	30 M - Ib	10	11
161	161	166	Konut	M.Sabri Sok.No:24	30 M - Ib	10	13
162	162	22	Çeşme	Mete Sok. No: 34'ün Bahçesi	30 M - Ib	10	11
163	163	163	Çeşme		30 M - Ib	10	19
164	164	162	Konut	H.Sabri Sok. No:34,34A	30 M - Ib	10	19
165	165		Konut	Sabri Mete Sok. No:30	30 M - Ib	10	17

T.C
KÜLTÜR BAKANLIĞI
ANKARA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI
KORUMA KURULU

KARAR

Toplantı Tarihi ve No.:
Karar Tarihi ve No.:

Toplantı Yeri:

Sıra No:	Yeni Env. No:	Eski Env. No:	Yapının Türü	Adres veya Adı	Pafta No	Ada	Parsel
330	330	290	Konut	Meydancık Caddesi	30 M - Ia	108	82
331	331	291	Konut	Meydancık Caddesi	30 M - Ia	108	85
332	332	287	Konut	Avara Mahallesi	30 M - Ia	102	101
333	333	316	Konut	Mehmet Akif Cad. No.24	30 M - Ia	102	99
334	334	119	Konut	Meydancık Cad. No : 1	30 M - Ia	130	9
335	335	118	Konut	Meydancık Cad. No.3	30 M - Ia	130	10
336	336		Antik Köprü Ayığı		30 M - Ia		
337	337	298	Mezarlık		30 M - Ia		
338	338	299	Konut	Avara Mah. No.10	30 M - Ia	110	1
339	339	135	Çeşme	Avara Mah. No.10	30 M - Ia		
340	340	303	Konut	Camıyanı Sok. No.3	30 M - Ia	121	8
341	341	300	Konut	Fakazlı Sok. No:26	30 M - Ia	110	13
342	342	302	Konut	Camii Sok	30 M - Id	115	12
343	343	301	Konut	Camii Sok. No:11	30 M - Id	120	5
344	344	306	Konut	Ziyapaşa Cad. No 8	30 M - Id	122	8
345	345	307	Konut	Ziyapaşa Cad. No.17	30 M - Id	128	8
346	346	305	Çeşme		30 M - Id		

